

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2005

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΖ'

Τρίτη 2 Αυγούστου 2005

Αθήνα, σήμερα στις 2 Αυγούστου 2005 ημέρα Τρίτη και ώρα 19.12' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Σας εύχομαι «καλή αρχή» του Τμήματός.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Τμήμα.

(Ανακοινώνονται προς το Τμήμα από τον κ. Κωνσταντίνο Ρόβλια, Βουλευτή Καρδίτσας, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργατοτεχνιτών και Υπαλλήλων Συρματοουργίας Χαλκίδας ζητούν την ένταξή τους σε Πρόγραμμα Ολοκληρωμένης Παρέμβασης του ΟΑΕΔ.

2) Ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Γενική Αρμενική Ένωση Αγαθοεργίας ζητεί οικονομική ενίσχυση και την πρόσληψη εκπαιδευτικού προσωπικού για τα σχολεία που διατηρεί.

3) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Αγροτικοί Συνεταιρισμοί και Ομάδες Παραγωγών που εφαρμόζουν συστήματα διαχείρισης περιβάλλοντος και ποιότητας στην καλλιέργεια ελαιολάδου και βρώσιμης ελιάς στους Νομούς Μεσσηνίας και Λακωνίας ζητούν την ενίσχυση και προώθηση των προϊόντων τους.

4) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ιδιοκτητών ΕΔΧ Αυτοκινήτων ΤΑΞΙ Νομού Καβάλας « Η ΠΡΟΟΔΟΣ» ζητεί να θεσμοθετηθεί αυστηρότερη η διαδικασία έκδοσης και αναθεώρησης της ειδικής άδειας οδήγησης ΤΑΞΙ κλπ.

5) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Καμένων Βούρλων ζητεί την επιχορήγηση των έργων αποκατάστασης των οδοστρωμάτων στα Δημοτικά Διαμερίσματα του Δήμου του.

6) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου

Ανθήλης Δήμου Λαμιέων ζητεί την αλλαγή του τρόπου χορήγησης δανείων στους αθίγγανους.

7) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κέντρο Πολιτιστικών Υποθέσεων Πηλίου ζητεί οικονομική υποστήριξη.

8) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Μαγνησίας ζητεί την υιοθέτηση του μοντέλου της περιφερειοποίησης για την ενίσχυση των ελαιοπαραγωγών του Ν. Μαγνησίας.

9) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί την ενίσχυση των παραγωγών που εφαρμόζουν συστήματα ποιοτικής παραγωγής ελαιολάδου και βρώσιμης ελιάς, στους Νομούς Μεσσηνίας και Λακωνίας.

10) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στον τρόπο μεταφοράς ασθενών στο Νοσοκομείο «Άγιος Ανδρέας».

11) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα καθήκοντα της κ. Κοκοβίκα, υπαλλήλου του Πνευματικού Καλλιτεχνικού Κέντρου Πατρών.

12) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην εγκατάλειψη ΙΧ αυτοκινήτων.

13) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο αίτημα κατάργησης των διοδίων της εθνικής οδού Πατρών-Κορίνθου.

14) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην πρόταση για αναστήλωση του σπιτιού του Κωστή Παλαμά στην Πάτρα.

15) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην υποστήριξη δρομολόγησης υδροπλάνων στη Δυτική Ελλάδα.

16) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην

αξιοποίηση των χώρων της πρώην Πειραιϊκής - Πατραϊκής.

17) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδων τα οποία αναφέρονται στη διαμαρτυρία των κατοίκων της Μεσσήνιας για την εγκατάσταση στην περιοχή τους πυλώνων της ΔΕΗ.

18) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην αναγκαιότητα ρύθμισης φωτεινών σηματοδοτών στην Πάτρα.

19) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη συνέχιση της λειτουργίας της Εμποροπανηγυρης στην Παραλία Πατρών.

20) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο αίτημα για την κατασκευή δρόμων πρόσβασης στο Γυμνάσιο Κάτω Αχαΐας.

21) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία χρήστες ευρυζωνικών συνδέσεων ADSL με το διαδίκτυο διαμαρτύρονται για την υψηλή τιμή παροχής σύνδεσης ADSL, που ισχύει στην Ελλάδα.

22) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Εργαζομένων Ιδιοκτητών Ταξί και Αγοραίων Νομού Ιωαννίνων ζητεί επικέστηρη μεταχείριση του κλάδου τους όσον αφορά στις ποινές για τη μεταφορά λαθρομεταναστών.

23) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία σταφιδοπαραγωγοί του Νομού Ηλείας ζητούν τη λήψη μέτρων για τη στήριξη της παραγωγής τους.

24) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Κύριων Ξενοδοχειακών Καταλυμάτων Νομού Χανίων ζητεί την καθιέρωση 24ωρης λειτουργίας του Αεροδρομίου Χανίων.

25) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Τμήματος Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων ζητεί την αναβάθμιση του Τμήματος αυτού και την ίδρυση Πολυτεχνικής Σχολής στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

26) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αγίων Αναργύρων Αττικής ζητεί την αποδοχή πρότασης που αφορά στην κατασκευή του τερματικού σταθμού του ΟΣΕ της γραμμής Πελοποννήσου.

27) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δημοτική Επιχείρηση Πολιτισμού και Αναψυχής Κερατσινίου ζητεί να της αποδοθούν τα οφειλόμενα ποσά των ετών 2001 - 2003.

28) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αυλώνος διαμαρτύρεται για την κατάργηση του Ειρηνοδικείου Αυλώνος Τριφυλίας.

29) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Μεσσηνίας ζητεί την επίσπευση των διαδικασιών για τη λειτουργία των λατομικών περιοχών στο Νομό Μεσσηνίας.

30) Ο Βουλευτής Ζακύνθου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων του

Νοσοκομείου Ζακύνθου καταγγέλλει τις ενέργειες του Δ/ντή του Νοσοκομείου που αφορούν στη διεξαγωγή εκλογών.

31) Ο Βουλευτής Αργολίδας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κ.κ. Κων/νος και Κυριάκος Ψωμαδάκης ζητούν να τους δοθεί άδεια για την κατεδάφιση κτίσματος.

32) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Λένα Μπέτου ζητεί την αναγνώριση του πτυχίου της από το ΔΙΚΑΤΣΑ.

33) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών και Ηρακλείου κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ - ΗΛΙΑΚΗ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συμβασιούχων Πυροσβεστών Πυρόσβεσης Δασών ζητεί τη χορήγηση στους εργαζόμενους ειδών ατομικής προστασίας.

34) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αμφίπολης ζητεί την επαναφορά δρομολογίων του ΚΤΕΛ και τη δημιουργία συγκοινωνιακού κόμβου για την εξυπηρέτηση του ΔΔ Ν. Κερδυλίων Αμφίπολης.

35) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ - ΗΛΙΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Εργοληπτών Γεωπόνων Έργων Πράσινου ζητεί την ακύρωση και επαναδημοπράτηση διαγωνισμού για την ανάθεση Δημοσίου έργου.

36) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδων τα οποία αναφέρονται σε αντιπαραθέσεις για τις ανασκαφές της Αρχαίας Ελίκης Αιγιαλείας.

37) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδων τα οποία αναφέρονται στις συνθήκες εργασίας των εργαζομένων στις οικοδομές κλπ.

38) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Αθλητική Εταιρεία Πατρών - Ολυμπίας ζητεί χρηματοδότηση για την ολοκλήρωση του έργου της κατασκευής του γυμναστηρίου της.

39) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μακρύ Γαλού Λασιθίου ζητεί τη χορήγηση πυροσβεστικού οχήματος.

40) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Νεάπολης ζητεί τη στελέχωση και λειτουργία του Ιστορικού Αρχείου Λασιθίου.

41) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Ασπασία Μητσακάκη ζητεί το διορισμό της κόρης της.

42) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Πανερωπαϊκό Σωματείο Αναπήρων και Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες που εδρεύει στα Νέα Λίδια ζητεί την επίλυση των ζωτικών προβλημάτων των μελών του.

43) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τμήμα Ανατολικής Κρήτης του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας ζητεί την κατασκευή επιβατικού και εμπορικού λιμανιού στην Ιεράπετρα.

44) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος «ΗΣΙΟΔΟΣ» εκφράζει τις αντιρρήσεις του για τη δημιουργία Μητρώου Κηπευτικών και την τυποποίηση των προϊόντων τους.

45) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις καθυστερήσεις και τους προγραμματισμούς έργων στο Νομό Λασιθίου.

46) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών Νομού Τρικάλων διαμαρτύρεται για την αποδοχή από τον ΑΣΕΠ πιστοποιητικών γλωσσομάθειας Βρετανικού Πανεπιστημίου.

47) Ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Σαλαμίνας και Περιχώρων ζητεί να ιδρυθεί στη Σαλαμίνα Παράρτημα του ΤΕΙ Πειραιά.

48) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Πανερωπαϊκό Σωματείο Αναπήρων και Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες «Συνεργασία - Δημιουργία» με έδρα τα Άνω Λιόσια ζητεί την επίλυση των στεγαστικών και λοιπών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα μέλη του.

49) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΟΥΣΙΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αμφίπολης ζητεί να συμπεριληφθεί το Δ.Δ. Ν. Κερδυλίων στα δρομολόγια του ΚΤΕΛ Θεσσαλονίκης - Καβάλας κλπ.

50) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Λένα Μπέτου ζητεί την αναγνώριση του πτυχίου της από το ΔΙΚΑΤΣΑ.

51) Οι Βουλευτές Λασιθίου και Ηρακλείου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ και κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ - ΗΛΙΑΚΗ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συλλόγων Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας ζητεί την άμεση κάλυψη των αναγκών σε προσωπικό και μέσα των περιφερειακών αεροδρομίων.

52) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Εργαζομένων και ο Σύλλογος Τακτικού Προσωπικού Ο.Τ.Ε.Κ. ζητούν τη χορήγηση επιδόματος.

53) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ κατέθεσε δημοσιεύματα εφημερίδας τα οποία αναφέρονται στη διαδικασία διαγωνισμού για την κατασκευή γραφείων του ΟΕΚ στη Λάρισα.

54) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Μουσειοπαιδαγωγών Ελλάδος ζητεί τη λήψη μέτρων για την υποστήριξη του κλάδου τους.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 217/11.7.05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Μαρίας Δαμανάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6919-ΙΗ/27.7.05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 217/11.7.2005, την οποία κατέθεσε η Βουλευτής κα Μαρία Δαμανάκη και αφορά στην Ανωτάτη Σχολή Παιδαγωγικής Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (ΑΣ.Π.ΑΙ.Τ.Ε.), σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η επιβολή παραβόλου αξιολόγησης των φακέλων υποψηφίων στα Προγράμματα Παιδαγωγικής Κατάρτισης και Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών ή μη, βασίζεται στον Ιδρυτικό Νόμο της ΑΣ.Π.ΑΙ.Τ.Ε. (καθολικής διαδόχου της ΣΕΛΕΤΕ), 3027/28-6-02/τ.Α', άρθρο 4, παρ. 5, όπου ρητά αναφέρεται ότι: «Θέματα λειτουργίας, οργάνωσης και κάθε σχετικής λεπτομέρειας των προγραμμάτων αυτών και μέχρι έκδοσης των Κανονισμών λειτουργίας τους, ρυθμίζονται με απόφαση της Δ.Ε. ή του Συμ-

βουλίου της Σχολής».

Η είσπραξη παραβόλου κρίθηκε επιβεβλημένη από τη Δ.Ε. για τα προγράμματα κατάρτισης και επιμόρφωσης ήδη πτυχιούχων Πανεπιστημίων και ΤΕΙ μεταπτυχιακού χαρακτήρα, προκειμένου να αντιμετωπισθούν τα έξοδα για τη", αξιολόγηση του ογκώδους, λόγω των απαραίτητων πιστοποιητικών προϋπηρεσίας κλπ, φακέλου του κάθε υποψηφίου, ο αριθμός των οποίων ανέρχεται ετησίως σε περίπου 3000-3500.

Το ποσό που έχει χαρακτηριστεί ως δίδακτρα, καλύπτει ουσιαστικά το λειτουργικό κόστος της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, π.χ. ΟΑΕΔ., Ο.Τ.Ε., Στρατιωτικών Σχολών κ.λ.π.

Επισημαίνεται ότι οι αποφάσεις τόσο σε ό, τι αφορά στο παράβολο αξιολόγησης των 50 ευρώ όσο και τα «συμβολικά» δίδακτρα των 200 ευρώ ανά εξαμήνο, αποφασίστηκαν με πλήρη συμφωνία του Προεδρείου του Συλλόγου Αναπληρωτών Καθηγητών.

Τέλος, σας γνωρίζουμε ότι η Σχολή για το επόμενο ακαδημαϊκό έτος 2005-2006 θα μετεκτενδεύσει 140 Αναπληρωτές Καθηγητές έναντι των 105 που εκπαίδευσε το προηγούμενο ακαδημαϊκό έτος (αύξηση 33%).

Ο Υφυπουργός ΣΠΥΡΟΣ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ»

2. Στην με αριθμό 3/6.7.05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Λεβέντη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 540/21.7.05 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή ότι, οι Ιατροδικαστικές Υπηρεσίες της Χώρας, έχουν συσταθεί στις έδρες των Εφετείων Αθηνών, Πειραιώς, Κρήτης, Λάρισας, Ναυπλίου, Θεσσαλονίκης, Θράκης, Πατρών, Δυτικής Μακεδονίας, Δωδεκανήσου, Κέρκυρας, Ιωαννίνων, Αιγαίου, και Λαμίας.

Η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου υπάγεται στη δικαστηριακή περιφέρεια του Εφετείου Αιγαίου, με έδρα τη Σύρο, στην οποία έχει συσταθεί και λειτουργεί ιατροδικαστική υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 του Ν. 2721/1999.

Παράλληλα, επισημαίνεται ότι οι περιορισμένοι οικονομικοί πόροι δεν επιτρέπουν, αυτή τη στιγμή, την αύξηση του αριθμού των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών της Χώρας.

Ο Υπουργός ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ»

3. Στις με αριθμό 128/7.7.05 και 294/12.7.05 ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 546,294/21.7.05 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή, ότι τα Κρατήρια της Ασφάλειας και του Τμήματος Μεταγωγών -σε αντίθεση με τις δικαστικές φυλακές- δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αλλά στην αποκλειστική αρμοδιότητα του συνεργωμένου Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Ωστόσο, και για τις δύο πρόσφατες περιπτώσεις θανάτων κρατουμένων στα Αστυνομικά Τμήματα Γιαννιτών Πέλλας και Πτολεμαΐδας, στις οποίες αναφέρονται οι ανωτέρω ερωτήσεις, έχουν επιληφθεί οι αρμόδιοι κατά τόπο Εισαγγελείς, προκειμένου να διαπιστωθεί αν οι αστυνομικοί των ανωτέρω Τμημάτων υπέχουν ποινικές ευθύνες για τους θανάτους των κρατουμένων.

Ειδικότερα, για το πρώτο περιστατικό στα Γιαννιτσά Πέλλας, διενεργήθηκε αυτεπάγγελη προανάκριση, η δε σχηματισθείσα δικογραφία υποβλήθηκε στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Γιαννιτών στις 20-7-2005, για να διενεργήσει τα περαιτέρω. Για το δεύτερο περιστατικό, στην Πτολεμαΐδα είναι σε εξέλιξη κατεπείγουσα αυτοπρόσωπη προκαταρκτική εξέταση από τον κ. Εισαγγελέα Πρωτοδικών Κοζάνης.

Ο Υπουργός ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ»

4. Στην με αριθμό 293/12.7.05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Αθανασίας Μερεντίτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-1512/25.7.05 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 293/12-7-2005 που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κα Αθανασία Μερεντίτη, σχετικά τη λειτουργία του Σιδηροδρομικού Σταθμού Τρικάλων, σύμφωνα και με το έγγραφο του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος με αριθμό 984701/20-7-2005, θέτουμε υπόψη σας:

Στο πλαίσιο του προγράμματος εκσυγχρονισμού του σιδηροδρομικού του δικτύου, ο ΟΣΕ προβαίνει σε εκτεταμένα έργα ανακαίνισης των γραμμών και των εγκαταστάσεων σε όλη τους την έκταση, ακολουθώντας συνεχή πορεία ανάπτυξης στόχο της οποίας αποτελεί πάντα η αναβάθμιση των παρεχομένων στο επιβατικό κοινό υπηρεσιών και η ανάπτυξη της Περιφέρειας.

Το αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας γίνεται ολοένα και πιο αισθητό, καθώς η σταδιακή παράδοση στην κυκλοφορία νέων ή ανακαινισμένων γραμμών και η παραλαβή νέου σύγχρονου τροχαίου υλικού έχουν επιτρέψει τη δρομολόγηση σε όλο το δίκτυο αμαξοστοιχιών που προσφέρουν ήδη στον επιβάτη σημαντική συντόμευση του χρόνου ταξιδιού και υψηλό επίπεδο άνεσης. Όλα αυτά ασφαλώς στην αναβάθμιση της περιοχής συντελούν και όχι, βεβαίως, στην υποβάθμισή της.

Ωστόσο, οι βελτιώσεις που επέρχονται στα επιμέρους δρομολόγια σε κάθε νέα δρομολογιακή περίοδο συνεπάγονται εκτεταμένες αλλαγές στο συνολικό πλέγμα των δρομολογίων, ιδίως μάλιστα προκειμένου περί μονής γραμμής στο πρόγραμμα κυκλοφοριακών υποχρεώσεων (ακολουθήσεις, διασταυρώσεις, υπερβάσεις αμαξοστοιχιών) των σταθμών.

Έτσι, για την αρτιότερη διαχείριση των δρομολογιακών μεταβολών είναι συχνά απαραίτητο να αναπροσαρμοστούν τα ωράρια λειτουργίας ορισμένων σταθμών, ή να ανασταλεί η λειτουργία κάποιων σταθμών και, αντιστρόφως, να τεθούν σε υπηρεσία άλλοι, προηγούμενως κλειστοί σταθμοί.

Βεβαίως, η εξυπηρέτηση των επιβατών στους κλειστούς ή προσωρινώς αργούντες σταθμούς καθόλου δεν υποβαθμίζεται, αφού οι προβλεπόμενες σταθμεύσεις αμαξοστοιχιών εκτελούνται κανονικά και η ασφάλεια της επί αποβίβασης επιβατών επιτηρείται από το προσωπικό των αμαξοστοιχιών, το οποίο και εφοδιάζει με εισιτήρια τους επιβάτες χωρίς καμιά επιβάρυνση.

Ας σημειωθεί ότι προσεχώς, με την ολοκλήρωση των έργων που αφορούν τον εφοδιασμό των γραμμών και εγκαταστάσεων με προηγμένα σιδηροδρομικά συστήματα, η μεν ασφάλεια της κυκλοφορίας θα αναλαμβάνεται όλο και περισσότερο από συστήματα αυτοματισμού και τηλελέγχου, ενώ και οι επιβάτες θα γίνονται αποδέκτες πλήθους υπηρεσιών υψηλής ποιότητας μέσω εφαρμογών τηλεματικής (συστήματα πληροφόρησης κοινού, τεχνικά συστήματα έκδοσης ή και επικύρωσης εισιτηρίων κ.λπ.), με συνέπεια τη ριζική αλλαγή του τοπίου ως προς τις ανάγκες και τα κριτήρια επιτόπιας στελέχωσης των σταθμών.

Τα ωράρια λειτουργίας του Σταθμού Τρικάλων έχουν ορισθεί στην τρέχουσα δρομολογιακή περίοδο μεταξύ των ωρών 05.00 έως 13.50 και από 13.30 έως 22.30, με γνώμονα τις ανάγκες ρύθμισης της κυκλοφορίας στην περιοχή της Δυτικής Θεσσαλίας. Στη διάρκεια αυτών των δεκαεφτάμιση ωρών, οι κάτοικοι της πόλης μπορούν να προαγοράσουν εισιτήρια για όλες τις αμαξοστοιχίες, να αποστείλουν ή να παραλάβουν εμπορεύματα, να πληροφορηθούν για δρομολόγια αμαξοστοιχιών κλπ. Αυτή η εφαρμογή έγινε για να υπάρξει η δυνατότητα χορήγησης αδειών και αναπαύσεων στο προσωπικό.

Ο Ο.Σ.Ε., παρά την αναστολή λειτουργίας ή τον περιορισμό του ωραρίου λειτουργίας ορισμένων σταθμών, δεν έχει προβεί σε μόνιμες μεταθέσεις προσωπικού μακριά από την έδρα του. Προκειμένου να αποφυγεί τη δημιουργία προβλημάτων στο θιγόμενο από τις αλλαγές προσωπικό και τις οικογένειές του, μετακινεί προσωρινώς και εκ περιτροπής όλο το ειδικευμένο προσωπικό σε εγγύς περιοχές, για να αντιμετωπισθούν οι ανάγκες ρύθμισης κυκλοφορίας.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

5. Στην με αριθμό 310/12.7.05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μάρκου Μπόλαρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-1501/25.7.05 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 310/12-7-2005 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μάρκος Μπόλαρης, σχετικά με την αναβάθμιση υποδομών στην Βιομηχανική Περιοχή Σερρών - Σύνδεση της ΒΙ.ΠΕ. με το σιδηροδρομικό δίκτυο της χώρας, σύμφωνα και με το έγγραφο του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος με αριθμό 38494/20-7-2005, ως προς τις αρμοδιότητες του ΥΠ.Μ.Ε., σας πληροφορούμε τα πιο κάτω:

1. Προκειμένου ο ΟΣΕ να αποτελέσει ένα ανταγωνιστικό κανάλι διακίνησης εμπορευμάτων προβαίνει σε έργα εκσυγχρονισμού της γραμμής και ηλεκτροκίνησης.

2. Μια σημαντική πρωτοβουλία που αναμένεται να ενισχύσει τις σιδηροδρομικές μεταφορές είναι η ανάπτυξη νέων συνδέσεων μεγάλων παραγωγικών μονάδων και βιομηχανικών περιοχών διακίνησης με το υπάρχον σιδηροδρομικό δίκτυο, οι οποίες θα δώσουν την δυνατότητα ταχύτερης διακίνησης και με μικρότερο κόστος αφενός πρώτων υλών και αφετέρου των προϊόντων / εμπορευμάτων αυτών των μονάδων και βιομηχανικών περιοχών με πιο ανταγωνιστικό κόστος. Τα παραπάνω έργα θα συμβάλλουν ουσιαστικά στην αύξηση του εμπορευματικού έργου του σιδηροδρόμου στην Ελλάδα.

3. Η σύνδεση της υφιστάμενης σιδηροδρομικής γραμμής με την ΒΙΠΕ. Σερρών ανήκει στις περιπτώσεις που ο ΟΣΕ αντιμετωπίζει με εκπονήσεις αναγνωριστικών μελετών βιωσιμότητας, οι οποίες και καθορίζουν τις τελικές αποφάσεις ένταξης των έργων στο Επενδυτικό Πρόγραμμα του Οργανισμού.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

6. Στην με αριθμό 95/6.7.05 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Κωνσταντίνου Σπηλιόπουλου και Μιλτιάδου Βέρρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-1507/25.7.05 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 95/6-7-2005 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κ.κ. Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος και Βέρρας Μιλτιάδης, σχετικά με τη λειτουργία των σιδηροδρομικών σταθμών Ηλείας και Αχαΐας, σας αποστέλλουμε συνημμένα το έγγραφο του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος με αριθμό 984534/20-7-2005, με το οποίο παρέχονται πληροφορίες και στοιχεία που καλύπτουν τα θιγόμενα θέματα, ως προς τις αρμοδιότητες του Υπ.Μ.Ε.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 550/19.7.05 ερώτηση των Βουλευτών κ. Ανδρέα Λοβέρδου και κ. Κωνσταντίνου Ρόβλια δόθηκε με το υπ' αριθμ. 72066-ΙΗ/27.7.05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 550/19.7.2005, την οποία κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Ανδρέας Λοβέρδος και Ντιν. Ρόβλιας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης του ΕΠΕΑΕΚ, σε συνεργασία με τις αρχές των Ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Α.Ε.Ι. - Τ.Ε.Ι.) έχουν ήδη αντιμετωπίσει το πρόβλημα της τακτοποίησης των οικονομικών εκκρεμοτήτων των εργαζομένων, έτσι ώστε να καταβληθούν το δυνατόν συντομότερα τα δεδουλευμένα προς τους συμβασιούχους εργαζομένους του Ιδρύματος. Παράλληλα έχει ληφθεί μέριμνα ώστε οι δαπάνες για την αμοιβή των συμβασιούχων των Τμημάτων αυτών να συμπεριληφθούν στον προϋπολογισμό του 2005.

Τα Τεχνικά Δελτία Έργου, προς τα Ιδρύματα Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, σχετικά με την πληρωμή των συμβασιούχων

έχουν αντιμετωπιστεί πλήρως.

Σε ό,τι αφορά στη διευθέτηση του εργασιακού τους καθεστώτος μέσω του Α.Σ.Ε.Π., το ΥΠ.Ε.Π.Θ. δεν έχει καμιά θεσμική δυνατότητα παρέμβασης για την επιτάχυνση της διαδικασίας ελέγχου στην οποία προβαίνει η προαναφερθείσα ανεξάρτητη αρχή.

Παρ' όλα αυτά το ΥΠ.Ε.Π.Θ. έχει ήδη αλληλογραφήσει με τον Πρόεδρο του Α.Σ.Ε.Π. ζητώντας του να προταθεί η αντιμετώπιση των συμβασιούχων των Α.Ε.Ι.

Ο Υφυπουργός
ΣΠΥΡΟΣ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ»

8. Στην με αριθμό 159/7.7.05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Γεωργακόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ13/Β/Φ.525/14071/27.7.05 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω σχετική ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Δ. Γεωργακόπουλος, σας διαβιβάζουμε το υπ' αριθμ. 62/21-7-05 έγγραφο της Α. Ε. Ελληνικά Πετρέλαια, με το οποίο δίδεται απάντηση στα θιγόμενα στην ανωτέρω Ερώτηση θέματα.

Ο Υπουργός
ΔΗΜ. ΣΙΟΥΦΑΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

9. Στην με αριθμό 428/14.7.05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ελπίδας Τσουρή δόθηκε με το υπ αριθμ. 58/26.705 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στη παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Ε. Τσουρή, σας πληροφορούμε τα εξής:

Α. Με Απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, ολοκληρώθηκε η διαδικασία στήριξης των ελλήνων αμπελοκαλλιεργητών και οινοποιών και με κοινοτική στήριξη, μέσω της από-

σταξης κρίσης, όπως αυτή προβλέπεται από το άρθρο 30, του Καν. (ΕΚ) 1493/99 του Συμβουλίου.

Με την απόσταση κρίσης, μέρος των συσσωρευμένων αποθεμάτων κρασιού, λόγω της περσινής υπερπαραγωγής, μετατρέπεται σε καθαρή αλκοόλη, με προφανή θετικό αντίκτυπο στη διαμόρφωση των τιμών στην αγορά του οίνου και στην αύξηση της διαθεσιμότητας των κενών οινοδεξαμενών για την υποδοχή της παραγωγής της επικείμενης νέας συγκομιδής.

Με βάση τον Καν. (ΕΚ) 887/05 της Επιτροπής της 10ης Ιουνίου 2005, για το άνοιγμα της απόσταξης κρίσης που προβλέπεται στο άρθρο 30 του Καν. (ΕΚ) 1493/99 του Συμβουλίου για ορισμένους οίνους στην Ελλάδα, δόθηκε η δυνατότητα στη χώρα μας να αποστάξει:

α) 340.000 HL επιτραπέζιων οίνων, με τιμή αγοράς των οίνων που παραδίδονται για απόσταξη 1,914 _ ανά % vol (βαθμό) και ανά εκατόλιτρο και

β) 40.000 HL εκατόλιτρων οίνων ποιότητας, που παράγονται σε καθορισμένες περιοχές (V.Q.P.R.D.) στην τιμή των 2,30 _ ανά % vol και ανά εκατόλιτρο.

Επίσης έχει ενταχθεί σε προγράμματα που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η συμμετοχή των Ελλήνων οινοπαραγωγών σε εγχώριες και διεθνείς εκθέσεις, διαφημιστικές καμπάνιες, καθώς και διάφορες εκδηλώσεις για την προώθηση του ελληνικού κρασιού.

Β. Η Εθνική και Κοινοτική νομοθεσία δεν επιτρέπει τη χρηματοδότηση των συνεταιριστικών οργανώσεων για την κάλυψη των ποσοτήτων των οινοποιήσιμων σταφυλιών που παρέδωσαν στα συνεταιριστικά οινοποιεία.

Γ. Έχουν εντατικοποιηθεί οι έλεγχοι των εισαγόμενων από τρίτες χώρες οίνων ώστε οι ποσότητες που εισάγονται να κυκλοφορούν νόμιμα.

Όσον αφορά την εξαγγελία σύστασης σώματος ελέγχου και διακίνησης εισαγόμενων γεωργικών προϊόντων, μεταξύ των οποίων και ο οίνος, στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων που θα κατατεθεί στη Βουλή, προβλέπεται η σύσταση Γραφείου Ελέγχου Εισαγόμενων Αγροτικών Προϊόντων, το οποίο ήδη ατύπως λειτουργεί.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνιση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί στο σύνολο στη συνέχεια.

Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Είσοδος, διαμονή και κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Δημόσιας Τάξης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κέντρο Μελετών Ασφάλειας (ΚΕ.ΜΕ.Α.) και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Πολιτισμού

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Οργανισμός Εθελοντισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Δικαιοσύνης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Θέματα εξωτερικών φρουρών».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Άρθρο 1

Χρονικά όρια εργασίας

Το άρθρο 4 του ν. 2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σε επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας έως σαράντα (40) ώρες την εβδομάδα, ο εργαζόμενος

μπορεί να απασχολείται πέντε (5) επιπλέον ώρες την εβδομάδα κατά την κρίση του εργοδότη (υπερεργασία). Οι ώρες αυτές υπερεργασίας (41η, 42η, 43η, 44η, 45η ώρα) αμείβονται με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 25% και δεν συνυπολογίζονται στα επιτρεπόμενα, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, όρια υπερωριακής απασχόλησης. Για όσους εργαζομένους ισχύει σύστημα εργασίας έξι (6) εργάσιμων ημερών την εβδομάδα η, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, υπερεργασία ανέρχεται σε οκτώ (8) ώρες την εβδομάδα (από 41η έως 48η ώρα).

2. Η πέραν των σαράντα πέντε (45) ωρών την εβδομάδα απασχόληση του μισθωτού στις επιχειρήσεις της παραγράφου 1 θεωρείται υπερωριακή απασχόληση ως προς όλες τις νόμιμες συνέπειες, διατυπώσεις και διαδικασίες έγκρισης. Για όσους εργαζομένους ισχύει σύστημα εργασίας έξι (6) εργάσιμων ημερών την εβδομάδα, υπερωριακή απασχόληση θεωρείται η εργασία πέραν των σαράντα οκτώ (48) ωρών την εβδομάδα. Σε κάθε περίπτωση διατηρούνται σε ισχύ οι ρυθμίσεις για το νόμιμο ημερήσιο ωράριο εργασίας.

3. Μισθωτοί απασχολούμενοι υπερωριακά δικαιούνται για κάθε ώρα νόμιμης υπερωρίας και μέχρι τη συμπλήρωση εκατόν είκοσι (120) ωρών ετησίως αμοιβή ίση με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 50%. Η αμοιβή για την πέραν των εκατόν είκοσι (120) ωρών ετησίως νόμιμη υπερωριακή απασχόληση είναι το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 75%.

4. Κάθε ώρα υπερωρίας, για την πραγματοποίηση της οποίας δεν τηρούνται οι προβλεπόμενες από το νόμο διατυπώσεις και διαδικασίες έγκρισης, χαρακτηρίζεται εφεξής κατ' εξαίρεση υπερωρία.

5. Για κάθε ώρα κατ' εξαίρεση υπερωρίας ο μισθωτός δικαιούται αποζημίωση ίση με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 100%».

Άρθρο 2

Διευθέτηση του χρόνου εργασίας

Το άρθρο 41 του ν.1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν.2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α') και τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 του ν.2874/ 2000 (ΦΕΚ 286 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σε επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας έως σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως, επιτρέπεται για μία χρονική περίοδο (περίοδος αυξημένης απασχόλησης) ο εργαζόμενος να απασχολείται δύο (2) ώρες την ημέρα επιπλέον των οκτώ (8) ωρών, υπό την προϋπόθεση ότι οι επιπλέον των σαράντα (40) (ή του μικρότερου συμβατικού ωραρίου) ώρες εργασίας την εβδομάδα αφαιρούνται από τις ώρες εργασίας μιας άλλης χρονικής περιόδου (περίοδος μειωμένης απασχόλησης). Αντί της παραπάνω μειώσεως των ωρών εργασίας, επιτρέπεται να χορηγείται στον εργαζόμενο ανάλογη ημερήσια ανάπαυση (ρεπό) ή συνδυασμός μειωμένων ωρών και ημερών αναπαύσεως. Το χρονικό διάστημα των περιόδων αυξημένης και μειωμένης απασχόλησης δεν υπερβαίνει συνολικά τους τέσσερις (4) μήνες κατά ημερολογιακό έτος (περίοδος αναφοράς).

Η σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια επιπλέον απασχόληση παρέχεται από τον εργαζόμενο υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 6α, εφόσον η επιχείρηση εμφανίζει σώρευση εργασίας που οφείλεται είτε στη φύση, στο είδος ή στο αντικείμενο των εργασιών της είτε σε ασυνήθεις ή απρόβλεπτους λόγους.

Ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή της επιπλέον αυτής εργασίας, αν δεν είναι σε θέση να την εκτελέσει και η άρνησή του δεν είναι αντίθετη με την καλή πίστη (659 ΑΚ). Η άρνηση του εργαζομένου να παράσχει την επιπλέον εργασία δεν συνιστά λόγο καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του.

Οι κείμενες προστατευτικές διατάξεις για το χρόνο υποχρεωτικής ανάπαυσης των εργαζομένων έχουν πλήρη εφαρμογή και κατά την περίοδο της αυξημένης απασχόλησης. Κατά τη διευθέτηση ο μέσος όρος των ωρών εβδομαδιαίας εργασίας κατά

την περίοδο του τετραμήνου (περίοδος αναφοράς), μη συμπεριλαμβανομένης της υπερεργασίας και των νόμιμων υπερωριών της περιόδου μειωμένης απασχόλησης, παραμένει στις σαράντα (40) ώρες ή, εάν εφαρμόζεται μικρότερο συμβατικό ωράριο, παραμένει στον αριθμό ωρών του μικρότερου αυτού ωραρίου, ενώ, συμπεριλαμβανομένων των ανωτέρω ωρών υπερεργασίας και νόμιμων υπερωριών, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις σαράντα οκτώ (48) ώρες.

2. Σε επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας έως σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως, εφόσον η επιχείρηση εμφανίζει σωρευση εργασίας που οφείλεται είτε στη φύση, στο είδος ή στο αντικείμενο των εργασιών της είτε σε ασυνήθεις ή απρόβλεπτους λόγους, επιτρέπεται, αντί της κατά την προηγούμενη παράγραφο διευθέτησης, να συμφωνείται, υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 6β, ότι μέχρι διακόσιες πενήντα έξι (256) ώρες εργασίας από το συνολικό χρόνο απασχόλησης εντός ενός (1) ημερολογιακού έτους, κατανέμονται με αυξημένο αριθμό ωρών σε ορισμένες χρονικές περιόδους, που δεν μπορούν να υπερβαίνουν τις τριάντα δύο (32) εβδομάδες ετησίως και με αντιστοίχως μειωμένο αριθμό ωρών κατά το λοιπό διάστημα του ημερολογιακού έτους.

Ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή της επιπλέον αυτής εργασίας, αν δεν είναι σε θέση να την εκτελέσει και η άρνησή του δεν είναι αντίθετη με την καλή πίστη (659 ΑΚ). Η άρνηση του εργαζομένου να παράσχει την επιπλέον εργασία δεν συνιστά λόγο καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του.

Οι κείμενες προστατευτικές διατάξεις για το χρόνο υποχρεωτικής ανάπαυσης των εργαζομένων πρέπει να τηρούνται και κατά την περίοδο της αυξημένης απασχόλησης. Κατά τη διευθέτηση ο μέσος όρος των ωρών εβδομαδιαίας εργασίας ετησίως (περίοδος αναφοράς), μη συμπεριλαμβανομένης της υπερεργασίας και των νόμιμων υπερωριών της περιόδου μειωμένης απασχόλησης, παραμένει στις σαράντα (40) ώρες ή, εάν εφαρμόζεται μικρότερο συμβατικό ωράριο, παραμένει στον αριθμό ωρών του μικρότερου αυτού ωραρίου, ενώ συμπεριλαμβανομένων των ανωτέρω ωρών υπερεργασίας και νόμιμων υπερωριών, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις σαράντα οκτώ (48) ώρες.

3. Κατά τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας της προηγούμενης παραγράφου επιτρέπεται να χορηγείται στον εργαζόμενο, αντί μειώσεως των ωρών εργασίας, προς αντιστάθμιση των πρόσθετων ωρών που εργάστηκε κατά την περίοδο αυξημένου ωραρίου, ανάλογη ημερήσια ανάπαυση (ρεπό) ή ανάλογη προσαύξηση της ετήσιας άδειας με αποδοχές ή συνδυασμός μειωμένων ωρών και ημερών αναπαύσεως ή ημερών αδειάς.

4. Η καταβαλλόμενη αμοιβή κατά το χρονικό διάστημα της διευθέτησης των παραγράφων 1 και 2 είναι ίση με την αμοιβή για εργασία σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως, εφόσον στην επιχείρηση ισχύει εβδομαδιαίο ωράριο σαράντα (40) ωρών. Αν στην επιχείρηση ισχύει εβδομαδιαίο ωράριο μικρότερο των σαράντα (40) ωρών, η καταβαλλόμενη κατά το χρονικό διάστημα της διευθέτησης αμοιβή είναι ίση με την αμοιβή που προβλέπεται για το εβδομαδιαίο αυτό ωράριο.

5.α. Κατά την περίοδο της αυξημένης απασχόλησης των παραγράφων 1 και 2 η ημερήσια απασχόληση του εργαζομένου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις δέκα (10) ώρες. Στις υπερβάσεις του νόμιμου ημερήσιου ωραρίου μέχρι το ανώτατο όριο των δέκα (10) ωρών, καθώς και στις υπερβάσεις των σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος νόμου.

β. Κατά την περίοδο της μειωμένης απασχόλησης των παραγράφων 1 και 2, η υπέρβαση του συμφωνηθέντος μειωμένου εβδομαδιαίου ωραρίου, η οποία επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, αντιμετωπίζεται ως εξής:

Οι πρώτες πέντε (5) ώρες υπερβάσεως για τους απασχολούμενους με το σύστημα της πενήντα ημερών εβδομαδιαίας εργασίας και οι πρώτες οκτώ (8) ώρες υπερβάσεως για τους απασχολούμενους με το σύστημα της εξαήμερης εβδομαδιαίας εργασίας θεωρούνται υπερεργασία και αμείβονται με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 30%.

Οι ώρες υπερβάσεως πέραν των πέντε (5) πρώτων ή των

οκτώ (8) πρώτων, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, θεωρούνται ώρες υπερωρίας. Εφόσον τηρηθούν οι προϋποθέσεις νομιμότητας των υπερωριών, κάθε ώρα υπερβάσεως πέραν των πέντε (5) ή οκτώ (8) πρώτων ωρών αποτελεί νόμιμη υπερωρία και αμείβεται με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 75%, άλλως αποτελεί κατ' εξαίρεση υπερωρία και αποζημιώνεται με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 100%.

6.α. Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας της παραγράφου 1 συμφωνείται με πρακτικό συμφωνίας που καταρτίζεται μεταξύ του εργοδότη και της πλέον αντιπροσωπευτικής επιχειρησιακής συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων, μετά από διαβούλευσή τους. Αν στην επιχείρηση δεν έχει συσταθεί ή δεν λειτουργεί επιχειρησιακή συνδικαλιστική οργάνωση, η συμφωνία για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας καταρτίζεται μεταξύ του εργοδότη και του συμβουλίου εργαζομένων, μετά από διαβούλευσή τους. Η συμφωνία κατατίθεται στην τοπική Επιθεώρηση Εργασίας και δεσμεύει το σύνολο των εργαζομένων της επιχείρησης. Σε επιχειρήσεις στις οποίες δεν υπάρχει συνδικαλιστική οργάνωση ή συμβούλιο εργαζομένων ή ένωση προσώπων του άρθρου 1 παράγραφος 3 του ν. 1264/1982 (ΦΕΚ 78 Α'), είτε γιατί δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για τη σύστασή τους είτε για οποιονδήποτε άλλο λόγο, η διευθέτηση του χρόνου εργασίας είναι δυνατόν να εφαρμοστεί κατόπιν κοινού σχετικού εγγράφου αιτήματος του συνόλου των εργαζομένων της επιχείρησης που αφορά η διευθέτηση και του εργοδότη. Το κοινό αίτημα υποβάλλεται προς επικύρωση από τα ενδιαφερόμενα μέρη στην αρμόδια Επιτροπή Διευθέτησης του Χρόνου Εργασίας. Η Επιτροπή επικυρώνει το σχετικό αίτημα εντός προθεσμίας τριών (3) εργάσιμων ημερών. Από της επικυρώσεώς του το σύστημα διευθέτησης δεσμεύει το σύνολο των εργαζομένων της επιχείρησης που αφορά η διευθέτηση.

Σε περίπτωση αποτυχίας των διαπραγματεύσεων προς σύναψη συμφωνίας για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας ή μη υποβολής κοινού σχετικού αιτήματος, από πλευράς εργαζομένων και εργοδότη, υποβάλλεται από τον εργοδότη σχετική αίτηση στην Επιτροπή Διευθέτησης του Χρόνου Εργασίας της παραγράφου 11 (εφεξής Επιτροπή). Η Επιτροπή αποφασίζει επί της αιτήσεως μέσα σε προθεσμία τριών (3) εργάσιμων ημερών.

Στην αίτηση του εργοδότη εκτίθενται υποχρεωτικά οι λόγοι που επιβάλλουν τη διευθέτηση, η χρονική περίοδος στην οποία κατανέμονται οι προς διευθέτηση ώρες εργασίας, ο αριθμός των ωρών εργασίας που πρόκειται να διευθετηθούν ανά εργαζόμενο, ο τρόπος κατά τον οποίο η επιχείρηση αντισταθμίζει τις διευθετούμενες ώρες εργασίας, καθώς και το γεγονός ότι απέτυχαν οι διαπραγματεύσεις προς σύναψη συμφωνίας για τη διευθέτηση.

Οι διαπραγματεύσεις θεωρείται ότι απέτυχαν, αν μετά δεκαήμερο από τη γραπτή πρόταση του εργοδότη τα μέρη δεν κατέληξαν σε συμφωνία.

Αντίγραφο της αιτήσεως του εργοδότη κοινοποιείται κατά την ημέρα της υποβολής της και στην πλέον αντιπροσωπευτική συνδικαλιστική οργάνωση της επιχείρησης ή στο συμβούλιο εργαζομένων, καθώς και στο τοπικό εργατικό κέντρο. Η πλέον αντιπροσωπευτική συνδικαλιστική οργάνωση ή το συμβούλιο εργαζομένων, καθώς και το Εργατικό Κέντρο μπορούν να υποβάλουν στην αρμόδια Επιτροπή υπόμνημα με τις θέσεις τους αναφορικά με την αιτούμενη διευθέτηση.

Η απόφαση της Επιτροπής που κάνει δεκτή την αίτηση του εργοδότη κατατίθεται στην τοπική Επιθεώρηση Εργασίας και δεσμεύει το σύνολο των εργαζομένων της επιχείρησης.

β. Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας της παραγράφου 2 συμφωνείται με πρακτικό συμφωνίας, που καταρτίζεται μεταξύ του εργοδότη και της πλέον αντιπροσωπευτικής επιχειρησιακής συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων, μετά από διαβούλευσή τους. Αν στην επιχείρηση δεν έχει συσταθεί ή δεν λειτουργεί επιχειρησιακή συνδικαλιστική οργάνωση, τότε η συμφωνία για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας καταρτίζεται μεταξύ του εργοδότη και του συμβουλίου εργαζομένων, μετά από διαβούλευση. Η συμφωνία κατατίθεται στην τοπική Επιθεώρηση Εργασίας και δεσμεύει το σύνολο των εργαζομένων της

επιχείρησης.

7. Διαφορές που προκύπτουν κατά την εφαρμογή της διευθέτησης των παραγράφων 1 και 2 επιλύονται από την κατά τόπο αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας, αφού ακουστούν οι απόψεις και των δύο πλευρών.

8. Σε κάθε Επιθεώρηση Εργασίας τηρείται ειδικό βιβλίο, στο οποίο καταχωρούνται οι διευθετήσεις του χρόνου εργασίας που ισχύουν στην περιφέρεια της αρμοδιότητάς της.

9. Αν για οποιονδήποτε λόγο, ιδίως εξαιτίας παραίτησης ή απόλυσης του εργαζομένου, δεν εφαρμόζεται ή δεν ολοκληρώνεται η διευθέτηση του χρόνου εργασίας σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, έχουν πλήρη εφαρμογή όλες οι προστατευτικές διατάξεις που καθορίζουν τις συνέπειες της υπερβάσεως του ημερήσιου και εβδομαδιαίου ωραρίου εργασίας.

10. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και για: α) εποχιακές επιχειρήσεις και β) εργαζομένους με σύμβαση εργασίας διάρκειας μικρότερης του ενός (1) έτους.

11. Συνιστάται σε κάθε νομό Επιτροπή Διευθέτησης του Χρόνου Εργασίας διευθετώντας τους από το τοπικό Εργατικό Κέντρο, το αργότερο έως την 15η Νοεμβρίου του έτους που προηγείται της συγκρότησης της Επιτροπής, αρχής γενομένης από το έτος 2005.

α) Έναν Κοινωνικό Επιθεωρητή ως Πρόεδρο, που αναπληρώνεται από ομοίοβαθμό του.

β) Δύο εκπροσώπους των εργαζομένων που υποδεικνύονται στον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας μαζί με τους αναπληρωτές τους από το τοπικό Εργατικό Κέντρο, το αργότερο έως την 15η Νοεμβρίου του έτους που προηγείται της συγκρότησης της Επιτροπής, αρχής γενομένης από το έτος 2005.

γ) Δύο εκπροσώπους των εργοδοτών που υποδεικνύονται στον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας μαζί με τους αναπληρωτές τους από τις οικείες τοπικές Εργοδοτικές Οργανώσεις το αργότερο έως την 15η Νοεμβρίου του έτους που προηγείται της συγκρότησης της Επιτροπής, αρχής γενομένης από το έτος 2005.

Ειδικά για το Νομό Αττικής συνιστώνται τέσσερις (4) Επιτροπές.

Μέχρι την 15η Οκτωβρίου του έτους που προηγείται της συγκρότησης της Επιτροπής, αρχής γενομένης από το έτος 2005, η αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας προσκαλεί με συστημένη επιστολή τα οικεία Εργατικά Κέντρα και τις οικείες Εργοδοτικές Οργανώσεις να υποδείξουν τους εκπροσώπους τους μαζί με τους αναπληρωτές τους για τη συγκρότηση των Επιτροπών Διευθέτησης του Χρόνου Εργασίας.

Η Επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, η οποία δημοσιεύεται στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβερνήσεως το αργότερο έως την 15η Ιανουαρίου του έτους συγκρότησης της Επιτροπής, αρχής γενομένης από το έτος 2006.

12. Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας ρυθμίζονται ο τρόπος και η διαδικασία λειτουργίας της Επιτροπής, οι διαδικασίες εκπροσώπησης, ο τρόπος κατάθεσης των συμφωνιών διευθέτησης, η επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση μη τήρησης αυτών, η τηρούμενη διαδικασία, καθώς και κάθε άλλο συναφές θέμα ή αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

13. Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγονται οι σχετικές ρυθμίσεις του ν. 2602/1998 (ΦΕΚ 83 Α') ή άλλων ειδικών νόμων, που αποσκοπούν στην εξυγίανση φορέων του ευρύτρου δημόσιου τομέα.»

Άρθρο 3

Υποβολή συμπληρωματικών πινάκων προσωπικού - Κυρώσεις

1. Η παρ. 5 του άρθρου 16 του ν. 2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α') τροποποιείται ως ακολούθως:

«5. Σε περίπτωση αλλαγής της νομικής εκπροσώπησης της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης ή σε περίπτωση προσλήψεως νέων εργαζομένων, ο εργοδότης υποχρεούται να καταθέσει συμπληρωματικούς πίνακες προσωπικού μόνο ως προς τα νέα στοιχεία, κατά περίπτωση, εντός δεκαπέντε (15) ημερών από της

επελεύσεως της μεταβολής.

Σε περίπτωση αλλαγής ή τροποποίησης του ωραρίου ή της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, ο εργοδότης υποχρεούται να καταθέτει με οποιονδήποτε τρόπο συμπληρωματικούς πίνακες προσωπικού μόνο ως προς τις μεταβολές αυτές το αργότερο έως και δύο (2) ημέρες από την ημέρα αλλαγής του ωραρίου ή της οργάνωσης του χρόνου εργασίας.»

2. Το άρθρο 17 του ν.2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α') τροποποιείται ως ακολούθως:

«1. Κάθε εργοδότης, που παραβαίνει τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, που αφορούν στους όρους και τις συνθήκες εργασίας και συγκεκριμένα τα χρονικά όρια εργασίας ή την αμοιβή ή την ασφάλεια και την υγεία των εργαζομένων, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών ή με χρηματική ποινή τουλάχιστον εννιάκοσίων (900) ευρώ ή και με τις δύο αυτές ποινές.

2. Ειδικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας που προβλέπουν βαρύτερη ποινική μεταχείριση εξακολουθούν να ισχύουν.»

3. Το άρθρο 4 του ν. 3227/2004 (ΦΕΚ 31 Α') τροποποιείται ως ακολούθως:

«Η περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α') και η περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 24 του ν. 2224/1994 (ΦΕΚ 112 Α') αντικαθίστανται ως ακολούθως:

α. Πρόστιμο για καθεμία παράβαση, από χίλια (1.000) ευρώ μέχρι τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΧΗΣ

Άρθρο 4

Σύνταξη λόγω θανάτου

Το άρθρο 62 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«1.α. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου ασφαλιστικού οργανισμού κύριας ή επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, στον επιζώντα των συζύγων, που θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα λόγω θανάτου σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις του κάθε οργανισμού, καταβάλλεται η σύνταξη, εφόσον δεν εργάζεται ή δεν απασχολείται ή δεν λαμβάνει σύνταξη από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό ή το Δημόσιο.

β. Στην περίπτωση που ο επιζών των συζύγων εργάζεται ή απασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό ή το Δημόσιο, η σύνταξη περιορίζεται στο 50% της σύνταξης λόγω θανάτου έως τη συμπλήρωση του 65ου έτους. Μετά τη συμπλήρωση του ορίου αυτού ο επιζών σύζυγος λαμβάνει το 70% της σύνταξης αυτής.

γ. Εάν ο επιζών των συζύγων, κατά την ημερομηνία θανάτου, είναι ανάπηρος σωματικά ή πνευματικά σε ποσοστό 67% και άνω, λαμβάνει ολόκληρη τη σύνταξη, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η αναπηρία του, ανεξαρτήτως άλλων προϋποθέσεων.

δ. Στην περίπτωση που ο επιζών των συζύγων λαμβάνει και σύνταξη από ίδιο δικαίωμα ή περισσότερες της μίας συντάξεις λόγω θανάτου, κύριες ή επικουρικές, ο περιορισμός του ποσού της σύνταξης που προβλέπεται στην παράγραφο αυτή γίνεται σε μία από τις κύριες, καθώς και μία από τις επικουρικές συντάξεις της επιλογής του.

2. Εάν ο θανών καταλείπει τέκνα ανάπηρα ή ανήλικα ή σπουδάζοντα σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και μέχρι του 24ου έτους της ηλικίας τους, που δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε Ασφαλιστικού Οργανισμού, το υπόλοιπο της σύνταξης του επιζώντα των συζύγων, σε περίπτωση που καταβάλλεται μειωμένη, επιμερίζεται στα τέκνα σε ίσα μέρη.

Ο κατά τα ανωτέρω επιμερισμός χωρεί και στην περίπτωση που η σύνταξη του επιζώντα που καταβάλλεται από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας αναστέλλεται κατ' εφαρμογή

των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν.1379/1983 (ΦΕΚ 101 Α'), όπως κάθε φορά ισχύουν ή μειώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 (ΦΕΚ 57 Α'), όπως ισχύουν. Ποσά συντάξεων που μέχρι την ημερομηνία ισχύος του παρόντος άρθρου έχουν ήδη καταβληθεί από τον κατά τα ανωτέρω επιμερισμό θεωρείται ότι καλώς κατεβλήθησαν και δεν αναζητούνται.

3. Δεν καταλαμβάνονται από τις ανωτέρω ρυθμίσεις όσοι λαμβάνουν πολεμική σύνταξη από ίδιο δικαίωμα, καθώς και όσοι λαμβάνουν σύνταξη με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (ΦΕΚ 120 Α') και 1977/1991 (ΦΕΚ 185 Α'). Επίσης οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου του Ο.Γ.Α., ο οποίος λαμβάνει σύνταξη με βάση τις διατάξεις του ν. 4169/1961 (ΦΕΚ 81 Α'), του ν.δ. 4575/1966 (ΦΕΚ 227 Α'), του ν.δ. 1390/1973 (ΦΕΚ 103 Α'), του ν. 1745/1987 (ΦΕΚ 234 Α') και του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α'), καθώς και στην περίπτωση που ο επιζών σύζυγος είναι ασφαλισμένος ή συνταξιούχος του Ο.Γ.Α. και λαμβάνει σύνταξη σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις.

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που ο θάνατος επέρχεται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος άρθρου. Εφαρμόζονται επίσης και στις περιπτώσεις που ο θάνατος έχει ήδη επέλθει, εφόσον κατά τις προϊσχύουσες διατάξεις η σύνταξη στον επιζώντα των συζύγων έχει διακοπεί. Στην περίπτωση αυτή τα οικονομικά αποτελέσματα επέρχονται από την ημερομηνία υποβολής σχετικής αίτησης.

5. Διατάξεις που ρυθμίζουν το θέμα αυτό διαφορετικά καταργούνται.»

Τυχόν ευνοϊκότερες ρυθμίσεις του άρθρου 62 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α') εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 5 **Εξαγορά χρόνου ασφάλισης για θεμελίωση** **συνταξιοδοτικού δικαιώματος**

1. Ασφαλισμένοι των οργανισμών κύριας και επικουρικής ασφάλισης μισθωτών, αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, που έχουν συμπληρώσει σε έναν ή περισσότερους ασφαλιστικούς οργανισμούς μισθωτών αθροιστικά τέσσερις χιλιάδες τριακόσιες πενήντα (4.350) ημέρες, είναι άνω των 65 ετών για τους άνδρες και 60 ετών για τις γυναίκες και δεν παίρνουν ή δεν δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α. ή άλλον οργανισμό ή κλάδο κύριας και επικουρικής ασφάλισης αντίστοιχα, μπορούν να ζητήσουν την αναγνώριση με εξαγορά του χρόνου ασφάλισης που υπολείπεται για τη θεμελίωση δικαιώματος συνταξιοδότησης λόγω γήρατος και μέχρι εκατόν πενήντα (150) ημέρες ασφάλισης, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του αρμόδιου οργανισμού.

Σε περίπτωση θανάτου του άμεσα ασφαλισμένου πριν την υποβολή της αίτησης για σύνταξη γήρατος ή πριν την εξόφληση του ποσού εξαγοράς, το δικαίωμα μπορεί να ασκηθεί από τα δικαιούχα πρόσωπα με τις προϋποθέσεις που αναφέρονται ανωτέρω και αφορούν τον άμεσα ασφαλισμένο.

Δικαίωμα αναγνώρισης χρόνου ασφάλισης και μέχρι πενήντα (50) ημέρες κατ' ανώτατο όριο παρέχεται και για συμπλήρωση των κατ' ελάχιστο απαιτούμενων χρονικών προϋποθέσεων συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας με ποσοστό 67% και άνω. Στην περίπτωση αυτή οι αναγνωριζόμενες ημέρες συνυπολογίζονται και για τη συμπλήρωση των ειδικών χρονικών προϋποθέσεων (ενεργού ασφαλιστικού δεσμού), όπου αυτές απαιτούνται.

Τα δικαιούχα πρόσωπα μπορούν επίσης, σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου που δεν έχει πραγματοποιήσει τις ελάχιστες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω θανάτου, να αναγνωρίσουν μέχρι και πενήντα (50) ημέρες ασφάλισης για τη συμπλήρωσή τους. Στην περίπτωση αυτή οι αναγνωριζόμενες ημέρες συνυπολογίζονται και για τη συμπλήρωση των ειδικών χρονικών προϋποθέσεων, όπου αυτές απαιτούνται.

2. Αρμόδιος οργανισμός για την αναγνώριση του χρόνου είναι εκείνος στην ασφάλιση του οποίου έχει υπαχθεί ο εργαζόμενος, αν έχει ασφαλιστεί σε ένα μόνο οργανισμό, ή εκείνος στον οποίο έχει πραγματοποιήσει τον περισσότερο χρόνο ασφάλισης κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, αν έχει ασφαλιστεί σε περισσότερους διαδοχικά οργανισμούς.

3. Το δικαίωμα που παρέχεται με τις πιο πάνω διατάξεις ασκείται μόνο σε έναν οργανισμό κύριας ασφάλισης μισθωτών και έναν οργανισμό επικουρικής ασφάλισης.

4. Στην περίπτωση διαδοχικής ασφάλισης, το ανωτέρω δικαίωμα ασκείται με την προϋπόθεση ότι ο συνολικός χρόνος ασφάλισης σε όλους τους οργανισμούς που ασφαλίστηκε διαδοχικά ο ασφαλισμένος δεν επαρκεί για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης γήρατος, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας οποιουδήποτε από τους ασφαλιστικούς αυτούς οργανισμούς.

5. Όπου υπάρχει παράλληλη ασφάλιση το δικαίωμα αυτό παρέχεται εφόσον ο ασφαλισμένος έχει διακόψει οριστικά την απασχόληση και την ασφάλισή του και δεν θεμελιώνει δικαίωμα για σύνταξη σε κανέναν από τους οργανισμούς αυτούς.

6. Χρόνος ασφάλισης για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού είναι εκείνος που σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του κάθε οργανισμού λαμβάνεται υπόψη για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

7. Η εξαγορά του χρόνου αυτού που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους γίνεται ως εξής:

Ασφαλισμένοι που ασκούν το δικαίωμα αναγνώρισης στους οργανισμούς κύριας και επικουρικής ασφάλισης μισθωτών καταβάλλουν το άθροισμα του ποσοστού εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη κλάδου σύνταξης που ισχύει σε κάθε οργανισμό κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης και που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το άθροισμα του ποσοστού εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη για τον κλάδο συντάξεων του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και του Ε.Τ.Ε.Α.Μ.. Το ποσό της εισφοράς για κάθε ημέρα ασφάλισης που εξαγοράζεται υπολογίζεται με βάση το ημερομίσθιο ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό ισχύει κατά την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αίτησης.

Όπου η ασφάλιση καθορίζεται σε μήνες ή έτη, ο ασφαλισμένος θεωρείται ότι πραγματοποίησε είκοσι πέντε (25) ημέρες κάθε μήνα.

8. Το ποσό της οφειλής που προκύπτει από τον εξαγοραζόμενο χρόνο, σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις, εξοφλείται εφάπαξ.

9. Το συνταξιοδοτικό δικαίωμα γεννάται και η σύνταξη καταβάλλεται από την πρώτη του επόμενου της εξόφλησης της οφειλής μήνα.

10. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται για τρία (3) έτη από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

Άρθρο 6 **Ρύθμιση οφειλόμενων εισφορών στο Τ.Α.Ε.Υ.**

Οι καθυστερούμενες, μέχρι το τέλος του προηγούμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, ασφαλιστικές εισφορές προς το Ταμείο Ασφάλισης Ξενοδοχοϋπαλλήλων και για όλους τους κλάδους ασφάλισής του, μαζί με τα πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις εξοφλούνται με τους όρους και τις προϋποθέσεις που θέτουν οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α'), πλην του ποσού της προκαταβολής το οποίο ορίζεται ίσο με το 5% της οφειλής. Για την υπαγωγή στη ρύθμιση υποβάλλεται σχετική αίτηση εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Άρθρο 7 **Ρύθμιση οφειλόμενων εισφορών σε πλημυροπαθείς**

Οι εισφορές που δεν έχουν καταβληθεί μέχρι την τελευταία ημέρα του προηγούμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού προς όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και οφείλονται από επιχειρήσεις, εργοδότες ή ασφαλι-

σμένους που επλήγησαν από τις πλημμύρες Ιουλίου και Αυγούστου 2002 και έχουν επαγγελματική εγκατάσταση ή δραστηριότητα στις περιοχές Καλλιθέας, Μοσχάτου, Αγίου Ιωάννη Ρέντη και στο 3ο δημοτικό διαμέρισμα Πειραιά, εξοφλούνται σε ογδόντα (80) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, χωρίς υποχρέωση προκαταβολής. Τα ποσά των πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων, λοιπών επιβαρύνσεων, δικαστικών εξόδων, εξόδων και δικαιωμάτων εκτέλεσης κ.λπ. που αναλογούν στις παραπάνω εισφορές διαγράφονται.

Για την υπαγωγή στη ρύθμιση αυτή πρέπει να καταβάλλονται οι τρέχουσες εισφορές μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες και να υποβληθεί αίτηση μέσα σε έξι (6) μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Στη ρύθμιση αυτή υπάγονται και όσες επιχειρήσεις, εργοδότες ή ασφαλισμένοι έχουν επαγγελματική δραστηριότητα στις ανωτέρω περιοχές και έχουν ρυθμίσει τις οφειλές τους με άλλες διατάξεις για το μέρος της οφειλής που δεν έχει ακόμη καταβληθεί.

Οι ρυθμίσεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή και για τις οφειλές της αυτής ως άνω χρονικής περιόδου των επιχειρήσεων, εργοδοτών ή ασφαλισμένων που επλήγησαν από τις πλημμύρες της 24ης - 26ης Ιανουαρίου 2003 και έχουν επαγγελματική εγκατάσταση ή δραστηριότητα στους Δήμους Μαραθώνος, Ν. Μάρκας και στις Κοινότητες Αγ. Κωνσταντίνου, Καλάμου, Κουβαρά, Μαλακάσης, Μαρκοπούλου, Ωρωπού, Ν. Παλατιών, Σκάλας Ωρωπού και Ωρωπού της Νομαρχίας Ανατολικής Αττικής.

Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας καθορίζεται κάθε θέμα σχετικό με την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

Άρθρο 8

Αναγνώριση χρόνου στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος

Κατ' εξαίρεση, θεωρείται ως χρόνος ασφάλισης, διανυθείς στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα με καταβολή των προβλεπόμενων από το άρθρο 62 του ν.2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') εισφορών, ο χρόνος απασχόλησης στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος πριν το έτος 1983, με την προϋπόθεση υπαγωγής κατά το χρονικό διάστημα πριν το ανωτέρω έτος στη μικτή ασφάλιση του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., για δε το μεταγενέστερο στην ασφάλιση του Κανονισμού Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων.

Ο κατά τα ανωτέρω αναγνωριζόμενος χρόνος ασφάλισης δεν μπορεί να υπερβεί τον απαιτούμενο για τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης λόγω γήρατος χρόνο, με τις διατάξεις του οικείου Κανονισμού.

Άρθρο 9

Συμψηφισμός καθυστερούμενων εισφορών

Οι παράγραφοι 9 και 10 του άρθρου 61 του ν.2676/ 1999 (ΦΕΚ 1 Α') τροποποιούνται ως εξής:

«9. Η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία που ορίζουν οι καταστατικές διατάξεις, αν το οφειλόμενο ποσό δεν είναι μεγαλύτερο των είκοσι (20) μηνιαίων συντάξεων κατώτατων ορίων, όπως αυτά ισχύουν κάθε φορά για καθέναν ασφαλιστικό οργανισμό.

10. Τα ανωτέρω ποσά οφειλής προσαυξημένα με τα πρόσθετα τέλη συμψηφίζονται ή παρακρατούνται από τα ποσά των συντάξεων σε ίσες μηνιαίες δόσεις που δεν μπορεί να είναι περισσότερες των σαράντα (40).

Η 1η δόση παρακρατείται από τον πρώτο μήνα απονομής της σύνταξης.»

Άρθρο 10

Εξόφληση καθυστερούμενων εισφορών από ελεύθερους επαγγελματίες και αυτοτελώς απασχολούμενους

1. Η εξόφληση των καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ασφάλισης

ελευθέρων επαγγελματιών και ανεξάρτητα απασχολούμενων αρμοδιότητας Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας μαζί με τα πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις, που προβλέπονται από τις διατάξεις της παραγράφου 13 του άρθρου 17 του ν. 3144/2003 (ΦΕΚ 111 Α'), όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 3227/2004 (ΦΕΚ 31 Α') και του άρθρου 9 παρ.1 του ν. 3250/2004 (ΦΕΚ 124 Α'), παρατείνεται από την επομένη της λήξης της και μέχρι το τέλος του τρίτου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος. Για την υπαγωγή στη ρύθμιση υποβάλλεται σχετική αίτηση εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Σε περίπτωση ρύθμισης των οφειλών σε δόσεις η προκαταβολή ορίζεται σε ποσοστό 5% επί της κεφαλαιοποιούμενης συνολικής οφειλής.

Οι ανωτέρω διατάξεις έχουν εφαρμογή και για τις καθυστερούμενες οφειλές των αυτοαπασχολούμενων που ασφαλίζονται σε φορείς επικουρικής ασφάλισης.

2. Ο αριθμός των δόσεων, που προβλέπονται από τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α'), για την καταβολή των τρεχουσών, καθώς και την εξόφληση καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών, επιχειρήσεων, εργοδοτών ή ασφαλισμένων που έχουν επαγγελματική εγκατάσταση ή δραστηριότητα στις περιοχές του Νομού Λευκάδας, στα διοικητικά όρια των Δήμων Κεκροπίας και Ανακτορίου του Νομού Αιτωλοακαρνανίας, καθώς και στα διοικητικά όρια του Δήμου Πρεβέζης του Νομού Πρεβέζης, ορίζεται σε ογδόντα (80) ισόποσες μηνιαίες δόσεις.

Άρθρο 11

Ρύθμιση αχρεωστήτως καταβληθεισών συντάξεων από τον Ο.Γ.Α.

1. Ποσά συντάξεων, τα οποία καταβλήθηκαν αχρεωστήτως λόγω μηχανογραφικού σφάλματος για το χρονικό διάστημα από 1.1.2000 έως 30.6.2001, σε προσωρινά αναπήρους συνταξιούχους του Ο.Γ.Α. μετά τη λήξη του χρόνου της προσωρινής αναπηρίας τους και μέχρι την έκδοση και εκτέλεση οριστικών αποφάσεων από τα αρμόδια όργανα και σε κάθε περίπτωση μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, θεωρούνται ότι καλώς κατεβλήθησαν και δεν αναζητούνται καθ' οιονδήποτε τρόπο.

2. Το τέταρτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 21 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Η λειτουργία του Κλάδου αρχίζει από 1.1.2006.»

Άρθρο 12

Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης

Η παράγραφος 15 του άρθρου 7 του ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«15. Κάθε ταμείο επαγγελματικής ασφάλισης μπορεί να επενδύει:

α) ποσοστό μέχρι 70% του ενεργητικού που καλύπτει τα τεχνικά αποθεματικά ή του συνολικού χαρτοφυλακίου για ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης, στα οποία οι ασφαλισμένοι φέρουν τον κίνδυνο επενδύσεων σε μετοχές, διαπραγματεύσιμα αξιόγραφα εξομοιούμενα προς μετοχές και σε εταιρικά ομόλογα εισηγμένα προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένες χρηματοοικονομικές αγορές, καθώς και να αποφασίζει για το μερίδιο των εν λόγω αξιογράφων στο επενδυτικό του χαρτοφυλάκιο,

β) ποσοστό μέχρι 30% του ενεργητικού που καλύπτει τα τεχνικά αποθεματικά σε στοιχεία ενεργητικού εκπεφρασμένα σε νομίσματα διαφορετικά από εκείνα στα οποία είναι εκπεφρασμένες οι υποχρεώσεις του,

γ) ποσοστό μέχρι 5% σε επιχειρηματικά κεφάλαια και σε νέα χρηματοοικονομικά προϊόντα.

Η επένδυση του ταμείου επαγγελματικής ασφάλισης σε χρηματοοικονομικά μέσα που εκδίδει η χρηματοδοτούσα επιχείρηση δεν πρέπει να υπερβαίνει το 5% του συνόλου του χαρτοφυλακίου και όταν η χρηματοδοτούσα επιχείρηση ανήκει σε όμιλο, η επένδυση του ταμείου στις επιχειρήσεις που ανήκουν στον

ίδιο όμιλο με τη χρηματοδοτούσα επιχείρηση δεν πρέπει να υπερβαίνει το 10% του χαρτοφυλακίου.»

Άρθρο 13
Ρύθμιση οφειλόμενων εισφορών των Γεωργικών
Συνεταιριστικών Οργανώσεων

Οι ασφαλιστικές εισφορές προς το Ταμείο Συντάξεων Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων (Τ.Σ.Ε.Α.Π.Γ.Σ.Ο.), το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., τους οργανισμούς, ταμεία και λογαριασμούς των οποίων οι εισφορές εισπράττονται ή συνεισπράττονται από το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., που δεν έχουν καταβληθεί από τις Αγροτικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις, καθώς και από τον Οργανισμό Κωπαΐδας - Ν.Π.Δ.Δ. (ν.δ. 2488/ 1953) και αφορούν χρονική περίοδο απασχόλησης μέχρι το τέλος του προηγούμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, εξοφλούνται σε εκατόν είκοσι (120) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, χωρίς υποχρέωση προκαταβολής. Τα ποσά των πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων, λοιπών επιβαρύνσεων, δικαστικών εξόδων, εξόδων και δικαιωμάτων εκτέλεσης που αναλογούν στις παραπάνω εισφορές διαγράφονται.

Για την υπαγωγή στη ρύθμιση αυτή απαιτείται η καταβολή των τρεχουσών εισφορών μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες, η υποβολή σχετικής αίτησης και η προσκόμιση όλων των απαραίτητων δικαιολογητικών στον αρμόδιο ασφαλιστικό οργανισμό εντός δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι το τέλος του έκτου μήνα από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Στη ρύθμιση αυτή υπάγονται και όσες Αγροτικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις έχουν ρυθμίσει τις οφειλές τους με άλλες διατάξεις για το μέρος της οφειλής που δεν έχει ακόμη καταβληθεί.

Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τεσσάρων (4) συνεχόμενων δόσεων ή έξι (6) συνολικών δόσεων, καθώς και η μη καταβολή των τρεχουσών απαιτητών ασφαλιστικών εισφορών συνεπάγεται την αμετάκλητη απώλεια της τμηματικής εξόφλησης των οφειλόμενων εισφορών με τη διάταξη αυτή και την αναβίωση των πρόσθετων τελών και λοιπών προσαυξήσεων.

Σε θέματα που δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις αυτές εφαρμόζονται ως προς το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. οι διατάξεις των άρθρων 51-55 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α'), όπως ισχύουν.

Βεβαίωση ασφαλιστικής ενημερότητας χορηγείται από το Τ.Σ.Ε.Α.Π.Γ.Σ.Ο. και στις Αγροτικές Συνεταιριστικές Ενώσεις που υπάγονται στην παρούσα ρύθμιση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Άρθρο 14
Λοιπές διατάξεις

1. Οι διατάξεις της παρ. 23 του άρθρου 1 του ν.2328/ 1995 (ΦΕΚ 159 Α'), όπως τροποποιήθηκε με την παρ.1 του άρθρου 22 του ν. 3166/2003 (ΦΕΚ 178 Α'), καθώς και της παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 3166/2003 (ΦΕΚ 178 Α'), έχουν ανάλογη εφαρμογή για τους νομίμως λειτουργούντες αδειούχους παροχής συνδρομητικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών και διαχειριστών προγραμμάτων των άρθρων 1 παρ.1 και 3 παρ.1 του ν. 2644/ 1998 (ΦΕΚ 233 Α') αντίστοιχα.

2. Το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 22 του ν.2469/1997 (ΦΕΚ 38 Α') με την επωνυμία «Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Δομών Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης και Συνοδευτικών Υποστηρικτικών Υπηρεσιών» μετονομάζεται και εφεξής φέρει την επωνυμία «Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης» (Ε.ΚΕ.ΠΙΣ.).

3. Η θέση του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.ΚΕ.ΠΙΣ. είναι τετραετούς θητείας και πλήρους απασχόλησης. Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας δύναται να μετατραπεί σε θέση πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας καθορίζονται

οι αποδοχές του Προέδρου.

4. Η ειδική επιδότηση ανεργίας, η οποία προβλέπεται από την υπ' αριθμ. 30161/8.3.2000 (ΦΕΚ 272 Β') κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και παρατάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 3144/2003 (ΦΕΚ 111 Α'), παρατείνεται για άλλα δύο (2) έτη αφότου έληξε. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 43 του ν. 2778/1999 (ΦΕΚ 295 Α') και της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης.

Άρθρο 15
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, πλην των διατάξεων των άρθρων 1 και 2 οι οποίες αρχίζουν από 1.10.2005.»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το Τμήμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Είσοδος, διαμονή και κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια».

Η Διάσκεψη των Προέδρων έχει αποφασίσει στη συνεδρίασή της στις 13-7-2005, να συζητηθεί το νομοσχέδιο αυτό σε τρεις συνεδριάσεις. Ως είθισται, η μία θα είναι επί της αρχής, σήμερα, και οι άλλες δύο επί των άρθρων και θα δούμε πώς θα εξελιχθεί η συζήτηση.

Κύριε Υπουργέ, έχετε να κάνετε καμία διευκρίνιση;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Μάλιστα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να προτείνω στο Τμήμα από τώρα ορισμένες αναδιατυπώσεις, οι οποίες προέκυψαν από τη συζήτηση που κάναμε στην επιτροπή και από τις παρατηρήσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής.

Οι αναδιατυπώσεις αυτές -οι οποίες σας έχουν μοιραστεί άλλωστε- έχουν ως ακολούθως:

Η πρώτη αναδιατύπωση, η οποία είναι πολύ απλή, αφορά το άρθρο 11, παράγραφος 2, εδάφιο δεύτερο. Εκεί, μετά τις λέξεις «των αιτήσεων» τίθεται και κόμμα και προστίθεται η φράση «η διαδικασία επίδοσης των αδειών διαμονής στους δικαιούχους».

Στην εξουσιοδότηση προστίθεται και η διαδικασία επίδοσης των αδειών διανομής στους δικαιούχους, για να είναι πιο εξειδικευμένη η εξουσιοδότηση.

Στο άρθρο 17, παράγραφος 4, επέρχεται μία διευκρίνιση ιδίως σε ό,τι αφορά τα θέματα των αδειών εκείνων, οι οποίοι έρχονται στην Ελλάδα προκειμένου να κάνουν επενδύσεις, ιδίως υψηλής τεχνολογίας. Και επειδή είναι μικρό το χρονικό διάστημα το οποίο παραμένουν, εάν ακολουθήσουμε την πεπατημένη, τότε θα αργούσε πολύ η διαδικασία. Προτείνω, λοιπόν, στο Τμήμα την εξής αναδιατύπωση.

Στο άρθρο 17, παράγραφος 4, προστίθενται εδάφια ως ακολούθως: «Η εξέταση λόγων που αφορούν τη δημόσια τάξη και ασφάλεια δεν αποτελεί προαπαιτούμενο στοιχείο για τη χορήγηση των ανωτέρω αδειών. Εάν από την έρευνα των αρμόδιων αστυνομικών αρχών προκύψουν σχετικοί λόγοι, ανεξαρτήτως του χρονικού σημείου στο οποίο αναφέρονται, η άδεια διαμονής ανακαλείται». Όπως είπα αν ακολουθήσουμε την πεπατη-

μένη για τις άδειες αυτές, τότε σ' αυτό το χρονικό διάστημα πολλοί απ' αυτούς δεν θα μπορούσαν καν να παραμείνουν ή θα έχουν φύγει από την Ελλάδα.

Το άρθρο 26, όπως θυμάσθε, είναι το άρθρο εκείνο το οποίο αφορά την εξυπηρέτηση γενικότερα των επιχειρήσεων οι οποίες κάνουν επενδύσεις στην Ελλάδα. Και για να υπάρξει διευκόλυνση των μελών του προσωπικού, το οποίο παίρνει άδεια διαμονής εξαιτίας της επένδυσης, υπάρχει αξιολόγηση της επένδυσης. Όπως το είχαμε στο αρχικό νομοσχέδιο, -και αυτή ήταν μια παρατήρηση η οποία είχε γίνει και στην επιτροπή- υπήρχε η αξιολόγηση του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών από τη μια πλευρά, σχετικά με τα θέματα των επενδύσεων, και διαφορετική αξιολόγηση, με έναν άλλο μηχανισμό, από πλευράς Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σε συνδυασμό με το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών. Από τη στιγμή κατά την οποία όμως κάνει την αξιολόγηση το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών είναι προτιμότερο, για τη διευκόλυνση του ζητήματος, να αξιολογεί το ίδιο Υπουργείο και αυτό το ζήτημα, ώστε να διευκολυνθεί η διαδικασία.

Για τούτο -και εδώ φαίνεται ότι είναι εκτεταμένη η αναδιτύπωση, ενώ δεν είναι- το άρθρο 26 από τις παραγράφους 1 έως και 7 αναδιτυπώνεται ως ακολούθως, ακριβώς για να αποφύγουμε τις διπλές αυτές διαδικασίες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα) : Κύριε Υπουργέ, έχετε διανεμίσει τις αναδιτυπώσεις; Δεν ξέρω αν θέλετε να τις διαβάσετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης) : Τις έχω διανεμίσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα) : Νομίζω ότι μπορούμε να παραλείψουμε την ανάγνωση όλων αυτών των παραγράφων.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης) : Θα μου επιτρέψετε, κυρία Πρόεδρε, να την αναγνώσω, επειδή είναι μια εκτεταμένη, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, αναδιτύπωση. Δεν θα καταναλώσω μεγάλο χρονικό διάστημα.

Στο άρθρο 26 οι παράγραφοι 1 έως και 7 αναδιτυπώνονται ως ακολούθως:

«1. Επιτρέπεται η είσοδος υπηκόου τρίτης χώρας στην Ελλάδα, προκειμένου να πραγματοποιήσει επένδυση, ύψους 300.000 ευρώ, τουλάχιστον, που θα έχει θετικές επιπτώσεις στην εθνική οικονομία.

2. Η αίτηση για τη χορήγηση της άδειας διαμονής υποβάλλεται στην Ελληνική Προξενική Αρχή του τόπου κατοικίας του υπηκόου τρίτης χώρας.

3. Η αίτηση μαζί με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά διαβιβάζεται στη Διεύθυνση Κεφαλαίων Εξωτερικού (Τμήμα Παρακολούθησης Ξένων Αμέσων Επενδύσεων) του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών. Τα δικαιολογητικά του προηγούμενου εδαφίου προσδιορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών.

4. Εντός προθεσμίας είκοσι (20) ημερών, το αργότερο, από την περιέλευση του φακέλου στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών διαβιβάζει στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης πρόταση, κατόπιν αιτιολογημένης εισήγησης του Τμήματος Παρακολούθησης Ξένων Αμέσων Επενδύσεων του Υπουργείου, για τη σκοπιμότητα χορήγησης άδειας διαμονής στον αλλοδαπό, σε σχέση με την επένδυση. Ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης αποφασίζει για την έγκριση της άδειας διαμονής.

5. Η έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης διαβιβάζεται στην αρμόδια Ελληνική Προξενική Αρχή, η οποία χορηγεί την ειδική θεώρηση εισόδου με την επιφύλαξη του άρθρου 8 του παρόντος. Σε περίπτωση μη χορήγησης της έγκρισης της προηγούμενης παραγράφου, δεν μπορεί να υποβληθεί νέα αίτηση πριν από την παρέλευση ενός έτους.

6. Ο επενδυτής οφείλει να ενημερώνει το Τμήμα Παρακολούθησης Ξένων Αμέσων Επενδύσεων, τόσο για την πραγματοποίηση της επένδυσης, όσο και κατ' έτος για την πρόοδο υλοποίησης αυτής, αντίστοιχα. Εάν μετά την πάροδο ενός έτους διαπιστωθεί ότι είτε δεν πραγματοποιήθηκε η επένδυση ή ότι δεν υπήρξε ανάλογη πρόοδος, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, με την ίδια διαδικασία της παραγράφου 4 του παρόντος, διαβιβάζει πρόταση στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, προκειμένου να αποφασίσει για την ανάκληση ή μη της άδειας διαμονής, κατά τους όρους του άρθρου αυτού.

7. Με αποφάσεις του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών ρυθμίζονται, τα ειδικότερα ζητήματα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα που αναφέρονται είτε στην υλοποίηση της επένδυσης είτε στην άδεια διαμονής κατά τους όρους του άρθρου αυτού».

Στο άρθρο 27, παράγραφος 1 έχει γίνει ένα λάθος. Οι λέξεις «με την παράγραφο 4» αντικαθίστανται από τις λέξεις «με την παράγραφο 5».

Στο άρθρο 27, παράγραφος 2 οι λέξεις «Υπουργείο Ανάπτυξης» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών».

Στο άρθρο 27, παράγραφος 3 η φράση «ύστερα από γνώμη της επιτροπής του προηγούμενου άρθρου» απαλείφεται. Είναι περιττή.

Στο άρθρο 89, παράγραφος 2, εδάφιο πρώτο μετά τις λέξεις «και Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις» προστίθεται η φράση «μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων». Είναι μία σωστή παρατήρηση που έγινε στην επιτροπή.

Σημαντική είναι η αλλαγή η οποία γίνεται, σε συνδυασμό με την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, για την πλήρη προσαρμογή μας στην κοινοτική νομοθεσία. Είναι γνωστό ότι στο αρχικό σχέδιο νόμου, όπως συζητήθηκε στην επιτροπή, για τη διαμόρφωση του καθεστώτος των επί μακρόν διαμένωντων η αφετηρία ξεκινούσε από την ημερομηνία δημοσίευσης της Κοινοτικής Οδηγίας στην Journal Official. Διατυπώθηκαν εύλογες παρατηρήσεις από την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής στο σημείο αυτό. Και για να μην υπάρξουν αμφιβολίες θα πρέπει να προσαρμοσθούμε ακόμη περισσότερο, δηλαδή να πάμε πίσω ώστε να αξιοποιήσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο το χρόνο εκείνων οι οποίοι παραμένουν στην Ελλάδα, έχουν χρόνο στην Ελλάδα και αυτό αποδεικνύεται με ένα τρόπο σαφή. Είδαμε ότι ο μόνος τρόπος που εμφανίζεται σαφής, για να ξέρουμε πότε βρίσκεται κάποιος στην Ελλάδα ώστε να υπολογίσουμε την πενταετία για το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος, είναι μετά το ν. 2910/2001 ο οποίος είναι ο πρώτος νόμος που, ουσιαστικά, οργάνωσε ένα σταθερό καθεστώς για τη χορήγηση άδειας διαμονής. Άρα μπορούμε να πάμε στο χρόνο εκείνο, κατά τον οποίο κάποιος μετανάστης στην Ελλάδα πήρε οριστική άδεια διαμονής με βάση το ν. 2910/2001 και έτσι, με τον τρόπο αυτό, ουσιαστικά έχουμε πλήρη εφαρμογή, ακόμη και με τη πιο στενή ερμηνεία, της Κοινοτικής Οδηγίας οπότε

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ : Όσοι ήταν πριν; Δεν αρχίζει η μετανάστευση με το ν. 2910. Αυτοί που ήταν πιο μπροστά και έχουν δέκα - δεκαπέντε χρόνια;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης) : Όπως θα δούμε, κύριε Κολοζώφ και στη συζήτηση για να υπολογίσουμε το χρόνο κατά τον οποίο κάποιος ξεκινάει την πενταετία θα πρέπει να έχει ένα σταθερό σημείο. Το σταθερό σημείο αυτό δεν μπορεί να είναι άλλο παρά ο χρόνος κατά τον οποίο παίρνει κάποιος άδεια διαμονής με ένα καθεστώς οργανωμένο. Είναι ακριβές, και το ξέρετε όλοι, ότι το πρώτο οργανωμένο καθεστώς, με όλα τα ελαττώματα ή τα προτερήματα που είχε, ήταν το καθεστώς που διαμόρφωσε ο ν. 2910/2001. Διότι προηγουμένως μόνο για καθεστώς σταθερότητας δεν μπορούσαμε να μιλήσουμε στα θέματα αυτά. Είναι η μόνη ημερομηνία η οποία είναι σαφής, πάει τουλάχιστον τέσσερα χρόνια πίσω όπως αντιλαμβάνεσθε. Είμαστε μέσα στο πλαίσιο. Δηλαδή, ουσιαστικά, κάτι μήνες του απομένουν για να αποδείξει κάποιος ότι μπορεί να πάρει το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ : Θα τα πούμε στη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Κολοζώφ, αυτά αφορούν την ουσία του άρθρου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Θα τα δούμε στη συζήτηση.

Άρα, στο άρθρο 91 παράγραφος 1 επέρχεται η εξής μεταβολή: Οι λέξεις «από την ημερομηνία δημοσίευσης της Οδηγίας 2003/109/ΕΚ, ήτοι την 23/1/2004» αντικαθίστανται από τις λέξεις «από την απόκτηση άδειας διαμονής σύμφωνα με το ν. 2910/2001».

Στο άρθρο 91 παράγραφος 10, περίπτωση α', εδάφιο τέταρτο οι λέξεις «στην οικεία Περιφέρεια» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στους οικείους Δήμους ή Κοινότητες». Είναι σαφώς καλύτερη η ρύθμιση έτσι. Σ' αυτό επιφυλάσσομαι για το αν είναι εδάφιο τρίτο ή τέταρτο. Εν πάση περιπτώσει, παραμένει όπως είναι, εδάφιο τέταρτο.

Στο άρθρο 91 παράγραφος 11, περίπτωση α', εδάφιο δεύτερο μετά τις λέξεις «...για ανθρωπιστικούς λόγους ή» τίθεται η φράση: «από τη χορήγηση Αριθμού Φορολογικού Μητρώου (ΑΦΜ) ή». Εδώ προσθέτουμε –και αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό– στους αντικειμενικούς λόγους με βάση τους οποίους προσδιορίζουμε ποιος ήταν στην Ελλάδα μέχρι τις 31.12.2004 και έναν άλλο λόγο. Αν κάποιος –σπάνιο, βεβαίως, αλλά είναι εφικτό καθ' όλα και έχουμε τέτοιες περιπτώσεις– έχει ΑΦΜ. Αν έχει ΑΦΜ είναι σαφές ότι βρίσκεται στην Ελλάδα. Και μ' αυτόν τον τρόπο αποδεικνύεται και έτσι διευκολύνουμε τη νομιμοποίηση των παρανόμων με μία ακόμη προϋπόθεση θετική, διευκολυντική.

Και στο άρθρο 92 παράγραφος 6β' εδάφιο πρώτο οι λέξεις «της παραγράφου 1» αντικαθίστανται από τις λέξεις «των παραγράφων 1 και 2». Είναι μία διατύπωση η οποία προκύπτει από λάθος αρίθμηση στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Αυτά κυρία Πρόεδρε. Οι διευκρινίσεις θα δοθούν στη συνέχεια.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Προκόπης Παυλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροποποιήσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

«Αναδιατυπώσεις – Προσθήκες στο σχεδίου νόμου «Είσοδος, διαμονή- και κοινωνική ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια»

Άρθρο 11 παρ. 2 εδάφιο δεύτερο

Μετά τις λέξεις «των αιτήσεων» τίθεται και κόμμα και προστίθεται η φράση «η διαδικασία επίδοσης των αδειών διαμονής στους δικαιούχους».

Άρθρο 17 παρ. 4

Προστίθενται εδάφια ως ακολούθως: «Η εξέταση λόγων που αφορούν τη δημόσια τάξη και ασφάλεια δεν αποτελεί προαπαιτούμενο στοιχείο για τη χορήγηση των ανωτέρω αδειών. Εάν από την έρευνα των αρμόδιων αστυνομικών αρχών προκύψουν σχετικοί λόγοι, ανεξαρτήτως του χρονικού σημείου στο οποίο αναφέρονται, η άδεια διαμονής ανακαλείται».

Άρθρο 26

Οι παράγραφοι 1 έως και 7 αναδιατυπώνονται ως ακολούθως:

«1. Επιτρέπεται η είσοδος υπηκόου τρίτης χώρας στην Ελλάδα προκειμένου να πραγματοποιήσει επένδυση, ύψους 300.000 ευρώ, τουλάχιστον, που θα έχει θετικές επιπτώσεις στην εθνική οικονομία.

2. Η αίτηση για την χορήγηση της άδειας διαμονής υποβάλλεται στην Ελληνική Προξενική Αρχή του τόπου κατοικίας του υπηκόου τρίτης χώρας.

3. Η αίτηση μαζί με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά διαβιβάζεται στη Διεύθυνση Κεφαλαίων Εξωτερικού (Τμήμα Παρακολούθησης Ξένων Αμέσων Επενδύσεων) του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών. Τα δικαιολογητικά του προηγούμενου εδαφίου προσδιορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών

Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών.

4. Εντός προθεσμίας είκοσι (20) ημερών, το αργότερο, από την περιέλευση του φακέλου στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών διαβιβάζει στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης πρόταση, κατόπιν αιτιολογημένης εισήγησης του Τμήματος Παρακολούθησης Ξένων Αμέσων Επενδύσεων τον Υπουργείο, για τη σκοπιμότητα χορήγησης άδειας διαμονής στον αλλοδαπό, σε σχέση με την επένδυση. Ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης αποφασίζει για την έγκριση της άδειας διαμονής.

5. Η έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης διαβιβάζεται στην αρμόδια Ελληνική Προξενική Αρχή, η οποία χορηγεί την ειδική θεώρηση εισόδου με την επιφύλαξη του άρθρου 8 του παρόντος. Σε περίπτωση μη χορήγησης της έγκρισης της προηγούμενης παραγράφου, δεν μπορεί να υποβληθεί νέα αίτηση πριν από την παρέλευση ενός έτους.

6. Ο επενδυτής οφείλει να ενημερώνει το Τμήμα. Παρακολούθησης Ξένων Αμέσων Επενδύσεων, τόσο για την πραγματοποίηση της επένδυσης, όσο και κατ' έτος για την πρόοδο υλοποίησης αυτής, αντίστοιχα. Εάν μετά την πάροδο ενός έτους διαπιστωθεί ότι είτε δεν πραγματοποιήθηκε η επένδυση ή ότι δεν υπήρξε ανάλογη πρόοδος, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, με την ίδια διαδικασία της παραγράφου 4 του παρόντος, διαβιβάζει πρόταση στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, προκειμένου να αποφασίσει για την ανάκληση ή μη της άδειας διαμονής, κατά τους όρους του άρθρου αυτού.

7. Με αποφάσεις του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών ρυθμίζονται, τα ειδικότερα ζητήματα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα που αναφέρονται, είτε στην υλοποίηση της επένδυσης, είτε στην άδεια διαμονής κατά τους όρους του άρθρου αυτού».

Άρθρο 27 παράγρ. 1

Οι λέξεις «με την παράγραφο 4» αντικαθίστανται από τις λέξεις «με την παράγραφο 5».

Άρθρο 27 παρ. 2

Οι λέξεις «Υπουργείο Ανάπτυξης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών».

Άρθρο 27 παρ. 3

Η φράση «ύστερα από γνώμη της επιτροπής του προηγούμενου άρθρου» απαλείφεται.

Άρθρο 89 παρ. 2 εδάφιο πρώτο

Μετά τις λέξεις «και Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις» προστίθεται η φράση «μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων».

Άρθρο 91 παρ. 1

Οι λέξεις «από την ημερομηνία δημοσίευσης της Οδηγίας 2003/109/ΕΚ, ήτοι την 23.1.2004» αντικαθίστανται από τις λέξεις «από την απόκτηση άδειας διαμονής σύμφωνα με τον ν. 2910/2001».

91 παρ. 10 περ. α' εδάφιο τέταρτο

Οι λέξεις «στην οικεία Περιφέρεια» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στους οικείους Δήμους ή Κοινότητες».

Άρθρο 91 παρ. 11 περ. α' εδάφιο δεύτερο

Μετά τις λέξεις «...για ανθρωπιστικούς λόγους ή» τίθεται η φράση: «από τη χορήγηση Αριθμού Φορολογικού Μητρώου (Α.Φ.Μ.) ή».

Άρθρο 92 παρ. 6β' εδάφιο πρώτο

Οι λέξεις «της παραγράφου 1» αντικαθίστανται από τις λέξεις «των παραγράφων 1 και 2» ».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού ο Κοινοβουλευ-

τικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Σταύρο Σκοπελίτη.

Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού κ. Αλαβάνος ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Αθανάσιο Λεβέντη.

Παρακαλείται ο ισηγογής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος να αναπτύξει την εισήγησή του.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις αρχές της δεκαετίας του '80 κανείς από εμάς δεν μπορούσε να φανταστεί την έκταση και το βάθος των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών αλλαγών, αλλαγές στην κεντρική και νοτιοανατολική Ευρώπη, αλλά και στον κόσμο γενικότερα, αλλαγές οι οποίες στην αρχή της επόμενης δεκαετίας σάρωσαν πολιτικά συστήματα, παραδοσιακές δομές και βεβαιότητες. Άνοιξαν ορμητικά τους ορίζοντες μιας νέας εποχής με αισιόδοξες προοπτικές και πολλές ελπίδες κυρίως για τις νέες κοινωνίες της οικονομίας της αγοράς, του υψηλού ανταγωνισμού, των αυξημένων απαιτήσεων, της παραγωγής πλούτου, αλλά ταυτοχρόνως των επώδυνων συνεπειών, των τοπικών συρράξεων, της νέας φτώχειας, της ανεργίας, του εκρηκτικού μεταναστευτικού ρεύματος και δυστυχώς της αβεβαιότητας για το αύριο.

Στις αρχές επίσης της δεκαετίας του '90 καταγράφεται μία ιστορική τομή για την οικονομική πορεία της χώρας μας. Η Ελλάδα, η οποία για πολλές δεκαετίες υπήρξε κατ' εξοχήν χώρα αποστολής μεταναστών, μετατρέπεται σε χώρα υποδοχής μεταναστών και οικονομικών προσφύγων, εξέλιξη η οποία εκδηλώνεται με υψηλούς ρυθμούς και άναρχο τρόπο.

Στο νέο περιβάλλον των αλλαγών και των νέων δεδομένων της ευρύτερης γεωγραφικής μας περιοχής η Ελλάδα κατέβαλε το κόστος το οποίο της αναλογεί για την ασφάλεια, για τη σταθερότητα, τη συνεργασία και την ειρήνη, τη δημοκρατία και την κοινωνική αλληλεγγύη. Οι σύμμαχοί μας, φίλοι και εταίροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το NATO, πρέπει να γνωρίζουν ότι ο ελληνικός λαός κατέβαλε αυτό το κόστος όχι μόνο για να ανταποκριθεί στις περιστάσεις, αλλά για να υπηρέτησε τις παραδοσιακές του αξίες, την προσήλωσή του στα ανθρώπινα ιδεώδη. Η Ελλάδα υπεδέχθη το υψηλότερο ποσοστό αλλοδαπών, το υψηλότερο ποσοστό σε σχέση με τον πληθυσμό της έναντι των εταίρων της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Περίπου στο 10,3% σύμφωνα με την τελευταία απογραφή του συνολικού πληθυσμού της χώρας είναι υπήκοοι τρίτων χωρών.

Μπροστά σε αυτό το νέο κοινωνικό φαινόμενο, το οποίο συμπεριλαμβάνει μετανάστες, λαθρομετανάστες, οικονομικούς πρόσφυγες, ξένους πολίτες που ζητούν άσυλο στη χώρα μας, η διοίκηση και οι κρατικές υπηρεσίες απεδείχθησαν ανεπαρκείς. Η χώρα παρουσιάστηκε απροετοίμαστη. Δεν πετύχαμε να προσεγγίσουμε το όλο πρόβλημα μεθοδευμένα και συστηματικά. Το αντιμετώπισαμε αρχικά με τη γνωστή προχειρότητα που διακρίνει τον κρατικό μηχανισμό, με πρωτοβουλίες και μέτρα πολιτικής σε ορισμένες και μόνο πτυχές του και νομοθετικές ρυθμίσεις, όπως ο ν. 2910/2001, που πέτυχαν περιορισμένα αποτελέσματα.

Παράλληλα, μία ολοένα και περισσότερο εντεινόμενη επιφυλακτικότητα των συμπολιτών μας απέναντι σε τμήματα μεταναστών, τα οποία, δυστυχώς, ευθύνονται για την έξαρση της εγκληματικότητας, εμπόδισε τη διευθέτηση του ζητήματος με ταχύτητα, ενώ προκάλεσε σε ορισμένες περιπτώσεις κοινωνικές εντάσεις.

Σήμερα καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε την είσοδο, διαμονή και κοινωνική ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών στην ελληνική επικράτεια με ωριμότητα και ψυχραιμία, τόλμη και θέληση για να πετύχουμε σημαντικούς στόχους: Πρώτα απ' όλα εφαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας για όλους τους πολίτες, για τους πολίτες που ζουν και θέλουν να ζουν σ' αυτήν τη χώρα. Σταδιακή και δημιουργική ένταξη των πολιτών τρίτων χωρών στην ελληνική κοινωνία.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θέλει να πετύχουμε αυτούς τους στόχους με αλληλοσεβασμό και κατανόηση για τις ιδιαιτερότητες πάσης φύσεως των πολιτών τρίτων χωρών, με ενδιαφέρον και φροντίδα για τη συμμετοχή τους στην οικονομική ανάπτυξη του τόπου, την ατομική και οικογενειακή τους πρό-

οδο, τη συμμετοχή τους στην εκπαίδευση, την αναγνώριση όλων των δικαιωμάτων τους.

Οι δυσκολίες και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε δεν λύνονται ούτε με μαξιμαλιστικά αιτήματα του τύπου νομιμοποίηση όλων των μεταναστών, αλλά ούτε και με τις προκαταλήψεις και τη δυσπιστία που ωθούν σε κοινωνικό αποκλεισμό και οξύνουν τα κοινωνικά προβλήματα, ειδικότερα με την εκπαίδευση, την απασχόληση και τις υπηρεσίες υγείας.

Η Κυβέρνηση, με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, καταθέτει μια ολοκληρωμένη πρόταση για τη χάραξη και εφαρμογή μιας σύγχρονης, μακροπρόθεσμης και αποτελεσματικής μεταναστευτικής πολιτικής. Είναι μια πρόταση συγκεκριμένη, όπως αποκαλύπτουν τα 20 κεφάλαια και τα 98 άρθρα του προτεινόμενου νομοσχεδίου, με την οποία ρυθμίζονται στο νομικό και θεσμικό πεδίο των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων τα μέτρα πολιτικής για την κοινωνική ένταξη και των διευθετήσεων για την αρτιότητα της Δημόσιας Διοίκησης, ώστε να ανταποκριθεί στις αξιώσεις της νέας μεταναστευτικής πολιτικής της χώρας μας, με την οποία ρυθμίζονται όλες οι υποχρεώσεις της ελληνικής πολιτείας τόσο έναντι των πολιτών τρίτων χωρών, όσο και των εταίρων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ενσωματώνουμε εγκαίρως το παράγωγο δίκαιο των τριών ευρωπαϊκών οδηγιών και ολοκληρώνουμε το ρυθμιστικό πλαίσιο στο νομικό πεδίο.

Θέλω εδώ να σημειώσω ότι το προτεινόμενο νομοσχέδιο χαρακτηρίζεται για τον προοδευτικό του χαρακτήρα, όταν μάλιστα σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν υπάρχει συμφωνία για κοινές ρυθμίσεις, οι οποίες θα δέσμευαν την έννομη τάξη των χωρών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ελλάδα πρωτοπορεί, η Ελλάδα επιτυγχάνει με το προτεινόμενο νομοσχέδιο να εφαρμόσει μια σοβαρή μεταναστευτική πολιτική που θα αλλάξει την πορεία των πραγμάτων και τις σχέσεις της με τους μετανάστες.

Στέλνουμε, επίσης, ένα ξεκάθαρο μήνυμα, αυτό του σεβασμού των νόμων και της αποφασιστικής φρούρησης των συνόρων, της ισότιμης συμμετοχής των μεταναστών στην οικονομική ανάπτυξη, την πάταξη της μαύρης εργασίας, της εκμετάλλευσης, της παράνομης οικονομικής δραστηριότητας, της αναγνώρισης και του σεβασμού των ιδιαιτεροτήτων και των δικαιωμάτων.

Ειδικότερα, οφείλω να σημειώσω τα ακόλουθα. Δημιουργούμε το διυπουργικό όργανο για το συντονισμό της μεταναστευτικής πολιτικής, αλλά κυρίως για το σχεδιασμό και την υλοποίηση των ολοκληρωμένων προγραμμάτων δράσης. Θεσμοθετούνται οι τυπικές διαδικασίες για την είσοδο μεταναστών, σύμφωνα με τις ανάγκες για απασχόληση στη χώρα μας σε δραστηριότητες και εργασίες, στις οποίες απαιτείται δυναμικό το οποίο δεν καλύπτεται από την εγχώρια προσφορά εργασίας.

Οι διαδικασίες αυτές προστατεύουν τόσο τους ίδιους τους μετανάστες, αλλά και τα δικαιώματα των Ελλήνων εργαζομένων. Ο εξορθολογισμός του συστήματος μετακλήσεων αλλοδαπών για εργασία στην Ελλάδα, με την ενδυνάμωση και ουσιαστική ενεργοποίηση των περιφερειακών Επιτροπών Μετανάστευσης, είναι ένα ακόμα αποφασιστικό βήμα.

Εδώ θέλω να σημειώσω, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ανάγκη εκπαίδευσης και προετοιμασίας των υπαλλήλων της διοίκησης, οι οποίοι θα αναλάβουν την ευθύνη διεκπεραίωσης των υποχρεώσεων που προκύπτουν για τη Δημόσια Διοίκηση με την εφαρμογή του συγκεκριμένου νόμου.

Καινοτόμος θεσμός, τον οποίο εισαγάγει το σημερινό νομοσχέδιο, είναι η ενοποίηση άδειας διαμονής και εργασίας σε μια πράξη, σε ένα έγγραφο το οποίο εκδίδεται από το γενικό γραμματέα της Περιφέρειας.

Η δημιουργία ενός άρτιου θεσμικού πλαισίου και η ανασυγκρότηση των μηχανισμών της Δημόσιας Διοίκησης, ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί επιτυχώς η ελληνική πολιτεία στις πάσης φύσεως πιέσεις της νέας μετανάστευσης στο πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο, όσο και στη διασφάλιση της σταθερότητας αυτού του πλαισίου, είναι προς όφελος των μεταναστών.

Επίσης διασφαλίζεται η κατοχύρωση των δικαιωμάτων των μεταναστών, οι οποίοι διαμένουν και εργάζονται νομίμως στην

Ελλάδα, προκειμένου να απολαμβάνουν των συνθηκών συγχρόνου κράτους δικαίου, το οποίο αποκρούει κάθε μορφής εκμετάλλευση.

Η πάταξη της μαύρης εργασίας επιτυγχάνεται με την επιβολή αυστηρών κυρώσεων σε όσους επιμένουν να υποβαθμίζουν τα ατομικά δικαιώματα των μεταναστών και επιχειρούν την οικονομική τους εκμετάλλευση.

Ταυτόχρονα, η ελληνική οικονομία, και ιδιαίτερα το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, ενισχύεται τόσο από τη συμμετοχή στον παραγόμενο πλούτο των υπηκόων τρίτων χωρών, όσο και από τη συμβολή τους με τις ασφαλιστικές εισφορές. Ενισχύεται το ελκυστικό επενδυτικό περιβάλλον της χώρας με την απλοποίηση των διαδικασιών για τη διευκόλυνση των προσώπων, τα οποία επιθυμούν να επενδύσουν στην Ελλάδα, χωρίς οποιαδήποτε κρατική επιδότηση, με κεφάλαιο μεγαλύτερο των 300.000 ευρώ.

Για πρώτη φορά καθιερώνεται η χορήγηση άδειας διαμονής για πραγματοποίηση επένδυσης. Παράλληλα, διευκολύνονται σημαντικά όσοι επιθυμούν να αναπτύξουν αυτόνομη οικονομική δραστηριότητα και τίθεται ως αφετηρία το ποσό των 60.000 ευρώ.

Διευκολύνονται τα στελέχη επιχειρήσεων να αποκτήσουν άδεια διαμονής και εργασίας και διευκολύνονται περισσότερο, αφού οι λόγοι δημόσιας τάξης και ασφάλειας εξετάζονται κατά τη διάρκεια άσκησης του δικαιώματος διαμονής και εργασίας και αφού τους έχει χορηγηθεί η σχετική άδεια.

Η έκδοση αδειών σε στελέχη επιχειρήσεων θα γίνεται πλέον από το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και όχι από το γενικό γραμματέα της Περιφέρειας.

Μια απόδειξη σεβασμού ηθικών αρχών και αξιών και έμπρακτης κοινωνικής ευαισθησίας αποτελεί η μέριμνα του νομοσχεδίου για την υλοποίηση ολοκληρωμένων προγραμμάτων δράσης και κοινωνικής ένταξης των μεταναστών.

Στο άρθρο 68 προβλέπεται η σχετική πρόνοια. Σημαντική επιλογή ο σχεδιασμός και η υλοποίηση των προγραμμάτων αυτών από τη δημιουργική επιτροπή, όπως προανέφερα, στο άρθρο 3 παράγραφος 2. Στόχος: Η ομαλή κοινωνική ένταξη, η κατάργηση των προϋποθέσεων για την γκετοποίηση των μεταναστών, η αφαίρεση των αφορών για τη δημιουργία εστιών τυφλού φανατισμού, αχαλίνωτου μίσους και, τελικώς, κινδύνων για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια.

Καινοτόμος θεσμός η προθεσμία περίσκεψης η οποία δίνεται στα θύματα σωματεμπορίας κατόπιν πράξης αρμοδίας εισαγγελικής αρχής, ώστε να διαφεύγουν από την επιρροή των δραστών των σχετικών εγκλημάτων για να λαμβάνουν εκουσίως την απόφαση για τη συνεργασία τους με τις δικαστικές αρχές.

Θεσμοθετούνται οι απαιτούμενες εγγυήσεις για την αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων της ελληνικής έννομης τάξης, ώστε να περιοριστούν δραστικά τα αρνητικά φαινόμενα της ανεξέλεγκτης εισόδου και εξόδου αλλοδαπών στη χώρα.

Δημιουργούμε ένα ξεκάθαρο και συγκεκριμένο πλαίσιο μεταναστευτικής πολιτικής. Όλοι θα γνωρίζουν τα δικαιώματά τους και όλοι τις υποχρεώσεις τους, όπως συμβαίνει σε κάθε οργανωμένη ευνομούμενη δημοκρατική πολιτεία.

Θεσπίζεται για πρώτη φορά το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος. Σύμφωνα με την πρόβλεψη, βεβαίως, της σχετικής Οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οποία ενσωματώνουμε εγκαίρως στο εσωτερικό δίκαιο της χώρας και βεβαίως μετά την τροποποίηση την οποία κατέθεσε ο Υπουργός, παρέχεται επιπλέον χρόνος για εκείνους οι οποίοι επί μακρόν διαμένουν στη χώρα να αναγνωρίσουν ταχύτερα το συγκεκριμένο δικαίωμα.

Δίδεται μία ακόμη ευκαιρία για τη νομιμοποίηση αλλοδαπών που βρίσκονται στη χώρα και δεν έχουν εφοδιαστεί ακόμη με οριστική άδεια διαμονής. Παρατείνονται αυτοδίκαια μέχρι 31.12.2005 οι προσωρινές άδειες διαμονής, για τις οποίες είχε δοθεί τελευταία παράταση με το άρθρο 25 του ν. 3242/2004, μέχρι δηλαδή τις 30.6.2004.

Σημαντική επίσης είναι και η ευκαιρία η οποία δίνεται στους αλλοδαπούς που διαμένουν ήδη παράνομα στη χώρα, για τη νομιμοποίησή τους. Για το σκοπό αυτό προβλέπεται η χορήγηση

στη διαμονής προσωρινής άδειας, εφόσον ο αλλοδαπός διαμένει στην Ελλάδα, τουλάχιστον πριν την 31.12.2004.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να συνεχίσω την εισήγησή μου με ένα πολιτικό σχόλιο. Στην Ελλάδα της ανάπτυξης και της οικονομικής άνθισης, κάθε ενεργός και παραγωγικός συμπολίτης μας θα έχει τη δική του συμμετοχή, τη δική του συμβολή στο αναπτυξιακό άλμα του τόπου. Στην Ελλάδα της πολιτικής ολοκλήρωσης, της θεσμικής πληρότητας κάθε συμπολίτη μας έχει όλα τα δικαιώματα, αλλά και τις αυτονόητες υποχρεώσεις του. Στην Ελλάδα της κοινωνικής συνοχής, της συλλογικής προόδου, η εκπαίδευση, η γνώση, η αλληλοκατανόηση, η κοινωνική ένταξη είναι συνειδητές επιλογές και διαμορφώνουν συγκεκριμένη στρατηγική.

Στην Ελλάδα της διακυβέρνησης Καραμανλή η νομιμότητα, η κοινωνική αλληλεγγύη, η παραγωγικότητα και η διαφάνεια είναι έννοιες που συγκροτούν μία νέα ποιότητα της δημοκρατίας. Αυτήν την ποιότητα της δημοκρατίας σεβόμαστε πρώτα απ' όλους εμείς οι γηγενείς και υποδεχόμαστε τους μετανάστες με ειλικρινή διάθεση ένταξης και ενσωμάτωσής τους στην ελληνική κοινωνία. Εργαζόμαστε για να ανακουφίσουμε και να απαλύνουμε τον πόνο τους από τον αποχωρισμό της πατρίδος τους. Εργαζόμαστε για να μετριάσουμε τη δική τους μελαγχολία από τις δυσμενείς οικονομικές συνθήκες τις οποίες αντιμετωπίζουν. Εργαζόμαστε για την άμβλυνση των αντιθέσεων, για να καταπνίξουμε κάθε αίσθημα ρατσισμού και ξενοφοβίας. Έτσι η Ελλάδα, η νέα γι' αυτούς πατρίδα επαναπροσδιορίζει την οικουμενική της διάσταση, αυτή που τη διέκρινε σε άλλες εποχές, τότε που ο ελληνικός κόσμος, πολιτισμός, γλώσσα, ήθη, έφτασε ως μέσα τη Βακτριανή. Έτσι η χώρα μας μετατρέπεται σε μία μεγάλη μάνα πατρίδα που με σεβασμό στις πολιτισμικές ιδιαιτερότητες κάθε εθνότητας διδάσκει πνευματική ελευθερία, κοινωνική αλληλεγγύη και προσφέρει νέες δημιουργικές ευκαιρίες.

Οι Έλληνες έχουμε έναν πολύ σημαντικό λόγο να πράξουμε έτσι, γιατί και οι δικοί μας συμπατριώτες σε άλλους καιρούς και κατά τη διάρκεια της μακραίωνης ιστορίας μας αναγκάστηκαν, για διάφορες αιτίες, να εγκαταλείψουν τη γενέθλια γη και να βιώσουν αντίστοιχες καταστάσεις με αυτές που σήμερα, δυστυχώς, τραγικά μερικές φορές ζουν οι μετανάστες στη χώρα μας αλλά και σε άλλες χώρες.

Θα ολοκληρώσω την εισήγησή μου, αφού μοιραστώ μαζί σας μία υπέροχη εμπειρία, την οποία απέκτησα στην εκλογική μου περιφέρεια μόλις την προηγούμενη Κυριακή. Και θα σας την εκθέσω, γιατί τη θεωρώ σημαντική και για την αξία την οποία έχει κατά τη γνώμη μου για το συζητούμενο νομοσχέδιο. Την Κυριακή το βράδυ ο Δήμαρχος Τυρού κ. Καρδαράς είχε οργανώσει μία συγκινητική εκδήλωση υποδοχής και τιμής των αποδήμων συνδημοτών του, οι οποίοι από την Αυστραλία και τον Καναδά, από τις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Γερμανία, αλλά και από άλλες χώρες της Αμερικής και της Ευρώπης, επέστρεψαν όπως κάθε καλοκαίρι στην πατρίδα για να ζήσουν με φίλους και συγγενείς ευχάριστες συναντήσεις και μοναδικές συγκινήσεις. Στην εορταστική βραδιά συμμετείχε ο χορευτικός όμιλος του τοπικού πολιτιστικού συλλόγου. Με λαμπρές τσακωνικές φορεσιές, νέες χόρευαν παραδοσιακούς χορούς της Αρκαδίας. Μεταξύ αυτών μία λυγερή δεσποινίδα χόρευε με ρυθμό και πάθος στους ήχους της τσακωνικής μουσικής. Και τότε ο κύριος Δήμαρχος με ενθουσιασμό και ικανοποίηση με ενημέρωσε ότι πρόκειται για υπήκοο τρίτης χώρας, αλβανικής καταγωγής. Την ώρα της τιμής των δικών μας μεταναστών για την επιτυχία τους στο εξωτερικό, οι νέοι μετανάστες άλλων χωρών βιάζονται να γίνουν Έλληνες και να πετύχουν. Βίωσα το μεγαλείο της δύναμης του ελληνικού πολιτισμού, την πολυπολιτισμική διάσταση της ελληνικής κοινωνίας, τα άδολα, φιλόξενα, ανώτερα και ηθικά αισθήματα του λαού μας, τα οποία αγκαλιάζουν και ωθούν στην ομαλή κοινωνική ένταξη των μεταναστών. Αλλά και στο πρόσωπο της νέας, τα βιαστικά βήματα των μεταναστών, να κατακτήσουν μαζί μας τη ζωή να προοδεύσουν, να πετύχουν, να νοιώσουν την Ελλάδα.

Η βραδιά αυτή είναι μία αδιάψευστη απόδειξη ότι ο ελληνικός λαός δεν μπορεί να δέχεται αβάσιμες και άδικες κατηγορίες για

ρατσισμό και ξενοφοβία. Οι Έλληνες επιστρέφουμε στη διεθνή κοινότητα με το παραπάνω όσα άλλοι λαοί προσέφεραν στους συμπατριώτες μας στο παρελθόν. Και έχει μεγάλη αξία αυτή η συμπεριφορά της ελληνικής δημοκρατίας, γιατί γίνεται κάτω από δυσμενή οικονομική συγκυρία.

Στο σταυροδρόμι, λοιπόν, των ιστορικών δρόμων των κοινωνικών μεταβολών, στη συνομιλία της ιστορίας με τη χθεσινή εμπειρία της χώρας μας ως χώρα αποστολής μεταναστών και τη σημερινή της προοπτική ως χώρα υποδοχής της νέας μετανάστευσης, στη συνάντηση των ονείρων για κοινωνική πρόοδο, κοινωνικής ένταξη και του οράματος της σύγχρονης Ελλάδας για ανάπτυξη με αύξηση απασχόλησης και κοινωνική συνοχή, Έλληνες και πολίτες τρίτων χωρών που θέλουν να ζήσουν και να εργαστούν εδώ, μπορούμε να πετύχουμε.

Για όλους αυτούς τους λόγους, σας καλώ να υπερψηφίσετε επί της αρχής το νομοσχέδιο για μία σοβαρή μεταναστευτική πολιτική της χώρας, για μία κοινωνία ανοχής και συνοχής, για να στείλουμε ένα ισχυρό μήνυμα στη διεθνή κοινότητα, ότι η χώρα μας εξακολουθεί να εκφράζει και να υπηρετεί τις πανανθρώπινες αξίες όπως ο ελληνικός πολιτισμός και η ελληνική πολιτική σκέψη ορίζουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ., συνάδελφος κ. Ιωάννης Βλατής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι συμφωνώ με τον αγαπητό συνάδελφο κ. Λυκουρεντζόπουλο ότι υπάρχουν πάρα πολλοί μετανάστες πλέον στην Ελλάδα, οι οποίοι επιθυμούν να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια. Το πρόβλημα είναι ότι και αυτό εδώ το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα όχι μόνο δεν τους βοηθάει να γίνουν Έλληνες πολίτες αντίθετα τους παρεμποδίζει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το φαινόμενο της μετανάστευσης είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τις διεθνείς εξελίξεις τα τελευταία χρόνια. Η αστάθεια σε διεθνές επίπεδο τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια είναι παράγων που επιδρά ευνοϊκά στην ανάπτυξη του φαινομένου της μετανάστευσης.

Η όλο και περισσότερο διευρυνόμενη οικονομική ανισότητα μεταξύ του αναπτυγμένου τμήματος του πλανήτη και των υπανάπτυκτων χωρών, φέρνει ολοένα και μεγαλύτερα κύματα οικονομικών μεταναστών προς τις αναπτυσσόμενες χώρες.

Ειδικότερα για τη χώρα μας, η κατάρρευση των καθεστώτων που κυριαρχούσαν τις προηγούμενες δεκαετίες στις γειτονικές χώρες και στην Ανατολική Ευρώπη και το άνοιγμα των συνόρων με τις χώρες αυτές ήταν καταλυτικός παράγοντας για την εκρηκτική αύξηση των μεταναστών, που με βάση τα επίσημα στοιχεία της απογραφής του 2001 φτάνουν στο 7,2% περίπου του πληθυσμού της Ελλάδας. Σύμφωνα ωστόσο με έγκυρες εκτιμήσεις ο πραγματικός αριθμός τους είναι κατά πολύ μεγαλύτερος. Και εδώ θα ήθελα να σημειώσω κάτι που η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να ακυρώσει τα τελευταία χρόνια. Δεν είναι τυχαίο το ότι η Ελλάδα έγινε χώρα υποδοχής μεταναστών μετά τη δεκαετία του '90, αλλά είναι αποτέλεσμα της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας μας γιατί οι οικονομικοί μετανάστες δεν πάνε στις υπανάπτυκτες χώρες.

Η μετανάστευση, κύριοι συνάδελφοι, είναι φαινόμενο με τεράστιες διαστάσεις τόσο σε ποιοτικό επίπεδο όσο και σε ποσοτικό. Είναι φαινόμενο με ιδιαίτερη δυναμική, καθόλου στιγμιαίο αλλά με μεγάλη διάρκεια. Συνεπώς και οι πολιτικές που εφαρμόζονται και που πρέπει να εφαρμόζονται για την ομαλή αντιμετώπιση των προβλημάτων που απορρέουν από αυτό το έντονο φαινόμενο πρέπει να χαρακτηρίζονται και από βραχυπρόθεσμα διαχειριστικά μέτρα αλλά και από μέτρα με μακροπρόθεσμους στόχους που αφορούν την ομαλή ένταξη των αλλοδαπών στο κοινωνικό γινόμενο της χώρας. Και είναι ιδιαίτερα σημαντικό αυτό, αφού αφορά τη συνύπαρξη ανθρώπων με διαφορετικές καταβολές, διαφορετικές αξίες, διαφορετικές θρησκείες και κουλτούρα. Παράλληλα, μια μακροπρόθεσμη

μεταναστευτική πολιτική πρέπει πάντα να έχει σαν γνώμονα τις μακροπρόθεσμες ανάγκες και τις προοπτικές ανάπτυξης της χώρας.

Θα μπορούσαμε να αναφερόμαστε σε δεκάδες άλλα επιχειρήματα, αλλά δε νομίζω ότι χρειάζεται, για να αποδείξουμε ότι για ένα τέτοιο σημαντικό σχέδιο νόμου απαιτείται εκτεταμένος κοινωνικός διάλογος και ευρύτερη πολιτική συναίνεση. Αυτό δεν θα έπρεπε να είναι ένα σχέδιο νόμου για πολιτικές εντάσεις, αλλά το μέσο για να δημιουργήσουμε ευνοϊκότερες προϋποθέσεις αρμονικής συμβίωσης ανάμεσα στους ημεδαπούς πολίτες και στους μετανάστες. Το διάλογο για το σκοπό αυτό η Κυβέρνηση δεν τον επιδίωξε, δεν τον θέλησε στα πλαίσια μιας αυταρχικής διακυβέρνησης που η ίδια έχει επιλέξει για όλους τους τομείς.

Γι' αυτό σήμερα έφερε ένα σχέδιο νόμου με σοβαρά ελλείμματα. Άλλωστε, αυτό αποδείχθηκε και με τις προσθήκες που έγιναν την τελευταία στιγμή από τον Υπουργό. Χρειάζονταν η παρέμβαση του Επιστημονικού Συμβουλίου για να αλλάξει η ημερομηνία έναρξης για την απόκτηση της ιδιότητας του μακροχρονίως διαμένοντος στη χώρα μας. Λες και δεν είχε συζητηθεί νωρίτερα. Ο ίδιος ο Υπουργός άλλωστε, ο κ. Παυλόπουλος, ομολόγησε μέσα στην επιτροπή ότι δεν τους απασχολούν – και χρησιμοποιώ τις δικές του λέξεις – οι οραματικές λύσεις αλλά η διαχείριση της κρίσης σήμερα.

Ωστόσο, το νομοθετικό υπόβαθρο υπήρχε από το παρελθόν. Υπήρχε ο ν. 2910/2001, τα Προεδρικά Διατάγματα του 1997 και άλλα. Υπάρχει μεγάλη εμπειρία πλέον μετά από τόσα χρόνια διαχείρισης του μεταναστευτικού φαινομένου. Συνεπώς δεν έχουμε δικαιολογίες να μην προχωρήσουμε σήμερα με πιο τολμηρά βήματα. Η ίδρυση, παραδείγματος χάριν, Γενικής Γραμματείας Μετανάστευσης είναι σήμερα ένα απαραίτητο μέτρο στο οποίο θα πρέπει να προχωρήσει η Κυβέρνηση άμεσα, ώστε να δημιουργηθεί ο θεσμός εκείνος που θα υλοποιήσει μία νέα μακροπρόθεσμη μεταναστευτική πολιτική.

Ούτε σ' αυτό δεν τολμά να προχωρήσει η Κυβέρνηση. Είναι φυσικό, λοιπόν και θεωρούμε χρέος μας να καταψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο αυτό όσο και αν δυσανασχετεί ο αγαπητός κύριος Υπουργός, όπως μας κατηγορήσε μέσα στην επιτροπή.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Καθόλου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Η χώρα μας αποδείχθηκε πόλος έλξης για μια σειρά από υπηκόους ξένων κρατών, όπως δημοκρατίες της Σοβιετικής Ένωσης, βαλκανικές χώρες αλλά και κράτη της Ασίας και της Αφρικής, έχοντας την ιδιαιτερότητα σήμερα να είναι μια από τις χώρες της Ευρώπης με τα υψηλότερα ποσοστά ξένων υπηκόων στο έδαφός της που ξεπερνούν κατά έγκυρες εκτιμήσεις το 10% του πληθυσμού της χώρας μας. Και μάλιστα, ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό είναι ότι κληθήκαμε και καλούμαστε αυτό το μεγάλο ποσοστό των μεταναστών να το απορροφήσουμε σε ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Έχει και ένα δεύτερο βασικό χαρακτηριστικό, μια ιδιαιτερότητα, ότι δέχεται τους περισσότερους μετανάστες από όμορες χώρες.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ στην δεκαετία του '90 προχώρησαν σε μια σειρά από νομοθετήματα, που προφανώς δεν έλυσαν το πρόβλημα, προκειμένου να θεσμοθετήσουν κανόνες που θα διευκόλυναν την νόμιμη είσοδο στη χώρα εμποδίζοντας συγχρόνως την παράνομη.

Προέρχομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από έναν νομό που έζησε έντονα εκείνο το φαινόμενο της δεκαετίας του '90. Οι πολίτες του Νομού Κοζάνης έζησαν πολύ έντονα την παράνομη είσοδο λαθρομεταναστών στη χώρα μας από τα αφύλακτα σύνορα αποτέλεσμα μιας πολιτικής η οποία δεν είχε δημιουργήσει τις ασφαλιστικές δικλίδες. Βέβαια σήμερα τα πράγματα είναι διαφορετικά διότι έχει ληφθεί μία σειρά από μέτρα, όπως, για παράδειγμα, το σώμα των συνοριοφυλάκων το οποίο απέδειξε ότι μπορούσε να προσφέρει και πρόσφερε πάρα πολύ σημαντικές υπηρεσίες.

Να θυμίσω επίσης ότι και η κύρωση του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας που ψηφίσαμε πέρυσι όσο και το σημερινό υπό συζήτηση νομοσχέδιο σχετικά με την είσοδο, διαμονή και κοι-

νωνική ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών βασίζονται, κυρίως, σε προηγούμενα νομοθετήματα των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Επομένως, δεν στέκει αυτό που μας έλεγε ο κύριος Υπουργός από πέρυσι το καλοκαίρι ότι, δηλαδή, η Ελλάδα δεν έχει μεταναστευτική πολιτική και «εμείς θα δημιουργήσουμε μεταναστευτική πολιτική». Πού είναι αυτή η μεταναστευτική πολιτική; Πού είναι το ένα βήμα μπρος από το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο;

Το 1999, κύριοι συνάδελφοι, στο Τάμπερε της Φινλανδίας το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατέληξε σε μια σειρά συμπεράσματα για το θέμα της μετανάστευσης και τόνισε την ανάγκη μιας κοινής πολιτικής προσέγγισης όλων των κρατών-μελών η οποία θα διασφαλίζει την κοινωνική ένταξη των μεταναστών που διαμένουν νόμιμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχοντας διαπιστώσει τη δημογραφική γήρανση και ανεπάρκεια ενεργού οικονομικού πληθυσμού στα κράτη-μέλη, την ανάγκη ευελιξίας στην κινητικότητα εργατικού δυναμικού μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και τη πίεση για τη μείωση του μεγάλου κόστους διαχείρισης διαφορετικών συστημάτων εισόδου και διαμονής των οικονομικών μεταναστών στα κράτη-μέλη, η Ευρωπαϊκή Ένωση προχώρησε σε μια σειρά οδηγιές στην ενθάρρυνση της ένταξης των νόμιμα διαμενόντων μεταναστών στις εθνικές κοινωνίες.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα αυτής της νέας μεταναστευτικής πολιτικής είναι και οι κοινοτικές οδηγίες, που προσπαθεί ατελώς, κατά τη γνώμη μας, να ενσωματώσει το σημερινό σχέδιο νόμου. Οδηγίες που αφορούν τη χορήγηση άδειας διαμονής σε θύματα εμπορίας ανθρώπων, την οικογενειακή επανένωση, και την απόκτηση της ιδιότητας των μακροχρόνως διαμενόντων.

Το σημερινό σχέδιο νόμου έχει κάποια θετικά στοιχεία όπως είναι η ενιαία άδεια παραμονής - εργασίας, η δημιουργία μιας μόνο υπηρεσίας στην Περιφέρεια, η στοιχειώδης κωδικοποίηση όλων των σχετικών με τη μετανάστευση εγκυκλίων και βέβαια η ενσωμάτωση των τελευταίων οδηγιών που ανέφερα.

Ωστόσο, αναλώνεται κυρίως στην οργάνωση υποδοχής των αλλοδαπών στη χώρα μας και στη θεσμοθέτηση σειράς διατάξεων αναφορικά με τις διαδικασίες και τις προϋποθέσεις αδειών διαμονής.

Νομίζω ότι εθελουφλεί η Κυβέρνηση αν θεωρεί ότι με το παρόν σχέδιο νόμου ανταποκρίνεται στις επιταγές της σύγχρονης εποχής για τη μεταναστευτική πολιτική των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και στις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας. Σήμερα απαιτείται ο σχεδιασμός μιας τέτοιας πολιτικής που θα δημιουργεί ένα κανονιστικό πλαίσιο για τη μετανάστευση στη χώρα μας, ενώ, παράλληλα, θα εξασφαλίζει και την εφαρμογή του με μία καλή οργάνωση του κράτους.

Το νομοσχέδιο έχει και πολλά αρνητικά στοιχεία, όπως για παράδειγμα η χωρίς αιτιολόγηση απόρριψη αιτήσεων εισόδου στη χώρα μας.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Αυτό είναι του ΠΑΣΟΚ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Γιατί δεν μπορεί να αλλάξει; Δεν το κατάλαβα αυτό, κύριε συνάδελφε.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Όχι, βεβαίως μπορεί να αλλάξει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Αν το πρόβλημά σας είναι ότι αυτό είναι του ΠΑΣΟΚ, εμείς, λοιπόν, σήμερα λέμε, ναι, να το αλλάξουμε.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Μπράβο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Πού βρίσκετε το πρόβλημα;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Πουθενά. Απλώς επενθυμίζω ότι είναι του ΠΑΣΟΚ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Πρόκειται για μία διάταξη που δεν αρμόζει σε ένα σύγχρονο κράτος δικαίου.

Επίσης αρνητική είναι και η διάταξη του άρθρου 15.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

Στις περιπτώσεις χορήγησης και ανανέωσης άδειας για εξαρτημένη εργασία επιβάλλονται περιορισμοί στη δυνατότητα αλλαγής νομού αλλά και επαγγελματικής δραστηριότητας των μεταναστών.

Ο περιορισμός εργασίας της αλλοδαπής εργατικής δύναμης

και η απαγόρευση κινητικότητας δεν νοείται σε ένα δημοκρατικό κράτος. Και εν πάση περιπτώσει, η διάταξη αυτή δεν συνάδει με τις οδηγίες 43 και 78 του 2000. Άλλο θέμα είναι η ενημέρωση των αρχών από τους μετανάστες, οι οποίοι αλλάζουν τόπο ή αλλάζουν ειδικότητα. Να μη συγχέουμε αυτό με το να μην τους δίνουμε τη δυνατότητα να αλλάξουν τόπο.

Θα σας πω ένα πολύ απλό παράδειγμα. Ένας μετανάστης που δουλεύει σαν βοσκός σ' έναν κτηνοτρόφο, που το χειμώνα, κύριοι συνάδελφοι, είναι σε ένα χειμαδιό της Λάρισας ή των Τρικάλων, το καλοκαίρι δεν μπορεί σύμφωνα με τη διάταξη αυτή να ανέβει στους βοσκοτόπους του Νομού Κοζάνης. Ε, αυτό δεν είναι σοβαρό. Θα πρέπει να αλλάξει.

Είναι θετικό –και συμφωνούμε με την αλλαγή στο άρθρο 26, κύριε Υπουργέ– το να μην υπάρχουν δύο διαφορετικές επιτροπές αξιολόγησης στις επενδύσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Να περάσω τώρα στο θέμα της οικογενειακής επανένωσης, όπου κι εκεί, μετά από τη συζήτηση στην Επιτροπή, η Κυβέρνηση υποχώρησε και κατάργησε την προσαύξηση του 15% στο εισόδημα του ανειδίκευτου εργάτη, που αφορούσε το κάθε παιδί. Ωστόσο και πάλι δεν ολοκληρώνεται αυτό το μέτρο.

Ξέρουμε πολύ καλά ότι η οικογενειακή επανένωση είναι ένα πολύ σημαντικό μέτρο για την ομαλή συμβίωση των αλλοδαπών στη χώρα μας. Η Κυβέρνηση ωστόσο προχώρησε σε ελλιπή ενσωμάτωση της εν λόγω οδηγίας. Θα σας πω μόνο ένα παράδειγμα. Διαχωρίζει όσον αφορά τους ανιόντες, στους γονείς δηλαδή, τους γονείς των υπηκόων των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τους γονείς των υπηκόων, τρίτων χωρών.

Θα ήθελα να σημειώσω ένα ακόμη αρνητικό σημείο: τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής σε θύματα σωματεμπορίας, όπου φαίνεται πραγματικά η προχειρότητα με την οποία ενσωματώνονται οι κοινοτικές οδηγίες. Η χορήγηση άδειας παραμονής με την προϋπόθεση συνεργασίας με τις αρχές, είναι άνιση και δεν λαμβάνει σε καμία περίπτωση υπόψη την ψυχολογική και πνευματική κατάσταση των συγκεκριμένων αυτών θυμάτων. Και ξέρουμε πολύ καλά πώς λειτουργούν τα κυκλώματα σωματεμπορίας και τι τρομοκρατία ασκούν στα θύματά τους.

Περαιτέρω, δεν γίνεται διάκριση μεταξύ ανηλίκων και ενηλίκων. Ακόμα και απελάσεις ανηλίκων κρίνονται νόμιμες, που δεν θα έπρεπε. Εδώ βέβαια τίθεται και ένα ζήτημα συνταγματικότητας, που αφορά στην κράτηση αυτών των ατόμων χωρίς αιτιολογία.

Να προχωρήσω τώρα στο θέμα των παραβόλων. Τα παράβολα για τις άδειες διαμονής είναι από τα πιο υψηλά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είμαστε ίσως η δεύτερη ή η τρίτη χώρα με τα υψηλότερα παράβολα. Είχαμε συμφωνήσει, όταν συζητούσαμε τον Κώδικα της Ιθαγένειας, ότι αυτά τα παράβολα πρέπει να μειωθούν. Έτσι προβλεπόταν στο ν.2910/2000, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να μειωθούν. Είναι δυσβάσταχτα για τους οικονομικούς μετανάστες.

Επίσης, θα πρέπει να γίνει ξεκάθαρο πού κατευθύνονται οι πόροι από τα παράβολα αυτά, γιατί ξεκαθαρίζεται μόνο το 50%. Το υπόλοιπο 50% δεν ξέρουμε εάν διατίθεται για την εφαρμογή μιας πολιτικής ένταξης των κοινωνικών μεταναστών, ή αν πάει να κλείσει «μαύρες τρύπες» του Προϋπολογισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η ένταξη των μεταναστών και των απογόνων τους...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σιγά-σιγά θα πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ναι, κυρία Πρόεδρε. Αναγκαστικά θα κόψω ένα κομμάτι της ομιλίας μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Στην δευτερολογία σας μπορείτε να συμπληρώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Το ΠΑΣΟΚ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέτει ανοιχτά προς συζήτηση το ζήτημα της θεσμοθέτησης χορήγησης της ελληνικής ιθαγένειας στους αλλοδαπούς δεύτερης γενιάς. Παιδιά μεταναστών που είναι εδώ από το 1990, σήμερα πλησιάζουν στην ενηλικίωσή τους. Φοίτησαν σε ελληνι-

κά σχολεία από την προσχολική ηλικία μέχρι που τελείωσαν το λύκειο και μερικά σπουδάζουν σε πανεπιστήμια. Ωστόσο, αυτά τα παιδιά δεν μπορούν να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια. Νομίζουμε ότι δικαιούνται να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια, εφόσον βέβαια το θέλουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, ξεπεράσατε κατά πολύ τα όρια. Σας παρακαλώ ολοκληρώστε τώρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Σε ενάμιση λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Όχι, δεν είναι δυνατόν σε ενάμιση λεπτό. Με μία φράση θα κλείσετε τώρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Μάλιστα.

Τέλος θα πρέπει να γίνει ένας ευρύς διάλογος για τα πολιτικά δικαιώματα των αλλοδαπών, όπως το δικαίωμα ψήφου σε τοπικές εκλογές για αλλοδαπούς που έχουν συμπληρώσει ένα εύλογο χρόνο νόμιμης παραμονής.

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας ότι η χώρα μας που επί πολλές δεκαετίες στο παρελθόν ήταν χώρα εξαγωγής μεταναστών, όλοι μας λίγο ή πολύ έχουμε εμπειρίες από συγγενείς, φίλους που έζησαν είτε το καθαρήτριο του Ellis Island στην Αμερική είτε μπήκαν στις φάμπρικες της Γερμανίας ή στις στοές του Βελιού, έχει έναν ακόμα λόγο να ακολουθήσει μία πιο επιθετική πολιτική απέναντι στο ζήτημα της ένταξης των μεταναστών στο κοινωνικό γίνεσθαι της Ελλάδας, έτσι ώστε αυτοί οι άνθρωποι να μην ζήσουν ποτέ τις εμπειρίες που έζησαν οι Έλληνες από τα τέλη του 19ου αιώνα, αλλά κυρίως τη δεκαετία του '70.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος, κ. Σταύρος Σκοπελίτης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι τα μεταναστευτικά ρεύματα πληθυσμών υπήρχαν σε όλη τη μακραίωνη ιστορία της ανθρωπότητας. Και βέβαια αυτά τα ρεύματα, αυτές οι μετακινήσεις τα παλαιότερα χρόνια γίνονταν για διάφορους λόγους που είναι καταγραμμένοι όχι πάντα με τον πλέον αντικειμενικό τρόπο, στην ιστορία τους.

Στη νεότερη όμως εποχή, οι μετακινήσεις γίνονταν και γίνονται για συγκεκριμένους λόγους και οι λόγοι αυτοί είχαν και έχουν την αναφορά τους στην αποικιοκρατία, στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, στη ληστεία των πλουτοπαραγωγικών πηγών του τρίτου κόσμου, στην κατοχή κρατών, στους περιφερειακούς πολέμους που προκαλεί ο ιμπεριαλισμός κλπ.

Σε αυτούς κύρια τους λόγους οφείλεται και η σημερινή, η τωρινή μετακίνηση πληθυσμών και η μετανάστευσή τους. Και είναι βέβαιο, κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή η μετανάστευση θα συνεχισθεί εφόσον συνεχίζεται και η ιμπεριαλιστική ληστρική επιδρομή ενάντια σε χώρες και λαούς, αυτή η επιδρομή που βιώνουν οι λαοί της Μεσοποταμίας, της Μέσης Ανατολής και αλλού.

Γιατί, κύριοι συνάδελφοι, όταν ληστεύεις με τα όπλα ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο τον πλούτο μιας χώρας και τον μεταφέρεις στη δική σου πατρίδα, στην δική σου χώρα, πρέπει να γνωρίζεις ότι αφήνεις χνάρια στο διάβα σου αυτό και αυτά τα χνάρια θα τα ακολουθήσουν οι πολίτες της χώρας αυτής, αναζητώντας ένα καλύτερο αύριο απαλλαγμένο από την πείνα, τη φτώχεια και πολλές φορές το θάνατο.

Βέβαια, στις καπιταλιστικές χώρες που φθάνουν αυτοί οι άνθρωποι και αναζητούν αυτό το καλύτερο αύριο, κάθε άλλο παρά το βρίσκουν, αφού γίνονται αντικείμενα της πιο άγριας εκμετάλλευσης, μια και οι εργοδότες και οι βιομήχανοι τους έχουν σαν τα σκυλιά τους περίπου, αφού μέχρι αυτοί να μάθουν να συνεννοούνται μεταξύ τους, εκείνο που ζιτάνε είναι μόνο το ψωμί. Και βέβαια αυτό το αξιοποιούν οι εργοδότες, οι βιομήχανοι για να χτυπήσουν και τα δικαιώματα των Ελλήνων εργαζομένων, προβάλλοντας ως επιχείρημα στη ζήτηση εργασίας την πληθώρα των μεταναστών που ζητούν δουλειά.

Πρέπει σίγουρα να παρθούν μέτρα γι' αυτούς τους ανθρώ-

πους. Και τα μέτρα αυτά πρέπει να ξεκινούν από την ώρα που τα σαπιοκάραβα των σύγχρονων δουλεμπόρων τους αδειάζουν στα νησιά μας ή με όποιον άλλο τρόπο εισέρχονται στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από πολλές συσκέψεις η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κατέθεσε το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, το οποίο, όμως, κάθε άλλο παρά ανταποκρίνεται στις εξαγγελίες της για αντιμετώπιση και λύση των προβλημάτων, αφού αποτελεί συνέχεια και μετεξέλιξη και μάλιστα σε πιο αντιδραστική κατεύθυνση, του προηγούμενου νόμου του ΠΑΣΟΚ, ενός νόμου βέβαια που κάθε άλλο παρά έδινε λύσεις σ' αυτή την κατεύθυνση που έλεγα.

Δεν δίνει, λοιπόν, λύση το νομοσχέδιο στα προβλήματα της μετανάστευσης και των μεταναστών. Και αυτό γιατί; Πρώτον, προσαρμόζει την ελληνική νομοθεσία για τους μετανάστες στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποφάσεις που πάρθηκαν με την ψήφο της προηγούμενης Κυβέρνησης και που σ' αυτές τις αποφάσεις οι μετανάστες έχουν θέση ως φτηνό χειραγυγμένο εργατικό δυναμικό χωρίς ουσιαστικά δικαιώματα.

Διακηρύξεις περί ισότητας ημεδαπών και μεταναστών θα παραμείνουν χωρίς αντίκρισμα αφού διαφορετικοί όροι θα εξακολουθούν να ισχύουν για την περίθαλψη, την ανεργία, την εκπαίδευση και για τις άλλες παροχές. Είναι γνωστό παραδείγματος χάρι ότι τα παιδιά των μεταναστών που δεν έχουν παραμονή, έχουν το δικαίωμα να πάνε σχολείο, όμως δεν αξιολογούνται. Είναι επίσης πολύ γνωστά αυτά που ισχύουν για την περίθαλψη και την ανεργία. Ενώ οι ημεδαποί εργαζόμενοι χρειάζονται για την περίθαλψή τους να έχουν εξήντα ένσημα και για το επίδομα ανεργίας εκατόν είκοσι ένσημα, οι μετανάστες χρειάζονται τουλάχιστον διακόσια πενήντα ένσημα, αφού προϋπόθεση για τα παραπάνω είναι να έχουν άδεια παραμονής και εργασίας. Και από εδώ και πέρα είναι άγνωστο βέβαια τι θα ισχύει αφού θα καθορίζονται όλα από τους Υπουργούς.

Εμείς λέμε ότι τα θέματα αυτά θα κινηθούν μάλλον σε ακόμα χειρότερη κατεύθυνση.

Δεύτερον, το νομοσχέδιο διαιωνίζει το καθεστώς της ανασφάλειας και της ομηρίας των μεταναστών από τους εργοδότες, την Κυβέρνηση και το κράτος. Είναι γνωστό ότι οι μετανάστες με τις προσωρινές άδειες παραμονής που έχουν δεν μπορούν να βγουν και να επανέλθουν στη χώρα μας.

Τρίτον, το νομοσχέδιο ενισχύει και συστηματοποιεί τον κρατικό έλεγχο, το ηλεκτρονικό φακέλωμα και περιορίζει τις πολιτικές και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες και δραστηριότητες των μεταναστών. Είναι περίεργο ότι πέρα από τη Νέα Δημοκρατία, πέρα από την Κυβέρνηση, κανένα από τα άλλα δύο κόμματα δεν έκανε αναφορά σε αυτό το σοβαρό θέμα που μπορεί να αποτελέσει και λόγο απέλασης του μετανάστη από τη χώρα μας.

Πέρα από τα παραπάνω η πρόθεση της Κυβέρνησης να αντιμετωπίσει τα προβλήματα των μεταναστών στην κατεύθυνση που τονίσαμε, καταγράφεται και με τη σύνθεση των διάφορων επιτροπών που συγκροτεί. Σε αυτές τις επιτροπές συμμετέχουν κύρια κρατικοί παράγοντες με ελάχιστη ή μηδενική συμμετοχή των εργαζομένων και ιδιαίτερα των εκπροσώπων των πρωτοβάθμιων σωματείων. Και αυτό γιατί δεν θέλετε να ακούσετε άλλη γνώμη, διαφορετική από τη δική σας, γνώμη που θα έβαζε τα πράγματα στη θέση τους, πράγμα που δεν μπορεί να γίνει με τη συμμετοχή της ΓΣΕΕ.

Εμείς προτείνουμε σε αυτές τις επιτροπές να συμμετέχουν εκπρόσωποι της Ομοσπονδίας Οικοδόμων. Δεν το προτείνουμε τυχαία ή γιατί έτσι μας άρεσε. Το προτείνουμε για τον απλούστατο λόγο ότι οι περισσότεροι από τους μετανάστες δουλεύουν σήμερα στην οικοδομή.

Εσάς, κύριοι της Κυβέρνησης, σας γοητεύει η συμμετοχή της ΓΣΕΕ και αυτό γιατί γνωρίζετε πολύ καλά ότι δεν πρόκειται να σας δημιουργήσει προβλήματα, όπως δεν δημιούργησε προβλήματα και στην προηγούμενη κυβέρνηση, ακόμα και στις πιο αντιδραστικές, αντιλαϊκές σας μεθοδεύσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε τονίσει πολλές φορές και σε αυτήν την Αίθουσα ότι η μετανάστευση είναι βαθιά ταξικό πρόβλημα. Έτσι, αν το αντιμετωπίζεις από την πλευρά που

βρίσκονται τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, όπως κάνει σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, είναι σίγουρο ότι οι λύσεις στην κατεύθυνση που να ικανοποιούν τα δίκαια αιτήματα αυτών των ανθρώπων δεν πρόκειται να δοθούν. Και αυτό γιατί όπως ήδη τονίσαμε, το μεγάλο κεφάλαιο θέλει την ομηρία αυτών των ανθρώπων, των μεταναστών, για να τους εκμεταλλεύεται, αλλά και για να χτυπά τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις των Ελλήνων εργαζομένων, όπως εξάλλου κάνει μέχρι τώρα. Βέβαια, η οριστική λύση του προβλήματος είναι άρρηκτα δεμένη με τον αγώνα των λαών για την απαλλαγή των χωρών τους από την ιμπεριαλιστική εκμετάλλευση και την οριστική κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Όμως, υπάρχουν δυνατότητες να δοθούν λύσεις και σήμερα, αρκεί να το θέλουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Εμείς, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας για τα κεντρικά ζητήματα της μεταναστευτικής πολιτικής προτείνουμε: Να νομιμοποιηθούν όλοι οι μετανάστες που ήρθαν στην Ελλάδα μέχρι τις 31-12-2004 έτσι ώστε να έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις με τους υπόλοιπους εργαζόμενους της χώρας μας.

Πιστεύουμε ότι με αυτήν τη νομιμοποίησή τους και με τα μέτρα ελέγχου που θα τη συνοδεύουν, θα χτυπηθεί σε κάποιο βαθμό η μαύρη εργασία και η ποικιλότητα εκμετάλλευσης των μεταναστών. Ικανοποιήθηκε βέβαια το αίτημα όσον αφορά την ημερομηνία, όμως παραμένουν οι προϋποθέσεις. Γι' αυτό εμείς ζητάμε να μην αποτελούν οι συμβάσεις εργασίας και τα ένσημα, που είναι δικαιώματα των εργατών και υποχρέωση των εργοδοτών, προϋποθέσεις και μάλιστα καθοριστικές για την ανανέωση της άδειας διαμονής και εργασίας.

Και οι λόγοι που το ζητάνε αυτό είναι γνωστοί. Οι εργοδότες τους χρησιμοποιούν σαν όπλο για να εκβιάζουν τους μετανάστες, να πουλάνε την εργατική τους δύναμη κάτω από τις συλλογικές συμβάσεις, να δουλεύουν ανασφάλιστοι και επιπλέον να ανοίγουν δρόμους για τη μαύρη εργασία, που δεν είναι επιλογή αυτών των μεταναστών, αλλά προϊόν εκβιασμού τους. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να χάνονται εκατομμύρια από τα ασφαλιστικά ταμεία και έτσι να διογκώνονται τα προβλήματα που κατά καιρούς επικαλείστε.

Το πρόβλημα θα γίνει ακόμα πιο δύσκολο αφού ο Υπουργός θα αποφασίζει γύρω από αυτά τα θέματα και οι αποφάσεις αυτές θα γίνονται γνωστές εκ των υστέρων στους μετανάστες.

Όσον αφορά τη χρονική διάρκεια της άδειας παραμονής και με στόχο να περιοριστεί η ταλαιπωρία των αλλοδαπών και τα κυκλώματα, η θέση μας είναι ότι πρέπει να δίνεται η άδεια αρχικά για δύο χρόνια, να δίνονται τρία χρόνια για την ανανέωσή της και στη συνέχεια να είναι αορίστης διάρκειας. Να νομιμοποιηθούν όλοι οι μετανάστες άνω των εξήντα πέντε ετών που συντηρούνται από τα παιδιά τους χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Αυτό έχει την αναφορά του και σε λόγους που έχουν σχέση με την ανθρωπιστική πλευρά του ζητήματος. Να είναι αυτοδίκαιη η χορήγηση αδειών παραμονής στους αλλοδαπούς των οποίων η παραμονή υπερβαίνει τη δεκαετία. Να υπάρξει ειδική μέριμνα για τα άτομα και τις οικογένειές τους που διαμένουν στην Ελλάδα για μεγάλο χρονικό διάστημα, δεκαπέντε-είκοσι χρόνια προκειμένου να τους δοθεί αυτοδίκαια άδεια παραμονής αορίστου χρόνου. Να απλοποιηθούν οι διαδικασίες οικογενειακής επανένωσης και οι διατάξεις που στην πραγματικότητα δεν επιτρέπουν την οικογενειακή επανένωση, όπως είναι οι προσαυξήσεις στο εισόδημα. Να μην αποκλείονται από την επανένωση οι υπερήλικες και οι ανήμποροι γονείς και τα παιδιά άνω των δεκαοκτώ ετών, εάν έχουν πρόβλημα υγείας. Εξάλλου αυτό ισχύει για μετανάστες που είναι παντρεμένοι με Έλληνα ή Ευρωπαϊό πολίτη.

Να απλοποιηθούν οι διαδικασίες χορήγησης και ανανέωσης των αδειών διαμονής και εργασίας. Να καθορίζονται οι προϋποθέσεις πρόσβασης στη μισθωτή εργασία και να μην είναι στην ευχέρεια των εκάστοτε αρμοδίων Υπουργών να τις καθορίζουν. Να καταργηθούν τα παράβολα για τη χορήγηση και την ανανέωση αδειών και να μειωθεί το υπέρογκο ποσό που απαι-

τείται για την πολιτογράφηση. Να είναι 200 ευρώ και να καταβάλλεται όταν εγκριθεί η πολιτογράφηση και όχι όταν γίνεται η αίτηση.

Να καταργηθούν οι διατάξεις που έχουν σχέση με την ενίσχυση του κρατικού ελέγχου και του ηλεκτρονικού φακελώματος. Είναι απαράδεκτο στις άδειες να ενσωματώνονται βιομετρικά χαρακτηριστικά του μετανάστη. Να φύγουν οι διατάξεις που περιορίζουν τη χορήγηση άδειας παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους και να μην καταργηθεί η αυτεπάγγελτη αναστολή απέλασης για ανθρωπιστικούς λόγους. Να μπορούν να βγουν από τη χώρα και να μπορούν να επανέλθουν με τις προσωρινές άδειες, ώστε να καταργηθεί η ιδιότητα ομηρία των μεταναστών που είναι υποχρεωμένοι να ζητούν γι' αυτό άδεια κάθε φορά. Να αιτιολογούνται όλες οι αποφάσεις απόρριψης χορήγησης θεώρησης εισόδου από τις διπλωματικές αρχές. Να συμμετέχουν στις διάφορες επιτροπές εκπρόσωποι των εργαζομένων και κύρια των πρωτοβάθμιων σωματείων. Να συσταθούν πολύγλωσσα κέντρα πληροφόρησης και υποστήριξης, καθώς και κέντρα ταχύρυθμης εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας στις νομαρχίες και στους μεγάλους δήμους για να σταματήσει η παραπληροφόρηση και η ληστρική εκμετάλλευση των μεταναστών από τα διάφορα παράκεντρα.

Να ενισχυθούν οι υποδομές και να αυξηθεί το προσωπικό των υπηρεσιών που ασχολούνται με τους μετανάστες. Έχετε εισπράξει 800.000.00 από παράβολα για τη χορήγηση αδειών. Δώστε και ορισμένα χρήματα προς αυτή την κατεύθυνση, γιατί είναι απαράδεκτες οι συνθήκες που επικρατούν σε ορισμένα κέντρα υποδοχής.

Και τέλος αυτό που πρέπει να γίνει και είναι πρωτεύον ζήτημα είναι να υπάρχει ισότητα και ισονομία ημεδαπών και μεταναστών και να καταργηθούν οι αντιδραστικές διατάξεις και οι εγκύκλιοι όπως συμβαίνει στην περιθάλψη και εκπαίδευση των παιδιών τους και να έχουν δικαίωμα λόγου για σοβαρά ζητήματα οι μετανάστες και να εκφράζονται και στις δημοτικές εκλογές.

Αυτές είναι οι προτάσεις μας για το μεταναστευτικό ζήτημα. Σας είναι γνωστές, τις είχαμε δώσει αλλά εσείς τις αγνοήσατε όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Δεν αγνοήσατε μόνο τις δικές μας προτάσεις του ΚΚΕ αλλά και αυτές των οργανώσεων των μεταναστών, των συνδικάτων και άλλων οργάνων. Επαναλαμβάνω αυτό δεν έγινε τυχαία γιατί αυτές οι προτάσεις κινούνται σε μία αντίθετη κατεύθυνση απ' αυτή που εσείς θέλετε.

Εμείς γι' αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο άνθρωπος είναι μεταναστευτικό όν από τότε που στάθηκε στα δύο του πόδια, τουλάχιστον πέντε εκατομμύρια χρόνια αν όχι και παλαιότερα. Όλη η ιστορία της ανθρωπότητας είναι μία ιστορία μετακινήσεων, μεταναστεύσεων για την επιβίωση, για την αναζήτηση τροφής, για την αναζήτηση καλύτερων συνθηκών. Άλλοτε σαν άτομα, σαν μπουλούκια, σαν αγέλες, όταν ήταν πρωτόγονη η κοινωνία, αλλά και σαν οργανωμένες ομάδες αργότερα, αν θέλετε σαν οργανωμένοι στρατοί, για κατάκτηση άλλων εκτάσεων, για δημιουργία αποικιών, πάντοτε υπήρχε αυτό το μεταναστευτικό ρεύμα.

Προφανώς, στην αρχή τα σύνορα δεν ήταν και πολύ ξεκαθαρισμένα, ούτε υπήρχαν τα πιστοποιητικά γεννήσεως και ιθαγένειας. Αλλά και σήμερα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης του Internet και του e-mail, οι περισσότεροι από τους μετανάστες δεν διαθέτουν αυτά τα πιστοποιητικά.

Η χώρα μας έχει γνωρίσει αυτές τις μετακινήσεις πληθυσμών από τα αρχαία χρόνια. Είχαμε τους Αχαιούς, τους Δωριείς, τον Τρωϊκό πόλεμο, τις αποικίες, τις μαζικές μετακινήσεις, τις επιδρομές, τις κατακτήσεις και υποδουλώσεις.

Βρισκόμαστε σε ένα σταυροδρόμι, πέρασμα λαών, όπως και των αποδημητικών πτηνών. Ανέκαθεν οι Έλληνες μετανάστευαν και σε όλη τη Μεσόγειο είχαν δημιουργήσει εστίες, αποικίες, πόλεις, που είχαν προωθήσει και τον πολιτισμό αλλά και την

ελληνική γλώσσα, μέχρι και την Βακτριανή αναφέρθηκε από προηγούμενο συνάδελφο.

Τα μεταπολεμικά χρόνια τα πράγματα άλλαξαν. Στην αρχή η μετανάστευση ήταν έντονη από τη χώρα μας προς τα έξω και τις πέντε ηπείρους, όπως Ηνωμένες Πολιτείες, Αυστραλία, Ευρώπη κλπ. Ήταν μία εύκολη λύση που αν θέλετε την υπέθαλπε και η επίσημη πολιτεία, μια εύκολη λύση για τα μεγάλα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που είχαν ανακύψει μετά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο και τον Εμφύλιο.

Οι Έλληνες έφευγαν προς τα έξω και δεν έφευγαν πάντοτε με όλα τα νόμιμα πιστοποιητικά. Έφυγε ο κύριος Υπουργός και νομίζω πως είναι πατριώτης του ο Θανάσης Βαλτινός που έχει αποθανάτισει μέσα από το συναξάρι του Ανδρέα Κορδοπάτη τον τρόπο που έφευγαν πάρα πολλοί Έλληνες προς τα έξω, χωρίς να έχουν όλα αυτά τα πιστοποιητικά.

Αυτό είχε μία αντίστροφη φορά τα τελευταία χρόνια, την τελευταία δεκαετία ιδιαίτερα αλλά και λίγο ενωρίτερα που άρχισαν να έρχονται μετανάστες από τις Φιλιππίνες, από το Πακιστάν, την Αίγυπτο και μαζικά τα τελευταία χρόνια από τις Βαλκανικές χώρες και τις Ανατολικές αλλά και από όλη την οικουμένη.

Αιτία αποτελεί η βελτίωση των οικονομικών συνθηκών στη χώρα μας, η επιδείνωση των συνθηκών στις άλλες χώρες και βέβαια το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία αυτών που έρχονται είναι παράνομοι, δεν έχουν τηρήσει αυτές τις διαδικασίες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**.)

Αυτοί όμως βοήθησαν, γεγονός που ήταν ευπρόσδεκτο για την Ελλάδα. Βοήθησαν την οικονομική ανάπτυξη, αυτό που ονομάστηκε από κάποιους ως «ελληνικό οικονομικό θαύμα» τα τελευταία χρόνια, κάτι βέβαια που είναι συζητήσιμο πολύ, δεδομένου ότι εμείς δεν συμφωνούμε, αλλά τέλος πάντων.

Και βέβαια βοήθησαν γιατί έκαναν τις πιο βαριές δουλειές με τις χειρότερες συνθήκες αμειβόμενοι πολύ λιγότερο και υφιστάμενοι μία σειρά από καταπιέσεις και αντίστοιχα εργατικά ατυχήματα. Και εδώ θα έπρεπε να ανεγερθεί κάποτε ένα μνημείο για όλους αυτούς που θυσιάστηκαν για να γίνουν τα ολυμπιακά έργα ανάμεσα στους οποίους πάμπολλοι ήταν ξένοι μετανάστες. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε!

Βέβαια, η χώρα μας δεν μπορεί να λύσει όλο το μεταναστευτικό πρόβλημα της υπηλίου και ασφαλώς θα πρέπει να υπάρξουν κανόνες. Όμως, θα πρέπει να υπάρξουν και κανόνες σεβασμού των ανθρωπίνων και εργασιακών δικαιωμάτων των μεταναστών. Τώρα θα μου πείτε ότι βρήκα ώρα να αναφερθώ στα εργασιακά δικαιώματα, τη στιγμή που με αυτόν τον τρόπο, τον αμειλικτο και ανελέητο, βάλλονται πια τα εργασιακά δικαιώματα, αν θέλετε και τα ανθρώπινα δικαιώματα, όλων των Ελλήνων εργαζομένων, και των ημεδαπών και των αλλοδαπών.

Σε κάθε περίπτωση όμως, τα δικαιώματα θα πρέπει να προστατεύονται και να γίνονται σεβαστά. Πρέπει να γίνονται σεβαστές και οι διεθνείς συμβάσεις και οι αρχές του ΟΗΕ, όπως ακόμα και οι κοινοτικές οδηγίες για τους πρόσφυγες, τους μετανάστες, το πολιτικό άσυλο, τις συνθήκες διαμονής και εργασίας.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι στη χώρα μας υπάρχουν κυκλώματα δουλεμπόρων που σε αγαστή συνεργασία με άλλα κυκλώματα από την άλλη πλευρά του Αιγαίου, με την Τουρκία, αλλά όχι μόνο από εκεί, αλλά και από βαλκανικές χώρες, προωθούν αυτό το εμπόριο και όλων των ειδών τις παρανομίες.

Και βέβαια, οι οικονομικοί μετανάστες πέφτουν και αυτοί θύματα αυτού του δουλεμπορίου, θύματα άγριας οικονομικής εκμετάλλευσης και όχι μόνο. Συχνά εγκαταλείπονται μεσοπέλαγα και έχουν χαθεί πάρα πολλοί στις φουρτουνιασμένες θάλασσες, στα παγωμένα βουνά, στα ναρκοπέδια του Έβρου.

Τώρα, όσον αφορά στο αν αναζητήθηκαν και απονεμήθηκαν οι ευθύνες και οι ανάλογες τιμωρίες, πολύ αμφιβάλλουμε. Ελάχιστοι έχουν τιμωρηθεί και όχι και με τον πιο παραδειγματικό τρόπο.

Τώρα, με το συζητούμενο νομοσχέδιο για να αποκτηθεί το δικαίωμα νομιμοποίησης απαιτείται η σφραγίδα εισόδου στα

διαβατήρια των μεταναστών από την οποία να προκύπτει ότι εισήλθαν νομίμως στη χώρα μας και ότι τουλάχιστον για ένα έτος διαβιούν νομίμως στη χώρα μας.

Είναι γνωστό ότι σ' αυτή την κατηγορία ανήκει ένα πολύ μικρό μέρος από αυτούς τους οικονομικούς μετανάστες. Χιλιάδες άλλοι αφήνονται στο περιθώριο και βέβαια πέφτουν θύματα της μαύρης εργασίας, παρά το γεγονός ότι συχνά είχαν κατορθώσει να καταγραφούν στις προηγούμενες, όπως ονομάστηκαν, ευκαιρίες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Δεν είναι σωστό αυτό που λέτε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υφυπουργέ, θέλετε να κάνετε παρέμβαση; Μπορείτε να την κάνετε αν το επιτρέπει ο ομιλητής.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Νομίζω ότι είναι πάρα πολλά τα περιστατικά και πάρα πολλά τα θύματα σ' αυτόν τον τομέα, αλλά δεν έχω περιθώριο για να τα αναλύσω περισσότερο.

Οι άδειες διαμονής και εργασίας θα εκδίδονται με τη μορφή ενιαίου τύπου για όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και εδώ θα πρέπει να ενσωματώνονται μία σειρά χαρακτηριστικών μέσα στα οποία είναι τα βιομετρικά χαρακτηριστικά αλλά όχι μόνο αυτά. Θα ενσωματώνονται και μία σειρά από άλλα στοιχεία, τα οποία για μας είναι απαραίτητα γιατί πρόκειται για ένα ηλεκτρονικό φακέλωμα, το οποίο οδηγεί σε άλλες κατευθύνσεις την ανθρωπότητα και τη χώρα μας και όλους τους λαούς.

Με αυτό το νομοσχέδιο ενισχύεται και συστηματοποιείται ο κρατικός έλεγχος.

Βέβαια, από την άλλη αναφέρεται στο νομοσχέδιο ότι η ύπαρξη λόγων δημόσιας τάξης και ασφάλειας που ανακύπτει μετά την χορήγηση της αρχικής άδειας διαμονής συνιστά αιτία ανάκλησης αυτής της άδειας. Έτσι δημιουργεί μία σειρά προβλήματα που έχουν σχέση με τη συνδικαλιστική πολιτική δραστηριότητα και τις πολιτικές, φιλοσοφικές ή άλλες απόψεις.

Το νομοσχέδιο αναφέρει ότι δεν αιτιολογούνται οι αποφάσεις απόρριψης των αιτήσεων χορήγησης εισόδου από τις διπλωματικές ή τις άλλες αρχές που εκδίδουν αυτές τις αποφάσεις. Αυτό είναι αντιδημοκρατικό, αλλά και επικίνδυνο. Γιατί από τη μια η απόρριψη μπορεί να γίνει με κριτήριο το φρόνημα. Δεν υπάρχουν σαφή κριτήρια εδώ πέρα. Από την άλλη η πολιτική και συνδικαλιστική δραστηριότητα μπορεί να ποινικοποιηθεί.

Επίσης, δημιουργούνται προϋποθέσεις δημιουργίας κυκλώματος εκμετάλλευσης των μεταναστών στις διπλωματικές αρχές. Αυτό το ξέρουμε. Πάρα πολλές φορές έχουν δημιουργηθεί τέτοια κυκλώματα και έχουν ειπωθεί και γραφεί πάρα πολλά.

Συγχρόνως, για να αποκτήσουν αυτά τα πιστοποιητικά, απαιτούνται και αυτές οι προϋποθέσεις: να έχουν ή να αγοράσουν οι ίδιοι οι μετανάστες εφάπαξ τριακόσια εβδομήντα ένσημα του ασφαλιστικού φορέα στον οποίο ανήκουν τα δύο τελευταία έτη. Με το δεδομένο αυτό, καλούνται να αποδείξουν ότι έχουν εκπληρώσει τις ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις και για το διάστημα από 1/7/2003 μέχρι την υποβολή της αίτησης για τη λήψη της άδειας εργασίας, έχοντας έτσι ασφαλιστική κάλυψη εκατόν πενήντα ημερών ετησίως. Είναι, όμως, προφανές ότι οι μετανάστες στη συντριπτική τους πλειοψηφία δεν μπορούν να έχουν αυτή την ασφαλιστική κάλυψη ούτε να καταβάλλουν οι ίδιοι τις ασφαλιστικές εισφορές, με το δεδομένο ότι εργάζονται ανασφάλιστοι κάτω από τις γνωστές συνθήκες μαύρης εργασίας. Είναι γνωστό ότι για το 20% της εργασίας οι εργαζόμενοι είναι ανασφάλιστοι, εκ των οποίων οι περισσότεροι είναι μετανάστες.

Δεν προβλέπεται, επίσης, κάποια βελτίωση της γραφειοκρατικής διαδικασίας. Ξέρουμε ότι υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις και επαρκούς και κατάλληλα εκπαιδευμένου αριθμού υπαλλήλων, καθώς επίσης υπάρχουν και ελλείψεις στον αντίστοιχο εξοπλισμό. Υπάρχει πληθώρα απαιτούμενων δικαιολογητικών. Προ καιρού στο Μενίδι μας έλεγαν ότι στη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων και πριν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες, με τα έργα που γίνονταν εκεί πέρα, η έλλειψη προσωπικού δεν επέ-

τρεψε να καταγραφούν χιλιάδες εργαζόμενοι σ' αυτά τα έργα, με συνέπεια να χάνονται και μεγάλα ποσά, να μην γίνεται κανένας έλεγχος και, βέβαια, να μην τηρούνται καθόλου τα ανθρώπινα εργασιακά δικαιώματα, που θα έπρεπε να τηρούνται στους χώρους εργασίας. Ο φάκελλος του ενδιαφερομένου παραμένει σε πολύμηνη εκκρεμότητα με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Όσον αφορά δε την απόκτηση της ιδιότητας του επί μακρόν διαμένοντος, έτσι όπως τίθεται είναι πάρα πολύ δύσκολο να την εξασφαλίσει κανείς, γιατί λέει ότι απαιτείται η πενταετία συνεχούς διαμονής στη χώρα. Θα υπολογίζεται μετά την 21/1/2004. Άκουσα μία τροπολογία που ανέπτυξε ο κύριος Υπουργός. Δεν ξέρω αν είναι έτσι, οπότε θέλω να πιστεύω ότι θα βελτιωθεί σε αυτό το σημείο η κατάσταση.

Μπαίνει και μία άλλη προϋπόθεση: η γνώση της ελληνικής γλώσσας, ώστε να μπορούν να εξασφαλίσουν αυτό το πολύπλοκο «χαρτί». Είναι λιγάκι δύσκολο να πούμε εδώ πέρα ποιο είδος γνώσης της ελληνικής γλώσσας ζητάμε. Εξαρτάται από πού έρχεται αυτός ο μετανάστης, πού ζει, κάτω από ποιες συνθήκες ζει και αν έχει αυτή τη δυνατότητα να αποκτήσει τη γνώση της ελληνικής γλώσσας, όταν είναι μέσα στα χωράφια και στους στάβλους, όταν είναι σε συνθήκες που δεν έχει επικοινωνία ούτε έχει τη δυνατότητα πρόσβασης στο σχολείο και φοβάται κιόλας να προσεγγίσει αυτούς τους χώρους. Θα φτιαχτεί, βέβαια, ένα διεθνές πανεπιστήμιο στη χώρα μας, όπου θα έρχονται αλλοδαποί φοιτητές για να σπουδάζουν. Σε αυτούς δεν τίθεται θέμα να ξέρουν την ελληνική γλώσσα. Αρκεί να ξέρουν την αγγλική γλώσσα.

Για τους μετανάστες που δουλεύουν κι εγώ δεν ξέρω πού –σε κάποιους στάβλους– δεν ξέρω τι απαιτούμε, δεν ξέρω αν θα πρέπει να γνωρίζουν και την ελληνική γραμματεία. Δεν είναι κακό να ξέρουν την ελληνική γλώσσα, αλλά έτσι όπως γίνονται τα πράγματα κι επειδή οι περισσότεροι είναι παράνομοι, δεν είναι εύκολο να παρακολουθήσουν μαθήματα.

Όσον αφορά στην οικογενειακή επανένωση των μεταναστών, εξακολουθούν να ισχύουν οι περιορισμοί που ίσχυαν και με τον προηγούμενο νόμο και δεν περιλαμβάνονται εδώ οι γονείς των μεταναστών. Και αυτό που κάνει εντύπωση είναι ότι απαιτείται όχι μόνο να έχει το ελάχιστο εισόδημα του ανειδίκευτου εργάτη, αλλά να εξασφαλίζει 20% επιπλέον για τη σύζυγο και 15% επιπλέον για κάθε παιδί, για να επιτραπεί αυτή η συνένωση.

Αναρωτιέμαι τι σημαίνει αυτό για τον Έλληνα εργαζόμενο. Αποδεχόμαστε ότι δεν μπορεί να ζήσει με το ελάχιστο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη που του δίνει η πολιτεία. Δίνει στον εργαζόμενο για τη σύζυγο 20% και για κάθε παιδί 15% για την εργασία του; Δυστυχώς, αυτό δεν συμβαίνει.

Με αυτό τον τρόπο, λοιπόν, έχουμε μια διαιώνιση της πολιτικής ομηρίας των μεταναστών, με τις προϋποθέσεις που μπαίνουν, με τις προσωρινές άδειες, που δεν μπορούν να εξέλθουν και να επανέλθουν στη χώρα, με το ότι προβλέπονται απελάσεις σε περίπτωση μη αρεστής συνδικαλιστικής ή πολιτικής δράσης...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μια μικρή υπομονή, κύριε Πρόεδρε.

Επιβάλλεται το ηλεκτρονικό φακέλωμα με την καταγραφή των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων, διατηρούνται και αυξάνονται τα παράβολα της νομιμοποίησης και εξακολουθεί έτσι η εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης των μεταναστών.

Στη σύνθεση των διαφόρων επιτροπών βασικά συμμετέχουν κρατικοί παράγοντες, με ελάχιστη ή μηδενική εκπροσώπηση των εργαζομένων. Καθιερώνονται απαράδεκτα κριτήρια χορήγησης των αδειών παραμονής και διαμονής.

Είχα την ευκαιρία πριν από τρεις ημέρες να επισκεφτώ στη Σάμο το χώρο όπου κρατούνται αυτοί οι μετανάστες, οι οποίοι ήρθαν βέβαια χωρίς τις νόμιμες διαδικασίες στη χώρα μας και ξέρουμε ότι έχουν περάσει από τα «σαράντα κύματα». Σε έναν χώρο ασφυκτικό συναγείλονται ενενήντα πέντε άτομα, κύριε Υπουργέ. Όλοι σχεδόν είναι κάτω των είκοσι χρόνων και οι περισσότεροι ανήλικοι, κάτω των δεκαοκτώ ετών, δεκαπέντε, δεκαέξι ετών. Και νομίζω ότι εδώ θα έπρεπε να τηρηθούν άλλες διαδικασίες, που δεν τηρούνται.

Μας καταγγέλθηκε ότι είχαν δέκα μέρες να βγουν στο προαύλιο, ένα μικρό προαύλιο, να πάρουν ανάσα. Ήταν φυλακισμένοι ασφυκτικά μέσα σε τρία δωμάτια. Γιατί; Γιατί η αστυνομία –και δικαιολογημένα– λέει «εγώ δεν έχω προσωπικό για να επιβλέπω. Όποτε έχω προσωπικό, διαθέτω για να τους βγάζω έξω». Πρέπει να πάρουν όμως μια ανάσα, έστω και κάτω από τους 40° C. Δεν έχουν τη δυνατότητα να ξαπλώσουν κάπου και έχουν στο πάτωμα μια κουβέρτα και αυτό είναι όλο. Ούτε καν ένα προσκέφαλο για να ακουμπήσουν δεν υπάρχει. Οι συνθήκες υγιεινής είναι άθλιες. Οι περισσότεροι είχαν διάφορα τσιμπήματα, που δεν ξέρω από πού είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα ήθελα να σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, αυτό που τους χορηγείται, αυτό που προβλέπει το κράτος γι' αυτούς, είναι 6 ευρώ την ημέρα. Και αν δεν ήταν το φιλόπωχο, το ευαίσθητο γηροκομείο, να προσφέρει ένα φαγητό κάπως καλύτερο, θα μπορούσαν να είχαν πεθάνει της πείνας. Με 6 ευρώ, τρεις φορές την ημέρα, νέοι άνθρωποι δεν μπορούν να ζήσουν, κύριε Υπουργέ, και το καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά. Κάνουν οι αρχές ό,τι μπορούν, και ο νομάρχης και η Τοπική Αυτοδιοίκηση και οι άλλες αρχές. Πλην όμως αυτά δεν φτάνουν.

Αυτό που μου κάνει εντύπωση, κύριε Υπουργέ, είναι το εξής: οι άνθρωποι αυτοί μένουν κρατούμενοι για τρεις μήνες εκεί μέσα. Και μετά τους τρεις μήνες απελευθερώνονται, τους δίνεται ένα πιστοποιητικό και τους λένε «φεύγετε με την προϋπόθεση ότι εντός ενός μηνός θα πρέπει να φύγετε από τη χώρα». Και βέβαια, προωθούνται προς το κέντρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Εφόσον, λοιπόν, εκείνοι θα φύγουν που θα φύγουν προς το κέντρο, γιατί πρέπει να ζουν τρεις μήνες κάτω από αυτές τις άθλιες συνθήκες; Αυτό το θεωρώ και απάνθρωπο και από κάθε πλευρά παράλογο. Τουλάχιστον θα πρέπει να ληφθούν άλλα μέτρα και κυρίως για τους ανθρώπους που είναι ανήλικοι πρόσθετα μέτρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα ήθελα να γνωστοποιήσω προς το Τμήμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι εγγεγραμμένοι τριάντα τέσσερις συνάδελφοι επί της αρχής και κατόπιν συμφωνίας των κομμάτων, θα ήθελα να αποφασίσει το Τμήμα για εμβόλιμη συνεδρίαση αύριο το απόγευμα στις 18.30'. Συμφωνεί το Τμήμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το Τμήμα συμφωνήσει.

Επομένως, ορίστηκε εμβόλιμη συνεδρίαση για αύριο 3 Αυγούστου 2005, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.30'.

Ο συνάδελφος κ. Πολύζος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με πολλή προσοχή τον αγαπητό καθ' όλα συνάδελφο εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κι έμεινα με την εντύπωση ότι δεν έγινε κατανοητό ακόμη πως το ΠΑΣΟΚ ήταν κυβέρνηση τα τελευταία 20 χρόνια και ότι έγινε και υπαινιγμός για τη Νέα Δημοκρατία ότι κυβερνάει τα τελευταία χρόνια χωρίς να αντιμετωπίσει την υπάρχουσα κατάσταση που αντιμετωπίζει σήμερα το νομοσχέδιο.

Κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Εσωτερικών έφερε ένα νομοσχέδιο καθ' όλα άρτιο, ρεαλιστικό, εφαρμόσιμο και πάνω απ' όλα αποδεκτό από την ελληνική κοινωνία, διότι δεν είναι δυνατόν να προχωρούμε, αν δεν λαμβάνονται όλα αυτά υπόψη.

Τι έρχεται να καλύψει το νομοσχέδιο: κενά και παραλείψεις μιας τουλάχιστον δεκαετίας. Θεσμοθετούνται για πρώτη φορά ρυθμίσεις για την κοινωνική ένταξη των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία. Είναι μια από τις πρώτες σκέψεις που αντιμετωπίζει αυτό το νομοσχέδιο. Αντισταθμίζετε τον ανθρώπινο χαρκτήρα που βγάζει ο νομοθέτης.

Οι καινοτομίες που εισάγονται με το παρόν νομοσχέδιο είναι: Ενοποίηση της άδειας διαμονής και εργασίας σε μια πράξη, η οποία εκδίδεται από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας.

Εξορθολογισμός του συστήματος μετακλήσεων αλλοδαπών για εργασία στην Ελλάδα με την ενδυνάμωση και την ουσιαστική ενεργοποίηση των περιφερειακών επιτροπών μετανάστευσης. Οι επιτροπές αυτές θα καταρτίζουν εκθέσεις αναφορικά με τις ανάγκες του εργατικού δυναμικού σε επίπεδο περιφέρειας αναλυτικά για κάθε νομό της χώρας, σε συνάρτηση, αφενός, με την προσφορά και ζήτηση εργασίας ανά κατηγορίες ειδικοτήτων και, αφετέρου, με το υπάρχον αντίστοιχο ημεδαπό εργατικό δυναμικό. Εδώ θα έλεγα -αλλά κουβεντιάζοντας και κατ' ιδίαν με τον κύριο Υπουργό, πράγματι δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί, το είπα και στην Επιτροπή- να εξαιρεθούν οι μεταναστεύσαντες που έρχονται, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι αγροτικές εργασίες, αλλά είναι αρκετά επικίνδυνο αν γίνει, διότι θα έχουμε τη φυγή των ανθρώπων αυτών προς άλλες κατευθύνσεις.

Η εξέταση συνδρομής λόγων που αφορούν τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, αποτελεί προαπαιτούμενο στοιχείο μόνο κατά την αρχική χορήγηση της άδειας παραμονής, καθώς και κατά την υπαγωγή του αλλοδαπού στο καθεστώς του επί μακρόν διαμένουστος. Τυχόν ύπαρξη μεταγενέστερων λόγων δημόσιας τάξης και ασφάλειας συνιστούν λόγο ανάκλησης της άδειας. Επειδή άκουσα να γίνεται συζήτηση και γι' αυτό, υπάρχει κανένα κράτος στον κόσμο και ιδιαίτερα στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπου να μην ερευνάται το συγκεκριμένο θέμα;

Οι περισσότερες από τις κατηγορίες αδειών διαμονής ανανεώνονται ανά διετία προς αποφυγή άσκοπης ταλαιπωρίας των αλλοδαπών. Οριοθετείται κατά τρόπο σαφή η χορήγηση άδειας για ανθρωπιστικούς λόγους, προκειμένου να αποφευχθεί στο μέλλον η δυνατότητα καταστρατηγήσεων.

Αυτό μοιάζει με εκείνο το οποίο υπήρχε και κατά τις μετεγγραφές των φοιτητών των πανεπιστημίων. Από τότε που θεσπίστηκε από τη Νέα Δημοκρατία με σαφή τρόπο το πώς και γιατί θα γίνονται οι μετεγγραφές των φοιτητών, είδατε ότι δεν υπάρχουν προβλήματα.

Το ίδιο οριοθετείται, με σαφή τρόπο, και σ' αυτή τη διάταξη.

Προβλέπεται η δυνατότητα εποχικής εργασίας του υπηκόου τρίτης χώρας στο πλαίσιο ειδικής διαδικασίας μετάκλησής του. Το χρονικό διάστημα απασχόλησής του δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά τους έξι μήνες ανά έτος. Οι άδειες αυτές δεν μπορούν να ανανεωθούν για οποιονδήποτε άλλο λόγο.

Για πρώτη φορά καθιερώνεται η χορήγηση άδειας διαμονής για πραγματοποίηση επένδυσης. Η ανωτέρω άδεια παρέχεται εφόσον πρόκειται για δραστηριότητα που έχει επενδυτικό χαρακτήρα και επιφέρει θετικές συνέπειες στην εθνική οικονομία και χρηματοδοτείται από ίδια κεφάλαια.

Χορηγείται άδεια διαμονής για λόγους σπουδών. Για την ανανέωση της ανωτέρω άδειας καθιερώνεται -και πολύ σωστά- ως κριτήριο η πιστοποίηση της προόδου των σπουδών από το οικείο εκπαιδευτικό ίδρυμα.

Το καθεστώς της χορήγησης άδειας διαμονής σε θύματα εμπορίας ανθρώπων εναρμονίζεται πλήρως προς τη σχετική οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με κυρίαρχο άξονα την ειδική προστασία για τους ανήλικους που εμπίπτουν στην ανωτέρω κατηγορία. Και γι' αυτό άκουσα σχόλια, τα οποία καμία σχέση δεν έχουν με την πραγματικότητα. Δηλαδή τι πρέπει να γίνει;

Διευκολύνεται, κατά τα πρότυπα του ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, η οικογενειακή επανένωση και προσδιορίζονται τα μέλη της οικογένειας του υπηκόου τρίτης χώρας.

Προβλέπεται σε αυτοτελές κεφάλαιο η κοινωνική ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών που αφενός αποσκοπεί στην χορήγηση δικαιωμάτων, τα οποία διασφαλίζουν την αναλογικώς ισότιμη συμμετοχή στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ζωή της χώρας και αφετέρου αποβλέπει στην υποχρέωση σεβασμού των θεμελιωδών κανόνων και αξιών της ελληνικής κοινωνίας.

Βλέπω ότι δεν έχω πολύ χρόνο και γι' αυτό θέλω να τελειώσω με το εξής. Το παρόν νομοσχέδιο, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είναι, όπως είπα και στην αρχή, και προοδευτικό και ανθρώπινο και ως εκ τούτου, να θυμάστε ότι θα συμβάλ-

λει θετικά στη λύση των οξυτάτων προβλημάτων που κληρονόμησε και στον τομέα αυτό η Νέα Δημοκρατία, η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Σγουρίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ο πλανήτης Γη κατοικήθηκε σπιθαμή προς σπιθαμή από αλλεπάλληλα κύματα μεταναστεύσεων. Το φαινόμενο της μετανάστευσης πληθυσμών, ομάδων και ατόμων δεν είναι κάτι πρωτόγνωρο, με μόνη διαφορά ότι η κάθε εποχή, ανά τους αιώνες, έχει τα δικά της ιδιαίτερα χαρακτηριστικά.

Οι αιτίες των μεταναστευτικών κυμάτων σε κάθε περίοδο ήταν και παραμένουν διαφορετικές, με βασικό πυρήνα όμως πάντα τη φτώχεια και την εξαθλίωση των ομάδων που ζουν. Και αυτό οδηγεί τις ομάδες στο να μεταναστεύουν.

Όμως υπάρχει και κάτι άλλο: Είναι η ελπίδα για κάτι καλύτερο. Είναι αυτό που τους σπρώχνει να πάνε κάπου αλλού. Και το λέω αυτό γιατί όταν σκοτώνεις την ελπίδα, είναι σαν να σκοτώνεις ένα άτομο. Και το επισημαίνω για όσους είναι εναντίον των μεταναστών και συνηθίζουν να πηγαίνουν την Κυριακή και να κάνουν μεγάλους σταυρούς στις εκκλησίες.

Σήμερα στις αρχές του 21^{ου} αιώνα μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος κόσμος είναι η νεομετανάστευση. Οι Έλληνες έχουν μακρά ιστορία μεταναστεύσεων στη Βόρειο Αμερική, στην Αυστραλία, στη Βόρειο Ευρώπη. Έχουν ζήσει στο πετσί τους τι σημαίνει σκληρές συνθήκες υποδοχής. Όμως μόλις πριν από δεκαπέντε χρόνια άρχισαν να συνειδητοποιούν ότι η Ελλάδα πλέον έχει καταστεί χώρα υποδοχής μεταναστών.

Δυστυχώς, όμως, δεν διδαχθήκαμε, κύριοι συνάδελφοι, από τη δική μας εμπειρία. Έτσι, η πρώτη απόπειρα νομοθετικής ρύθμισης που έγινε με νόμο, το ν. 1975/1991, από τη Νέα Δημοκρατία ήταν προσέγγιση φοβική, διότι διεπύκνωση από μία λογική καταστολής της μετανάστευσης, όπως δείχνει εξάλλου και ο τίτλος του νόμου τότε: «Είσοδος και έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπών προσφύγων και άλλες διατάξεις».

Χαρακτηριστικό είναι ότι ο νόμος εκείνος ανηπαρήγαγε πολλά στοιχεία του νόμου του 1929 που ίσχυε μέχρι τότε, του οποίου ο τίτλος ήταν ο εξής: «Περί εγκαταστάσεων και κινήσεων αλλοδαπών εν Ελλάδι, αστυνομικού ελέγχου διαβατηρίων, απέλασης και εκτοπίσεων». Αυτός ήταν ο τίτλος του τότε νόμου.

Η ουσιαστική νομιμοποίηση των μεταναστών που διαβιούσαν και εργάζονταν στην Ελλάδα πραγματοποιήθηκε κυρίως το 1998 με την ψήφιση των προεδρικών διαταγμάτων. Η συνολικότερη αντιμετώπιση του προβλήματος έγινε με το ν. 2910/2001 που προστάθηκε να θέσει ένα νέο πλαίσιο, ένα πλαίσιο ώστε να υπάρχει μια διαδικασία νομιμοποίησης που να αποδέχεται ότι η χώρα πλέον είναι χώρα υποδοχής μεταναστών και που έδινε τις δυνατότητες και τους όρους για την οικογενειακή συνένωση καθώς και την κτήση ιθαγένειας με πολιτογράφηση.

Η Ελλάδα λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, από χώρα εξαγωγής μεταναστών έγινε χώρα εισαγωγής μεταναστών και αυτό δεν είναι μόνο αποτέλεσμα της ανόδου του οικονομικού και βιοτικού επιπέδου της χώρας αυτής, αλλά είναι και ένας απτός δείκτης της δημογραφικής γήρανσης του πληθυσμού μας.

Οι εκθέσεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για την πληθυσμιακή εξέλιξη στην Ευρώπη είναι ξεκάθαρες. Τι λένε αυτές; Λένε ότι ο μόνος τρόπος να ξεπεραστούν τα προβλήματα της δημογραφικής γήρανσης και να ξεπεραστεί το πρόβλημα που υπάρχει στο συνταξιοδοτικό σύστημα είναι η εισροή οικονομικών μεταναστών. Αυτό λένε οι εκθέσεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και αυτό σηματοδοτεί κάτι για το πώς εμείς πρέπει να αντιμετωπίσουμε τους οικονομικούς μετανάστες.

Όπως αποδεικνύει η ευρωπαϊκή αλλά και η βορειοαμερικανική εμπειρία, η καταστολή της μετανάστευσης όχι μόνο δεν συνάδει με τα δημοκρατικά ήθη, αλλά είναι και ασύμφορη οικο-

νομικά και αδύνατη. Δεν μπορείς να σταματήσεις κανέναν στα σύνορα. Αυτός που είναι απελπισμένος και έχει αποφασίσει να μπει σε μια χώρα, θα μπει, θα βρει τρόπο να μπει όσα μέτρα ασφαλείας και να βάλεις.

Ο τρόπος που προσεγγίζουν τα κράτη τους μετανάστες δείχνει και την ποιοτική τους διαφορά. Η επιφανειακή προσέγγιση ότι η μετανάστευση είναι εισαγωγή εξωγενούς εργατικού δυναμικού οδηγεί σε εκμετάλλευση των μεταναστών, οδηγεί σε παθητικές πολιτικές ενσωμάτωσης, δείχνει μια συντηρητική λογική.

Η εμβριθέστερη προσέγγιση της μετανάστευσης, ότι δηλαδή η μετανάστευση αγγίζει την καρδιά της διάρθρωσης της κοινωνίας υποδοχής των μεταναστών, οδηγεί στην αξιοποίηση των μεταναστών, σε ενεργητικότερες πολιτικές ενσωμάτωσης και είναι ένα δείγμα προοδευτικής αντιμετώπισης του θέματος.

Θα σας πω ένα παράδειγμα, αγαπητοί συνάδελφοι, στη δική μου πατρίδα για χωριά που δέχθηκαν και υποδέχθηκαν οικονομικούς μετανάστες ή, αν θέλετε, τους νεοπρόσφυγες Ποντίους -όχι τους παλιννοστούντες- είναι αδόκιμος ο όρος κατά την άποψή μου.

Σε αυτά τα χωριά υπάρχει οικονομική ανάπτυξη, υπάρχει αξιοποίηση των υποδομών δημοσίων και ιδιωτικών. Αρχισαν τα σχολεία να ξαναέχουν παιδιά, τα σπίτια να νοικιάζονται, γέμισαν ζωντάνια οι πλατείες και οι δρόμοι, αλλά και η εργασία γέννησε εργασία. Ζωή από τη μία μεριά, από την άλλη μεριά μαρασμός στα χωριά που δεν τους δέχθηκαν.

Ενώ λοιπόν σήμερα στην Ελλάδα υπάρχει ένας μεταναστευτικός πλούτος τον οποίο καλούμαστε να αξιοποιήσουμε, έρχεται αυτό το νομοσχέδιο που κατά την άποψή μου είναι άτολμο. Δεν τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση, κυκλοφόρησαν χέρι με χέρι οι φωτοτυπίες με αποτέλεσμα, κύριοι συνάδελφοι, να μην υπάρχουν σοβαρές παρεμβάσεις σε προβλήματα που δημιουργεί ο νόμος και να έρχεται σε αντίθεση με τις ανάγκες που η σημερινή κοινωνία έχει. Πάσχει επίσης από έλλειψη διορατικότητας και μακροχρόνιου σχεδιασμού, ενώ σε μεγάλο βαθμό στηρίζεται σε παρωχημένες και αποτυχημένες λογικές διαχείρισης της μετανάστευσης και κατέχει δύο αρνητικά ρεκόρ.

Το πρώτο αρνητικό ρεκόρ είναι ότι είναι ίσως μία από τις χειρότερες περιπτώσεις ενσωμάτωσης τριών κοινοτικών οδηγιών. Η πρώτη κοινοτική οδηγία είναι η υπ' αριθμόν 81/2004 για άδεια, διαμονή σε θύματα εμπορίας. Η δεύτερη είναι η υπ' αριθμόν 86/2003 για οικογενειακή επανένωση και η τρίτη είναι η υπ' αριθμόν 109/2003 για μακροχρόνια διαμένοντες μετανάστες.

Το δεύτερο αρνητικό ρεκόρ είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι είμαστε η πρώτη χώρα σε παράβολα. Βάζουμε 150 ευρώ παράβολο για την άδεια ενός έτους και προσθέτουμε 900 ευρώ για αίτηση αδειάς διαμονής μακράς διάρκειας. Είμαστε η πρώτη χώρα.

Έχει και θετικά ο νόμος -δεν μπορώ να πω όχι- και τα θετικά είναι τα εξής: Η ενιαία άδεια διαμονής, μία μόνο υπηρεσία, η συστηματικοποίηση και η κωδικοποίηση. Κτυπάνε όλα αυτά τη γραφειοκρατία. Έχει όμως πολλά αρνητικά που δεν έχω χρόνο να τα πω και θα τα πω στα άρθρα. Ένα μόνο αρνητικό είναι αυτό που εμένα πραγματικά με απωθεί και είναι το εξής: Κανένα απολύτως μέτρο εξίσωσης δικαιωμάτων των μεταναστών μακροχρόνιας διαμονής στην Ελλάδα με τους Έλληνες πολίτες. Αυτό είναι κάτι που στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης είναι πρωταρχικό.

Για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίζω την άτολμη και εσωστρεφή αυτή νομοθετική προσπάθεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα περιορισθώ σε πολύ λίγες παρατηρήσεις. Ένα ερώτημα που τίθεται είναι κατά πόσον η παρουσία μεταναστών στην Ελλάδα είναι συμφέρουσα για την Ελλάδα και για την οικονομία της. Η απάντησή μου είναι κατηγορηματικά ναι. Δηλαδή, συνειδητοποιώ ότι υπάρχουν ολόκληροι κλάδοι της οικονομίας που θα οδηγούνταν σε παράλυση, αν έλειπαν οι μετανάστες. Αναφέρθηκε ο τομέας της

οικοδομής, ασφαλώς η συγκέντρωση αγροτικών προϊόντων, όπου θα είχαμε σοβαρότατα προβλήματα αν δεν είχαμε μετανάστες.

Το ερώτημα τώρα που τίθεται είναι κατά πόσο αυτό το νομοσχέδιο ανταποκρίνεται σε αυτήν τη διαπίστωση ότι είναι συμφέρον να έχουμε μετανάστες. Διότι θα μπορούσε να πει κανείς ότι ένα νομοσχέδιο που βλέπει το ζήτημα με αυτήν την οπτική γωνία θα έλεγε, επιτρέπω ουσιαστικά σε όλους να έρχονται στην Ελλάδα μετανάστες και βάζω ορισμένους κανόνες για εκείνους που εξαιρώ. Η άλλη πλευρά θα ήταν, απαγορεύω σε όλους εκτός εκείνων στους οποίους διάφορες αρχές προξενικές, αστυνομικές ή άλλες χορηγούν άδεια.

Αυτό κάνει το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο όπως και τα παλαιότερα σχετικά νομοθετήματα λέει: «απαγορεύω σε όλους να έρθουν εκτός εάν τους δώσω άδεια». Και αυτές οι άδειες όπως όλοι γνωρίζουμε ήταν συχνότατα αντικείμενο οικονομικής δοσοληψίας των αιτούντων με τις αρχές. Ξέρουμε ότι υπάρχει εξαιρετικά εκτεταμένο κύκλωμα διαφθοράς σε όλες τις υπηρεσίες που συνδέονται με τα ζητήματα της εργασίας των αλλοδαπών.

Δεν είναι δε μόνο αυτό. Είναι, επίσης, γνωστό -το έχει πει και ο Συνήγορος του Πολίτη επανειλημμένως- ότι η συμπεριφορά του κράτους απέναντι στους μετανάστες είναι άθλια. Οι υπηρεσίες, δηλαδή, βγάζουν απέναντι στους μετανάστες την πιο γαϊδουρινή συμπεριφορά, με την πεποίθηση ότι οι δυστυχείς δεν μπορούν να συνεννοηθούν με κανέναν. Άντε να βρουν το δίκιο τους!

Όλα αυτά θα συνηγορούσαν, πρώτον, σε μία σε βάθος απλοποίηση των μεθόδων.

Αντίθετα, εγώ βρίσκω ότι το νομοσχέδιο αυτό πάσχει κατ' αρχήν από μία αφόρητη περιπλοκότητα που έχει γίνει πλέον της μόδας στα νομοθετήματα όλα τα τελευταία χρόνια. Η δε περιπλοκότητα έχει πάντοτε τον κίνδυνο ότι λησμονούνται κρίσιμα θέματα, διότι οι υπηρεσίες οι οποίες συντάσσουν τα νομοσχέδια δεν γνωρίζουν όλες τις περιπτώσεις, δεν μπορούν καν να τις φανταστούν, με αποτέλεσμα να εμποδίζουν ουσιαστικά αυτό το οποίο τελικώς επιδιώκουν.

Η Κυβέρνηση μίλησε για μεταναστευτική πολιτική. Μεταναστευτική πολιτική θα υπήρχε, θα μπορούσε κανείς να τη διακρίνει, αν μέσα από το νομοσχέδιο προέκυπτε κατά κάποιο τρόπο η λογική κινήτρων, η λογική προσέλκυσης μεταναστών. Όπως λέμε ότι προσπαθούμε να προσελκύσουμε επενδύσεις, άλλο τόσο θα μπορούσαμε να πούμε ότι μας συμφέρει να προσελκύσουμε ορισμένου τύπου μετανάστες. Αυτό θα συνιστούσε μεταναστευτική πολιτική.

Τέτοιο πράγμα σ' αυτό το νομοσχέδιο δεν προκύπτει από πουθενά. Αντιθέτως, σε όλες τις φάσεις υπάρχουν εμπόδια. Ήταν χαρακτηριστική η αρχική διατύπωση για εκείνους που θα είχαν την περιέργη σκέψη να πραγματοποιήσουν επενδύσεις στην Ελλάδα ύψους 300.000 ευρώ.

Η βελτίωση που επέφερε ο κύριος Υπουργός είναι μεν οριακή, αλλά πάντως δείχνει το τι είδους νοσηρή φαντασία χρειάζεται για να διαμορφώσει κανείς ένα τέτοιο πλαίσιο αδειοδοτικών ρυθμίσεων.

Θα δώσω ένα παράδειγμα. Στο νομοσχέδιο προβλέπονται οι διάφορες κατηγορίες των μεταναστών. Μπορεί κάποιος να έρθει για να βρει εξαρτημένη εργασία. Μπορεί κάποιος να έρθει για να κάνει μία ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα. Μπορεί κάποιος να έρθει για να πραγματοποιήσει μία επένδυση.

Εγώ, λοιπόν, ρωτώ -αυτό το φέρνω απλώς ως παράδειγμα- το εξής: Αν κάποιος εύπορος επιθυμεί να αποσυρθεί, να βγει στη σύνταξη στην Ελλάδα και να μην έχει καμία οικονομική δραστηριότητα, πώς ρυθμίζεται αυτό;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Υπάρχει ειδική ρύθμιση. Θα τα πω στην ομιλία μου, κύριε Μάνο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Πολύ ωραία.

Λέω, λοιπόν -η δική μου λογική θα έλεγε- ότι εμάς θα μας συνέφερε τέτοιες περιπτώσεις να τις προσελκύουμε. Πώς θα τις προσελκύαμε; Το πρώτο πράγμα που θα λέγαμε είναι ότι, εάν κάποιος θέλει να εγκατασταθεί εδώ, θα έπρεπε με κάθε

τρόπο να τον βοηθήσουμε και όχι να του δημιουργούμε εμπόδια σε όλες τις φάσεις. Αυτό είναι το πρώτο θέμα.

Άλλα παρόμοια ζητήματα θα ήταν να μπορούσαμε να πούμε ότι οι πτυχιούχοι ανωτάτων σχολών ή με μεταπτυχιακά –ή, αν θέλει κανείς ακόμα αυστηρότερα, άνθρωποι με διδακτορικά ή καθηγητές– να μπορούν να μπαίνουν αμέσως, χωρίς πολλές συζητήσεις, χωρίς πολλές άδειες και χωρίς διάφορες άλλες διατυπώσεις.

Κύριε Υπουργέ, αν είχατε ποτέ πάει να δείτε πώς λειτουργούν οι υπηρεσίες, είμαι βέβαιος ότι θα συνειδητοποιούσατε –και σας βεβαιώνω γι' αυτό– ότι το πλέγμα των ρυθμίσεων που κάνετε είναι ανατριχιαστικό. Και είχε δίκιο ο κ. Λυκουρέντζος που επεσήμανε –γλυκά βέβαια ως Εισηγητής της Πλειοψηφίας– ότι είστε εσείς υποχρεωμένοι να φροντίσετε να εκπαιδευτούν όλοι αυτοί οι υπάλληλοι, διότι αν όλοι αυτοί οι υφιστάμενοι υπάλληλοι παραλάβουν το νέο σας νομοθέτημα, θα έχουμε πάλι μία εξοργιστική κατάσταση, όπως την έχουμε σήμερα.

Βρίσκω, λοιπόν –και θα τελειώσω μ' αυτό– ότι αυτό το νομοσχέδιο μπορεί πράγματι να επιφέρει ορισμένες στα χαρτιά δικαστικές βελτιώσεις. Για παράδειγμα, ειπώθηκε η ενιαία άδεια. Πράγματι, είχαμε και εδώ παλαβά πράγματα, όπως κάποιος να έχει άδεια εργασίας και να μην έχει άδεια παραμονής ή να έχει άδεια παραμονής και να μην έχει άδεια εργασίας και όλες αυτές οι αστειοότητες που υπήρχαν μέχρι τώρα.

Μακάρι, λοιπόν, να λειτουργήσει, αλλά για μένα λείπει τελείως το στοιχείο αυτό που θα χαρακτήριζε τη μεταναστευτική πολιτική.

Προσπαθώ –αυτό θα λέει η μεταναστευτική πολιτική– να φέρω συγκεκριμένους μετανάστες. Όλη η νοοτροπία του νομοσχεδίου είναι «ανθίσταμαι σε χαμηλού επιπέδου μετανάστες». Αυτή είναι η λογική του νομοσχεδίου. Με το τσιγκέλι παραχωρώ.

Είπαμε πριν ότι γι αυτούς που είναι για μακρό χρονικό διάστημα στην Ελλάδα, προβλέψαμε ως το πούμε, μια ρυθμισούλα. Στην αρχή ο Υπουργός είπε ότι αρχίζει από τώρα που θα ισχύσει το νομοσχέδιο, μετά το διόρθωσε στον χρόνο του προηγούμενου νόμου που είχε γίνει επί ΠΑΣΟΚ. Όλα αυτά είναι αυθαίρετα. Υπάρχουν άνθρωποι που δουλεύουν δεκαπέντε χρόνια στην Ελλάδα και είμαι βέβαιος ότι μπορούν να το αποδείξουν με χίλιους τρόπους και όχι μόνο με το ΑΦΜ. Και αυτό είναι αστείο που ειπώθηκε, ότι το ΑΦΜ είναι κάποιο αποδεικτικό στοιχείο. Κύριε Υπουργέ σας πληροφορώ ότι πάρα πολλοί έχουν ΑΦΜ και είναι κάτοικοι Λονδίνου. Δεν σημαίνει λοιπόν ότι το ΑΦΜ είναι στοιχείο ότι βρίσκονται στην Ελλάδα. Υπάρχουν χίλιοι καλύτεροι τρόποι να αποδειχθεί.

Θα ήθελα λοιπόν –κατά τη γνώμη μου– πολύ πιο φιλελεύθερη αντιμετώπιση, πολύ πιο ανοικτή αντιμετώπιση. Με αυτή τη λογική νομίζω ότι είναι σωστό να απορριφθεί αυτό το νομοσχέδιο επί της αρχής και θα πρέπει να απορριφθούν και αρκετά από τα άρθρα του.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Το άρθρο 36 δείτε κύριε Μάνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Χαϊτίδης έχει το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγεται κατά κόρον τα τελευταία χρόνια ότι η Ελλάδα από χώρα εξαγωγής μεταναστών έχει μετατραπεί σε χώρα υποδοχής μεταναστών. Επειδή πρόκειται για μια ανακρίβεια της οποίας γνώση έχουμε όλοι, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι από τη δεκαετία του 1960 τουλάχιστον, να μην πω και πιο μπροστά, η Ελλάδα παρά τα σοβαρά οικονομικά προβλήματα που είχε μεταπολεμικά, ήταν πάντα η φιλόξενη εκείνη χώρα, η οποία υποδεχόταν και μάλιστα οργανωμένα, με συγκεκριμένη μεταναστευτική πολιτική, οικονομικούς μετανάστες.

Να σας θυμίσω ότι υπήρξε μια περίοδος που ήταν περίπου της μόδας ή εν πάση περιπτώσει κάλυπτε μια αναγκαιότητα, η πρόσκληση χιλιάδων μεταναστών από τις Φιλιπίνες. Το ξέρετε και δεν αποτελεί μυστικό. Επίσης είναι γνωστό ότι οι μεταπολεμικές ελληνικές κυβερνήσεις, κατά τρόπο σοφό, για λόγους επιτυχούς εξωτερικής πολιτικής, δεχόταν μαθητές από τη Μέση

Ανατολή, από Συρία, από Λίβανο, από Αίγυπτο, από Λιβύη σε ελληνικές στρατιωτικές σχολές, στα άδυτα των αδύτων και καλώς έπραξε.

Να θυμηθούμε ότι μέχρι και τη δεκαετία του 1980 χιλιάδες οικονομικοί μετανάστες από το Πακιστάν, από την Ινδία, από άλλες χώρες εργάστηκαν στον τόπο μας, βοήθησαν εκεί όπου υπήρχε ανάγκη να καλύψουν κενά και δεν υπήρξε κανένα πρόβλημα. Σήμερα όλοι, ο καθένας με τον τρόπο του ομολογεί ότι έχουμε πρόβλημα μεταναστευτικής πολιτικής, ότι έχουμε μεταναστευτικό πρόβλημα. Όλοι το ομολογούν, ο καθένας με κάποια δική του εκδοχή.

Σε όσους ασχολούνται με οποιοδήποτε τρόπο με τα μαθηματικά, είναι γνωστό ότι για να λύσεις ένα πρόβλημα πρέπει πρώτα να το προσδιορίσεις, να βρεις τις παραμέτρους που το επηρεάζουν, να βρεις τα δεδομένα, να καταλήξεις και να επιλέξεις τις αρχές και μεθόδους που πρέπει να εφαρμόσεις και τότε είσαι σε θέση να λύσεις το οποιοδήποτε και το πιο δύσκολο πρόβλημα.

Φοβόμαι, λοιπόν, ότι όταν ανέκυψε το πρόβλημα τα τελευταία χρόνια που όλοι ομολογούμε –και είναι ένα πρόβλημα που και σήμερα ομολογήθηκε ότι δημιουργείται κυρίως από την αθρόα είσοδο λαθρομεταναστών από όμορες χώρες– δεν προσδιορίσαμε αυτές τις προϋποθέσεις για την επίλυση του. Μερικοί, ορισμένοι, θέλω να πιστεύω καλόπιστα, μειώνουν τους Έλληνες οικονομικούς μετανάστες που πήγαν στα πέρατα του κόσμου και μεταπολεμικά, τους μειώνουν, τους θίγουν, όταν τους παραλληλίζουν με τους λαθρομετανάστες, τα προβλήματα των οποίων προσπαθούμε σήμερα, για τρίτη φορά τα τελευταία χρόνια, να επιλύσουμε. Δεν ήταν λαθρομετανάστες οι Έλληνες οικονομικοί μετανάστες οι οποίοι πήγαν στη Γερμανία, στο Βέλγιο, πήγαν στον Καναδά, στην Αυστραλία, στις Ηνωμένες Πολιτείες, παντού. Ήταν μετανάστες οι οποίοι πήγαν αφού διασφαλίστηκε η διαμονή και η εργασία τους. Ήταν μετανάστες οι οποίοι πήγαν με επίσημα έγγραφα, τα οποία είχαν απαιτήσει οι χώρες υποδοχής, κάτι το οποίο δεν γίνεται εδώ. Εμείς, ασθμαίνοντας και απολογούμενοι κάθε φορά, πηγαίνουμε εκ των υστέρων να νομιμοποιήσουμε εκείνους για τους οποίους δεν λάβαμε πρόνοια, να μην εισέλθουν παράνομα στη χώρα, προσβάλλοντας κάθε έννοια ελληνικής κυριαρχίας. Διότι είναι έλλειμμα εθνικής κυριαρχίας για κάθε κράτος όταν δεν μπορεί να διασφαλίσει τη στεγανότητα των συνόρων του. Είναι ένα σοβαρό θέμα το οποίο, δυστυχώς, δεν άκουσα από καμιά πλευρά να θίγεται. Δεν είναι δυνατόν να ερχόμαστε και να ασχολούμαστε εκ των υστέρων. Και σας θυμίζω ότι στους δύο νόμους του ΠΑΣΟΚ, υπήρχαν του κόσμου οι προϋποθέσεις, μεταξύ των οποίων ακόμη και βεβαιώσεις υγείας των μεταναστών, ποινικά μητρώα κλπ., τα οποία ουδέποτε κατετέθησαν και τα οποία ουδέποτε εξητήθησαν διότι πρακτικά δεν ήταν δυνατόν να εκδοθούν σε εύλογο χρονικό διάστημα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ασφαλώς προκαλεί σε όλους μας συμπάθεια αυτή η αγωνία των μεταναστών στην Ελλάδα. Πρόκειται για ανθρώπους που η ανάγκη, η στέρηση τους αναγκάζει να βρουν μία φιλόξενη γωνιά. Και ξέρουν ότι στην Ελλάδα δεν είμαστε εμείς το επίσημο κράτος που βουλιάζει τα καράβια, όπως συνέβη στην Ιταλία. Στην Ελλάδα είμαστε εμείς οι οποίοι δίνουμε εκ του υστερήματος, για να βοηθήσουμε ανθρώπους τους οποίους συμπαθούμε, τους οποίους αγαπούμε, γιατί τους βλέπουμε ως συνανθρώπους μας. Και αυτή είναι η προσπάθεια της Κυβερνήσεως σήμερα. Και γι' αυτό συγχαίρω τον κύριο Υπουργό ο οποίος συνέταξε ένα νομοσχέδιο που μπορεί να δεχθεί διάφορες παρατηρήσεις, διάφορες βελτιώσεις. Όμως είναι μία προσπάθεια ειλικρινής στο μεγαλύτερο μέρος της, στο σύνολό της θα έλεγα, να βοηθήσουμε και να θέσουμε σε μία τάξη όλη αυτήν την αταξία, η οποία επικρατεί.

Κύριε Υπουργέ, θα παρακαλούσα και κατά την επεξεργασία των άρθρων, να ληφθεί πρόνοια ώστε όλες αυτές οι κατηγορίες που διαλαμβάνει το νομοσχέδιο και προβλέπει, χορηγήσεως αδειών διαμονής, να διασφαλιστούν κατά δύο τρόπους. Πρώτον, να διευκρινισθεί επ' ακριβώς τι είδους άδεια, σε ποιους και σε πόσους δίδεται. Παραδείγματος χάριν πρέπει να διευκρινισθεί ποια είναι τα μέλη των καλλιτεχνικών συγκροτημάτων. Δεν

αρκεί μόνο εγώ ο εργοδότης να πάρω κάποιους να τους ονομάσω «καλλιτέχνες» και να διασφαλίσω για ένα χρόνο την εργασία τους. Πρέπει να υπάρχει ένας λεπτομερέστατος προσδιορισμός. Πρέπει να διασφαλιστεί ποιοι είναι οι πνευματικοί δημιουργοί. Πρέπει να διασφαλιστεί ποιοι είναι οι επενδυτές και κυρίως αυτός που θα φέρει ξένο συνάλλαγμα ισόποσο προς 300.000 ευρώ και θα τα βάλει σε μία τράπεζα, θα τα μετατρέψει σε ευρώ ενώ ήταν κάποιες Βαλκανικής χώρας και γνωστής αξίας νόμισμα. Εάν από τις 300.000 ευρώ επενδύσει τις 20.000 ευρώ ή τις 30.000 ευρώ και μετά πει σας τα χαρίζω και παίρνω τα υπόλοιπα ως ευρώ και τα γυρίζω πίσω, ξέρετε πώς λέγεται αυτό; Αυτό λέγεται μετατροπή χρήματος, για να μη χρησιμοποιήσω τη γνωστή λέξη.

Πρέπει να διασφαλιστεί ότι αυτό δεν θα γίνει συστηματικά, όπως επίσης, θα πρέπει να διασφαλιστούν και ορισμένα άλλα θέματα στα οποία θα αναφερθούμε μετά στην κατ' άρθρον συζήτηση, ώστε να μη δημιουργήσουμε νέες κατηγορίες επαγγελματιών, όπως είναι παραδείγματος χάριν οι επαγγελματίες γαμπροί, οι οποίοι θα μπορούν να παντρεύονται κάθε μήνα ή κάθε δυο μήνες, να χωρίζουν και να ξαναπαντρεύονται επί αμοιβή.

Μ' αυτές τις παρατηρήσεις και με τη βεβαιότητα ότι θα υπάρξει η καλή διάθεση και το ευήκοον ους από την πλευρά της Κυβέρνησης, υποστηρίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι χρήσιμο. Με καλή διάθεση θα πρέπει όλοι να συζητήσουμε και να το βελτιώσουμε, ώστε όσο μας είναι δυνατόν, εκ του υστερημάτος μας, να βοηθήσουμε αυτούς τους συνανθρώπους μας, οι οποίοι κακή τη μοίρα άφησαν τη δική τους πατρίδα, για να βρουν καταφύγιο εδώ στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Και βεβαίως –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, μ' αυτό- θα πρέπει κάποτε να δούμε ποιους και πόσους χρειαζόμαστε. Παραδείγματος χάριν, χρειαζόμαστε τριάντα χιλιάδες ειδικούς σε χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών ή σε software και hardware και δεν τους έχουμε; Πουθενά δεν βλέπω να υπάρχει μια πρόνοια, για να προσελκύσουμε αυτούς τους ειδικούς οι οποίοι μας χρειάζονται για την ανάπτυξη του τόπου.

Μ' αυτές τις σκέψεις, λοιπόν, πιστεύω ότι όλοι θα συμβάλουμε και θα υπερψηφίσουμε το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ρόβλιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι να έρθει αυτό το νομοσχέδιο στη Βουλή, η μόνη φορά που η Κυβέρνηση ασχολήθηκε με τα θέματα των μεταναστών ήταν, όταν αντικατέστησε τους συμβασιούχους των Διευθύνσεων Αλλοδαπών απολύοντας τους προηγούμενους και προσλαμβάνοντας στη θέση τους καινούργιους, τότε που γράφτηκε ότι και κάποιοι συγγενείς Υπουργών προσελήφθησαν και απεχώρησαν μετά, από δύο μέρες. Βεβαίως, οι προηγούμενοι συμβασιούχοι, οι μη αρεστοί, με δικαστικές αποφάσεις επανήλθαν στις Διευθύνσεις Αλλοδαπών, οι οποίες μέχρι πρόσφατα –ίσως και τώρα- έχουν το διπλάσιο αριθμό εργαζομένων προς δόξαν της κυβερνητικής συμπεριφοράς απέναντι σ' αυτούς στους οποίους υποσχέθηκε προεκλογικά ότι θα τακτοποιήσει.

Έλεγα ότι το νομοσχέδιο αυτό θα ήταν ένα καλό νομοσχέδιο για το έτος 2000, αλλά ότι είναι ένα κακό νομοσχέδιο για το έτος 2005. Είναι τουλάχιστον πέντε χρόνια πίσω και θα εξηγήσω γιατί.

Το μεταναστευτικό έχει δύο κεφάλαια: Το ένα κεφάλαιο είναι το ρυθμιστικό, το διαδικαστικό, το οργανωτικό της υποδοχής. Το άλλο κεφάλαιο είναι αυτό που αφορά την κοινωνική ένταξη, τη συμβίωση, την αφομοίωση των μεταναστών. Και ο τίτλος άλλωστε του νομοσχεδίου αναφέρεται στο ένα μέρος στην είσοδο και διαμονή και στο δεύτερο μέρος στην κοινωνική ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών. Η μεταναστευτική λοιπόν πολι-

τική αναφέρεται σε δύο κεφάλαια. Μεταναστευτική, πολιτική, έχουμε τόσο για την υποδοχή όσο και την ένταξη. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι κρισιμότερο από τα δύο είναι η κοινωνική ένταξη, η λειτουργική ένταξη των μεταναστών και των οικογενειών τους. Αυτή η ένταξη αφορά όλους μας. Δεν αφορά μόνο τους μετανάστες. Αφορά την κοινωνική συνοχή, γιατί ας μην ξεχνάμε ότι περίπου πλέον το 10% όσων κατοικούν σ' αυτήν τη χώρα ονομάζονται μετανάστες.

Ας δούμε λοιπόν τι κάνει το νομοσχέδιό σας σ' αυτούς τους δύο τομείς, σ' αυτά τα δύο κεφάλαια στα οποία θα αναπτύξει την πολιτική του.

Διακρίνουμε, πράγματι, κάποια θετικά βήματα στο επίπεδο της γραφειοκρατίας αλλά φοβάμαι ότι αυτό είναι όλο. Κατά τα λοιπά συνιστά μια άτολη προσπάθεια με τάσεις αποκλεισμού. Ένα φοβικό και εσωστρεφές νομοσχέδιο χωρίς προοπτική.

Στο πρώτο μέρος, στο κομμάτι της υποδοχής των μεταναστών αναφέρεται σε ένα μικρό μόνο μέρος των παράνομων – ίσως θα πρέπει να το βάλλουμε εντός εισαγωγικών- που μένουν και εργάζονται πολλά χρόνια στη χώρα μας. Και θέλω να σας θυμίσω ότι ο Συνήγορος του Πολίτη έστειλε επιστολή στην Πρόεδρο της Βουλής και εκφράζει την ανησυχία του για ένα μεγάλο αριθμό μεταναστών οι οποίοι δεν θα νομιμοποιηθούν με τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου. Και επίσης θέλω να σας θυμίσω ότι το φόρου μεταναστών θεωρεί ότι από τους πεντακόσιους χιλιάδες περίπου παράνομους που αυτήν τη στιγμή ζουν στην Ελλάδα, οι τετρακόσιοι χιλιάδες θα συνεχίσουν να είναι παράνομοι.

Στο πρώτο μέρος πάλι του νομοσχεδίου βλέπουμε απαράδεκτες απαγορεύσεις αλλαγής ειδικότητας ή αλλαγής τόπου εργασίας. Αυτές οι απαγορεύσεις είναι βέβαιο ότι οδηγούν στην παρανομία και δεν μπορεί να είναι αυτός ο σκοπός του νομοθέτη. Το νομοσχέδιό σας εμποδίζει, ουσιαστικά, την οικονομική συνένωση. Το νομοσχέδιό σας προβλέπει παράβολα που ίσως είναι τα υψηλότερα στην Ευρώπη. Μα θέλουμε να βγάλουμε κέρδος από τους μετανάστες;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Τα δικά σας παράβολα είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Εν πάση περιπτώσει, πόσο είναι το πραγματικό κόστος της διαδικασίας νομιμοποίησης; Γιατί ένα μέρος αυτών των παραβόλων δεν το προβλέπετε για τα προγράμματα ένταξης των μεταναστών; Απλό θα ήταν. Δυο σειρές στο νομοσχέδιο. Αυτά τα επάλληλα εμπόδια νομιμοποίησης των μεταναστών έχω την βεβαιότητα ότι θα οδηγήσουν στην αύξηση των παρανόμων μεταναστών.

Όσον αφορά στην κοινωνική ένταξη, το δεύτερο κομμάτι της πολιτικής για τη μετανάστευση, την αφομοίωση των μεταναστών, έλεγα ότι αυτό αφορά όλη την κοινωνία. Διότι όποιος δεν εντάσσεται, περιθωριοποιείται. Και όποιος περιθωριοποιείται, με μεγάλες πιθανότητες, οδηγείται στην παρανομία. Η κοινωνική ένταξη των μεταναστών αφορά εμάς, εσάς, τα παιδιά μας. Δεν αφορά μόνο τους μετανάστες. Είναι ένα πρόβλημα που μας αφορά όλους αλλά ταυτόχρονα είναι μια ευκαιρία και μια πρόκληση την οποία φαίνεται να χάνετε.

Κάνετε μια γενικόλογη αναφορά, δεν προβλέπετε κανένα συγκεκριμένο μέτρο, δεν προβλέπετε δομές, πόρους, υποδομές και προγράμματα για την κοινωνική ένταξη. Δεν έγινε ουσιαστικός διάλογος, δεν υπάρχει πρόβλεψη για πολιτικά δικαιώματα μεταναστών, όπως θα μπορούσαν να είναι η ψήφος στις τοπικές εκλογές. Δεν ασχολείστε με τη χορήγηση ιθαγένειας στη δεύτερη γενιά, σε παιδιά που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην Ελλάδα. Δεν ασχολείστε ούτε με τους ομογενείς για το θέμα στο οποίο σας καταθέσαμε μια τροπολογία και θα περιμέναμε να την έχετε αποδεχθεί και να την έχετε ήδη ενσωματώσει.

Για να σας δείξω πόσο το νομοσχέδιό σας είναι μακριά από τους μετανάστες, αν θέλετε ανθρώπινα, θα σας διαβάσω ένα απόσπασμα από μια συνέντευξη μιας μετανάστριας στην «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» στις 23 Ιουλίου. Λέει: «Δεν καταλαβαίνουμε τι σκοπιμότητες εξυπηρετεί ένα ακόμα νομοσχέδιο αφού υπάρχει νόμος και πάλι δεν αλλάζει τίποτα. Για παράδειγμα, τίποτα

δεν διαφοροποιείται για τα παιδιά μας που ζουν στην Ελλάδα και είναι σαν να μην υπάρχουν. Και πάλι θα παραμείνουν στην παρανομία. Μικρά παιδιά, κάτω των δεκατεσσάρων ετών, που φαίνονται στο διαβατήριό της μητέρας, αν ταξιδέψουν, επιστρέφοντας τα κρατάνε στα σύνορα.

Είναι μία ακόμα κίνηση -λέει η μετανάστρια για το νομοσχέδιό σας- για να γεμίσουν τα ταμεία. Για εμάς -δηλαδή τους μετανάστες- τίποτα δεν αλλάζει. Δε θα κοιμηθούμε ήσυχοι ποτέ, δε θα βγάλουμε ποτέ σύνταξη».

Αυτή, κύριε Υπουργέ, είναι η αποτυχία του νομοσχεδίου σας. Γι' αυτό σας λέω ότι είναι ένα καλό νομοσχέδιο του 2000 και ένα κακό νομοσχέδιο του 2005. Διότι δεν αντιστοιχεί στις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας σήμερα, όπως έχει διαμορφωθεί η κατάσταση σε σχέση με τους μετανάστες.

Η μεταναστευτική πολιτική δεν αφορά μόνο τους μετανάστες και δυστυχώς, αυτό είναι που δεν καταλάβατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γεώργιος Παπανδρέου έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σήμερα σε μία Ελλάδα όπου οι μετανάστες αποτελούν οργανικό στοιχείο της κοινωνίας μας, συμβάλουν στην ανάπτυξη και την πρόοδο της χώρας μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Το μέλλον της κοινωνίας μας, το μέλλον της πόλης, του χωριού, της γειτονιάς είναι συνυφασμένο με το πώς θα αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο μετανάστευση. Η αυριανή κοινωνία που δημιουργούμε θα είναι διαφορετική, ανάλογα με το πώς θα εντάξουμε ή όχι το μετανάστη στην ίδια μας την κοινωνία. Γι' αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία η κατάθεση του οποιουδήποτε νομοσχεδίου που αφορά αυτό το θέμα.

Στη νέα πραγματικότητα που ζούμε στη χώρα μας, το 7,1% του πληθυσμού, με στοιχεία του 2001, -δηλαδή αρκετά παλιά στοιχεία, είναι μόνιμα διαμένοντες μετανάστες, ενώ έχουμε και μία δεύτερη γενιά μεταναστών, παιδιά γεννημένα και μεγαλωμένα στην Ελλάδα, όπως ακόμη και έναν πολύ μεγάλο αριθμό παρόνομων που ζουν στη χώρα μας.

Οπωσδήποτε, αυτή η νέα πραγματικότητα, έχει δημιουργήσει ένα φόβο και μία ανασφάλεια στην ελληνική κοινωνία, στους Έλληνες πολίτες. Αλλά το πώς αντιμετωπίζουμε αυτό το ζήτημα, έχει τεράστια σημασία για το αν πραγματικά θα απαντήσουμε στην ανασφάλεια αυτή με αποτελεσματικό τρόπο, ή θα την εντείνουμε, δημιουργώντας περισσότερα προβλήματα για την ελληνική κοινωνία και για τον ίδιο το μετανάστη.

Φιλοσοφία δική μας, είναι ότι, δεν μπορεί η όποια πολιτική να αντιμετωπίσει το μετανάστη ως πολίτη δεύτερης κατηγορίας. Και θα συμφωνήσω με τον προλαλήσαντα, τον Ντίνο τον Ρόβλια, ο οποίος είπε ότι, το νομοσχέδιο, το οποίο έχετε παρουσιάσει, ίσως να ήταν χρήσιμο πριν από πέντε ή δέκα χρόνια. Σήμερα δεν αντιμετωπίζει την πραγματικότητα, δεν αντιμετωπίζει το σήμερα και το μέλλον της χώρας μας σε ό,τι αφορά στο φαινόμενο μετανάστευση.

Διότι δεν μπορεί να θεωρούνται, πια, δεύτερης κατηγορίας πολίτες αυτοί που μεγαλώνουν τα παιδιά μας. Πάρα πολλές οικογένειες έχουν μετανάστες που μεγαλώνουν τα παιδιά τους, αυτοί που χτίζουν τα σπίτια μας, αυτοί που συνεισέφεραν αποφασιστικά στην κατασκευή των ολυμπιακών εγκαταστάσεων, αυτοί που εμπλουτίζουν τις κλασικές μας ορχήστρες σε όλη την επικράτεια, αυτοί που γίνονται Έλληνες και κατακτούν μετάλλια σε παγκόσμια πρωταθλήματα και αγώνες, αυτοί που δουλεύουν στις ταβέρνες, στα εστιατόρια, μαγειρεύουν για τον Έλληνα και τον τουρίστα, εξυπηρετούν τον τουρισμό μας. Αυτοί αποτελούν, πια, ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της παραγωγικής Ελλάδας. Αυτοί δεν μπορεί να θεωρούνται δεύτερης κατηγορίας πολίτες στη χώρα μας.

Και όσο τους θεωρούμε δεύτερης κατηγορίας, τόσο εθελοντφλούμε στο πρόβλημα που μπορεί να έρθει. Όσο δεν τους εντάσσουμε αρμονικά στην κοινωνία μας, τόσο μπορεί να βαθαίνει η ανασφάλεια, να δημιουργούνται ρήγματα στη συνοχή της κοινωνίας μας, και να πιέσουμε και να ωθήσουμε τις νέες γενιές των μεταναστών σε μία περιθωριοποίηση που θα έχει αρνητικές επιπτώσεις όχι μόνο για τους ίδιους, αλλά και για την ίδια την κοινωνία μας.

Κάνοντας κριτική στο νομοσχέδιο το δικό σας, αυτό το οποίο δείχνετε είναι ότι, δεν έχετε αντιληφθεί τις μεγάλες αλλαγές οι οποίες έχουν γίνει στην ελληνική κοινωνία, αλλά θα έλεγα που γίνονται στην Ευρώπη και παγκοσμίως, τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια.

Αντιμετωπίζετε την μετανάστευση ως αν είναι μια φυσική καταστροφή, και όχι ως ένα δομικό φαινόμενο των σύγχρονων κοινωνιών, ένα αναπόσπαστο κομμάτι, αυτής της νέας πραγματικότητας. Και έτσι η προσέγγισή σας παραμένει στραμμένη προς το παρελθόν, όπου η ένταξη των μεταναστών δεν είναι κάτι που ρυθμίζεται, και μάλιστα δεν είναι κάτι που ρυθμίζεται με υπουργικές αποφάσεις. Αφορά στη διαμόρφωση μεγάλων πολιτικών στα θέματα της υγείας, της παιδείας, της εργασίας, διαδικασίες ένταξης των μεταναστών, από τη στιγμή που έρχονται στην χώρα μας και διαμένουν στην Ελλάδα.

Όμως, ποια προοπτική μπορεί να έχει η κοινωνική ένταξη, όταν προβλέπονται σημαντικές διακρίσεις σε βάρος των μεταναστών, σε κατάφωρη αντίθεση με την ελληνική και την ευρωπαϊκή νομοθεσία; Τι νόημα, παραδείγματος χάρη, έχει η απαγόρευση αλλαγής ειδικότητας κατά τη διάρκεια ισχύος της άδειας, ή περιορισμοί στη γεωγραφική μετακίνησή τους; Περιορισμοί στην ειδικότητα και στη γεωγραφική εγκατάσταση των αλλοδαπών, αποτελούν εμπόδιο σε κάθε προσπάθεια ένταξης. Δηλαδή, αν έρθει κάποιος για να δουλέψει στο Βόλο σε μία οικοδομή, δεν μπορεί να πάει αλλού να δουλέψει σε μια άλλη οικοδομή, ή να αλλάξει δουλειά, να πάει να δουλέψει σε κάποιον άλλο κλάδο.

Αυτοί είναι απαράδεκτοι περιορισμοί για ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος, και είναι μια αποκλειστικά δική σας εφεύρεση, που πρέπει να την αποσύρετε. Ίσως οι αγροφύλακες τους οποίους εσείς έχετε αποφασίσει να αναβιώσετε, τους έχετε για να ελέγχουν τα σύνορα μεταξύ των νομών της χώρας μας, μήπως περάσει κανένας μετανάστης από τον ένα νομό στον άλλο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας υποτίθεται ότι, επιδιώκει την ενσωμάτωση τριών κοινωνικών οδηγιών. Πρώτον, για τα θύματα της σωματεμπορίας, δεύτερον, για την οικογενειακή επανένωση, και τρίτον, τους επί μακρόν διαμένοντες. Αυτές τις τρεις οδηγίες τις περάσαμε κατά τη διάρκεια της δικής μας Προεδρίας, με πολύ κόπο και πολύ προσπάθεια. Αλλά η ενσωμάτωση αυτών των οδηγιών από τη δική σας Κυβέρνηση είναι φοβισμένη, περιορισμένη, ατελής, θα έλεγα και χωρίς περίσσειμα ανθρωπισμού.

Πώς είναι δυνατόν, για παράδειγμα, να μην γίνεται διάκριση ανάμεσα στα ανήλικα και ενήλικα θύματα σωματεμπορίας; Να μην προβλέπονται ευνοϊκότερες ρυθμίσεις για τους ανήλικους; Πώς είναι δυνατόν να εξακολουθεί να ισχύει για τους ανήλικους αλλοδαπούς το μέτρο της απέλασης; Εμείς προτείνουμε την κατάργηση της διάταξης αυτής.

Το νομοσχέδιο που φέρει για ψήφιση η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, απαιτεί για την προστασία των θυμάτων σωματεμπορίας συνεργασία με τις Αρχές. Η διεθνής πραγματικότητα και η διεθνής πρακτική είναι ότι, λειτουργούν μη κυβερνητικές οργανώσεις, μακριά από τις Αρχές, τις οποίες φοβούνται αυτοί που είναι σε αυτά τα παράνομα κυκλώματα, αλλά είναι εγκλωβισμένοι σε αυτά τα παράνομα κυκλώματα, και έτσι απευθύνονται σε ανθρωπιστικές οργανώσεις πολύ ευκολότερα. Είναι ο βασικός δίαυλος, τον οποίο εσείς δεν προβλέπετε, αντιθέτως τον καταργείτε, και ο οποίος είχε ξεκινήσει με πειραματική προσπάθεια επί των ημερών μας.

Είναι, λοιπόν, ανάγκη, να δώσετε τη δυνατότητα να αναπτύξει και η πολιτεία μας τέτοιους διαύλους προσέγγισης των ατόμων που είναι θύματα σωματεμπορίας, ώστε να μπορούν να

σωθούν από αυτά τα κυκλώματα.

Για την οικογενειακή επανένωση θέτετε εισοδηματικούς όρους σχεδόν απαγορευτικούς. Για να λάβει κάποιος, επίσης, πενταετή άδεια παραμονής, πρέπει να εξεταστεί στην ελληνική γλώσσα, την ιστορία και τον πολιτισμό. Αυτό το κατανόω εάν πρόκειται να πάρει κάποιος την ελληνική ιθαγένεια. Δεν το κατανόω και είναι νομιζω πρωτότυπο σε όλη την Ευρώπη να θεωρείται, ότι πρέπει να γνωρίζει κανείς στοιχεία πολιτισμού, για να πάρει άδεια παραμονής πενταετίας.

Εδώ έχουμε και το γνωστό της συνέντευξης. Το θέμα της συνέντευξης φαίνεται να αγαπάτε ιδιαίτερα, κύριε Παυλόπουλε, αλλά να ξέρετε ότι, για πολλά χρόνια στις Ηνωμένες Πολιτείες, χρησιμοποιούσαν τη συνέντευξη για να αποκλείουν τους μαύρους από τους εκλογικούς καταλόγους. Η συνέντευξη, που καταρχήν είναι μια σωστή λογική, θα ήταν μια σωστή λογική για αυτούς που θέλουν να πάρουν ιθαγένεια, για να εξεταστούν πραγματικά σε στοιχεία του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής γλώσσας.

Εδώ έχουμε το Επιστημονικό Συμβούλιο το οποίο διατυπώνει σοβαρές ενστάσεις. Σοβαρές ενστάσεις και για τον τρόπο εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας, και για τον τρόπο που θα αποκτήσουν το δικαίωμα υποβολής αίτησης για την άδεια παραμονής. Χωρίς διαφάνεια, χωρίς πολύ συγκεκριμένες διαδικασίες, τυποποιημένες, θα υπάρχει αυθαιρεσία, θα υπάρξει ασυδοσία, η συνέντευξη θα γίνει ουσιαστικά μία ανακριτική διαδικασία κοινωνικών ή άλλων φρονημάτων.

Δεν υπάρχουν, λοιπόν, τα κριτήρια μέσα από τα οποία θα κρίνεται η επάρκεια της γνώσης της ελληνικής γλώσσας, καθώς και τα στοιχεία της ελληνικής ιστορίας και του πολιτισμού.

Επίσης, η ατελείωτη ενσωμάτωση των κοινοτικών οδηγιών δεν προστατεύει τους ενδιαφερόμενους, δεν βοηθά την οικογενειακή σταθερότητα, και καθιστά τις κοινοτικές οδηγίες ουσιαστικά ανεφάρμοστες. Δεν εξασφαλίζει το νομοσχέδιο τις απαραίτητες υποδομές στην περιφέρεια. Και η περιφέρεια σήμερα δεν διαθέτει υποδομές. Άκουσα κάτι που είπατε στη δική σας τοποθέτηση, ότι θα ενσωματώσετε μία διάταξη για την απόσπαση υπαλλήλων από υπάρχουσες υπηρεσίες. Είναι μία σκέψη, θα έλεγα όμως ότι, δεν επαρκεί. Και μάλιστα, σε άλλες χώρες, οι υπηρεσίες αυτές έχουν και τη δυνατότητα να προσλάβουν, έστω και με σύμβαση έργου ή σύμβαση ορισμένου χρόνου, να προσλάβουν και αλλοδαπούς, δηλαδή, από τις ίδιες μεταναστευτικές κοινότητες, που μπορούν να ξέρουν και τη γλώσσα, να ξέρουν τα προβλήματα και να χειριστούν τα προβλήματα και τα ζητήματα πολύ πιο αποτελεσματικά.

Βέβαια, είναι θετική η προσπάθεια που επιχειρείτε να κάνετε, με απλοποίηση των διαδικασιών στο νομοσχέδιο. Όμως, διαπνέεται το νομοσχέδιο, όπως είπα, από μία άλλη φιλοσοφία. Είναι μία φιλοσοφία ξενοφοβική, που δημιουργεί τείχη ανάμεσα στην ελληνική κοινωνία και στους μετανάστες, και βλέπει το μετανάστη ως πρόβλημα. Οι συνέπειες αυτής της πολιτικής φοβάμαι ότι, θα είναι πολύ αρνητικές, εάν εμείς δεν αντιμετωπίσουμε σύντομα το φαινόμενο μετανάστευση. Και δεν λέω ότι, η δική μας κυβέρνηση είχε κάνει τα απαραίτητα βήματα, αλλά είχε κάνει το πρώτο βήμα. Εσείς πάτε λίγο πιο πίσω από αυτό το πρώτο βήμα, και αλλού διορθώνετε λίγο αυτό το πρώτο βήμα. Αλλά δεν είναι μία ουσιαστική τομή σε ό,τι αφορά στο θέμα της μετανάστευσης.

Ουσιαστικά, οι συνέπειες αυτής της πολιτικής θα είναι πολύ αρνητικές για την ελληνική κοινωνία. Θα είναι η δημιουργία γκέτο, θα είναι η αύξηση της εγκληματικότητας, θα είναι η αποξένωση του μετανάστη από την ελληνική κοινωνία. Ιδιαίτερα η νέα γενιά θα αισθανθεί αποκομμένη, θα αντιμετωπίσει το φάσμα της ανεργίας, θα δημιουργήσει ένα μίσος προς τη νέα τους πατρίδα, θα είναι εύκολη λεία για εγκληματικότητα, για κυκλώματα παράνομα ίσως ακόμη και για την τρομοκρατία. Και, οι καλύτεροι εξ αυτών θα είναι εκείνοι που δεν θα μείνουν στη χώρα μας και θα φύγουν στο εξωτερικό ή στην προηγούμενη τους πατρίδα. Θα χάσουμε, λοιπόν, και ένα αξιολόγο ανθρώπινο δυναμικό.

Λειτουργείτε με το νομοσχέδιο αυτό υποσυνείδητα, συνειδητά, ή ασυνείδητα, με κάποιες φοβίες, οι οποίες όμως δεν έχουν

βάση. Οι φοβίες αυτές και οι μύθοι αυτοί είναι οι εξής: Πρώτα απ' όλα, ότι οι μετανάστες ήρθαν για προσωρινή διαμονή και γρήγορα θα φύγουν. Δεν είναι αλήθεια. Ότι το μεταναστευτικό φαινόμενο είναι παροδικό. Θα σταματήσει κάποια στιγμή, και ότι μπορούμε να το σταματήσουμε. Δεν είναι αλήθεια. Ότι οι μετανάστες είναι υπεύθυνοι για τα προβλήματα εγκληματικότητας στη χώρα μας. Και αυτό δεν είναι αλήθεια. Ότι οι μετανάστες μας παίρνουν τις δουλειές. Επίσης δεν είναι αλήθεια. Ότι οι μετανάστες απειλούν την ταυτότητά μας και την εθνική μας συνοχή. Επίσης αυτό δεν έχει βάση. Ότι οι μετανάστες δεν μπορούν να αποκτήσουν ελληνική συνείδηση, να υπηρετήσουν την Ελλάδα ως πατρίδα τους, να αναλάβουν και αυτοί τις υποχρεώσεις ισότιμα με τους υπόλοιπους Έλληνες πολίτες. Κι αυτό δεν είναι αλήθεια. Ότι οι μετανάστες αποτελούν ένα βάρος για τη χώρα μας, για την Ελλάδα. Δεν είναι αλήθεια. Όπως και το ότι οι μετανάστες μπορεί να είναι πηγή τρομοκρατίας, ανασφάλειας και ανωμαλίας. Όλα αυτά δεν αποτελούν αλήθειες, δεν αποτελούν αλήθειες εάν ακολουθηθεί μία διαφορετική πολιτική. Πολιτική ένταξης, πολιτική ρύθμισης των ροών των μεταναστευτικών, μια συνειδητή, δηλαδή, πολιτική επιλογής μεταναστών που θα έρχονται στη χώρα μας, όπως κάνουν οι περισσότερες χώρες. Μια σωστή ασφάλεια των συνόρων μας, που θα πρέπει να προωθηθεί, όπως κάναμε και εμείς σε ευρωπαϊκό επίπεδο, και τη σωστή αξιοποίηση αυτού του δυναμικού για τη δημιουργικότητα στη χώρα μας.

Η συνέπεια μιας τέτοιας δημιουργικής αναπτυξιακής πολιτικής σε σχέση με το μετανάστη, θα έχει τελείως διαφορετικά αποτελέσματα. Πρώτα απ' όλα την ασφάλεια της χώρας μας. Η ένταξη των μεταναστών είναι το καλύτερο φάρμακο, ο καλύτερος δρόμος για την ασφάλεια στη χώρα μας. Αποτελεί προϋπόθεση και για την καταπολέμηση του φαινομένου, που συζητούμε πολύ αυτές τις τελευταίες ημέρες, το φαινόμενο της τρομοκρατίας.

Μια ακραία μορφή πάλης έχει γίνει τρόπος πολέμου, επιβολής ιδεολογικών φανατισμών, κυρίως θρησκευτικών, βίαιης έκφρασης, αλλά και συρρίκνωσης της διαφορετικότητας μέσα στις σύγχρονες ευρωπαϊκές ανοικτές κοινωνίες.

Ιδιαίτερα μετά τα πρόσφατα γεγονότα που πλήττουν την καρδιά της δημοκρατίας στις ευρωπαϊκές πόλεις, η προσέγγιση για μια μεταναστευτική πολιτική, θα πρέπει να στηρίζεται στο σεβασμό από όλους, δημόσιες αρχές, πολίτες, μετανάστες, των δημοκρατικών μας θεσμών και των κοινωνικών κατακτήσεων της Ευρώπης.

Και θέλω εδώ να πω και να τονίσω, ότι η Παράταξή μας θα είναι αντίθετη σε κάθε μέτρο, σε κάθε τυχόν νομοθέτημα και πρωτοβουλία της Κυβέρνησης που στο όνομα της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας θα πλήττει τη δημοκρατία, τα ατομικά δικαιώματα και τις ελευθερίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Θέλω να τονίσω, ότι ο μετανάστης ο οποίος εντάσσεται στη χώρα, είναι αυτός ο οποίος δεν μπορεί να γίνει λεία κάποιων παράνομων κυκλωμάτων, πόσο μάλλον μιας τρομοκρατικής προσπάθειας.

Δηλαδή η εγκληματικότητα του μετανάστη. Νομίζω, ότι είχαμε τη μεγαλύτερη απόδειξη όταν κάναμε την πρώτη νομιμοποίηση των μεταναστών στη χώρα μας. Μόλις έγινε η νομιμοποίηση των μεταναστών, ξέφυγαν οι μετανάστες -η μεγάλη πλειοψηφία τους- από τα παράνομα κυκλώματα, και μειώθηκε κατακόρυφα η εγκληματικότητα των μεταναστών. Αισθάνθηκαν ότι, τους αντιμετώπιζε η ελληνική πολιτεία ως νοικοκύρηδες. Και οι ίδιοι αυτό θέλουν, να είναι νοικοκύρηδες μέσα στην ελληνική κοινωνία. Η νομιμοποίηση, λοιπόν, και η ένταξή τους, είναι ακριβώς αυτό το οποίο θα βοηθήσει στη μείωση της εγκληματικότητας.

Αλλά θέλω να πω και κάτι άλλο. Οι στατιστικές σήμερα πια, λένε, ότι, η εγκληματικότητα των μεταναστών είναι στα ίδια ή σε χαμηλότερα επίπεδα από τον υπόλοιπο πληθυσμό της χώρας μας.

Το να γίνεις νοικοκύρης, σημαίνει επίσης να αισθάνεσαι τις υποχρεώσεις που έχεις απέναντι στην πατρίδα και αυτό είναι πολύ σημαντικό. Αυτό το αρχαίο ρητό του Ισοκράτη ότι τελικά,

Έλληνας είναι αυτός που μετέχει της ελληνικής παιδείας. Ουσιαστικά να διαμορφώσει, να υιοθετήσει τις ελληνικές αξίες, να αισθανθεί Έλληνας πατριώτης, να υπηρετήσει στο στρατό, να γίνει δημόσιος υπάλληλος, να σέβεται το νόμο.

Παντού στον κόσμο, όταν ο μετανάστης αντιμετωπίζεται ως ισότιμος, όπως τον υιοθετεί και η νέα του πατρίδα, έτσι και αυτός υιοθετεί τη νέα του πατρίδα ως δικιά του. Αυτό είναι πολύ σημαντικό στοιχείο.

Όπως είναι επίσης σημαντικό στοιχείο, ότι ο μετανάστης δίνει και μια υπεραξία στην κοινωνία μας, γίνεται γέφυρα με άλλες πατρίδες, μεταρρυθμιστής της προηγούμενης πατρίδας του, και φορέας του πολιτισμού. Σε αυτήν την περίπτωση, του ελληνικού πολιτισμού και της γλώσσας. Κάθε άλλο παρά η φοβία να χάσουμε εμείς τη δική μας ταυτότητα, να αλλοιωθεί η ελληνική ταυτότητα. Είναι το αντίστροφο. Μπορούμε να εμπλουτίσουμε εμείς τις δικές μας παραδόσεις, και να μεταλαμπαδεύσουμε σε άλλους πολιτισμούς τη δική μας γλώσσα και την παράδοση μέσω των μεταναστών.

Θέλω εδώ, να σας μεταφέρω, απλώς, μερικά παραδείγματα, διότι και εγώ έχω τύχει μετανάστης, και μάλιστα, και πολιτικός πρόσφυγας, για να σας δώσω την εικόνα.

Θυμάμαι όταν ο Ούλοφ Πάλμε, ο Πρωθυπουργός της Σουηδίας με είχε καλέσει μια φορά για να παραστώ σε προεκλογικό του αγώνα -εάν θυμάμαι καλά ήταν το 1982- αναρωτήθηκα τι ήθελε ακριβώς να πω. Και μου είπε, «θέλω να μιλήσεις για τη δική σου εμπειρία στη Σουηδία, ως πρόσφυγας και μετανάστης». Πριν μιλήσω, όμως, μίλησε αυτός και είπε το εξής: «για μας στη Σουηδία είναι μεγάλο κέρδος το ότι έχουμε μετανάστες, διότι αυτοί οι άνθρωποι εμπλουτίζουν την κοινωνία μας, και πολλοί από αυτούς γίνονται σημαντικοί ηγέτες στο χώρο της τέχνης, στο χώρο της οικονομίας, αλλά και στο χώρο της πολιτικής». Και ανέφερε μερικούς από τους πρόσφυγες που είχαν ζησει στη Σουηδία, ανέφερε βεβαίως τον Ανδρέα Παπανδρέου, ...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

...ανέφερε τον Μπρούνο Κράισκι, ανέφερε τον Βίλυ Μπραντ, ανέφερε τον Μπέκι τον σημερινό Πρωθυπουργό της Νότιας Αφρικής, λέγοντας ότι, αυτοί είναι πια φορείς του σουηδικού πολιτισμού ή των ιδεών αυτής της χώρας και μια γέφυρα φιλίας.

Μια δεύτερη εμπειρία, ήταν όταν βρέθηκα είχα στο Σαράγιεβο και με πλησίασε μία γυναίκα η οποία μιλούσε άπταιστα ελληνικά. Τη ρώτησα: «μα πώς εσύ Ελληνίδα βρίσκεσαι εδώ πέρα;». Και μου είπε: «δεν είμαι Ελληνίδα.» Της λέω: «τι είσαι;» μου είπε: «είμαι Κροάτισσα. Και λέω: «Τι κάνεις εδώ πέρα;» μου λέει: «Είμαι Υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Κροατίας». «Και τα ελληνικά σου;» τη ρωτώ. Μου λέει: «Είμαι Ελληνίδα, διότι το 1970 στην Ελλάδα, σήκωσα την ελληνική σημαία, ήμουνα πρώτη μαθήτρια, και αιθανόμην την Ελλάδα βαθιά στην καρδιά μου. Και έτσι, αισθάνθηκα εγώ ότι, είχαμε ακόμη έναν Υπουργό Εξωτερικών στη χώρα της, στην Κροατία.

Αλλά, ένα τρίτο περιστατικό που μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση, όταν πήγα ως Υπουργός Παιδείας στην Αλβανία να επισκεφθώ αλβανικά σχολεία όχι ελληνικά, στα Τίρανα, και είδα με έκπληξη να με αναγνωρίζουν τα παιδιά, και να έρχονται κοντά μου και να μου μιλούν σε άπταιστα ελληνικά. Η ελληνική γλώσσα γι' αυτούς, πριν από αρκετά χρόνια, είχε γίνει η δεύτερη τους γλώσσα. Είναι, λοιπόν, οι μετανάστες, φορείς του ελληνικού πολιτισμού, και είναι φορείς της δικής μας παράδοσης. Είναι, όμως, και κάτι άλλο. Μεταφέρουν στα δικά μας παιδιά, τα ελληνόπουλα, αυτό το οποίο θα αντιμετωπίσουν στην ευρωπαϊκή κοινωνία, μια παγκόσμια πολυπολιτισμική κοινωνία. Τους ανοίγουν τους δρόμους, τους ορίζοντες, να μπορούν να δουν ένα πολυπολιτισμικό μέλλον το οποίο έρχεται, το ζούμε. Μια γνώση για τα δικά μας παιδιά πολλών διαφορετικών πολιτισμών, θα τους δώσει δύναμη, δυνατότητες, παιδεία, γνώση, η οποία θα είναι απαραίτητη για τη ζωή τους, απαραίτητη όχι μόνο για την επαγγελματική τους ζωή, αλλά για τη δική τους συμμετοχή σε αυτήν την παγκόσμια κοινωνία. Θα δώσει μια δημιουργικότητα στο χώρο της παιδείας, αλλά θα δώσει και δημιουργικότητα στο χώρο της παραγωγής. Δείτε ποιες είναι οι εξελίξεις στο

χώρο της παραγωγής σε όλο τον κόσμο, είναι η καινοτομία, είναι οι νέες προσεγγίσεις. Μια πρόσφατη ανάλυση έχει αναδείξει ότι, στην Αμερική οι πόλεις με τη μεγαλύτερη ανάπτυξη, είναι οι πόλεις οι οποίες έχουν εντάξει όλο και περισσότερο την πολυπολιτισμικότητα. Ένα στοιχείο, αναπτυξιακό πια, για μια παγκόσμια οικονομία.

Και βεβαίως, δεν μπορεί, παρά αυτό να σημαίνει ότι, το μετανάστη πρέπει να τον εντάξουμε και στην πολιτική ζωή της χώρας μας. Να αποκτήσει πολιτικά δικαιώματα, για να συμμετέχει ουσιαστικά, να συμβάλλει ουσιαστικά στο μέλλον της ελληνικής κοινωνίας.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η μετανάστευση για μας είναι στρατηγικής σημασίας για την ελληνική κοινωνία. Μεγάλη πρόκληση να μετατρέψουμε το δήμεν πρόβλημα, το οποίο πράγματι είχε δημιουργηθεί όταν υπήρξε αυτή η αθρόα προσφυγιά που ήρθε στη χώρα μας, πριν από μια δεκαετία, να τη μετατρέψουμε σε μία ευκαιρία, σε νέες δυνατότητες.

Εμείς, ως ΠΑΣΟΚ, σε αντίθεση με την Κυβέρνηση, ήρθαμε σε επαφή με πάνω από τριάντα πέντε μεταναστευτικές οργανώσεις τους τελευταίους μήνες, με τη ΓΣΕΕ και με άλλους μη κρατικούς φορείς, για να διαμορφώσουμε ένα δικό μας πλαίσιο μεταναστευτικής πολιτικής και θα ήθελα να κλείσω με τις σκέψεις αυτές.

Η Κυβέρνηση αρνήθηκε δυστυχώς το διάλογο. Περιορίστηκε σε μια απλή ενημέρωση των μεταναστευτικών οργανώσεων. Απ' ότι άκουσα δεν δέχθηκε καν να έλθουν μεταναστευτικές οργανώσεις στη Βουλή, για να καταθέσουν τις απόψεις τους.

Απαιτείται, λοιπόν, μια νέα στρατηγική. Πρώτα απ' όλα, δεν μπορούμε να αντιμετωπίζουμε το μετανάστη ως εχθρό. Και γι' αυτό προτείνουμε να ισχύει το καθεστώς της ειδικής αιτιολογίας, σε κάθε περίπτωση άρνησης της διοίκησης να χορηγήσει και να ανανεώσει άδεια διαμονής ή να χορηγήσει την ελληνική ιθαγένεια.

Δεύτερον, η κοινωνική ένταξη πρέπει να έχει συγκεκριμένες δομές. Τα παράβολα που καταβάλλουν οι μετανάστες για την άδεια παραμονής τους, να χρηματοδοτήσουν εν μέρει αυτά τα προγράμματα, αυτή τη λειτουργία των υποδομών κοινωνικής ένταξης. Έτσι, λοιπόν, το παράβολο θα αποκτήσει έναν αληθινό ανταποδοτικό χαρακτήρα, θα είναι ορατός στους αλλοδαπούς, αλλά θα συμβάλει ουσιαστικά και στη δημιουργία μιας πολιτικής ένταξης σε μία πολυπολιτισμική Ελλάδα.

Η κοινωνική ένταξη και η δημιουργία προϋποθέσεων συμβίωσης μεταξύ διαφορετικών και ισότιμων ανθρώπων, αποτελεί το καλύτερο αντίδοτο για το φόβο και την ανασφάλεια.

Πρώτα απ' όλα, η δική μας πολιτική σέβεται την προσωπικότητα και την οικογενειακή ζωή των μεταναστών. Αποδέχεται την κινητικότητα της εργασίας, στηρίζεται, τρίτον, στην αρχή ότι, μόνο αρμονικά ενταγμένα άτομα αποτελούν την καλύτερη εγγύηση για την ασφάλεια και το δυναμισμό της χώρας μας, και τέταρτον, χτυπά τα κυκλώματα της αδήλωτης εργασίας και της εκμετάλλευσης των μεταναστών.

Υποστηρίζουμε, λοιπόν, μία ευέλικτη άδεια διαμονής, ανάλογη με τον ευέλικτο χαρακτήρα της ελληνικής οικονομίας. Λέμε όχι στις απαγορεύσεις μετακίνησης από επάγγελμα σε επάγγελμα, από ειδικότητα σε ειδικότητα και από περιοχή σε περιοχή.

Προτείνουμε πολιτικά δικαιώματα σε επίπεδο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, μετά από την πάροδο ενός ολόγου χρόνου, για παράδειγμα μία πενταετία είναι λογική, όπου θα μπορεί πια να συμμετέχει και να ψηφίζει ο μετανάστης στις τοπικές εκλογές. Ούτως ή άλλως, ο μετανάστης συνδέεται οργανικά με τη γειτονιά, με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, και είναι ίσως το ιδανικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα βοηθήσουμε στην πολιτική ένταξη του μετανάστη, αλλά και στην αλληλοκατανόηση μεταξύ μεταναστών και των τοπικών κοινωνιών.

Θέλουμε την ειδική πρόβλεψη για τη δεύτερη γενιά. Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν υπάρχει μέριμνα για τη δεύτερη γενιά μεταναστών. Και η φροντίδα για τη δεύτερη γενιά, απουσιάζει τελείως από το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης. Προτείνουμε την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας για όλα τα παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα. Και

αυτόματη απόκτηση, μετά την παρέλευση τριετίας, για όλα τα υπόλοιπα που είναι μαθητές στη χώρα μας. Θεωρούμε δε ότι, η επταετία είναι εύλογο χρονικό διάστημα για κάθε μετανάστη να υποβάλει την αίτησή του για την απόκτηση ιθαγένειας.

Τα παιδιά των μεταναστών που γεννιούνται και μεγαλώνουν στην Ελλάδα, αποτελούν ένα τεράστιο δυναμικό, που μπορεί να αξιοποιηθεί προς όφελος της χώρας μας. Οι προβλέψεις γι' αυτά, δεν αφορούν στο δικαίωμα στην εργασία, ούτε στις σχέσεις μέσα στις κοινότητες, αλλά αποκλειστικά στις σχέσεις των κοινότητων με την ελληνική κοινωνία όπου ζουν και μεγαλώνουν.

Επίσης, οι πολιτικές μας θα πρέπει να είναι στοχευμένες για τις ανάγκες των γυναικών μεταναστών. Όχι μόνο για να εξασφαλιστεί η ίση και πλήρης ένταξή τους, αλλά για να μεγιστοποιηθεί το συνολικό όφελος από τη μετανάστευση. Οι γυναίκες μετανάστριες, με τις πολιτισμικές αξίες και τις κοινωνικές συμπεριφορές που μεταδίδουν, είναι καθοριστικοί παράγοντες για την επιτυχή ένταξη των μεταναστών δεύτερης και τρίτης γενιάς.

Προτείνουμε τη δημιουργία Γενικής Γραμματείας Μετανάστευσης, ή ενός κρατικού οργανισμού, που θα έχει την εποπτεία όλων των διαδικασιών, και με ειδικά εκπαιδευμένο προσωπικό, σε συνδυασμό με Κέντρα Επιμόρφωσης των αλλοδαπών.

Προτείνουμε τη νομιμοποίηση όλων των παράνομων μεταναστών που ζουν στη χώρα μας, με συγκεκριμένα κριτήρια και διαδικασίες. Δεν μπορούμε -όπως λέει το νομοσχέδιο- να ερχόμαστε να ζητάμε σήμερα τα δικαιολογητικά εκείνα, ή ακόμα και περισσότερα δικαιολογητικά που ακριβώς επειδή δεν υπήρχαν οδήγησαν σε καθεστώς παρανομίας ένα μεγάλο αριθμό μεταναστών. Έτσι απλώς θα διαιωνίσουμε αυτήν την παρανομία, και θα δημιουργήσουμε ανθρώπους περιθωριοποιημένους, έτοιμα θύματα κυκλωμάτων παράνομης εργασίας και εγκληματικότητας. Η παράνομη μετανάστευση και η λαθραία εργασία αλληλοτροφοδοτούνται. Έτσι, λοιπόν, η αξιοπιστία μας και η επιτυχία μας στη διαμόρφωση ενός πλαισίου νόμιμης οικονομικής μετανάστευσης, εξαρτάται από την ικανότητά μας να καταπολεμήσουμε τη λαθραία εργασία και την παράνομη μετανάστευση.

Αν θέλουμε να πατάξουμε τη μαύρη εργασία, χρειάζεται να νομιμοποιήσουμε όσους αλλοδαπούς κατοικούν και δουλεύουν σήμερα στη χώρα μας.

Η δική σας νομοθετική ρύθμιση, κύριε Παυλόπουλε, αφήνει έξω μία μεγάλη μερίδα αλλοδαπών, παραπέμποντας, ουσιαστικά, το πρόβλημα στο μέλλον. Αλλά στο μέλλον το πρόβλημα θα είναι δυσκολότερο, και θα έχει συνέπειες για την ελληνική κοινωνία.

Ύστερα από τις διαπιστώσεις, τις κατηγορηματικές, της Επιτροπής Υπηρεσίας της Βουλής, τροποποιήσατε, και καλώς κάνετε, τις σχετικές διατάξεις για το μεταβατικό σύστημα, σε ό,τι αφορά τα μέτρα για την πενταετία, για τους επί μακρόν διαμένοντες.

Εμείς, όμως, θα προτείνουμε το εξής, και θα ήθελα να ζητήσω και μια διευκρίνιση. Πρώτα απ' όλα, «το 2001» να γίνει «το 1997».

Δεύτερον, έχω ένα ερώτημα, και θα ήθελα μία διευκρίνιση. Αν δεν έχει κάνει κάποιος αίτηση, και κάνει σήμερα - αύριο, μετά από το νομοσχέδιο αυτό, αίτηση, θα μετράει από την ημέρα της αίτησής του και πέντε χρόνια μετά; Και αν αυτός ο άνθρωπος, ο μετανάστης, έχει ήδη πέντε ή δέκα χρόνια στη χώρα μας, γιατί να μην μετρήσουν αυτά τα έτη, για να μπορεί να πάρει την άδεια διαμονής των πέντε ετών;

Νομίζω ότι, η Ελλάδα δεν έχει κανένα λόγο να δημιουργεί νέες γραφειοκρατίες, αλλά και να τσιγκουνεύεται τον ανθρωπισμό της.

Προτείνουμε την επέκταση του καθεστώτος χορήγησης άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, και στους αλλοδαπούς που απορρίφθηκε η αίτησή τους για χορήγηση πολιτικού ασύλου, και αποδεικνύεται ότι είναι πια αδύνατον να επιστρέψουν στη χώρα προέλευσής τους.

Ξέρετε ότι υπάρχουν πολλοί, που συνωστίζονται πολλές

φορές και στα λιμάνια, και είναι ουσιαστικά άτομα χωρίς κανένα καθεστώς, χωρίς καμία ταυτότητα. Χρειάζεται, λοιπόν, να αντιμετωπίσουμε και αυτό το πρόβλημα.

Νομίζω ότι, δεν μπορεί η Ελλάδα να κινδυνεύει να στείλει πίσω στα κολαστήρια των βασανιστηρίων ή στο φυσικό αφανισμό ανθρώπους που μάχονται για την ελευθερία.

Φίλες και φίλοι, τελειώνω λέγοντας απλώς ότι, η δική μας βασική θέση είναι, όχι δεύτερης κατηγορίας πολίτες στη χώρα μας οι μετανάστες. Ο μετανάστης θα έρθει, θα φύγει, αλλά ένα μεγάλο μέρος θα μείνει, όπως έμειναν Έλληνες σε τόσα μέρη της υφελίου. Το ίδιο θα γίνει και στη χώρα μας όπου μετανάστες θα ενσωματωθούν.

Χρειάζεται εμείς να αντιμετωπίσουμε το γρηγορότερο αυτό το πρόβλημα, ώστε το γρηγορότερο να αποφύγουμε και κοινωνικά προβλήματα που έχουν άλλες χώρες.

Θέλουμε τα σχολεία μας φυτώρια δημοκρατικής συνείδησης. Θέλουμε την εξάλειψη του ρατσισμού. Θέλουμε τα σχολεία μας φυτώρια κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης, που θα αναπαράγουν πρότυπα ασφαλούς και δημιουργικής συμβίωσης ανάμεσα στους πολίτες μας.

Οι περιορισμοί μέχρι τώρα στο θέμα της μεταναστευτικής πολιτικής, δεν εμπόδισαν την παράνομη είσοδο και την αδήλωτη εργασία. Χρειάζεται, παράλληλα, και η συνεργασία με τις χώρες προέλευσης, τα αναπτυξιακά προγράμματα, την επαγγελματική κατάρτιση, όλα αυτά ώστε να συμβάλλουν στην ουσιαστική αξιοποίηση του δυναμικού που υπάρχει, αλλά και στην αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης, που αποτελεί πραγματικό πρόβλημα.

Η μετανάστευση μπορεί να αποβεί πηγή πλούτου για τη χώρα μας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιθυμεί να μετατρέψει, αυτό που η Νέα Δημοκρατία εκλαμβάνει ως πρόβλημα, σε ευκαιρία για το μέλλον της χώρας μας.

Το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας, της Κυβέρνησης Καραμανλή, δεν δημιουργεί τις προϋποθέσεις για μια αρμονική συνύπαρξη Ελλήνων πολιτών και μεταναστών.

Γι' αυτό κύριε Υπουργέ, θα ήθελα αυτές τις μέρες που θα συζητηθεί αυτό το νομοσχέδιο, να ακούσετε προσεκτικά τις δικές μας προτάσεις. Σας συνιστώ να υιοθετήσετε πολλές από αυτές τις προτάσεις, διότι θεωρώ ότι, είναι μεγάλης σημασίας. Το θέμα της μετανάστευσης είναι ένα θέμα που δεν θα πρέπει να δημιουργεί προβλήματα στη Βουλή.

Εμείς έχουμε μία άλλη φιλοσοφία από τη δική σας. Οπωσδήποτε, η ελληνική κοινωνία θα περιμένει από την ελληνική Βουλή να αντιμετωπίσουμε αυτό το ζήτημα με σοβαρότητα για το μέλλον, και σήμερα, το νομοσχέδιο αυτό κοιτάει προς τα πίσω.

Γι' αυτό, το σημερινό νομοσχέδιο, εμείς το καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να ευχαριστήσω όλους σας -ιδίως κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή, όπου πιστεύω ότι έγινε ένας πολύ γόνιμος διάλογος- για τη συμβολή σας ως προς τη βελτίωση πολλών ρυθμίσεων, οι οποίες αφορούν το σχέδιο νόμου.

Οφείλω, επίσης, να ευχαριστήσω όλους σας, διότι με τη σημερινή παρουσία σας και τον αριθμό των συναδέλφων οι οποίοι είναι εγγεγραμμένοι φαίνεται το ενδιαφέρον που υπάρχει.

Οφείλω, επίσης, να ευχαριστήσω για τον τόνο ο οποίος έχει επικρατήσει μέχρι αυτήν τη στιγμή στη Βουλή πάνω σε ένα πολύ μεγάλο θέμα.

Να ευχαριστήσω, επίσης, τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για την παρουσία του σήμερα εδώ και για το γεγονός ότι παρά το ότι, όπως θα εξηγήσω στη συνέχεια, σε πολλά πράγματα διαφωνώ και πολλές κριτικές τις θεωρώ αβάσιμες εντούτοις και μόνο ο τρόπος με τον οποίο αντιμετώπισε το θέμα στη Βουλή, αλλά και γενικότερα τα επιχειρήματα που χρησιμο-

ποίησε αποδεικνύουν ότι όλοι έχουμε συνειδητοποιήσει -γιατί φέρουμε όλοι μερίδιο ευθύνης για τη σημερινή κατάσταση και για την κατάσταση που θα διαμορφώσουμε στο μέλλον- πως το θέμα της μετανάστευσης είναι ένα ζήτημα το οποίο δεν προσφέρεται ούτε για στείρες αντιπαραθέσεις ούτε πολύ περισσότερο για συνθήματα. Βεβαίως, κατά τη διάρκεια της συζήτησης θα υπάρξουν, εφόσον χρειασθεί, μεταβολές.

Επίσης, θέλω να τονίσω σε όλους σας ότι θα είδατε πως μέσα από τη συζήτηση η οποία προηγήθηκε δεν διστάσαμε ως Κυβέρνηση να κάνουμε τις μεταβολές εκείνες που φάνηκαν χρήσιμες ή ακόμη και υποχρεωτικές σε ορισμένες περιπτώσεις, με βάση και τις κοινωνικές μας υποχρεώσεις.

Δυο αρχές διέπουν κάθε νομοθετικό μέτρο, ιδίως, όμως, θέματα σαν αυτό που συζητάμε σήμερα, τη μετανάστευση.

Το πρώτο: Κανείς δεν τα ξέρει όλα και έχει ανάγκη από τη συμβολή όλων.

Το δεύτερο: Δεν λύνονται μεγάλα θέματα μόνο με νόμους και διατάγματα. Πολύ μεγαλύτερη σημασία έχει η εφαρμογή, η συνέπεια και η συνέχεια. Ελπίζω ότι αυτό θα το βρούμε μέσα από την εφαρμογή αυτού του νόμου, ακόμη και αν παρουσιάζει ελαττώματα. Γιατί κανείς δεν είναι τέλειος.

Εισαγωγικά θα ήθελα να πω ότι η μετανάστευση σήμερα είναι ένα πλανητικό πια φαινόμενο. Αφορά το σύνολο του πλανήτη μας. Κάποιοι το είδαν και το αντιμετώπισαν ως αναγκαίο κακό. Είναι μεγάλο λάθος. Η μετανάστευση είναι μια αδήριτη πραγματικότητα. Και ευτυχώς που υπάρχει μετανάστευση. Ευτυχώς που υπάρχει μετανάστευση ως φαινόμενο στο σύγχρονο κόσμο. Διότι, πρώτον, μας δίνει τη δυνατότητα να καταλάβουμε ότι δεν ζούμε σε ένα πλανήτη ειρήνης, όπως θέλουν να πιστεύουν κάποιοι, ούτε, βεβαίως, ισότητας των ανθρώπων.

Αυτοί που μεταναστεύουν το κάνουν γιατί έχουν οικονομικές ανάγκες. Μεταναστεύουν, γιατί π.χ. οι πατρίδες από τις οποίες προέρχονται δεν ζουν υπό δημοκρατικό καθεστώς. Κάθε φορά που έρχεται ένας μετανάστης, ιδιαίτερα σε μια χώρα σαν την Ελλάδα -η οποία, όπως είπα, και αντιμετώπισε πάντοτε όλους εκείνους που έρχονταν εδώ, για να ζητήσουν καταφύγιο, με ιδιαίτερη νοοτροπία- αντιλαμβανόμαστε ότι το κάνει διότι πάντα υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι έχουν τεράστιες οικονομικές ανάγκες ή στερούνται των ελευθεριών τους.

Αυτό -και είναι το δεύτερο καλό της μετανάστευσης- μας κάνει να κρατάμε σε εγρήγορση τη δημοκρατική μας συνείδηση και να ξέρουμε ότι σε αυτούς τους ανθρώπους και ωςότου αποκατασταθούν οι συνθήκες -οι οικονομικές και οι δημοκρατικές- στις χώρες τους οφείλουμε να τους δώσουμε, ιδίως εμείς ως Ελλάδα, αυτό που τους ανήκει και αυτό που έχουμε υποχρέωση να τους δώσουμε.

Υπάρχει και κάτι άλλο που οφείλουμε να μη λησμονάμε. Η πορεία των πολιτισμών είναι πορεία η οποία διαγράφεται μέσα από τη μείξη τους, μέσα από τη δυνατότητά τους να μιλάζονται και να παράγουν καινούργιες μορφές, καινούργιες προεκτάσεις.

Και ο ελληνικός πολιτισμός απέδειξε στην πορεία του χρόνου ότι κατάφερε όχι μόνο να επιβιώσει, αλλά πολύ περισσότερο να αποτελέσει παράδειγμα, γιατί ήταν εκείνος, ο οποίος και πολιτίστηκε και πλουτίστηκε από άλλους πολιτισμούς. Και τέτοιες ακριβώς είναι οι συνθήκες, μέσα από τις οποίες μπορούμε να αντιμετωπίσουμε και τη σύγχρονη μετανάστευση.

Δεν είναι, λοιπόν, αναγκαίο κακό η μετανάστευση. Είναι μια πραγματικότητα, που εφόσον οι χώρες που έχουν υψηλό δημοκρατικό φρόνημα, υψηλό αίσθημα ευθύνης και πολύ περισσότερο αίσθηση του πολιτισμού αντιμετωπίσουν όπως πρέπει, τότε η μετανάστευση μπορεί να δώσει πολλά στην πορεία του κόσμου. Έτσι ώστε να πάσουν να υπάρχουν και οι ανισότητες και τα δικτατορικά καθεστώτα και, βεβαίως, οι αισθήσεις ότι κάποιοι μπορεί να διεκδικούν το μονοπώλιο του πολιτισμού.

Εμείς ως χώρα ζήσαμε πολλά χρόνια -και ελέχθη από όλους τους συναδέλφους- ως τόπος «εξαγωγής μεταναστών». Γρήγορα, πολύ γρήγορα, μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, στη στροφή του τέλους της δεκαετίας του '80 και τις αρχές της δεκαετίας του '90 γίναμε μια χώρα υποδοχής μεταναστών. Ο τόπος αιφνιδιάστηκε τότε. Η πολιτεία αιφνιδιάστηκε. Κανείς δεν

περίμενε αυτήν τη γρήγορη μεταβολή. Και βεβαίως δεν ήμασταν έτοιμοι να την αντιμετωπίσουμε.

Φάνηκε αυτό από τα πρώτα θεσμικά μέτρα που πήραμε. Ήταν περισσότερο θεσμικά μέτρα διαχείρισης κρίσης και όχι μέτρα, τα οποία οργάνωναν μακροπρόθεσμα την πορεία του τόπου, για να διαμορφώσει μια σύγχρονη μεταναστευτική πολιτική. Το κακό είναι ότι δεν αιφνιδιαστήκαμε μόνο στην αρχή. Το κακό είναι ότι και στη συνέχεια ακολουθήσαμε μια πολιτική επιμηθέων. Απλώς έβγαιναν κάποια νομοθετήματα αμέσως μετά το 1991, τα οποία διαχειριζόντουσαν, όπως είπα πριν, την κρίση.

Αυτό ως να φτάσουμε στο 2001 και να έρθει ο ν. 2910/2001, που υποτίθεται ότι διαμόρφωνε μεταναστευτική πολιτική. Αλλά το ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης -και δεν αποτελεί αυτό το πράγμα στείρα κριτική, ούτε προσπάθεια επιστροφής στο παρελθόν- ότι ο νόμος αυτός, εκτός από ελάχιστα πράγματα, όχι μόνο δεν έλυσε κανένα απολύτως πρόβλημα, αλλά δεν διαμόρφωσε μεταναστευτική πολιτική.

Αν είχε λύσει τα προβλήματα, ούτε εμείς θα φέρναμε αυτό το σχέδιο νόμου στη Βουλή σήμερα, ούτε εσείς και ιδίως ο Αρχηγός σας και τότε Υπουργός Εξωτερικών, ο οποίος μετείχε στην κυβέρνηση, δεν θα είχε την ανάγκη να μας λέει το πόσες ελλείψεις έχουμε σήμερα. Προδικάζετε, βεβαίως, ότι και το νομοσχέδιο αυτό δεν θα λύσει τα προβλήματα. Αλλά αυτό θα το δείξει ο χρόνος. Η αλήθεια είναι μια: ο ν. 2910/2001 τα βασικά προβλήματα δεν τα έλυσε. Αν τα είχε λύσει, δεν θα κάνατε αυτήν την κριτική, την οποία κάνατε.

Επίσης, εδώ τέθηκε και ένα άλλο ζήτημα, το οποίο αφορά την ευθύνη των κομμάτων γενικότερα. Εγώ αντιλαμβάνομαι όλες τις απόψεις τις οποίες έχετε και την κριτική, την οποία μας κάνετε, τις ιδέες τις οποίες έχετε. Έχετε ιδέες παραδείγματος χάρι, για τα θέματα τα οποία σχετίζονται με την ιθαγένεια της δεύτερης γενιάς, των παιδιών τα οποία γεννιούνται στην Ελλάδα, ιδέες σχετικά με τα πολιτικά δικαιώματα των μεταναστών κλπ.

Αλλά το ερώτημα είναι απλό. Γιατί αυτά τα πράγματα δεν έγιναν δέκα ολόκληρα χρόνια, από το 1993 μέχρι το 2004; Ποιος είναι ο λόγος, για τον οποίον, όταν φέραμε τον Κώδικα Ιθαγένειας, ο οποίος είχε προκύψει από μια επιτροπή, που εσείς είχατε συστήσει και με ελάχιστες βελτιώσεις ήρθε και ψηφίστηκε εδώ -και ψηφίστηκε ομόφωνα, όπως θυμάστε- γιατί άραγε, λοιπόν, σε αυτήν την επιτροπή, η οποία τέλειωσε τις εργασίες της λίγο πριν να παραδώσετε την εξουσία, δεν υπήρχαν όλες αυτές οι ωραίες ιδέες; Και δεν μιλάμε για πριν, μιλάμε για τώρα.

Τι σημαίνει αυτό; Μήπως σημαίνει ότι όλα αυτά, τα οποία λέτε τώρα και τα οποία ισχυρίζεστε είναι πράγματα, τα οποία είναι εύκολο να τα λες και δύσκολο να τα κάνεις χωρίς προετοιμασία; Μήπως τώρα, ανεξόδως, απευθυνεσθε σε διάφορες κατηγορίες πληθυσμού και απλώς τους θωπεύετε τα αυτιά, για να μπορέσουν να ακούσουν καλύτερα τον πολιτικό σας λόγο, αφού δεν έχετε την παραμικρή πολιτική ευθύνη για το τι πρόκειται να γίνει από δω και πέρα; Δεν σκέφτεστε όμως τι δεν πράξατε στο παρελθόν;

Γιατί δεν μπορώ να διανοηθώ, κύριε Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, μου είναι δύσκολο να πιστέψω ότι όταν ήσασταν κυβέρνηση όλα αυτά τα ξεχνούσατε και τα ανακαλύψατε τώρα που είστε Αντιπολίτευση. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εκτός αν μου λέτε -και το έχω πει και άλλη φορά- ότι οι καλές ιδέες σας έρχονται μόνο τον καιρό που είστε Αντιπολίτευση. Όλα αυτά -εγώ καταλαβαίνω- είναι εύκολο να τα λες σε επίπαιδο πολιτικού λόγου. Όταν, όμως, έχεις την ευθύνη διακυβέρνησης του τόπου, τα βήματά σου πρέπει να είναι προσεκτικά. Διότι όταν έρχεσαι και προσφέρεις στους μετανάστες πράγματα που είναι εύκολο να τα προσφέρεις και δεν κοστίζουν και τίποτα πολλές φορές, αλλά τους στερείς άλλα πράγματα που τόσα χρόνια έπρεπε να τους έχεις δώσει, τότε απλώς και μόνο χρησιμοποίησες αυτές τις εύκολες παροχές και τις εύκολες εξαγγελίες ως άλλοθι για να μην κάνεις τη δουλειά σου. Γιατί βεβαίως δουλειά δεν έγινε. Παράνομους μετανάστες είχαμε, κοινωνική ένταξη δεν είχαμε, λαθρομετανάστευση είχαμε, κέντρα για

τους λαθρομετανάστες δεν είχαμε, καθεστώς επί μακρόν διαμενόντων δεν είχαμε. Τι έχετε να πείτε τώρα; Πολιτικά δικαιώματα! Δεν κοιτάξατε να δώσετε τόσα χρόνια τα πολιτικά δικαιώματα και δεν εξασφαλίζατε τα στοιχειώδη για τους μετανάστες, όπως οφείλατε να κάνετε, γιατί πρώτα αυτά ζητήσαν και αυτά ζητούν.

Κάποιοι είπαν ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι παρωχημένο, δεν είναι οραματικό. Σας έχω πει και άλλοτε ότι το θέμα στην πολιτική δεν είναι απλώς να οραματίζεσαι αλλά να μην πράττεις. Το θέμα είναι να πράττεις και εκείνο το οποίο πράττεις να το κάνεις με όρους μέλλοντος και όρους συνέχειας. Γιατί και από προηγούμενες κυβερνήσεις συνηθίσαμε εξαγγελίες, οι οποίες έμειναν στα χαρτιά. Και τι ωφέλησαν;

Άκουσα για το νομοσχέδιο αυτό ότι δεν τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση και ότι δεν κλήθηκαν στην επιτροπή οι φορείς των μεταναστών, με τους οποίους όμως προηγουμένως συζητήσαμε. Ας θυμηθείτε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ότι όταν ψηφίστηκε ο ν. 2910/2001 –δεν είναι πολλά τα χρόνια- η τότε αρμόδια Υπουργός κ. Βάσω Παπανδρέου ευαρεστήθηκε να καλέσει μόνο το Ίδρυμα Δικαιωμάτων του Ανθρώπου της κ. Μαραγκοπούλου, αποκλείοντας οιονδήποτε άλλο φορέα. Αυτή είναι η απάντηση, όταν έρχεστε και λέτε: «τι συζήτηση έγινε προηγουμένως, τι κάναμε εδώ στη Βουλή, ότι δεν έγινε συζήτηση με άλλους φορείς». Δώστε μας το παράδειγμα, επιτέλους, το τι κάνατε σεσεί προηγουμένως, ώστε να μπορούμε να απολογούμαστε σήμερα. Αλλά όταν δεν καλείτε κανένα, παρά μόνο το ίδρυμα Μαραγκοπούλου –και καλά κάνατε και το καλέσατε, αλλά έπρεπε να καλέσετε και άλλους- και εμείς φθάσαμε να καλέσουμε εκείνη την ημέρα από την ΟΚΕ, από τη ΓΣΕΕ, ΔΟΜ, παραδείγματος χάρι και άλλους μην μου πείτε ότι δεν έγινε συζήτηση μέσα στη Βουλή γι' αυτό το πράγμα.

Να έρθω τώρα στην ουσία, σε ό,τι αφορά τα βασικά σημεία τα οποία εθίγησαν από όλους τους συναδέλφους και από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Έχουμε ένα τεράστιο κενό. Γιατί όπως σας είπα ούτε είχαμε νομοθεσία για τη διαμόρφωση μεταναστευτικής πολιτικής, ούτε καν νομοθεσία για την αντιμετώπιση της κρίσης. Βρήκαμε μία κατάσταση την οποία διεκτραγωδήσατε όλοι, ατέλειωτες ουρές ιδίως στην οδό Θεάτρου, συνθήκες κάτω από τις οποίες συμψύρονταν οι μετανάστες στα διάφορα γραφεία για να πάρουν άδειες παραμονής και την τραγελαφική κατάσταση να έχουμε διαφορετικό καθεστώς για την άδεια παραμονής και διαφορετικό καθεστώς για την άδεια εργασίας. Έπρεπε λοιπόν να διαμορφώσουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο να έχει δύο όψεις: Το τι κάνουμε τώρα μ' αυτήν την κατάσταση που έχουμε και τι έχουμε να κάνουμε με μία κατάσταση μέλλοντος. Όλα αυτά υπό μία θεμελιώδη προϋπόθεση: ότι ο μετανάστης ο οποίος έρχεται στην Ελλάδα, επειδή το επιθυμεί να έρθει –οι λόγοι για τους οποίους έρχεται είναι δικόι του- πρέπει να είναι σεβαστός και, κυρίως, να είναι σεβαστές οι ελευθερίες του, σεβαστός και ο τρόπος που εργάζεται. Και αυτός να σέβεται την ελληνική έννομη τάξη, αλλά και η ελληνική έννομη τάξη να σέβεται το μετανάστη που είναι καθ' όλα άνθρωπος και έχει δικαιώματα.

Μ' αυτούς τους όρους έπρεπε να φτιάξουμε αυτό το νομοσχέδιο το οποίο έχει αυτές τις δύο όψεις.

Είναι ένας Ιανός, στην πραγματικότητα, ο οποίος κοιτάει από την όψη της κατάστασης την οποία έχουμε και στο μέλλον, το οποίο πρέπει ν' αντιμετωπίσουμε.

Και σε ό,τι αφορά την κατάσταση την οποία πρέπει ν' αντιμετωπίσουμε, το τόνισα και το ξανατονίζω. Έπρεπε από τη μία πλευρά το συντομότερο δυνατόν να απλοποιήσουμε τις διαδικασίες σε ό,τι αφορά τις άδειες παραμονής, να ενοποιήσουμε το καθεστώς των αδειών παραμονής με τις άδειες εργασίας, να δώσουμε μια τρίτη ευκαιρία –γιατί είχαμε δώσει ήδη δεύτερη με το ν. 3242 του 2004, αμέσως μόλις ήρθαμε, γιατί έπρεπε να λύσουμε αμέσως το πρόβλημα- γι' αυτούς οι οποίοι είχαν προσωρινή άδεια και την παρατείνουμε μέχρι το τέλος του χρόνου για να διαμορφώσουμε συνθήκες οριστικής άδειας και πολύ περισσότερο να λύσουμε το μεγάλο θέμα το οποίο αφορά τη νομιμοποίηση εκείνων που είναι παντελώς παράνομη, ένα θέμα που δεν αντιμετωπίστηκε ποτέ ουσιαστικά στο παρελθόν.

Εδώ, κύριοι συνάδελφοι, είχαμε ν' αντιμετωπίσουμε δύο ενδεχόμενα. Το ένα; Νομιμοποιούμε τους πάντες. Το επιχειρήσε η Ισπανία. Και μάλιστα όταν η κυβέρνηση της Ισπανίας υιοθέτησε το σχετικό μέτρο –ήταν η μόνη κυβέρνηση που υιοθέτησε ένα τέτοιο μέτρο- θεωρήθηκε ότι ήταν μια μεγάλη τομή. Γνωρίζετε ποια είναι η κατάσταση στην Ισπανία σήμερα και ποια είναι η θέση της κυβέρνησης της Ισπανίας; Ξέρετε πόσα προβλήματα δημιουργήθηκαν από το γεγονός ότι και μόνο η ανακίνωση αυτού του μέτρου και η θεσμική του κατοχύρωση οδήγησε σ' ένα τεράστιο ρεύμα μεταναστευτικό, πολλές φορές ανθρώπων οι οποίοι δεν πήγαν γιατί ήθελαν να μεταναστεύσουν, αλλά για να «αξιοποιήσουν» άλλα πράγματα; Μπορούσε κανείς από εσάς να εισηγηθεί κάτι τέτοιο; Ευτυχώς, δεν το εισηγήθηκε. Αλλά και εμείς δεν το διανοηθήκαμε.

Τι κάναμε, λοιπόν; Σκεφτήκαμε ότι έπρεπε να δώσουμε τη δυνατότητα να νομιμοποιηθούν όλοι εκείνοι που μπορούν να αποδείξουν ότι ζουν στην Ελλάδα υπό καθεστώς που σημαίνει ότι έχουν έρθει για να εργαστούν ή για κάποιο λόγο ο οποίος αφορά την παραμονή τους με τρόπο ειρηνικό και δημοκρατικό –και όχι για άλλους λόγους- και είναι δυνατόν να το αποδείξουν αυτό το πράγμα στοιχειωδώς. Και προβλέψαμε μια σειρά από προϋποθέσεις, οι οποίες επιτρέπουν να αποδειχθεί ότι οι άνθρωποι αυτοί ζουν στην Ελλάδα, βρίσκονται στην Ελλάδα και αυτό είναι δυνατόν να αποδειχθεί χωρίς πλαστογραφίες, με έναν τρόπο ασφαλή. Και με την κατάσταση αυτή είναι δυνατόν αυτοί οι άνθρωποι να αποκτήσουν νόμιμη εργασία, ασφάλιση κλπ. Γιατί, όπως ξέρετε, τα χειρότερα θύματα «μαύρης εργασίας» είναι αυτοί οι άνθρωποι. Και αυτό κάνουμε με αυτό το νομοσχέδιο. Έτσι αντιμετωπίζουμε την κατάσταση, η οποία υπάρχει. Και θέλουμε να πιστεύουμε ότι το μεγαλύτερο μέρος των ανθρώπων που ζουν παράνομα, χωρίς οι ίδιοι να το θέλουν, θα μπορέσουν να νομιμοποιηθούν.

Ύστερα, η πολιτική μας είναι στραμμένη στο μέλλον. Είναι στραμμένη στο μέλλον με το να διαμορφώσουμε τις συνθήκες υπό τις οποίες κάποιος έρχεται στην Ελλάδα. Μέχρι σήμερα η Ελλάδα ήταν ένα ξέφραγο αμπέλι. Έχετε την εντύπωση, κύριοι συνάδελφοι, ιδίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι αυτό ενόησε τους μετανάστες που ήρθαν στην Ελλάδα; Κάθε άλλο. Γιατί όταν ο μετανάστης ξέρει ότι μπορεί να έρθει με όρους οργανωμένους και ξέρει ότι θα βρει την εργασία του και την ασφάλισή του, αντιμετωπίζεται ως πολίτης και όχι ως πολίτης δεύτερης κατηγορίας. Πρέπει να το πω ευθέως, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Αν φτάσαμε να υπάρχουν μετανάστες ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας ή ως άνθρωποι δεύτερης κατηγορίας οφείλεται στο ότι αυτού του είδους η ελεύθερη και ανεξέλεγκτη είσοδος δεν επέτρεψε να υπάρξει ο σεβασμός των δικαιωμάτων των μεταναστών, όπως έπρεπε να υπάρχει. Γιατί ισότητα δεν είναι να επιτρέπεις σε όλους ανεξελγκτως να μπαίνουν, αλλά να επιτρέπεις σε όλους να έχουν τον ίδιο δείκτη απόλαυσης των δικαιωμάτων τους. Και αυτό δεν το αντιμετωπίσατε ως τώρα.

Εμείς αυτό κάνουμε. Εμείς λέμε ότι σήμερα ο μετανάστης που θα έρθει θα είναι σεβαστό πρόσωπο, θα σεβόμαστε όλα τα δικαιώματά του: ατομικά, κοινωνικά, μικτά δικαιώματα. Και επιπλέον ο μετανάστης έχει προοπτική στον Τόπο. Γι' αυτόν το λόγο, πρώτον, πρέπει να ξέρει πότε έρχεται, γιατί έρχεται και με τι συνθήκες έρχεται στην Ελλάδα. Γι' αυτό τυποποιήσαμε και κατηγοριοποιήσαμε όλες αυτές τις περιπτώσεις οι οποίες δείχνουν ποιος μπορεί και πώς μπορεί να έρθει στην Ελλάδα: είτε για να εργαστεί, είτε για να αναπτύξει ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα, είτε επειδή υπάρχουν ειδικόι λόγοι –όλες αυτές οι κατηγορίες, ιδίως για θέματα τα οποία αφορούν την εκπαίδευσή του, την έρευνά του κλπ.- είτε για λόγους οι οποίοι είναι εξαιρετικοί, όπως είναι οι ανθρωπιστικοί λόγοι ή όπως είναι, επίσης, οι λόγοι που αφορούν τα θύματα της εμπορίας.

Μου έκανε εντύπωση το γεγονός ότι άκουσα, παραδείγματος χάρι, πως δεν προσαρμοζόμαστε στην οδηγία για τα θέματα της εμπορίας. Μα οι διατάξεις των άρθρων 46 έως 52 θα δείτε ότι είναι αφιερωμένες σ' αυτά τα θέματα.

Επίσης εκεί που, παραδείγματος χάρι, ελέγγο ότι έχουμε κενά σε ό,τι αφορά την απέλαση των ανηλίκων, θα δείτε ότι

υπάρχουν ειδικές διατάξεις οι οποίες προστατεύουν τον ανήλικο από την απέλαση. Φτάσαμε στο σημείο να υπάρχει διάταξη που να απαγορεύεται η απέλαση του ανήλικου, ακόμη και όταν υπάρχουν λόγοι δημοσίας τάξεως, τον καιρό κατά τον οποίο αυτός βρίσκεται στο αναμορφωτήριο ή βρίσκεται στο στάδιο κατά το οποίο εφαρμόζονται μέτρα αναμορφωτηρίου σε αυτόν. Πότε είχαμε τέτοιου είδους διατάξεις στον τόπο, τόσο προστατευτικές για όλα αυτά τα θέματα;

Και ύστερα διαμορφώνουμε τις συνθήκες παραμονής στην Ελλάδα για λόγους οικογενειακής επανένωσης. Άκουσα και αυτό, ότι τα θέματα οικογενειακής επανένωσης –θα τα δούμε και στα άρθρα– δεν είναι, λέει, στο ύψος εκείνο το οποίο θα έπρεπε να είναι. Μα, με συγχωρείτε πολύ. Θα ήθελα να ρωτήσω το εξής: Υπήρχαν διατάξεις που αφορούσαν την οικογενειακή συνένωση και τον τρόπο παραμονής των ανθρώπων στην Ελλάδα για λόγους οικογενειακής συνένωσης; Υπήρχαν ποτέ τέτοιου είδους ρυθμίσεις; Δεν είναι η πρώτη φορά που ουσιαστικά μπαίνουν αυτές οι ρυθμίσεις; Δεν είναι πραγματικά η μεγάλη μεταβολή σε σχέση με αυτό που είχαμε προηγουμένως;

Εν συνεχεία, έχουμε τις δύο άλλες κατηγορίες, δηλαδή εκείνους οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμενοντες και εκείνους που θεωρούνται ως διαμενοντες για αόριστο χρόνο.

Σε ό,τι αφορά εκείνους οι οποίοι έχουν το καθεστώς του επί μακρόν διαμενοντος, άκουσα πολλά για το θέμα αυτό. Πρώτα απ' όλα πρέπει να τονίσω ότι και εδώ είναι η πρώτη φορά που καθιερώνεται αυτό το καθεστώς. Και καθιερώνεται το καθεστώς και κατ' εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου. Γιατί είχαμε μία σειρά από κοινοτικές οδηγίες να εφαρμόσουμε.

Και εδώ, κύριε Πρόεδρε του ΠΑΣΟΚ, κύριε Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, θέλω να πω κάτι, το οποίο είναι αλήθεια. Δεν εγγώριζε η προηγούμενη κυβέρνηση τις κοινοτικές μας υποχρεώσεις; Επαίρεσθε ότι συμβάλατε, κατά τη διάρκεια της ελληνικής Προεδρίας, στη διαμόρφωση αυτών των οδηγιών. Και χαιρόμαι γιατί πράγματι εκείνη την περίοδο έγινε σημαντική προσπάθεια και μία από τις κατευθύνσεις ήταν και μετανάστευση, άσχετα αν κατά την εκτίμησή μου και την εκτίμησή μας θα μπορούσαν να γίνουν πολύ περισσότερα.

Εφόσον συμμετείχατε τόσο ενεργά στη διαμόρφωση αυτών των οδηγιών, το ερώτημα είναι το εξής: Η Κυβέρνηση δεν σκέφτηκε ότι έπρεπε να οργανώσει κάπως και τις υποδομές και να έχει προετοιμάσει τα απαραίτητα μέτρα για να μπορέσουμε να προσαρμοστούμε γρήγορα;

Εγώ, όταν πήγα στο Υπουργείο –και οι υπηρεσίες είναι εδώ και οφείλω να σας πω ότι είναι απόλυτα ειλικρινείς και μπορούν να σας δώσουν την πληροφορία– δεν βρήκα το παραμικρό θεσμικό μέτρο ετοιμασμένο. Με αποτέλεσμα να αναγκαστούμε να ψηφίσουμε εν τάχει, μέσα στον Ιούνιο του 2004, τις διατάξεις του ν. 3242/2004, για να μπορέσουμε να προετοιμάσουμε το νομοθετικό πλαίσιο το οποίο ήθελε έναν καιρό περιστροφής και οργάνωσης υπηρεσιών. Γι' αυτό και μετατίθεται εν μέρει η εφαρμογή του την 1/1/2006, ακριβώς για να ετοιμάσουμε τις υπηρεσίες αυτές.

Άκουσα για το καθεστώς των επί μακρόν διαμενοντων για ποιο λόγο να μην πάμε ακόμη πιο πίσω, δηλαδή να αρχίσουμε να εφαρμόζουμε το νόμο ενδεχομένως από αύριο το πρωί και να υπολογίσουμε το χρόνο της πενταετίας από όσο και αν χρειαστεί να πάμε πίσω, δηλαδή π.χ. από το 1997. Άκουσα την πρόταση του κ. Παπανδρέου, του αξιότιμου Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι η πρώτη φορά που στοιχειωδώς οργανώθηκε ένα καθεστώς όπου ξέραμε ποιος έχει οριστική άδεια διαμονής στην Ελλάδα, οριστική άδεια διαμονής που να είμαστε βέβαιοι, κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ήταν με βάση –όσες ατέλειες και αν είχε, αλλά ομολόγησα και τα θετικά του στοιχεία μετά– το ν. 2910/2001.

Δεν μπορούσαμε να πάμε παραπίσω γιατί εκεί είχαμε στοιχεία που μπορούμε να ερευνήσουμε. Και στο κάτω-κάτω της γραφής και αν είναι κάποιος που ήταν και νωρίτερα, τι σημαίνει αυτό; Πέντε-έξι μήνες χάνουν για να μπορέσουν να αποκτήσουν το καθεστώς του επί μακρόν διαμενοντος. Γιατί αν συλλογιστείτε ότι χρειάζονται πέντε χρόνια και ουσιαστικά πάμε στο φθινό-

πωρο του 2001, τότε αντιλαμβάνεσθε ότι με αυτόν τον τρόπο δεν χάνουν και κανένα σημαντικό δικαίωμα.

Όμως, πρέπει να ομολογήσουμε ότι παρά την κριτική την οποία μας ασκείτε, αυτά είναι μέτρα τα οποία τώρα τα παίρνουμε. Αν ήταν μέτρα τα οποία τα ξέρατε τόσο καλά και μπορούσατε τόσο καλά να τα σκεφτείτε, για ποιο λόγο όλα αυτά δεν τα είχατε κάνει νωρίτερα; Δεν φτάνει που παίρνουμε αυτά τα μέτρα, δεν φτάνει που διαμορφώνουμε αυτό το καθεστώς, έχουμε και την κριτική από την άλλη πλευρά ότι θα έπρεπε να γίνουν καλύτερα τα πράγματα.

Εγώ ξέρω ότι μπορεί να ασκήσει κανείς κριτική σε ό,τι αφορά τη βελτίωση ορισμένων πραγμάτων. Αλλά πρέπει να έχει και την αίσθηση ότι βρισκόμαστε σε μία κατάσταση που μας λείπουν και στοιχειώδεις υποδομές για να εφαρμόσουμε τα πράγματα αυτά.

Κατά τα λοιπά για την κοινωνική ένταξη ακούσθηκε ότι είναι γενικές οι ρυθμίσεις. Μα, βεβαίως γιατί δεν είναι δυνατόν με νόμους να ρυθμίζεις τα θέματα της κοινωνικής ένταξης. Είναι το ολοκληρωμένο πρόγραμμα το οποίο γίνεται σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε ό,τι αφορά την ένταξη αυτή. Άκουσα προηγουμένως και κάτι άλλο. «Μα πώς δίνετε αυτό το καθεστώς των επί μακρόν διαμενοντων με συνέντευξη»; Ξέρετε καμία χώρα η οποία να δίνει το καθεστώς του επί μακρόν διαμενοντος χωρίς να εξετάζει στοιχειωδώς τη γλώσσα και τον πολιτισμό;

Άκουσα με χαρά τον αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να αναφέρεται στον Ισοκράτη και στην περίφημη θέση του Ισοκράτη σχετικά με το ποιοι είναι Έλληνες. Με βάση τη σκέψη του Ισοκράτη Έλληνες είναι όσοι μετέχουν της ημετέρας παιδείας. Ε, αφού είναι αλήθεια αυτό δεν νομιμοποιείται, δεν υποχρεούται μια χώρα όταν θέλει να εντάξει ουσιαστικά έναν άνθρωπο σ' ένα τέτοιο καθεστώς, να του ζητήσει απλώς να γνωρίζει στοιχειωδώς την ελληνική γλώσσα και κάποια στοιχεία του ελληνικού πολιτισμού; Με βάση μάλιστα φυλλάδιο το οποίο ήδη η προηγούμενη πολιτική ηγεσία είχε φτιάξει, –αλλά για την ιθαγένεια στην περίπτωση αυτή– και το οποίο θέλει μία σημαντική μεταβολή;

Άκουσα ότι θα κάνουμε, λέει, έλεγχο φρονημάτων. Μα, προς Θεού. Βρείτε κάποιο άλλο επιχείρημα, έχετε και άλλα επιχειρήματα. Και εγώ γνωρίζω τα ελαττώματα του νομοσχεδίου. Κάντε μας καμιά άλλη κριτική στο νομοσχέδιο αυτό. «Όχι όμως κριτική με το επιχείρημα ότι εάν πάμε να εξετάσουμε κάποιον μετανάστη ο οποίος θέλει να πάρει αυτό το καθεστώς, αυτό θα σημαίνει ότι ουσιαστικά αυτόν εμείς θέλουμε με αυτόν τον τρόπο να τον αστυνομεύσουμε! Είναι λάθος ν' αντιμετωπίζουμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο με αυτήν την τακτική.

Τέλος, ήθελα να σας πω γι' αυτά τα οποία άκουσα σχετικά με τα θέματα της ιθαγένειας. Πρώτα πρώτα συζητάμε ένα νομοσχέδιο για τη μετανάστευση. Όταν συζητάγαμε τον κώδικα ιθαγένειας, για ποιο λόγο δεν υπήρχαν αυτές οι όμορφες ιδέες από την πλευρά σας; Δεν θα φθάσω ούτε καν στο σημείο να σας πω για ποιο λόγο δεν τα είχατε θεσμοθετήσει δέκα χρόνια που κυβερνούσατε μεταξύ 1993 και 2004. Στον κώδικα λοιπόν που ήταν ουσιαστικά και δικό σας δημιούργημα γιατί η επιτροπή ολοκλήρωσε τις εργασίες της επί των ημερών σας εδώ κάναμε τη συζήτηση και αυτές τις ιδέες δεν τις ακούσαμε. Είναι δυνατόν ποτέ να πιστεύετε ότι κυβερνούσατε την Ελλάδα τόσα χρόνια και ανακαλύπτετε τις ιδέες μία μία, μόλις τώρα;

Το ίδιο και με τα πολιτικά δικαιώματα για τους μετανάστες. Βεβαίως είμαστε υπέρ των πολιτικών δικαιωμάτων. Αλλά σε ποιους μετανάστες; Όταν δεν έχουμε οργανώσει προηγουμένως το καθεστώς του να ξέρουμε ποιοι είναι οι επί μακρόν διαμενοντες ώστε να σκεφθούμε ότι αργότερα μπορεί αυτοί ν' αποκτήσουν τα σχετικά δικαιώματα αυτά, είναι δυνατόν να μιλάμε από τώρα για δικαιώματα; Πέραν του ό,τι όπως σας είπα, δεν τα σκεφτόσαστε όταν κυβερνούσατε, σας ερωτώ: Σε ποιους θα το δίνετε αυτό το δικαίωμα αυτήν την ώρα; Δεν θα διαμορφώνετε πρώτα το καθεστώς του επί μακρόν διαμενοντος και μετά να δείτε με βάση αυτό τι μπορούμε να κάνουμε για τα δικαιώματα αυτά; Εκτός αν θεωρείτε, κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης –γιατί εσείς φέρνετε και την ευθύ-

νη διακυβέρνησης του τόπου για κάμποσα χρόνια-, ότι οι εκλογικές διαδικασίες με τη συμμετοχή των μεταναστών είναι δυνατόν να γίνονται υπό τους όρους υπό τους οποίους συνήθως κάνετε τις εκλογικές σας διαδικασίες στα όργανα εντός κόμματος όταν όμως είσθε στην Αντιπολίτευση!

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)
(Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Γιατί εάν πραγματικά παίρνετε από αυτό παράδειγμα, τότε θα σας έλεγα στην περίπτωση αυτή να έχετε υπ' όψιν σας ότι η δημοκρατική αρχή, κατοχυρωμένη από το Σύνταγμα, έχει τους κανόνες της. Και δεν προσφέρεται για κατανάλωση κάθε φορά που βρίσκεσθε στο χώρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Εμείς οργανώνουμε προηγουμένως το καθεστώς των μεταναστών έτσι ώστε να γνωρίζουν υπό ποιους όρους ζουν στην Ελλάδα, ποια είναι τα δικαιώματα τα κοινωνικά και τα ατομικά που έχουν. Και ύστερα να μπορούμε να ξεκαθαρίσουμε ότι αφού οργανώσαμε ένα καθεστώς, που ουδέποτε διαμορφώσατε στο παρελθόν, να σκεφθούμε και τα πολιτικά τους δικαιώματα. Σας επαναλαμβάνω, αφού δεν το κάνατε τόσα χρόνια και μπορούσατε να το κάνατε, δείχνει ότι τώρα που το λέτε απλώς και μόνο το λέτε για να λαϊκίζετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και τέτοιοι λαϊκισμοί σε θέματα όπως το μεταναστευτικό δεν χωρούν.

Σας είπα, και αν σηκώνονται καμιά φορά οι τόνοι στα θέματα αυτά αυτό οφείλεται –και πρέπει να γίνεται– στο ότι κάποιες πτυχές οι οποίες σχετίζονται με την πολιτική την οποία ακολουθούμε σε τόσο σοβαρά θέματα δεν είναι δυνατόν να έχουν τη μορφή θέσεων που ουσιαστικά αποδυναμώνουν τη σοβαρότητα του Κοινοβουλίου.

Κατά τα λοιπά θέλω να τονίσω για μια ακόμη φορά ότι η συζήτηση είναι πάντα ανοικτή. Πως ό,τι σφάλματα υπάρχουν θα τα δούμε. Και, επαναλαμβάνω, το νομοσχέδιο θα κριθεί από την εφαρμογή του. Και αν χρειασθεί να το μεταβάλουμε στην πορεία, επειδή σε κάποια σημεία δεν ανταποκρίνεται στα πράγματα, δεν θα διστάσουμε να το κάνουμε.

Πάντως, ένα πράγμα δεν πρόκειται να πράξουμε. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να θεωρήσουμε –ούτε θα το κάνουμε ποτέ– ότι τα ξέρουμε όλα, ότι αυτό το νομοσχέδιο θα λύσει τα πάντα και ότι κυρίως, αυτό το νομοσχέδιο θα μείνει εσαεί.

Εκείνο που θέλουμε μονάχα είναι να δώσουμε λύσεις σ' ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα, του οποίου οι διαστάσεις είχαν στο παρελθόν γίνει εκρηκτικές, διαμορφώνοντας φαινόμενα στην Ελλάδα που δεν ταιριάζουν ούτε στον ελληνικό λαό ούτε στον πολιτισμό μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κολοζώφ.

Ορίστε, κύριε Κολοζώφ, έχετε το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν χρειάζεται να υπογραμμίσω εγώ τη μεγάλη σημασία που έχει το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, σε μια χώρα σαν τη δική μας, όπου οι μετανάστες τώρα πια αποτελούν συστατικό στοιχείο της κοινωνίας μας.

Η μετακίνηση των πληθυσμών γενικότερα υπήρχε πάντοτε στον κόσμο για διάφορους λόγους –φυσικές καταστροφές, οικονομικοί λόγοι, επιδημίες, πόλεμοι, εμφύλιοι πόλεμοι και άλλα– ήταν μαζική και οφειλόταν κάθε φορά σε συγκεκριμένο λόγο.

Στις σημερινές συνθήκες, βασικός παράγοντας που συντηρεί τη μετακίνηση του πληθυσμού είναι η μεγάλη οικονομική ανισότητα που έχει δημιουργηθεί στα διάφορα διαμερίσματα του πλανήτη. Υπάρχουν διαφορές που είναι προκλητικά μεγάλες. Η κατάσταση επιβαρύνεται από τις πολλές εστίες πολέμου και από τον αυταρχικό τρόπο που πολλές κυβερνήσεις εφαρμόζουν

στο εσωτερικό τους, για να επιβάλλουν αντιλαϊκές πολιτικές.

Οι χώρες υποδοχής, ιδιαίτερα οι αναπτυσσόμενες, ωφελούνται σε μεγάλο βαθμό από τη συμμετοχή των μεταναστών σε όλες σχεδόν τις παραγωγικές δραστηριότητες, με πολύ χαμηλό κόστος, εκμεταλλευόμενοι αυτό το δυναμικό που έρχεται και συσσωρεύεται στη χώρα τους.

Στο πέρασμα των αιώνων, δημιουργήθηκαν μια σειρά από νόμοι, οι οποίοι στην ουσία ρυθμίζουν τους όρους με τους οποίους ένα κράτος δέχεται μετανάστες. Αυτοί οι όροι αλλάζουν από εποχή σε εποχή, ανάλογα με τα ζητήματα που αντιμετωπίζονται.

Στις σημερινές συνθήκες, στις σύγχρονες καπιταλιστικές συνθήκες, η τάση είναι να επιτρέπουν την είσοδο τόσων μεταναστών, όσους χρειάζεται η οικονομία τους συν έναν αριθμό –συνήθως μεγάλο– που να μπορεί να πιέζει το κόστος της εργατικής δύναμης, όχι μόνο των μεταναστών, αλλά και των ιθαγυνών εργατών.

Για να το πετύχουν αυτό, τα μέτρα που παίρνουν οι διάφορες κυβερνήσεις δεν αντιμετωπίζουν ριζικά το πρόβλημα, αλλά συντηρούν την παράνομη παρουσία των ανθρώπων αυτών, με μια σειρά από μέτρα που εμποδίζουν ή καθυστερούν στην πράξη τη νομιμοποίησή τους.

Αυτό γίνεται, όχι για να μειώσουν τον αριθμό των μεταναστών, όπως ισχυρίζονται. Στην πράξη, αυτά τα μέτρα ποτέ δεν μπόρεσαν να επηρεάσουν τη ροή των μεταναστευτικών ρευμάτων. Αυτά τα μέτρα δεν έχουν παρά ένα και μόνο αποτέλεσμα, να διατηρούν σταθερά έναν αριθμό μεταναστών στην παρανομία, στη μαύρη εργασία, να διευκολύνουν την αγορά.

Το σημερινό νομοσχέδιο, όπως και το προηγούμενο, κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση. Με τις ρυθμίσεις που προτείνονται και με τις ασαφείς έννοιες που περιέχει, όπως και το προηγούμενο άλλωστε, δυσκολεύεται η νομιμοποίηση των μεταναστών στη χώρα μας και διατηρούνται πάντοτε απειλές για απέλαση.

Σας ερωτώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πώς μπορεί να προστατευθεί ο μετανάστης από την κατηγορία του ύποπτου για τη δημόσια ασφάλεια. Πώς μπορεί να προστατευθεί ένας μετανάστης όταν αναγράφεται στον κατάλογο των ανεπιθύμητων με πλήρως αδιαφανείς διαδικασίες; Σε όλους είναι γνωστό το ακραίο επεισόδιο που ζήσαμε στις ημέρες μας στη Μεγάλη Βρετανία με τον Βραζιλιάνο μετανάστη. Αυτές οι αδιαφανείς διαδικασίες που δεν εγγυώνται την ασφάλεια και το δικαίωμα υπεράσπισης όποιου ζει στη χώρα μας, είναι απαράδεκτες και επικίνδυνες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σωστό είναι να γίνει προσπάθεια, οι μετανάστες στη χώρα μας να μπορούν να γεύονται τα ίδια δικαιώματα με τους ημεδαπούς πολίτες σε όλα τα κοινωνικά ζητήματα, εργασιακές σχέσεις, συνδικαλιστική συμμετοχή, δράση στα συνδικάτα, συμμετοχή στο σύστημα υγείας και παιδείας, χωρίς περιορισμούς, συμμετοχή στην ανάδειξη των αρχών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και μια σειρά από άλλα.

Εδώ έγινε μία συζήτηση προηγουμένως γι' αυτά τα ζητήματα. Η μεν Κυβέρνηση λέει ότι τα βλέπει αυτά τα ζητήματα, τα κατανοεί αλλά σαν χώρα, σαν κοινωνία ακόμη δεν είμαστε έτοιμοι για να μπορέσουμε να τα εφαρμόσουμε. Και ακριβώς λέει αυτό το νομοσχέδιο, προσπαθεί να συμβάλει προς αυτήν την κατεύθυνση, να οργανώσει τα πράγματα έτσι ώστε να μπορέσουν να ωριμάσουν οι συνθήκες εκείνες όπου οι μετανάστες «θα» αποκτήσουν ίσα δικαιώματα σε όλους αυτούς τους τομείς.

Πιστεύουμε ότι δεν ανταποκρίνεται στα πράγματα αυτό, ότι το θέμα δεν είναι τόσο ζήτημα οργάνωσης –χρειάζεται μία οργάνωση οπωσδήποτε και δημιουργία υποδομών– όσο είναι θέμα πολιτικής βούλησης. Και μία τέτοια πορεία, μία τέτοια πορεία πραγματικά ισότιμης αντιμετώπισης των μεταναστών, σκοντάφτει πάνω σε τεράστια οικονομικά συμφέροντα. Και αυτή είναι η πραγματικότητα. Ο ένας τραβάει από εδώ, ο άλλος τραβάει από εκεί, γιατί ας κάνουμε τον ισολογισμό στο θέμα της ανάπτυξης της οικονομίας μας σε αυτήν την περίοδο και στα τεράστια κέρδη που συσσωρεύτηκαν αυτήν την περίοδο. Πού οφείλονται; Ακριβώς σ' αυτήν τη μαύρη, την υποβαθμισμένη από άποψη πληρωμής, εργασίας αυτών των ανθρώπων.

Τέλος, κατά τη γνώμη μας θα πρέπει να πάψει αυτή η τακτι-

κή που πάρα πολύ καλλιεργείται, ότι ο μετανάστης είναι ο συνήθης ύποπτος για κάθε παρανομία στη χώρα μας. Και σωστά ειπώθηκε από προηγούμενους ομιλητές ότι σήμερα τα στατιστικά πια στοιχεία διαψεύδουν αυτήν την άποψη.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένα ζητήματα απ' αυτά που σήμερα υπάρχουν και λειτουργούν προς την κατεύθυνση της συντήρησης των δυσκολιών που έχουν οι μετανάστες για να μπορέσουν να νομιμοποιηθούν ή να δουλέψουν χωρίς δυσκολίες. Οι μετανάστες, όσο έχουν προσωρινή άδεια, δεν έχουν το δικαίωμα να βγαίνουν από τη χώρα μας και να επισκεφθούν τις οικογένειές τους.

Εγώ αναρωτιέμαι, το έχω ρωτήσει και στην προηγούμενη κυβέρνηση, ποια είναι η σκοπιμότητα αυτή, κύριε Υπουργέ; Γιατί ένας μετανάστης που έχει προσωρινή άδεια εργασίας να μην μπορεί να βγει από τα σύνορα και να επιστρέψει στη δουλειά του;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Με την προσωρινή άδεια μπορεί, κύριε συνάδελφε.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Για ελέγξετε το. Δεν μπορεί.

Στην πράξη μία τέτοια απαγόρευση δεν λειτουργεί, όπως θα ήθελε πιθανά ο νομοθέτης. Αναγκάζεται ένα μέρος τους, επειδή έχουν ασφυκτικά προβλήματα, να φύγει και να επιστρέψει ύστερα παράνομα στη χώρα μας. Αυτό γίνεται ιδιαίτερα με αυτούς που έχουν εύκολη πρόσβαση στην Ελλάδα, τους Αλβανούς.

Στις ρυθμίσεις για τη χορήγηση του status τού επί μακρόν διαμενόντος, προβλέπεται πενταετία συνεχούς παραμονής, αλλά η πενταετία θα αρχίσει να μετράει από τότε που ορίστηκε ο προηγούμενος νόμος του ΠΑΣΟΚ. Έγινε αυτή η διόρθωση από τον κύριο Υπουργό.

Και εδώ αιτιολόγησε ο κύριος Υπουργός λέγοντας ότι δεν ξέρουμε ποιος είναι και ποιος δεν είναι, για να μπορέσουμε να αρχίσουμε να μετράμε. Μα, στη χώρα μας αλλοδαποί υπάρχουν από τότε που ιδρύθηκε το ελληνικό κράτος και όλοι αυτοί οι αλλοδαποί, για να βρίσκονται εδώ πέρα, είχαν βίζα. Η διαδικασία απόκτησης ιθαγένειας όλα αυτά τα χρόνια με ποια κριτήρια γίνονταν; Ζητούσαν από τον ενδιαφερόμενο ν' αποδείξει πόσο καιρό είναι στη χώρα μας και μια σειρά από άλλες προϋποθέσεις. Και για την ιθαγένεια υπάρχει λόγος. Εδώ γιατί βάζετε αυτόν τον περιορισμό; Εφόσον κάνετε αυτό το ποιοτικό άλμα και αποδέχεστε ότι όταν ένας μετανάστης ζει στη χώρα μας πάνω από πέντε χρόνια, έχει το δικαίωμα –γιατί πρόκειται για δικαίωμα– να αποκτήσει την επί μακρόν διαμονή σε αυτήν τη χώρα, δώστε του με αυτό ακριβώς το στοιχείο το ουσιαστικό. Γιατί βάζετε όριο και λέτε ότι αυτό θ' αρχίσει να μετράει από εδώ και πέρα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Για δύο μήνες, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ αν θέλετε να παρέμβετε, θα ζητήσετε το λόγο και την άδεια.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δεν με καταλάβατε καθόλου, κύριε Υπουργέ. Εγώ δεν βάζω ως θέμα το πότε λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση, το πότε είπε ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ για το '97. Εγώ λέω να μην έχετε περιορισμό χρόνου. Μπορεί να αποδείξει ότι έμεινε συνέχεια στη χώρα μας πέντε χρόνια; Έχει το δικαίωμα να κάνει αίτηση για παραμονή μακράς διάρκειας. Αυτό λέω και ότι αυτό που βάζετε πάει προς την κατεύθυνση που έλεγα προηγουμένως. Θέλετε να διατηρήσετε έναν αριθμό παρανόμων και αυτός ο αριθμός των παρανόμων οι υπολογισμοί λένε ότι θα είναι διακόσιες χιλιάδες με τριακόσιες χιλιάδες κόσμος. Αυτό λέω, να νομιμοποιήσετε αυτό τον κόσμο και να του δώσετε τη δυνατότητα ν' αποκτήσει τη βεβαιότητα ότι είναι μέρος αυτής της κοινωνίας και ότι ισότιμα μπορεί να δραστηριοποιηθεί στους τομείς που μπορεί να δραστηριοποιηθεί.

Άλλα ζητήματα –θα τα πούμε πιο αναλυτικά στην κατ' άρθρον συζήτηση– είναι τα εξής: Η ρύθμιση για την έκδοση άδειας παραμονής προβλέπει πως, για να δοθεί αυτή η άδεια, θα πρέπει ο μετανάστης να έχει ορισμένα ένσημα. Και εδώ υπάρχει μία διαφοροποίηση. Ο αριθμός των ενσήμων θα καθορίζεται κάθε

χρόνο από τους Υπουργούς Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, από το σύνολο αυτών των Υπουργών. Κάθε χρόνο θα καθορίζουν αυτοί πόσα ένσημα πρέπει να έχει, για να μπορεί να πάρει ο μετανάστης άδεια. Ποια είναι η σκοπιμότητα αυτού; Γιατί δεν καθορίζονται ότι θα είναι τόσα τα ένσημα που χρειάζονται, εν πάση περιπτώσει, για να ξέρει ο μετανάστης να προγραμματίσει τη δουλειά του, να ξέρει ότι θα χρειαστεί τόσα ένσημα και ότι ύστερα θα πάει να πάρει την άδεια εργασίας;

Γιατί πρέπει κάθε φορά να είναι με την ψυχή στο στόμα για το τι θα αποφασίσουν οι υπουργοί, αν θα είναι δέκα, είκοσι ή πενήντα τα ένσημα κάθε χρόνο;

Για τα επιμέρους ζητήματα θα τα πούμε στην κατ' άρθρο συζήτηση. Θα αναφερθώ σε ορισμένες προτάσεις του κόμματός μας που πιστεύω ότι θα μπορούσαν να βελτιώσουν την κατάσταση των μεταναστών και να δοθούν λύσεις στα προβλήματα που υπάρχουν σύμφωνα και με τις παραδόσεις του λαού μας στα ζητήματα φιλοξενίας, αλλά και στο ύψος της ανθρωπίνης και πολιτιστικής στάθμης της σύγχρονης εποχής.

Θα ήθελα να κάνω μια παρένθεση. Εξακολουθεί να υπάρχει ο νόμος απαγόρευσης της συνδικαλιστικής δράσης των αλλοδαπών. Το έχετε υπ' όψιν σας αυτό. Πείτε πια ότι ο νόμος αυτός θα πάψει να ισχύει. Αυτό είναι μια πρόδοος. Να αφήσετε να εξελιχθούν τα πράγματα στη φυσική τους ροή.

Όπως ανέφερα και στην αρχή της ομιλίας μου οι μετανάστες θα πρέπει να μπορούν να γευτούν τα ίδια δικαιώματα με τους ημεδαπούς πολίτες στα κοινωνικά ζητήματα. Αυτό το νομοσχέδιο δεν αναφέρεται σ' αυτά τα ζητήματα και αυτό δημιουργεί μια σειρά από δυσκολίες στην ομαλή ενσωμάτωσή τους στην κοινωνία μας. Δικαιώματα όπως η συμμετοχή σε συλλογικές δραστηριότητες σε ζητήματα που τους αφορούν και συμμετέχουν στη διαμόρφωσή τους όπως είναι αυτά που συζητούσαμε προηγουμένως ακόμα και την εκλογή αντιπροσώπων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ή συμμετοχή στην συνδικαλιστική δράση.

Θα πρέπει όπου υπάρχουν απαγορεύσεις να συμβάλλετε σ' αυτό το νομοσχέδιο να καταργηθούν. Οι ρυθμίσεις που αφορούν το δίκαιο με έπ' αόριστο άδεια παραμονής να μην έχει περιορισμό την ημερομηνία έναρξης της ρύθμισης, αλλά να προσμετράται ο πραγματικός χρόνος παραμονής στη χώρα μας. Αν δεν θέλουμε να έχουμε από χέρι παράνομους τότε να δοθεί το δικαίωμα νομιμοποίησης σε όσους ήρθαν μέχρι τις 31/12/2004. Η άδεια παραμονής προτείνουμε να είναι αρχικά για δυο χρόνια. Η πρώτη ανανέωση να γίνεται στα τρία χρόνια και στη συνέχεια να δίνεται η άδεια για αόριστη διάρκεια. Να απλοποιηθούν οι διαδικασίες χορήγησης και ανανέωσης των αδειών διαμονής και εργασίας και ο καθορισμός των δικαιολογητικών των ενσήμων. Οι προϋποθέσεις πρόσβασης στη μισθωτή εργασία να είναι σταθερές και να μην εξαρτώνται κάθε φορά από υπουργικές αποφάσεις.

Θα ήθελα να κλείσω την ομιλία μου με την πρόταση να καταργηθούν αντιδραστικές διατάξεις.

Κύριε Υπουργέ, για να ολοκληρωθεί όλη αυτή η διαδικασία ομαλοποίησης, το είπαν και άλλοι στις ομιλίες τους και από τη συμπολίτευση, θα πρέπει να δημιουργηθούν οι κατάλληλες υποδομές που σήμερα δεν υπάρχουν ή να ενισχυθούν αυτές οι στοιχειώδεις που ήδη υπάρχουν. Για να μην γίνουμε πιο άλλη μια φορά μάρτυρες των απaráδεκτων καταστάσεων που ζήσαμε τα προηγούμενα χρόνια με τις τεράστιες ουρές και την απίστευτη ταλαιπωρία αλλά και να αποτρέψουμε την τροφοδότηση των κυκλωμάτων που λυμαίνονται τους μετανάστες για την έκδοση των απαραίτητων πιστοποιητικών και βεβαιώσεων που απαιτούνται, θα πρέπει να ενισχυθούν οι υπηρεσίες με το απαραίτητο προσωπικό και να δημιουργηθούν οι απαραίτητες υποδομές. Και αυτό το ζήτημα θα πρέπει στην πράξη να γίνει, κύριε Υπουργέ, και να μην δίνονται απλά υποσχέσεις γιατί εδώ είμαστε και θα δούμε πάλι ίδιες καταστάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Καστανίδη, θέλετε δευτερολογία ή τριτολογία;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Το χρόνο της δευτερολογίας μου θα ήθελα, κυρία Πρόεδρε. Θα είμαι πολύ σύντομος. Τέσ-

σερα λεπτά θα ήθελα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Δηλαδή, θα εξα-
ντλήσετε το δικαίωμα της δευτερολογίας σας τώρα με τα τέσ-
σερα λεπτά;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Αλλά θα έχω το δικαίωμα της
πρωτολογίας αύριο, κυρία Πρόεδρε.

Θα είναι μια πολύ σύντομη παρέμβαση όπως το συνηθίζου-
με, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη- Ψαρούδα): Έχετε πέντε
λεπτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαρι-
στώ. Θα είναι πραγματικά σύντομη η παρέμβαση.

Είναι ανάγκη να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις με αφορμή τη
συζήτηση που διεξήχθη μέχρι τώρα, και ιδιαιτέρως, την ομιλία
του Υπουργού Εσωτερικών μετά την ομιλία του Αρχηγού της
Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Τις σκέψεις μου για μια γενικότε-
ρη θεώρηση του μεταναστευτικού προβλήματος θα τις διατυ-
πώσω στη συνέχεια της συζήτησής μας. Αλλά είναι ανάγκη να
διευκρινίσουμε ορισμένα θέματα, κυρία Πρόεδρε.

Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ διατύπωσε μία δέσμη ιδεών για την
αντιμετώπιση του μεταναστευτικού προβλήματος. Ο Υπουργός
των Εσωτερικών, ο οποίος χαρακτήρισε καλές τις ιδέες της
Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αναρωτήθηκε γιατί ως κυβέρνηση
δεν τις εφάρμοσε. Η απάντηση είναι εξαιρετικά απλή.

Πρώτον, υπάρχουν θέματα, όπως η πιθανότητα χορήγησης
πολιτικών δικαιωμάτων, που χρειάζεται να αντιμετωπισθούν
αφού παρέλθει ικανός χρόνος από την εμφάνιση του προβλή-
ματος.

Τελευταία φορά που νομοθέτησε η κυβέρνηση για το συγκεκρι-
μένο θέμα ήταν το 2001. Ήδη τότε βρισκόμασταν περίπου
στα δέκα, έντεκα χρόνια μετά την έναρξη των πρώτων σοβαρών
μεταναστευτικών ροών. Είναι προφανές ότι η υποχρέωση τότε
των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ ήταν να οργανώσει τους πρώ-
τους σοβαρούς όρους υποδοχής των μεταναστευτικών ρευμά-
των και ασφαλώς σε μεταγενέστερο χρόνο θα σκεπτόταν θέμα-
τα που απαιτούν έναν αναγκαίο χρόνο ωρίμανσης, όπως είναι
τα πολιτικά δικαιώματα ή οι συνενώσεις των οικογενειών.

Άρα, λοιπόν, στο ερώτημα πότε κάποιος πρέπει να επέλθει, η
απάντηση είναι ότι προφανώς επεμβαίνει ανάλογα με την ωρι-
μότητα των συνθηκών και την ωριμότητα της κοινωνίας.

Εδώ θα μου επιτρέψετε, κυρία Πρόεδρε, να κάνω μία πολύ
κρίσιμη παρατήρηση.

Η Νέα Δημοκρατία ως αντιπολίτευση δεν συνεισέφερε στην
ώριμη αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων, που παρήχθησαν
στη χώρα μας εξαιτίας των έντονων μεταναστευτικών ροών.

Θα ήθελα να θυμίσω στον Υπουργό Εσωτερικών ότι Βουλευ-
τές της Νέας Δημοκρατίας, νομάρχες της Νέας Δημοκρατίας
σε πολύ υψηλούς τόνους ενίσχυαν τα πιο συντηρητικά ανακλα-
στικά ορισμένων στρωμάτων της ελληνικής κοινωνίας φωνάζο-
ντας το σύνθημα ότι οι αλλοδαποί παίρνουν τις δουλειές των
Ελλήνων ή διεκδικώντας να μην έχουν στοιχειώδη δικαιώματα
ανάλογα με αυτά που έχουν Έλληνες υπήκοοι.

Συνεπώς, σε αντίθεση με ό,τι κάνει σήμερα το ΠΑΣΟΚ, το
οποίο με ωριμότητα καταθέτει θετικές προτάσεις διευκολύνον-
τας το έργο της Κυβέρνησης, ο μεγάλος κορμός των πολιτι-
κών στελεχών της Νέας Δημοκρατίας σήκωνε κραυγές ενι-
σχώντας τα πιο συντηρητικά ανακλαστικά της ελληνικής κοι-
νωνίας και δυσκολεύοντας την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να νομο-
θετήσει.

Αναρωτήθηκε ο κύριος Υπουργός των Εσωτερικών γιατί ορι-
σμένες από τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν τις εφάρ-
μοσε ή δεν τις υιοθέτησε, δεν τις ενσωμάτωσε στο ελληνικό
δίκαιο το ΠΑΣΟΚ, όσο ήταν διακυβέρνηση της χώρας.

Υπενθυμίζω, κύριε Υπουργέ, ότι σειρά οδηγιών, που αφορούν
το μεταναστευτικό πρόβλημα, εξεδόθη τους τελευταίους μήνες
της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ νομο-
θέτησε, όπως είπα και πριν, το 2001 με το ν. 2910, και συνεπώς,
δεν είχε τότε τη δυνατότητα να ενσωματώσει πρωτοβουλίες της
Κοινότητας, οι οποίες πήραν τη μορφή οδηγιών αργότερα, μετά
το 2001. Συνεπώς δεν μπορείτε να εγκλείετε το ΠΑΣΟΚ γιατί
δεν τις εφάρμοσε.

Τέλος, σε ό,τι αφορά το ερώτημα το οποίο έθεσε ο Αρχηγός
της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, γιατί ζητάτε ως ελάχιστη προ-
ϋπόθεση για την άδεια διαμονής τη γνώση της ελληνικής γλώσ-
σας ή τη γνώση της ελληνικής ιστορίας και του ελληνικού πολι-
τισμού, αντιπείτε κύριε Υπουργέ στον Αρχηγό της Αξιωματι-
κής Αντιπολίτευσης- ότι τότε δεν πρέπει να επικαλείται τον Ισο-
κράτη.

Μα, διευκρινίζω, ότι ο κ. Παπανδρέου έθεσε ένα σαφές ερώ-
τημα. Εάν μεν πρόκειται να αποδοθεί η ελληνική ιθαγένεια, τότε
–είπε– «αντιλαμβάνομαι γιατί πρέπει να ζητήσουμε γνώση της
ελληνικής γλώσσας, της ιστορίας ή του ελληνικού πολιτισμού».
Όταν, όμως, πρόκειται για μία απλή άδεια διαμονής τον πρώτο
χρόνο στον οποίο κάποιος καταφθάνει στη χώρα μας, γιατί
ζητάτε τέτοιου είδους προϋποθέσεις;

Τέλος, κύριε Υπουργέ, να διευκρινίσουμε ένα ερμηνευτικό
πρόβλημα μεταξύ μας. Η πενταετία αρχίζει να μετράει από το
χρόνο εφαρμογής του ν. 2910 ανεξαρτήτως του χρόνου κατά
τον οποίο θα υποβληθεί η αίτηση από τον ενδιαφερόμενο.
Δηλαδή, ως ερμηνεύσουμε σωστά ότι κι αν σήμερα υποβληθεί η
αίτηση για να χαρακτηριστεί κάποιος ως μακροχρόνιως διαμέ-
νων, ο χρόνος ανατρέχει ήδη από την εφαρμογή του ν. 2910 και
όχι από το χρόνο υποβολής της αίτησης.

Θα κλείσω με μία φράση: Οι καλές ιδέες πολλές φορές έρχο-
νται στην αντιπολίτευση. Και όταν υιοθετούνται και επωάζονται
στο χρόνο της αντιπολίτευσης, σε οδηγούν πολύ γρήγορα στην
κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ο κύριος Υπουρ-
γός έχει το λόγο.

**ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών,
Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης):** Θα ήθελα να κάνω
μία σύντομη παρέμβαση, περισσότερο διευκρινιστική.

Πρώτα-πρώτα να ζητήσω συγνώμη από τον κ. Κολοζώφ. Είχα
μία υποχρέωση, που δεν μου επέτρεψε να είμαι παρών, παρ'
όλα αυτά παρακολούθησα την ομιλία του.

Θα ήθελα να πω ότι σε ό,τι αφορά το καθεστώς του επί
μακρόν διαμένοντος –μου δίνεται η δυνατότητα να το πω και
στον κ. Καστανίδη και να το διευκρινίσω– και αν πηγαίναμε πριν
–πράγμα που θα ήταν ανασφαλές, γιατί δεν έχουμε σίγουρο
χρόνο αφετηρίας, αφού ο ν. 2910/2001 κατά βάση ήταν αυτός
που επέτρεψε να ξέρουμε πότε χορηγείται μία οριστική άδεια
υπό όρους ασφάλειας στην Ελλάδα– ουσιαστικά αυτοί οι
άνθρωποι θα κέρδιζαν τέσσερις με πέντε μήνες, όχι παραπάνω.
Νομίζω πως θα ήταν κρίμα να θέσουμε εν αμφιβόλω την ασφά-
λεια δικαίου, που είναι απαραίτητη πολλές φορές σε τέτοια
θέματα, για τόσους λίγους μήνες, όταν ουσιαστικά με αυτήν την
προσθήκη την οποία κάναμε, ανατρέχουμε άριστα.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει, κύριε Καστανίδη, ότι αυτό που
μετράει για έναν άνθρωπο που σήμερα κάνει την αίτησή του,
είναι πότε πήρε, με βάση το καθεστώς του ν. 2910/2001, την
άδεια παραμονής του στην Ελλάδα. Εάν από τότε που πήρε την
άδεια παραμονής, με βάση το ν. 2910/2001, μέχρι σήμερα
έχουν τρέξει τα απαραίτητα χρόνια, τότε το πότε έκανε την
αίτηση δεν έχει απολύτως καμία σημασία. Γι' αυτό ακριβώς
έγινε. Αυτό ακριβώς υπονοούσε και η κοινοτική οδηγία.

Βεβαίως, μπορεί να ερμηνεύσει κανείς με πολλούς τρόπους
την κοινοτική οδηγία. Θα μπορούσα να μην ακολουθήσω την
άποψη της Επιστημονικής Υπηρεσίας και να πω: «Είναι δυνατόν
ποτέ μια κοινοτική οδηγία, η οποία βγήκε πριν από λίγους
μήνες, να σε υποχρεώνει να έχεις αυτού του είδους την ανα-
δρομή;» Νομίζω, όμως, ότι θα ήταν άδικο να κάνουμε μια τέτοια
στενή ερμηνεία. Είναι καλύτερα να πάρουμε την ευρύτερη
ερμηνεία.

Στο άλλο θέμα το οποίο μου θέσατε, το θέμα δηλαδή το
οποίο σχετίζεται με το γιατί το ΠΑΣΟΚ ως Κυβέρνηση δεν έκανε
τις αναγκαίες υποδομές, σωστό είναι αυτό που λέτε ότι οι οδη-
γίες βγήκαν αργότερα. Αλλά μια Κυβέρνηση η οποία μάλιστα
είχε την πρωτοβουλία στην Προεδρία να προωθήσει αυτές τις
οδηγίες, ξέρει ότι οι οδηγίες αυτές θα εφαρμοστούν σε λίγο.
Και ξέρει ότι σου ζητούν ήδη να φτιάξεις υποδομές για πολύ
σημαντικά θέματα, όπως το καθεστώς του επί μακρόν διαμένο-

ντος.

Νομίζω ότι οι κυβερνήσεις σήμερα πρέπει να έχουν και αυτήν την πρόνοια. Παρακολουθώντας τι γίνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως για θέματα που παίρνουν οι ίδιες τις πρωτοβουλίες, θα πρέπει να διαμορφώνουν τις υποδομές τους και να είναι έτοιμες για την εφαρμογή της οδηγίας.

Μη νομίζετε ότι το λέω θεωρητικά. Όταν αυτήν τη στιγμή έχουμε –είναι σε επίπεδο αρχών ακόμα– τις έντεκα αρχές του Γκρόνιγκεν για τα θέματα που αφορούν τα δικαιώματα των μεταναστών, που δεν έχουν διαμορφωθεί ούτε σε επίπεδο οδηγίας, εμείς, εάν κοιτάξετε το νομοσχέδιο, από τώρα έχουμε διαμορφώσει τους βασικούς άξονες για να προσαρμοσθούμε.

Είναι κρίμα σε τέτοια θέματα να περιμένουμε πρώτα να γίνει η οδηγία. Άλλωστε, οι χρόνοι είναι ασφυκτικοί. Το Δεκέμβριο η οδηγία άρχισε να ισχύει και να 'μαστε τον Οκτώβρη, που είμαστε σχεδόν υπερήμεροι. Κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις, νομίζω ότι είναι καλύτερα να ενεργούμε προηγουμένως, παρά να περιμένουμε.

Σε ό,τι αφορά το θέμα του τι συμβαίνει με τις κυβερνήσεις και τις αντιπολιτεύσεις, εγώ ξέρω –και αυτό νομίζω ότι συμβάλλει στη Δημοκρατία– ότι οι κυβερνήσεις πρέπει να έχουν αντιπολιτεύσεις, οι οποίες τους κάνουν κριτική και με τις ιδέες τις οποίες έχουν και με τις παρατηρήσεις τις οποίες κάνουν σχετικά με τις παραλείψεις τους.

Εκείνο το οποίο μου φαίνεται αξιοπερίεργο, είναι να έχεις κόμματα τα οποία όταν κυβερνούν, συνήθως παραπέμπουν στο μέλλον για τις υποχρεώσεις που έχουν έναντι του ελληνικού λαού, αλλά όταν βρίσκονται στην αντιπολίτευση, ξέρουν πάρα πολύ καλά τι πρέπει να κάνει μία κυβέρνηση! Τα κόμματα που συμπεριφέρονται με αυτόν τον τρόπο –το έχω πει και άλλη φορά στην Αίθουσα και συγνώμη που θα επαναλάβω– ακολουθούν την περίφημη ρήση του μεγάλου τενόρου Τζουζέπε ντι Στέφανο, που είχε πει «δεν έχω ανάγκη από συμβουλές για λάθη που μπορεί να κάνω μόνος μου»!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Επανερχόμαστε στον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Θεόδωρος Σκρέκας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έφερε ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, το οποίο συζητείται σήμερα στο Τμήμα, ο τίτλος του οποίου προσδίδει τη φιλοσοφία και το περιεχόμενό του, όπως είσοδος, διαμονή και κοινωνική ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών στην ελληνική επικράτεια.

Εγώ εδώ, κύριε Υπουργέ, θέλω να κάνω μία μικρή παρατήρηση εάν ο όρος «τρίτων χωρών» είναι δόκιμος. Μήπως μπορούσαμε να τον αλλάξουμε και να πούμε «άλλων χωρών»;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημοσίας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Είναι καθιερωμένο λόγω Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί μία ολοκληρωμένη παρέμβαση πρόταση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας σ' ένα τόσο μεγάλο θέμα, το θέμα το μεταναστευτικό. Ένα θέμα που έχει μία διαδρομή δεκαπέντε περίπου χρόνων και που εντάθηκε κυρίως από τις αρχές της δεκαετίας του 90 και συνεχίζεται μέχρι των ημερών μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

Η παρουσία του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στη σημερινή συζήτηση αυτού του κορυφαίου νομοσχεδίου θεωρείται κατά την άποψή μου θετική, όπως επίσης, θετική θεωρείται και η προσέγγιση την οποία έκανε στο περιεχόμενο του νομοσχεδίου, ενός νομοσχεδίου κύριοι συνάδελφοι, το οποίο αποτελείται από 98 άρθρα.

Συζητείται σήμερα το νομοσχέδιο αυτό επί της αρχής. Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας ο κ. Λυκουρέντζος έκανε μια εκτεταμένη και αναλυτική προσέγγιση της φιλοσοφίας αυτού του νομοσχεδίου. Εγώ θα μείνω σε πολύ λίγες παρατηρήσεις και σκέψεις που μπορώ να κάνω, σύμφωνα και με το χρόνο τον οποίο έχω.

Όταν σήμερα πέφτουν τα τείχη και ανοίγουν τα σύνορα των

χωρών, όταν η ζωή αλλάζει, όταν η προετοιμασία του κάθε πολίτη της κάθε χώρας να σταδιοδρομήσει είτε στη χώρα του είτε σε άλλη χώρα είναι καθημερινή, είναι ανάγκη πλέον και απαιτούνται κανόνες από όλα τα κράτη και από τη χώρα μας μιας συγκεκριμένης και αυστηρά προσδιορισμένης μεταναστευτικής πολιτικής.

Το νομοσχέδιο που ο Υπουργός και η Κυβέρνηση φέρνει σήμερα στο Τμήμα της Βουλής για να συζητηθεί έρχεται ν' αντιμετωπίσει αυτά τα θέματα, θέματα τα οποία δεκαπέντε χρόνια τώρα είχαν αφεθεί και αντιμετωπιζόνταν πρόχειρα, αποσπασματικά, απρογραμμάτιστα και βεβαίως, δημιουργήσαν αυτές τις παθογένειες, παθογένειες οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα, τελικά, να γιγαντωθεί η εκμετάλλευση των μεταναστών, οι αδικίες, η στρέβλωση του οικονομικού και κοινωνικού συστήματος της χώρας και βεβαίως, οι επιπτώσεις ήταν βαριές.

Το νομοσχέδιο αυτό δεν απευθύνεται μόνο στους μετανάστες. Απευθύνεται και αφορά συνολικά και την κοινωνία μας και την οικονομία μας. Γιατί η σωστή συμμετοχή, η σωστή λειτουργία, η σωστή απασχόληση του μετανάστη στη χώρα μας, έρχεται να αγγίξει όλους τους τομείς του εθνικού μας βίου. Γι' αυτό το νομοσχέδιο αυτό δεν περιορίζεται ως νομοσχέδιο μόνο στο Υπουργείο Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Αγγίζει όλα τα υπουργεία. Αγγίζει το Υπουργείο Παιδείας, το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, το Υπουργείο Απασχόλησης. Αγγίζει σχεδόν όλα τα υπουργεία. Και η Κυβέρνηση δια των 98 άρθρων έρχεται ν' αντιμετωπίσει αυτά τα θέματα που έρχονται και δημιουργούν πρόβλημα πλέον στον τόπο μας με τους μετανάστες που από χώρα εξαγωγής μεταναστών, γίναμε χώρα υποδοχής.

Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην τοποθέτησή του επί του νομοσχεδίου ουσιαστικά όπως και πολλοί εκ των αγορητών της Αντιπολίτευσης, είδαν ότι το νομοσχέδιο έρχεται ν' αντιμετωπίσει θέματα της περιόδου του 2000 και πριν και ότι δεν αφορά το 2005. Είναι νομικά άδικη και άστοχη αυτή η προσέγγιση γιατί εμείς το βλέμμα δεν το έχουμε στραμμένο προς τα πίσω. Το ΠΑΣΟΚ είναι κολλημένο εκεί. Βεβαίως αντλεί την επιχειρηματολογία του από την προηγούμενη περίοδο, μια περίοδο που είχε την ευθύνη ν' αντιμετωπίσει όλα αυτά τα θέματα και δεν το έκανε και έρχεται σήμερα να κάνει κριτική σ' ένα νομοθέτημα το οποίο είναι υπό συζήτηση.

Εγώ δεν είχα την τύχη να παρακολουθήσω το νομοσχέδιο και στην επιτροπή γιατί πέρασε από το πρώτο Τμήμα της Βουλής. Βλέποντάς το όμως καταλαβαίνω ότι γίνεται μία σοβαρή, μία πολύ υπεύθυνη προσέγγιση αντιμετώπισης του μεγάλου προβλήματος που η Ελλάδα είχε και συνεχίζει να έχει όλα αυτά τα χρόνια. Θα αναδειχτεί και από τη συζήτηση των άρθρων η ουσία και το βάθος της παρέμβασης η οποία γίνεται όπου εκεί πλέον και το Κοινοβούλιο αλλά και οι Έλληνες πολίτες θα διαπιστώσουν ότι το νομοθετικό έργο αυτής της Κυβέρνησης είναι υπεύθυνο, αυστηρό και πάει να νοικοκυρέψει τον τόπο. Έναν τόπο που επί είκοσι χρόνια κακοποιήθηκε από τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σκρέκα.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αντωνακόπουλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, πιστεύω πως ο τίτλος του υπό συζήτηση νομοσχεδίου «Είσοδος, διαμονή και κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια» δεν δικαιώνεται από τις διατάξεις που ακολουθούν. Και αυτό γιατί περί της κοινωνικής ένταξης λίγες προτάσεις υπάρχουν για να γίνουν νόμοι. Επίσης η φιλοσοφία που αποπνέει αυτό το κείμενο δεν διακρίνεται για την ιδιαίτερη κοινωνική ευαισθησία απέναντι στα προβλήματα των οικονομικών μεταναστών, παρά μόνο χαρακτηρίζεται από διάθεση ρυθμιστικής τακτοποίησης και περισσότερο διοικητικής προσέγγισης ενός μεγάλου κοινωνικού θέματος. Γιατί πράγματι είναι ένα μεγάλο κοινωνικό θέμα η παρουσία των οικονομικών μεταναστών με δημιουργικό βεβαίως περιεχόμενο και όχι ένα θέμα το οποίο θα πρέπει να το αφορίσουμε.

Αρχικά υπάρχει ένα μεγάλο ερώτημα στην ελληνική κοινωνία, το οποίο βεβαίως εντέχνως διαμορφώνεται και συνηρείται. Είναι πρόβλημα οι οικονομικοί μετανάστες; Είναι ένα αρνητικό μέγεθος για την ελληνική κοινωνία; Αυτό έχει απαντηθεί, βεβαίως, και σε επίπεδο Ευρώπης και σε επίπεδο Ελλάδας, αλλά υπάρχουν και φωνές που το αντιμετωπίζουν έτσι ως πρόβλημα.

Εάν δεν υπήρχαν οικονομικοί μετανάστες, θα έπρεπε να τους έχουμε εφεύρει. Αυτή είναι η απάντηση. Άρα είναι μία απαραίτητη συνιστώσα όχι μόνο στενά της οικονομικής ζωής της χώρας. Γιατί ο μετανάστης δεν είναι μια ουδέτερη οικονομική μονάδα από την οποία εμείς θα εισπράξουμε μία υπεραξία για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα όπου έχει θέση εργασίας στη χώρα και αφού τον απαξιώσουμε θα βρούμε έναν τρόπο να τον απεντάξουμε ή να τον στείλουμε από εκεί που ήλθε ή όπου μπορεί αλλού να πάει. Γιατί αυτή η αντίληψη δεν συνάδει ούτε με τον πολιτισμό μας, τον ελληνικό, αλλά ούτε βεβαίως με τις αξίες του ευρωπαϊκού πολιτισμού, που είμαστε αναπόσπαστο μέρος σήμερα.

Οι οικονομικοί μετανάστες λοιπόν έχουν συμβάλει τα μέγιστα στην πατρίδα μας, στο δημογραφικό πρόβλημα. Είναι το 10%. Είναι αυτοί που συγκρατούν τον κοινωνικό ιστό στην ακρώρεια της ελληνικής υπαίθρου, όπου βεβαίως κινδυνεύει με κατακερματισμό αν δεν έχει ξεκινησει για πολλούς λόγους κι ως μνη τους συζητήσουμε τώρα. Είναι αυτοί που στην οικονομική ανάπτυξη στις μεγάλες εθνικές προσπάθειες συνέβαλαν με τον ιδρώτα τους ως ανειδίκευτοι εργάτες. Είναι αυτοί που ως εργάτες γης υπάρχουν και συντηρούν ακόμη την ελληνική γεωργία, η οποία βεβαίως πιέζεται αφόρητα και θα έλεγα ασφυκτικά, που μπορεί να είναι και ως επιπλέον εξαφανίσεως από την πίεση από την Κοινή Αγροτική Πολιτική.

Η υφιστάμενη κατάσταση στο κανονιστικό πλαίσιο της χώρας σήμερα που αφορά τους οικονομικούς μετανάστες χαρακτηρίζεται από τον ν. 2110/2001. Είναι ένας νόμος που σ' εκείνο το πολιτικό timing ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την είσοδο, τη διαμονή και την εργασία. Κάποια χρόνια μετά από αυτόν τον νόμο είμαστε στο πολιτικό timing της απασχόλησης του πολιτικού συστήματος της χώρας με την ένταξη αυτών των ανθρώπων στην κοινωνία. Αυτό όμως, δεν απαντάται σήμερα στο βαθμό που απαιτούν οι συνθήκες από το υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

Βέβαια, μπορεί κάποιος να μας κατηγορήσει και να πει ότι έγιναν βήματα αργά στο παρελθόν. Αυτό είναι προς συζήτηση. Είναι διαπίστωση όμως ότι ο νόμος που ψηφίστηκε στην Ελλάδα το 2001, στην Ισπανία ψηφίστηκε το 2005. Δηλαδή, υπάρχουν διακυμάνσεις και αποκλίσεις για το κατά πόσο έγκαιρα ή λίγο καθυστερημένα αντιδράσαμε σ' ένα μεγάλο φαινόμενο το οποίο είναι ιστορικό φαινόμενο στην περιοχή μας αλλά και κοινωνικό. Δεν μπορεί να προσαρμοστεί εύκολα μέσα σ' ένα διοικητικό πλαίσιο.

Ο νόμος που συζητάμε σήμερα μέσα από το εισαγωγικό σημείωμα δείχνει ότι υποβόσκουν ως αίτια της νέας νομοθετικής πρωτοβουλίας κάποιες ιδιότητες και χαρακτηριστικά του κόσμου της προσφυγιάς και της μετανάστευσης, που τον αδικούν. Γίνεται επίκληση της εγκληματικότητας που κατά την άποψή μου είναι ένα κατασκευασμένο επικοινωνιακό πρότυπο σε σχέση με το μετανάστη. Δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα διότι έτσι ομολογούν και οι μελέτες για την εγκληματικότητα. Ελάχιστα συμβάλουν οι οικονομικοί μετανάστες στο σύνολο της εγκληματικότητας στη χώρα.

Επίσης, πιστεύεται ότι οι μετανάστες είναι υπεύθυνοι για την ανεργία. Αυτό εκτοξεύεται ως κατηγορία και ως δικαιολογία. Είναι λάθος διότι οι οικονομικοί μετανάστες ασχολούνται ως εργάτες γης, ως ανειδίκευτοι εργάτες και στα πλαίσια της οικιακής οικονομίας. Εκεί ως Έλληνες έχουμε μηδενική ανεργία. Έτσι λέει η μελέτη της ΓΣΕΕ. Επομένως δεν υπάρχει ανταγωνισμός στο επίπεδο της εργασίας από τους οικονομικούς μετανάστες στο εγχώριο εργατικό δυναμικό.

Όσον αφορά τον αθέμιτο ανταγωνισμό ότι η παρουσία τους εδώ δημιουργεί συνθήκες μαύρης εργασίας, είναι ευθύνη του κράτους που δεν εφαρμόζει τους κανονισμούς και τους νόμους. Η πολιτεία ήρθε με νόμο να νομιμοποιήσει την υπερεργασία που μέχρι χθες ήταν μαύρη εργασία και την κατάργηση

του οκταώρου, αλλά και την διευθέτηση χρόνου ουσιαστικά με διευθυντικό δικαίωμα. Άρα, εξέλειπαν και αυτοί οι λόγοι. Επίσης, μέσα από το εισαγωγικό σημείωμα του νομοσχεδίου υποβόσκει και η ξενοφοβία. Ακούστηκε ο Υπουργός να λέει ως έμμεση κατηγορία ότι οι μετανάστες συμμετείχαν κάτω από περιέργους όρους στις εσωκομματικές διαδικασίες του ΠΑΣΟΚ. Αυτή είναι μια πολιτική διαπίστωση ότι το ρεύμα των μεταναστών στη χώρα μας είναι προοδευτικό πολιτικά όπως ήταν πάντα. Αυτό συνέβη και με τους ομοεθνείς μετανάστες από τη Μικρά Ασία. Αυτό ενοχλούσε τις συντηρητικές κυβερνήσεις. Έχουν καταγραφεί πολιτικά οι προτιμήσεις τους. Γι' αυτό επιχειρείται το καθεστώς του επί μακρόν διαμένουστος να γίνει καθεστώς του επί μακρόν διαιωνίζοντος το πρόβλημα, ούτως ώστε αυτοί οι άνθρωποι να μην έχουν στο ορατό πολιτικό μέλλον πολιτικά δικαιώματα διότι είναι καταγεγραμμένοι πλειοψηφικά ενάντια σε συντηρητικές προσεγγίσεις, αφού ο μετανάστης είναι φύσει προοδευτικό μυαλό. Είναι αυτός που ψάχνει, αυτός που αγωνίζεται, αυτός που θέλει τη συλλογικότητα. Άρα, πρέπει να μεταποπιστεί χρονικά η αφομοίωσή του που θα γίνει στην κοινωνία που θα γίνει μέσα από τα πολιτικά του δικαιώματα γιατί δεν θα είναι σύμμαχος.

Αντ' αυτού έχουν γίνει κάποιες παρεμβάσεις της σημερινής κυβέρνησης στο κράτος οι οποίες επιδεινώνουν το πρόβλημα. Διαλύθηκαν οι υπηρεσίες καταγραφής των μεταναστών στις περιφέρειες, μέσα από διορισμό κομματικών εγκάθετων. Αυτή ήταν η πρώτη κίνηση σε κομματικό επίπεδο. Είχαμε και διάλυση των υπηρεσιών ελέγχου. Η χώρα μας έχει τα μεγαλύτερα θαλάσσια σύνορα. Ήδη σε ενάμιση χρόνο έχουν μετατεθεί χίλιοι τριακόσιοι λιμενικοί, το 1/3 του σώματος με κομματικά κριτήρια. Έγιναν οκτακόσιες μεταθέσεις αξιωματικών της Αστυνομίας φέτος. Έγινε πλήρης απορύθμιση της λειτουργίας αυτού του σώματος που έχει σχέση με τη λαθρομετανάστευση.

Παράλληλα υπήρξαν ανακοινώσεις για τη σύσταση της Αγροφυλακής που όπως είπε ο Πρόεδρος μας, εκεί που εμφανίζεται η αγροτική δραστηριότητα, προφανώς θα φέρετε τους αγροφύλακες για να κυνηγούν τους οικονομικούς μετανάστες και να γίνεται αυτή η γνωστή καταδοτική λειτουργία ενός ενστόλου συστήματος που από το παρελθόν θυμόμαστε πολύ καλά και γραφικά, αλλά εκείνοι που τα είχα βιώσει, οι αναμνήσεις είναι επώδυνες.

Επομένως με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, δεν βελτιώνεται η κατάσταση ενώ υπάρχουν προτάσεις όπως να δώσουμε δικαίωμα να συμμετέχουν στις τοπικές εκλογές οι οικονομικοί μετανάστες. Να δοθεί η ιθαγένεια στη δεύτερη γενιά, δηλαδή στα παιδιά που γεννήθηκαν εδώ. Επίσης, να υπάρξει ειδική αιτιολόγηση. Δεν μπορεί αναπαιολόγητα κανείς να απορρίπτεται. Πρέπει να υπάρχει δικαστικός έλεγχος πάνω σ' αυτές τις πράξεις. Ο κρατικός μηχανισμός, η αποκέντρωση, να στελεχωθεί κι άλλο και η Τοπική Αυτοδιοίκηση να έχει έναν πιο ενεργό ρόλο μέσα από τα ΚΕΠ, να υπάρξει η ενιαία άδεια διαμονής και εργασίας που εισάγει αυτό το νομοσχέδιο. Διότι πράγματι, δεν είμαστε σαρωτικά αρνητικοί σ' αυτό το νομοσχέδιο, όμως το πνεύμα του δεν ανταποκρίνεται στο timing και σ' αυτά που έχει παρατηρήσει το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής και το Κέντρο Ερευνών Μειονοτικών Ομάδων που δεν κλήθηκε να συμμετάσχει στο διάλογο επεξεργασίας του νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Η κ. Τζάκρη, έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που επιθυμεί να αντιμετωπίσει ένα τεράστιο θέμα που απασχολεί ολόκληρη την ελληνική κοινωνία και έχει και πολλές προεκτάσεις.

Οι παγκόσμιες οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, άλλαξαν τον μεταναστευτικό χάρτη, επηρεάζοντας και τη χώρα μας η οποία ενώ ήταν χώρα εξαγωγής μεταναστών, έχει γίνει σήμερα κέντρο υποδοχής τους.

Η γεωστρατηγική θέση της Ελλάδας, η αναμφισβήτητη οικονομική ανάπτυξη των τελευταίων χρόνων και οπωσδήποτε οι εσωτερικές κοινωνικές μεταβολές, ευνόησαν την είσοδο χιλιά-

δων μεταναστών τους οποίους όμως η χώρα δεν μπόρεσε ν' αντιμετωπίσει σωστά και μεθοδικά είτε λόγω ελλειπών νομοθετικών πλαισίου, είτε ελλειπών λοιπών υποδομών.

Η μεταναστευτική πολιτική της Ελλάδας από το 1929 τουλάχιστον στηρίχτηκε σε τρεις νόμους. Ο τελευταίος νόμος, ο 2910, από τη στιγμή που ψηφίστηκε μέχρι σήμερα, έχει υποστεί δεκατέσσερις τροποποιήσεις. Επομένως κάθε άλλο παρά για σταθερότητα μπορούμε να μιλάμε.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, κυφορείτο εδώ και περίπου ένα χρόνο μέχρι την κατάθεσή του και τη συζήτησή του από την αρμόδια επιτροπή και έφτασε εδώ στο τέλος του περασμένου Ιούνη.

Θα ήθελα να επισημάνω το παράδοξο της συζήτησης στο θερινό Τμήμα ενός νομοσχεδίου με 100 άρθρα, οι ρυθμίσεις του οποίου αφορούν ολόκληρη την ελληνική κοινωνία, μέρος της οποίας αποτελούν και οι χιλιάδες μετανάστες που ζουν σήμερα στη χώρα μας, νόμιμα ή παράνομα.

Η παραδοξότητα αυτή εντείνεται ακόμα περισσότερο όταν το νομοσχέδιο αυτό αφορά ατομικά δικαιώματα, των οποίων η ρύθμιση αποτελεί αρμοδιότητα της Ολομέλειας του ελληνικού Κοινοβουλίου και όχι Τμήματος, όπως το Σύνταγμα στο άρθρο 72 ορίζει.

Κανείς δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο πάσχει. Κανείς δεν εθελουφλεί μπροστά στο μεγάλο αυτό οικονομικό και κοινωνικό ζήτημα. Δεν υπήρχε όμως λόγος να επιδειχθεί τέτοια σπουδή από την πλευρά της Κυβέρνησης. Αυτό που περιμέναμε ήταν η δημιουργία ενός νομοσχεδίου που θα αποτελούσε την κατάληξη μιας διαδικασίας στην οποία θα λαμβανόταν υπ' όψιν η εμπειρία της εφαρμογής του καταργούμενου σήμερα νόμου και οι απόψεις όλων των εμπλεκόμενων φορέων.

Αναρωτιέμαι αν ζητήθηκε η γνώμη μέσω του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης των προϊσταμένων των υποδιευθύνσεων αλλοδαπών της χώρας και αν όχι τουλάχιστον της Αθήνας και Θεσσαλονίκης. Ρωτήσαμε τη γνώμη αυτών που καλούμε να εφαρμόσουν τις όποιες διατάξεις ψηφίζουμε; Αξιοποιήθηκε η εμπειρία άλλων κρατών που αντιμετώπισαν παρόμοιες καταστάσεις; Ρωτήθηκαν οι δικηγόροι σύλλογοι της χώρας, ώστε να καταθέσουν τις απόψεις τους, μιας και οι δικηγόροι είναι αυτοί που αντιμετωπίζουν στην πράξη ως επί το πλείστον την εφαρμογή των όποιων διατάξεων ψηφίζονται; Ρωτήθηκαν οι εκπρόσωποι των οργανώσεων των διαφόρων εθνότητων που βρίσκονται στη χώρα μας, ώστε να καταθέσουν γραπτά τις απόψεις τους;

Θα περίμενε κανείς, αγαπητοί συνάδελφοι, να έχουν προηγηθεί όλα αυτά πριν καταλήξουμε στη συζήτηση του νομοσχεδίου, το οποίο περιλαμβάνει μερικές θετικές ρυθμίσεις, απέχει όμως από το να επιλύει προβλήματα που η Ελλάδα στάθηκε ανέτοιμη τόσα χρόνια να τα αντιμετωπίσει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μια σύγχρονη μεταναστευτική πολιτική θα έπρεπε να ενσωματώνει κάποιες βασικές αρχές.

Πρώτα απ' όλα, θα πρέπει να σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα και κατά δεύτερον, την αρχή της ίσης μεταχείρισης ως προς τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, ως προς την ελεύθερη πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη, στην εκπαίδευση και την κοινωνική ένταξη.

Μια σύγχρονη αντιμετώπιση του ζητήματος θα έπρεπε να προβλέπει την ένταξη των μεταναστών στον κοινωνικό ιστό και όχι τη στείρα ενσωμάτωσή τους ακόμα και με την αναγνώριση πολιτικών δικαιωμάτων. Επίσης, πρέπει να ανατρέψει την καθιερωμένη άποψη ότι οι αλλοδαποί μετανάστες κλέβουν και παίρνουν τις δουλειές και το μεροκάματο των Ελλήνων.

Εγώ προσωπικά, μεταφέροντας και την εμπειρία μου από την Πέλλα, ξέρω ότι σήμερα όλη η αγροτική παραγωγή σε ολόκληρη την Ελλάδα στηρίζεται στην αλλοδαπή εργασία. Το ίδιο γίνεται και στη οικοδομή. Αυτό έγινε και με την κατασκευή των μεγάλων έργων στην Αθήνα εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων.

Επομένως, το επιχείρημα ότι οι αλλοδαποί υποκαθιστούν εργασίες Ελλήνων εργαζομένων δεν ευσταθεί. Το είπαμε και το τόνισε και ο εισηγητής μας πως κάποια θετικά βήματα γίνονται κυρίως με την ενοποίηση της άδειας παραμονής με την άδεια εργασίας.

Δεν μπορώ όμως να καταλάβω τους περιορισμούς που προβλέπονται, για παράδειγμα κατά την άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης μετακίνησης και επιλογής εργασίας.

Όσον αφορά τις διοικητικές απελάσεις, όπως μπορεί εύλογα να καταλάβει κανείς, η γενική διάταξη του άρθρου 76 παράγραφος 1 περίπτωση β', η οποία υπήρχε και στο ν. 2910, ορίζει ότι η διοικητική απέλαση του αλλοδαπού επιτρέπεται αν έχει παραβιάσει τις διατάξεις του νόμου αυτού, αφήνοντας έτσι ένα παράθυρο για αθρόα παραγωγή διοικητικών απελάσεων.

Δεν κατανοώ επίσης γιατί η άσκηση προσφυγής κατά της απόφασης απέλασης να γίνεται πλέον ενώπιον του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και δεν διατηρείται η αρμοδιότητα του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας.

Οι προθεσμίες δε που τίθενται για την άσκηση και για την έκδοση απόφασης είναι τελείως ανεδαφικές. Δεν είναι δυνατόν η αρμόδια υπηρεσία να αποφαινεται επί προσφυγής κατά απόφασης απέλασης μέσα σε τρεις μέρες.

Γνωρίζετε ότι σήμερα και προκειμένου να αποσυμφορίζονται οι άθλιοι χώροι κράτησης των αλλοδαπών, όταν παρέλθει το τριήμερο μέσα στο οποίο οφείλει ο Περιφερειάρχης να απαντήσει υπάρχει διαταγή της Υποδιεύθυνσης Αλλοδαπών να απελαύνεται ο αλλοδαπός που έχει ασκήσει προσφυγή, αλλά ο Περιφερειάρχης δεν έχει ακόμα απαντήσει; Είναι αυτά σημάδια και τρόποι συμπεριφοράς μιας σύγχρονης δημοκρατικής χώρας που θέλει να σέβεται και τις διεθνείς της υποχρεώσεις; Νομίζω πως σαφώς όχι.

Ρωτήσαμε άραγε την Ένωση των Διοικητικών Δικαστών για το πώς αντιμετωπίζουν τη διαδικασία των αντιρρήσεων του άρθρου 76 παράγραφος 2; Γνωρίζετε με ποια στοιχεία αναγκάζονται να εκδίδουν αποφάσεις; Μόνο με την απόφαση της απέλασης και όσα στοιχεία μπορεί να προσκομίσει ο δικηγόρος που υπερασπίζεται τον αλλοδαπό που βρίσκεται υπό κράτηση.

Σημαντική είναι και η διάταξη του άρθρου 97, έτσι όπως διαμορφώθηκε μετά τις τροποποιήσεις του Υπουργού στην αρμόδια επιτροπή κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου.

Είναι υποχρέωσή μας, από τη στιγμή που δεν μπορούμε να ελέγξουμε την είσοδο των μεταναστών στη χώρα μας, να δίνουμε την ευκαιρία σε αυτούς που εισήλθαν παράνομα να νομιμοποιούνται, να λαμβάνουν τις σχετικές άδειες και να γράφονται στους οικείους ασφαλιστικούς φορείς.

Τα οφέλη είναι πολλαπλά για όλους. Η ιδιομορφία της ελληνικής συννοσηρογραφίας, η έλλειψη και η αδυναμία του κρατικού μηχανισμού, παρά τις σημαντικές προσπάθειες που έγιναν τα τελευταία χρόνια με τη συγκρότηση του Σώματος των Συννοσηροφυλάκων και την ενίσχυση του Λιμενικού Σώματος, να αποτρέψουν την είσοδο ατόμων στο ελληνικό έδαφος χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα, έχουν δημιουργήσει ένα μεγάλο αριθμό αλλοδαπών που ζουν και δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα παράνομα.

Είναι λοιπόν σημαντικό, όπως και στο παρελθόν έτσι και τώρα, εφόσον το πρόβλημα εξακολουθεί να υπάρχει, να δοθεί μία ευκαιρία σ' αυτούς να νομιμοποιηθούν και να ενταχθούν στον κοινωνικό και εργασιακό ιστό της χώρας μας.

Μία μόνο παρατήρηση και επιφύλαξη ταυτόχρονα. Λέει η παράγραφος 11 περίπτωση α' του άρθρου 91 ότι χορηγείται άδεια διαμονής, εφόσον δεν συντρέχουν στο πρόσωπό τους λόγοι δημόσιας τάξης και ασφάλειας. Δεν θα έπρεπε η πρόβλεψη αυτή να εξειδικευτεί; Αναφερόμαστε στις καταδικαστικές αποφάσεις ή σε τέλεση αξιόπλητης πράξης ή σε τι επιτέλους;

Σίγουρα μία καταδίκη για σωματεμπορία ή για διακίνηση ναρκωτικών αποτελεί λόγο δημόσιας τάξης και ασφάλειας. Το ίδιο όμως θα αντιμετωπίσουμε κάποιον που διακινούσε ναρκωτικά με κάποιον που διακινούσε, για παράδειγμα, κλεψίτυπους ψηφιακούς δίσκους, τα γνωστά σε όλους μας πλαστά cd; Νομίζω ότι αυτό επιβάλλεται πολύ περισσότερο όταν ο αλλοδαπός δεν γνωρίζει ότι το έγκλημα αυτό τιμωρείται ως κακούργημα.

Η συγκεκριμένη αυτή ρύθμιση είναι εξαιρετικά ασαφής και νομίζω ότι θα έπρεπε να αποσαφηνισθεί περαιτέρω.

Από τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου είναι σαφής η κατεύθυνση το βασικό ρόλο στην αδειοδοτική εργασία να τον παίζουν πλέον οι περιφέρειες. Ενδεχομένως αυτή η συγκέντρωση να

δράσει αποτρεπτικά εναντίον της μάστιγας της γραφειοκρατίας.

Έχετε προβλέψει όμως με τι δυναμικό, πώς και με ποιους μηχανισμούς λειτουργούν σήμερα οι αρμόδιες υπηρεσίες των περιφερειών ανά την Ελλάδα; Κάντε μία βόλτα στην πλατεία Θεάτρου, όπου στεγάζεται η αρμόδια υπηρεσία της Περιφέρειας Αττικής, για να δείτε πώς εργάζονται οι αρμόδιοι υπάλληλοι και κυρίως πώς εξυπηρετούνται οι συναλλασσόμενοι, κυρίως αλλοδαποί και δικηγόροι.

Ελπίζω μέχρι την ημερομηνία εφαρμογής των νέων διατάξεων του υπό ψήφιση νόμου αυτά τα λειτουργικά ζητήματα και τα ζητήματα υποδομών να έχουν επιλυθεί. Διαφορετικά μεταφέρουμε ένα τμήμα της γραφειοκρατίας από ένα μέρος της Δημόσιας Διοίκησης σε ένα άλλο.

Ο όλος μηχανισμός αποτελεί ένα δαιδαλώδες και πολύπλοκο σύστημα, στα γρανάζια του οποίου βρίσκονται και κάποιοι που εκμεταλλεύονται αυτές τις αδυναμίες και αγκυλώσεις. Είναι σαφές ότι όσο πιο απλά κάνουμε τα πράγματα τόσο πιο αποτελεσματικά γίνονται.

Πολύ ορθώς ο κύριος Υπουργός έλαβε υπ' όψιν τις επιφυλάξεις της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής αναφορικά με το καθεστώς και τις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας παραμονής στους υπηκόους τρίτων χωρών, οι οποίοι θεωρούνται επί μακρόν διαμένοντες. Πρέπει να προσεχθεί η ταύτιση και ο συγχρονισμός με τις ρυθμίσεις της κοινοτικής νομοθεσίας που έχουμε ήδη ενσωματώσει.

Τέλος, νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι η Ελλάδα δοκιμάζεται αναφορικά με την ικανότητά της να ενσωματώσει ορθά και αποτελεσματικά τους μετανάστες. Αποτελεί χρέος της ελληνικής πολιτείας απ' ενός να μην παραβλέψει το μεγάλο αυτό φαινόμενο και τις προεκτάσεις του, αλλά να το αντιμετωπίσει με τρόπο που να οδηγήσει σε μια αρμονική και δημιουργική συμβίωση των Ελλήνων πολιτών με τους μετανάστες, που να σέβεται την αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα των μεταναστών, που είτε από επιλογή τους είτε τυχαία βρέθηκαν στη χώρα μας. Θα τους αντιμετωπίζει ισότιμα, προσφέροντάς τους ίσες ευκαιρίες στην εργασία, στην εκπαίδευση, στην υγεία. Οφείλει και η πολιτεία να μην αποβλέπει εισπρακτικά αλλά ουσιαστικά στη ρύθμιση του ζητήματος.

Στα μεγάλα αυτά θέματα το παρόν νομοσχέδιο αποτυγχάνει να δώσει λύση, παρά τις όποιες αποτελεσματικές και θετικές ρυθμίσεις περιλαμβάνει. Για το λόγο αυτόν το καταψηφίζω.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας) : Ευχαριστούμε την κ. Τζάκρη.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Ελπίδα Τσουρή.

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ : Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ μίλησε για διαφορά στις φιλοσοφίες των δύο κομμάτων και είναι πράγματι έτσι. Η λυγερά δεσποινίς, η οποία ήταν Αλβανίς και ενέπνευσε τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας σκέψεις περί του μνημειώδους ελληνικού πολιτισμού, αποτυπώνει –νομίζω– με τρόπο γλαφυρό και τη «φιλοσοφία», την αντίληψη της κυβερνώσας παράταξης για το χειρισμό και την όλη νοοτροπία με την οποία αντιμετωπίζει ένα ευαίσθητο πράγματι κοινωνικό θέμα.

Ο τρόπος αντιμετώπισης των μεταναστών και η πολιτική που ακολουθείται για τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών δεν είναι απλώς ένα θέμα το οποίο αφορά στις σχέσεις μας χώρας –της χώρας μας συγκεκριμένα– με υπηκόους τρίτων χωρών. Είναι ένα θέμα πρωτίστως κοινωνικό, κατ' εξοχήν πολιτικό, που έχει να κάνει με την ίδια την κοινωνία μας, αλλά και με την ίδια την ποιότητα του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Η Κυβέρνηση με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο ταυτίζεται με ξενοφοβικές και κρυπτοξενοφοβικές αντιλήψεις, γιατί ακριβώς δεν μπορεί να αντιληφθεί ότι εν έτει 2005 είναι αδιανόητο η αντιμετώπιση του μεταναστευτικού φαινομένου να περιορίζεται στην οργάνωση υποδοχής των αλλοδαπών στη χώρα μας, ρυθμίζοντας σε μερικές περιπτώσεις μάλιστα με τρόπο αρνητικό ζητήματα εισόδου και νομιμοποίησής τους.

Το γεγονός ότι στη χώρα μας ζει και εργάζεται ένας πράγμα-

τι μεγάλος αριθμός εργαζομένων αλλοδαπών μεταναστών, όπως και σε ολόκληρη την Ευρώπη, είναι δεδομένο. Το ζητούμενο από μια νομοθετική παρέμβαση σήμερα θα έπρεπε να είναι ο καθορισμός ενός πλαισίου που θα εξασφαλίζει την ενσωμάτωση, την ένταξη ή καλύτερα την αρμονική συνύπαρξη των ανθρώπων αυτών με τις κοινωνίες στις οποίες ζουν και δημιουργούν.

Για να είμαστε σαφείς –θέλουμε να είμαστε σαφείς στο σημείο αυτό– θεωρούμε τους μετανάστες συμπολίτες μας, οι οποίοι ζουν και εργάζονται στο ίδιο με μας κοινωνικό σύνολο και αποτελούν μέλη-μονάδες του ίδιου με εμάς κοινωνικού συνόλου. Κατά συνέπεια θα πρέπει να μοιραζόμαστε τις ίδιες θεμελιώδεις αξίες, τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις.

Μετά τη Συνθήκη του Άμστερνταμ με την κινητοποίηση της μεταναστευτικής πολιτικής υπήρξε και κοινή διαπίστωση ότι στο παρελθόν, όταν λαμβάνονταν μέτρα για τη μετανάστευση, απέβλεπαν κυρίως στην παύση της μεταναστευτικής ροής. Από την άποψη αυτή ήταν κυρίως μέτρα αστυνομικής φύσης. Γρήγορα, όμως, συνειδητοποιήθηκε ότι τα μέτρα αυτά δεν ήταν κατάλληλα ούτε για την αντιμετώπιση της εισροής μεταναστών ούτε για τη διαχείριση του εισαχθέντος μεταναστευτικού πληθυσμού ούτε ακόμη για τις σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις τρίτες χώρες, τις χώρες εκροής μεταναστών.

Η πολιτική της μηδενικής μετανάστευσης απέτυχε, ενώ η νόμιμη μετανάστευση δεν κάλυπτε ούτε το 10% της συνολικής μετανάστευσης. Η Κυβέρνηση, φέρνοντας προς ψήφιση το παρόν νομοσχέδιο, αποδεικνύει ότι ταυτίζεται με την ανασφάλεια και την ξενοφοβία, πιστεύοντας ότι η μόνη πρακτική διαχείρισης του φαινομένου της μετανάστευσης σχετίζεται εξ ολοκλήρου με τον περιορισμό του αριθμού των μεταναστών που εισέρχονται στη χώρα και στη δημιουργία ενός οργανισμού, που θα εξαντλεί τις αρμοδιότητές του στα διαδικαστικά της εισόδου και της απέλασής τους.

Και βέβαια, στο σημείο αυτό η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν πρωτοτυπεί. Εάν μελετήσουμε τον αντίστοιχο νόμο της Ιταλίας, τον Bossi Fini της κυβέρνησης Μπερλουσκόνι, θα αντιληφθούμε ποιοι είναι οι ιδεολογικοί εμπνευστές της. Παρωχημένες, λοιπόν, και αποδεδειγμένα αποτυχημένες πολιτικές από μια παρωχημένη και αποτυχημένη Κυβέρνηση, όπως και η κυβέρνηση της Ιταλίας.

Μια σύγχρονη μεταναστευτική πολιτική θα έπρεπε να προσανατολίζεται στην αντιμετώπιση των φαινομένων ρατσισμού και ξενοφοβίας, που διαρκώς μεγαλώνουν. Στις σύγχρονες πολυπολιτισμικές κοινωνίες, η ενσωμάτωση και η κοινωνική ένταξη με την ύπαρξη υποχρεώσεων, αλλά και δικαιωμάτων στους μετανάστες, οι οποίοι θα έχουν ενταχθεί στην ελληνική κοινωνία, όταν αυτή θα έχει καταφέρει να τους κάνει να μη νιώθουν ξένοι και περιθωριοποιημένοι μέσα της, πρέπει να είναι ο στόχος.

Στη νέα πολιτική καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης εντάσσεται και η οδηγία για την καταπολέμηση των δικτύων εκμετάλλευσης των μεταναστών, κάτι που η σημερινή Κυβέρνηση φαίνεται να αγνοεί. Βασική μέριμνα της Κυβέρνησης θα έπρεπε να είναι η διασφάλιση της ίσης μεταχείρισης υπηκόων τρίτων χωρών, που διαμένουν νόμιμα στην επικράτεια της χώρας και η χορήγηση σε αυτούς δικαιωμάτων και υποχρεώσεων συγκρίσιμων με αυτά που απολαμβάνουν οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μια άλλη συνιστώσα είναι η προώθηση σχέσεων εταιρικής τάξης με τις χώρες καταγωγής, που κρίνεται αναγκαία, τόσο για την πολιτική ασύλου όσο και για την πολιτική μετανάστευσης. Και σε αυτό το νομοσχέδιο δεν υπάρχει καμία μέριμνα, παρ' όλο που η Ευρωπαϊκή Ένωση, προκειμένου να προωθήσει μια πολιτική συνολικής προσέγγισης για την μετανάστευση, επιδιώκει να αξιοποιήσει προγράμματα, όπως το «TACIS» και το «PHARE».

Με αυτά αναπτύσσει στρατηγικές, που αντιμετωπίζουν την ανάγκη μείωσης των παραγόντων, οι οποίοι πιέζουν στις χώρες καταγωγής για μεταναστευτικές ροές, αλλά και στηρίζουν δραστηριότητες, όπως η αναμόρφωση της νομοθεσίας τους, οι

δυνατότητες βελτίωσης εφαρμογής του δικαίου και τα σύγχρονα συστήματα διαχείρισης των συνόρων. Άλλη μια ευκαιρία χαμένη.

Η Κυβέρνηση πρέπει να κατανοήσει ότι η πολιτική μετανάστευσης εντάσσεται στην πολιτική της ενιαίας αγοράς. Η ενιαία αγορά δεν μπορεί να είναι ελεύθερη για ορισμένους και κλειστή για άλλους. Ο ενιαίος μεταναστευτικός χώρος αποτελεί μέρος του ενιαίου οικονομικού και νομικού χώρου. Και η ποιοτική διάσταση της ευρωπαϊκής πολιτικής για τη μετανάστευση έγκειται ακριβώς στο ότι στοχεύει στη συνύπαρξη ισότιμων πολιτών.

Και επειδή, κύριε Υπουργέ, προέρχομαι από ένα παραμεθόριο νομό, ο οποίος έχει πλούσια και πολλές φορές τραγική εμπειρία σε θέματα παράνομης μετανάστευσης, οφείλω να καταθέσω και να επιστημονώ ταυτόχρονα ότι η πολιτική της λεγόμενης ασφαλούς αποτροπής έχει χρεοκοπήσει. Και αναποτελεσματική είναι, αλλά και με χαμένες ανθρώπινες ζωές επιβαρύνεται.

Ο δρόμος είναι διαφορετικός. Συνεργασία με τις γειτονικές χώρες για τον έλεγχο του δικτύου παράνομης διακίνησης ανθρώπων ζών, πίεση και έλεγχος σε διακρατικό επίπεδο, προκειμένου να τηρούνται τα συμφωνηθέντα, ανάπτυξη υποδομών, που δεν θα προσβάλλουν, δεν θα θίγουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, αυτά είναι μερικά από τα μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν.

Αντί γι' αυτό, η Κυβέρνηση περί άλλων τυρβάζει. Και είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα η απαγόρευση εισόδου σε μέλη ανθρωπιστικών οργανώσεων, που επιβλήθηκε από την Αστυνομία της Χίου πρόσφατα, προφανώς με την ανοχή, την κάλυψη ή και την οδηγία της Κυβέρνησης, σε καταυλισμό υποδοχής προσφύγων. Αυτή είναι η σύγχρονη και ανθρωπιστική αντίληψη, την οποία εφαρμόζετε.

Πρέπει να κατανοήσουμε ότι ο δρόμος είναι μονόδρομος. Η ένταξη των ανθρώπων αυτών με παροχή ευκαιριών και δυνατοτήτων ατομικής εξέλιξης και προσόδου και παράλληλη στήριξη από την πλευρά του κράτους της δυνατότητας να διατηρήσουν τις πολιτισμικές ιδιαιτερότητές τους, είναι η μόνη ενδεδειγμένη οδός. Διαφορετικά κλείνουμε το μάτι σε φοβικά σύνδρομα και ξενοφοβικές αντιλήψεις και συντελούμε στην οπισθοδρόμηση της ελληνικής κοινωνίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Η κ. Γκερέκου έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως και με απόλυτη σαφήνεια ανέδειξε και ο Πρόεδρος μας, το θέμα της μεταναστευτικής πολιτικής είναι από τα σημαντικότερα θέματα της χώρας. Και αυτό, γιατί ουσιαστικά καλούμαστε να απαντήσουμε στο ερώτημα: ποια ακριβώς είναι η κοινωνική δομή που θέλουμε για τη χώρα μας στο μέλλον. Μέχρι τώρα, ποτέ δεν έχω επιλέξει το δρόμο της ισοπεδωτικής κριτικής και δεν θα το κάνω ούτε και σήμερα.

Το νομοσχέδιο που φέρνει στη Βουλή η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει κάποια θετικά στοιχεία: κάνει κάποια βήματα προς την ενσωμάτωση συγκεκριμένων κοινωνικών οδηγιών, βελτιώνει μερικά σημεία του προηγούμενου νόμου του 2001 και, αν θέλετε, επικαιροποιεί το νομοθετικό πλαίσιο σε συγκεκριμένα ζητήματα. Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι και ένα νομοσχέδιο εξαιρετικά χρήσιμο, για να αντιληφθούν ξεκάθαρα οι πολίτες ποιες είναι οι διαχωριστικές γραμμές που έχουμε μεταξύ μας στον τρόπο που αντιμετωπίζουμε τα σύγχρονα κοινωνικά θέματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μετανάστευση και οι μετακινήσεις των πληθυσμών είναι μία αναμφισβήτητη πραγματικότητα στον κόσμο που ζούμε. Έχουμε δυο επιλογές: ή να αντιμετωπίσουμε αυτό το δεδομένο ως απειλή ή σαν ευκαιρία. Η αντιμετώπιση του μεταναστευτικού φαινομένου ως απειλής, οδηγεί σε κλειστές, αμυντικές, ξενοφοβικές κοινωνίες. Αντίθετα, το να το αντιμετωπίσει κανείς με τη μεταναστευτική πραγματικότητα ως ευκαιρία, μπορεί να οδηγήσει σε σύγχρονες πολυπολιτισμικές κοινωνίες με εμπλουτισμένες δομές και πρακτικές και δημιουργικές συνθήκες ανάπτυξης.

Να το θέσουμε πολύ πιο απλά. Εσείς αντιμετωπίζετε το θέμα

της μετανάστευσης ως απειλή. Εμείς το αντιμετωπίζουμε ως ευκαιρία. Εσείς επιλέγετε να προτάσσετε για το μέλλον το μοντέλο μιας κοινωνίας που βρίσκεται σε διαρκή ανασφάλεια, καχυποψία, αισθανόμενη ότι απειλείται από παρείσακτους. Εμείς προτάσσουμε το μοντέλο μιας κοινωνίας συνεργασίας, εμπιστοσύνης και πολιτισμικής συνδιαλλαγής. Και τέλος, εσείς αντιμετωπίζετε το μετανάστη ως ξένο εισβολέα στο χώρο μας. Εμείς, αντίθετα, πιστεύουμε ότι είναι ένας εν δυνάμει παράγοντας ανάπτυξης και εμπλουτισμού του δυναμικού της κοινωνίας μας.

Πιστεύω ότι με το πνεύμα που υπηρετεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο χάνεται μία μεγάλη και σημαντική ευκαιρία: η ευκαιρία να διαμορφώσουμε μία πραγματικά σύγχρονη και καινοτόμα αντίληψη στο θέμα της μετανάστευσης.

Δυστυχώς, όμως, ο άκρατος συντηρητισμός που, έτσι κι αλλιώς, αποτελεί την ιδεολογική σας βάση, σας οδηγεί να δείτε το θέμα της μετανάστευσης μόνο ως ένα διαχειριστικό πρόβλημα, δηλαδή ένα πρόβλημα που απαιτεί αυστηρές ρυθμίσεις στις γραφειοκρατικές του λεπτομέρειες και ενισχυμένους ελεγκτικούς μηχανισμούς στα σύνορα. Αυτό δεν είναι απλά μία εσφαλμένη οπτική, αλλά ένα κολοσσιαίο λάθος που, δυστυχώς, θα έχει αρνητικότερες επιπτώσεις στη δομή της ελληνικής κοινωνίας στο άμεσο μέλλον. Παρά, λοιπόν, τις κάποιες θετικές ρυθμίσεις που περιλαμβάνει το νομοσχέδιο αυτό σε επί μέρους ζητήματα, ο κεντρικός του στόχος είναι εντελώς λανθασμένος.

Κυρίες και κύριοι, η ελληνική κοινωνία τη στιγμή αυτή δεν είχε ανάγκη από απλές βελτιωτικές παρεμβάσεις διαχειριστικού τύπου στο θέμα της μεταναστευτικής πολιτικής. Αυτό που έχει άμεση ανάγκη η ελληνική κοινωνία είναι μία καλά προετοιμασμένη και αποτελεσματική πολιτική κοινωνικής ένταξης των μεταναστών μέσα από μία σύγχρονη ανθρωποκεντρική λογική, μέσα από μία ματιά που θα έχει επίκεντρο τον άνθρωπο, τον κάθε άνθρωπο με τα δικαιώματά του. Αν δεν τεθεί ο στόχος αυτός και αν δεν τον πετύχουμε κάποια στιγμή ως κοινωνία, τότε αναπόφευκτα οι μετανάστες θα παραμένουν οι ξένοι, οι παρείσακτοι και οι μονίμως στο περιθώριο του ελληνικού γίγνεσθαι.

Αυτό το τολμηρό βήμα που απαιτείται, επ' ουδενί δεν πραγματοποιείται μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο. Αντίθετα, το πνεύμα του νομοσχεδίου για τη μεταναστευτική πολιτική διακατέχεται από μια συντηρητική διαχειριστική λογική που, ναί μεν βελτιώνει κάποια επί μέρους ζητήματα, αλλά σε καμία περίπτωση δεν είναι σε θέση να διευθετήσει το θέμα της μεταναστευτικής ροής στη χώρα μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα πράγματα στο θέμα της μετανάστευσης στην Ελλάδα έχουν φτάσει πλέον σε ένα σημείο που απαιτείται μία τολμηρή επιθετική λογική, για να μπορέσει η ελληνική κοινωνία να ενσωματώσει το μεταναστευτικό ρεύμα ομαλά και χωρίς κραδασμούς.

Μόνο κερδισμένοι έχουμε να βγούμε από αυτό. Επιτρέψτε μου να πω ότι η περιφέρειά μου, η Κέρκυρα, από το πολύ μακρινό παρελθόν έχει να επιδείξει πολύ θετικά αποτελέσματα πολιτισμικής όσμωσης, αλλά και τώρα. Οτιδήποτε άλλο θα μας κάνει να είμαστε αντίθετοι σ' αυτήν τη θετική αντιμετώπιση, θα δημιουργήσει μια κοινωνία ανισότητας και δύο ταχυτήτων, στην οποία θα κυριαρχεί ο ρατσισμός και η ξενοφοβία. Αυτό το μοντέλο όμως πιστεύουμε ότι δεν ταιριάζει στην ιδιοσυγκρασία των Ελλήνων πολιτών. Επομένως μην τους οδηγείτε προς τα εκεί. Μην καλλιεργείτε τέτοιου τύπου αμυντικές λογικές.

Πιστεύω ότι αν κάνατε αυτά τα τολμηρά βήματα που απαιτούνταν, η ελληνική κοινωνία θα σας στήριζε, εξοστρακίζοντας τις ακραίες λογικές. Αλλά για ακόμη μια φορά έχετε χάσει μια μεγάλη ευκαιρία, γιατί απλά δεν τολμήσατε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, για μας το βασικό πρόβλημα βρίσκεται στην κεντρική λογική του νομοσχεδίου. Βέβαια είναι πλήθος οι διαφωνίες και οι παρατηρήσεις μας, αλλά αυτά θα μπορέσουμε –ελπίζω– να τα συζητήσουμε επί των άρθρων στην αυριανή συνεδρίαση. Το θέμα είναι ότι το πεδίο που επιχειρεί να ρυθμίσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο συνδέεται με την ουσία της δομής της ελληνικής κοινωνίας του μέλλοντος. Εντέλει, συνδέεται με τη δημιουργία μιας νοοτροπίας αληθινού σεβασμού

προς τη διαφορετικότητα. Επόμενο λοιπόν ήταν οι προσδοκίες μας γι' αυτήν τη νομοθετική προσπάθεια να είναι πολύ υψηλές. Δυστυχώς το τελικό κείμενο, το οποίο μας παρουσιάζει εδώ η Κυβέρνηση, μόνο στο ελάχιστο μπορούμε να πούμε ότι ανταποκρίνεται σ' αυτές τις προσδοκίες. Φυσικά και το καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε την κ. Γκερέκου.

Το λόγο έχει ο κ. Μπούγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι κοινωνικές, οικονομικές συνθήκες που επικρατούν στη χώρα μας αλλά και στον ευρωπαϊκό και διεθνή χώρο γενικότερα, επιβάλλουν τη διαμόρφωση μιας σύγχρονης πολιτικής υποδοχής, εγκατάστασης και κοινωνικής ένταξης των μεταναστών.

Η χώρα μας, όπως και οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, υπέστη ένα ισχυρότατο σοκ από την αθρόα έλευση λαθρομεταναστών στα τέλη της δεκαετίας του '80 και στις αρχές της δεκαετίας του '90. Η ελληνική πολιτεία ήταν προφανώς ανέτοιμη να δεχθεί ένα τεράστιο μεταναστευτικό ρεύμα, σαν αυτό που υπήρξε στις αρχές, ιδιαίτερα, της δεκαετίας του '90. Όμως η ελληνική κοινωνία ευτυχώς επέδειξε θαυμαστή προσαρμοστικότητα. Αντί να απομονώσει, αφομοίωσε τους ξένους, τους οποίους οι Έλληνες αντιμετώπισαν με αγάπη και αλληλεγγύη.

Ουδείς βέβαια μπορεί να αρνηθεί ότι οι μετανάστες, πέραν των όποιων προβλημάτων προκάλεσε η μαζική τους έλευση, αποδείχθηκαν και αποδεικνύονται καθημερινά-πολύτιμοι εργάτες στην προσπάθεια για την ανάπτυξη και την πρόοδο της χώρας μας. Η πληθυσμιακή γήρανση, η απροθυμία ενασχόλησης με συγκεκριμένες μορφές εργασίας, κυρίως χειρωνακτικού χαρακτήρα, ο παράγοντας του εργατικού κόστους και η τόνωση της ανταγωνιστικότητας καθιστούν τους οικονομικούς μετανάστες απολύτως αναγκαίους για την εγχώρια οικονομία. Η παρουσία και η εργασία τους σήμερα αποτρέπει σε μεγάλο βαθμό την απερίημση της υπαίθρου. Η καταβολή ασφαλιστικών εισφορών από μέρους τους δίνει ανάσα ζωής στο ασφαλιστικό μας σύστημα.

Ο αιφνιδιασμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της ελληνικής κοινωνίας αντανακλάται και στις νομοθετικές πρωτοβουλίες που ελήφθησαν για τη ρύθμιση της εισόδου, εξόδου, παραμονής, εργασίας και απέλασης των αλλοδαπών. Η πρώτη σοβαρή προσπάθεια νομοθετικής ρύθμισης του φαινομένου έγινε με το ν.1975/1991. Για να καταδειχθεί το γεγονός ότι ελάχιστα απασχολούνταν, σε νομοθετικό ιδιαίτερα επίπεδο, η ελληνική πολιτεία με το ζήτημα των αλλοδαπών πρέπει να αναφέρω ότι το προηγούμενο του ν. 1975/91 νομοθέτημα ήταν του 1929. Πρόκειται για το ν. 4310.

Ο ν. 1975, κρίνοντας με βάση τις συνεχώς διογκούμενες ανάγκες που διαμόρφωσε το μεταναστευτικό κύμα της δεκαετίας του '90, αντιμετώπισε, όχι τόσο αποτελεσματικά όσο αναμενόταν, το κοινωνικό φαινόμενο της εισόδου και εγκατάστασης αλλοδαπών στη χώρα μας. Το σύστημα καταγραφής και ενσωμάτωσης του άγνωστου πληθυσμού αλλοδαπών, τα προεδρικά διατάγματα 358 και 359, συνάντησαν τα όρια τους στην «καταγίδα» των προσφυγών ενώπιον της ειδικής επιτροπής του άρθρου 5, που εισήγαγε το π.δ. 359.

Στη συνέχεια ο ν. 2910/91 δεν κατάφερε, κατά γενική ομολογία, να αντιμετωπίσει τις αδυναμίες του προηγούμενου νομοθετικού καθεστώτος. Ο βασικός στόχος του νόμου για καταγραφή και νομιμοποίηση των αλλοδαπών που βρίσκονταν στην ελληνική επικράτεια, μέσω της χορήγησης προσωρινής άδειας, σύντομα εκφυλίστηκε, λόγω κυρίως της γραφειοκρατικής δομής του και των αλληπάλληλων τροποποιήσεων και συμπληρώσεων με τις οποίες αποδεικνυόταν απλώς η προβληματική του αφετηρία.

Πέραν των νομοθετημάτων που ανέφερα, υπάρχει πληθώρα διατάξεων διασκορπισμένων σε κάθε είδους νομοθετικά κείμενα, που καθιστά εξαιρετικά δύσκολη και επίπονη υπόθεση τη συλλογή και καταγραφή τους. Πρέπει μάλιστα να τονίσω ότι το

δίκαιο που αφορά στη διαμονή και κοινωνική ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελλάδα το απαρτίζουν όχι μόνο οι πάμπολλες διατάξεις που βρίσκονται διασκορπισμένες σε διάφορα εθνικά νομοθετήματα αλλά και οι κανόνες της κοινοτικής έννομης τάξης, των διεθνών συμβάσεων που κύρωσε η χώρα μας και οι ειδικότεροι κανόνες που περιλαμβάνονται στο ελληνικό Σύνταγμα και οι οποίοι αναφέρονται στην προστασία που απολαμβάνουν όλοι όσοι ζουν, εγκαθίστανται ή κυκλοφορούν στην ελληνική επικράτεια, Έλληνες ή αλλοδαποί, είτε βρίσκονται νόμιμα είτε είναι παράνομα σε αυτήν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εν όψει της πολιτικής, κοινωνικής και νομικής πραγματικότητας, η ελληνική πολιτεία οφείλει να διαμορφώσει μία σύγχρονη πολιτική υποδοχής και κοινωνικής ένταξης των μεταναστών που η πολιτική αστάθεια, η οικονομική καχεξία, οι ανθρωπιστικές κρίσεις, ο υπερπληθωρισμός στις πατρίδες τους τους ωθούν στην αναζήτηση καλύτερης τύχης μέσα στα σύνορα της χώρας μας που είναι και σύνορα της Ευρώπης.

Η διαχείριση της εισόδου και διαμονής των ανθρώπων αυτών με ορθολογικό τρόπο αποτελεί σημαντικότερο διακύβευμα για το μέλλον τόσο των ιδίων όσο και της ελληνικής κοινωνίας, ως χώρας υποδοχής. Η αναγνώριση της προσφοράς τους στην οικονομία, η αποτροπή της περιθωριοποίησής τους, η ένταξή τους στο κοινωνικό γίγνεσθαι, ωφελούν πολλαπλώς την ελληνική κοινωνία και ματαιώνουν το ενδεχόμενο ολίσθησής τους σε παραβατικές συμπεριφορές, στην απομόνωση και στο φονταμενταλισμό.

Το ΠΑΣΟΚ έκανε κριτική για το νομοθέτημα το οποίο συζητούμε σήμερα. Το ακούσαμε να περιγράφει μία κατάσταση την οποία το ίδιο δημιούργησε. Δεν ακούσαμε όμως να φέρει προτάσεις, σε τι μπορεί να βελτιωθεί το σχέδιο νόμου, το οποίο σήμερα εισάγει προς συζήτηση στην Εθνική Αντιπροσωπεία η Κυβέρνηση. Ο Υπουργός δήλωσε ότι η Κυβέρνηση είναι ανοικτή σε κάθε εποικοδομητική πρόταση. Ιδού λοιπόν. Κάντε τις προτάσεις τις οποίες έχετε για να καλυτερεύσουμε το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Με το παρόν σχέδιο νόμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Εθνική Αντιπροσωπεία καλείται, διδασκόμενη από την εμπειρία αλλά και από τις αβελτηρίες του παρελθόντος, να εξορθολογίσει το σύστημα εισόδου των μεταναστών στη χώρα με σταθερούς όρους, χωρίς περιστασιακές και ευκαιριακές διαφοροποιήσεις. Καλείται να διαμορφώσει ένα καθεστώς εργασίας για τους μετανάστες που θα ανταποκρίνεται σε συνθήκες σύγχρονου κράτους δικαίου. Καλείται να προωθήσει την κοινωνική ένταξη των μεταναστών αποτρέποντας συγχρόνως φαινόμενα ανεξέλεγκτης κίνησής τους από και προς την ελληνική επικράτεια.

Το προτεινόμενο σύστημα διαχείρισης της εισόδου και διαμονής των λαθρομεταναστών στη χώρα μας είναι λιγότερο γραφειοκρατικό και περισσότερο λειτουργικό καθώς επιδιώκει να διεκπεραιώσει τα εξής θέματα:

Πρώτον, αντιμετωπίζεται η ασυνεννοησία μεταξύ των αρμοδίων κρατικών αρχών με τη σύσταση συντονιστικού διυπουργικού οργάνου για τη μεταναστευτική πολιτική. Η άδεια παραμονής και εργασίας ενοποιούνται σε μία διοικητική πράξη που εκδίδεται από το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας. Οι μετακλήσεις αλλοδαπών για εργασία ρυθμίζονται εκ των προτέρων με βάση τον καθορισμό των αναγκών του εργατικού δυναμικού ανά περιφέρεια και ανά νομό από τις περιφερειακές επιτροπές μετανάστευσης. Μειώνονται και συστηματοποιούνται οι χορηγούμενοι τύποι αδειών διαμονής. Θεσπίζεται η χορήγηση άδειας διαμονής για επενδυτικές δραστηριότητες προς όφελος της εθνικής οικονομίας με ταχεία διαδικασία. Καθορίζονται σαφείς λόγοι απόρριψης αιτήσεων θεώρησης εισόδου, άδειας διαμονής και οικογενειακής συνένωσης ώστε να ελέγχεται ευχερέστερα η νομιμότητα δράσης της διοίκησης. Θεσπίζονται βασικές αρχές για την κοινωνική ένταξη των αλλοδαπών και προωθείται η κατάρτιση ολοκληρωμένου σχεδίου δράσης. Προβλέπεται κατώτατο ημερομίσθιο, κοινωνική ασφάλιση, πρόσβαση των ανηλίκων αλλοδαπών στην εκπαίδευση και αναγνώριση δικαιωμάτων ανάλογων με αυτά που ισχύουν για τους ημεδα-

πούς. Εντείνονται οι έλεγχοι για την αντιμετώπιση της παράνομης εισόδου και διαμονής των αλλοδαπών στη χώρα και εναρμονίζεται η εθνική νομοθεσία με το ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ανέφερα μόνο μερικές από τις θετικές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου. Νομίζω ότι είναι σαφές ότι το συζητούμενο σχέδιο νόμου αποτελεί ένα νομοθέτημα σύγχρονο που συστηματοποιεί και αντιμετωπίζει αποτελεσματικά τα ιδιαίτερα σοβαρά ζητήματα που έχουν σχέση με την είσοδο, διαμονή και κοινωνική ένταξη των αλλοδαπών στην πατρίδα μας και για τους λόγους αυτούς σας καλώ να το υπερψηφίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπούγα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Πότε θα σταματήσουμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Λίγο μετά τις 0.00'. Να μιλήσουν ακόμη τρεις συνάδελφοι που είναι παρόντες και να μη διαγραφούμε μερικούς που είναι απόντες.

Ο κ. Ανέστης Αγγελής έχει το λόγο.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο βεβαίως αφορά ένα 10,3% του πληθυσμού της χώρας άμεσα και έμμεσα βέβαια αφορά όλους μας. Κατά συνέπεια η διαμόρφωσή του έχει ιδιαίτερα σημαντικό χαρακτήρα.

Με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση προσπαθεί να καλύψει κενά και παραλείψεις με βάση βεβαίως τις νομοθετικές εξελίξεις του Ευρωπαϊκού Δικαίου αλλά και τη συσσωρευμένη εμπειρία που είχαμε από την έως τώρα εφαρμογή του ν. 2910/2001 θεσμοθετώντας για πρώτη φορά στη χώρα μας ρυθμίσεις για κοινωνική ένταξη των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία.

Όπως είναι γνωστό, τρία είναι τα βασικά νομοθετήματα με τα οποία έως τώρα ο νομοθέτης επιχείρησε να ρυθμίσει το θέμα της μετανάστευσης:

Ο πρώτος νόμος, ο ν. 927/1979, είχε καθαρά κυρωτικό χαρακτήρα. Δεν ενδιαφερόταν καθόλου για τα ατομικά, πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα του μετανάστη, ούτε βέβαια για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Επακολούθησε μια περίοδος αδράνειας έως το 1991 και υπό το βάρος των ισχυρών μεταναστευτικών ρευμάτων, ειδικότερα από την Αλβανία αλλά και το σύνολο των ανατολικών χωρών, ψηφίστηκε ο ν. 1975/1991. Ο νόμος αυτός συντάχθηκε κατά βάση από την Ελληνική Αστυνομία -μοναδική υπεύθυνη μέχρι την εποχή εκείνη, αλλά και μεταγενέστερα μέχρι το 2001- και είχε ως σκοπό περισσότερο να αντιμετωπίσει και ως ένα μεγάλο βαθμό -αιτιολογημένα- το απρόσμενο φαινόμενο της ομαδικής φυγής προς τη χώρα μας εκατοντάδων χιλιάδων απειλημένων συνανθρώπων μας.

Μόνο το 2000 στο Νομό Καστοριάς είχαμε σαράντα τρεις χιλιάδες λαθρομετανάστες. Αν σκεφτεί κανείς ότι ο πληθυσμός του Νομού Καστοριάς είναι πενήντα τρεις χιλιάδες, αντιλαμβάνεστε ότι δεν μιλούσαμε για μετανάστες με την κλασική του όρου έννοια, αλλά για ένα κύμα φυγής.

Φαντάζεστε όλοι ότι τα προηγούμενα έτη μετά το 1991, το 1995, το 1998 το κύμα φυγής ήταν πάρα πολύ μεγαλύτερο. Οι συνθήκες λοιπόν που διεγράφησαν και διαμορφώθηκαν από το κύμα των λαθρομεταναστών αλλά και τη διάχυση της ανασφάλειας και την αύξηση της εγκληματικότητας δεν επέτρεψαν στο νομοθέτη να επιδείξει την ανάλογη ευαισθησία. Και τούτο ουσιαστικά δεν είχε καμία σχέση με τη σημερινή μετανάστευση, αλλά με κύμα φυγής.

Η τρίτη προσπάθεια γίνεται με το ν. 2910/2001, του οποίου η βασικότερη καινοτομία είναι ότι μεταφέρονται πλέον αρμοδιότητες από την Ελληνική Αστυνομία στο Υπουργείο Εσωτερικών. Είναι μια πρώτη τάση οι ρυθμίσεις του δικαίου να ξεφύγουν από τη λογική των κυρώσεων.

Η εφαρμογή του συγκεκριμένου νόμου απέδειξε ότι υπήρχαν προβλήματα με κυριότερα τις άπειρες υπηρεσίες χωρίς ενημέρωση, την ατελείωτη γραφειοκρατία, την περιθωριοποίηση των μεταναστών σε νομική και κοινωνική βάση, την ενίσχυση της ξενοφοβίας, τις εκτενείς παρατηρήσεις που είναι καταγεγραμμένες από το Συνήγορο του Πολίτη και την ελλειμματική αντι-

μετώπιση μεγάλου αριθμού ειδικών περιπτώσεων.

Η Κυβέρνηση, με το προκείμενο σχέδιο νόμου και έχοντας σοβαρά υπ' όψιν τις οδηγίες 2000/1989 και 2043 που αφορούν την ίση μεταχείριση, επιχειρεί την κοινωνική, εργασιακή και ανθρώπινη ένταξη των μεταναστών στους κόλπους της ελληνικής κοινωνίας.

Έτσι, λοιπόν, γίνεται μία προσπάθεια να διορθωθούν σφάλματα του παρελθόντος, να ξεφύγουμε από το κυρωτικό πεδίο και να δούμε σαν χρέος την ομαλή και ανθρώπινη κοινωνική ένταξη. Η Εθνική Επιτροπή για τα δικαιώματα του ανθρώπου, επισημαίνοντας την ανάγκη μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και στην εσωτερική έννομη τάξη το πνεύμα των Οδηγιών, ουσιαστικά ζητά την τροποποίηση του ν. 2910.

Αυτό πρέπει να γίνει -και γίνεται- με βάση τις ακόλουθες αρχές: Την αρχή της ενημερωμένης μεθοδικότητας -που σημαίνει τη συνεχή εκπαίδευση των αρμοδίων υπηρεσιών, η οποία θα βασίζεται σε επιστημονικά δεδομένα- την αρχή της ουσιαστικής συνεργασίας της χώρας μας με τις χώρες προέλευσης και τράνζιτ των μεταναστών και, τρίτον, την αρχή της υιοθέτησης σαφούς πολιτικής μεταναστευτικής εισόδου με κύριο στόχο την κοινωνική ένταξη των μεταναστών.

Χωρίς την κοινωνική ένταξη, οποιαδήποτε πολιτική είναι καταδικασμένη να αποτύχει και να δημιουργήσει στο μέλλον κοινωνικά ρήγματα. Η προσπάθεια της Κυβέρνησης είναι να διαμορφώσει μία πολιτική η οποία αντέχει στο μέλλον. Φαίνεται μέσα από το νομοσχέδιο και από τις πρωτοβουλίες τις οποίες παίρνει η Κυβέρνηση.

Διευρύνεται διυπουργικό όργανο συντονισμού της γενικότερης πολιτικής που αφορά τους μετανάστες. Έχουμε ενοποιηθεί τη δράση διαμονής και εργασίας σε μία πράξη. Θεσμοθετούνται διαδικασίες για την είσοδο των μεταναστών, σύμφωνα με τις ανάγκες για την απασχόληση. Έχουμε κυρώσεις και πάταξη της μαύρης εργασίας με επιβολή αυστηρών κυρώσεων. Προβλέπονται άδειες διαμονής για πραγματοποίηση επενδύσεων ή αυτοαπασχόλησης. Διευκολύνονται στελέχη επιχειρήσεων να απαιτήσουν και να αποκτήσουν άδεια διαμονής.

Επίσης, δίδεται άλλη μία ευκαιρία στους αλλοδαπούς που διαμένουν παράνομα στη χώρα μας, να νομιμοποιηθούν. Υπάρχει κατοχύρωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων και ευεργετικές προβλέψεις για τα ανήλικα τέκνα, όπως η υποχρεωτική σχολική φοίτηση. Ενδυναμώνεται η οικογενειακή συνοχή.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνηση λαμβάνει τα μηνύματα των καιρών και χωρίς περιστροφές και περιγραφές από τη Σουηδία και την Αμερική, αλλά με βάση την ελληνική πραγματικότητα, το ευρωπαϊκό κεκτημένο αλλά και το σεβασμό των μεταναστών, διαμορφώνει συγκροτημένη και συγκεκριμένη πολιτική ευθύνης για τους μετανάστες. Είναι μία πολιτική που αντέχει στο μέλλον, αλλά και σαφώς προσδιορίζει ως κυρίαρχη την έννοια της τήρησης των νόμων στην ελληνική επικράτεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αγγελή.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μανωλάκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα πολλούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και μάλιστα τον τελευταίο συνάδελφο να ομιλεί περί του προβλήματος της μετανάστευσης. Μάλιστα, είπε ότι δεν πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν την εμπειρία της Σουηδίας ή της Αμερικής, ενώ σε άλλες περιπτώσεις τις επικαλούμεθα αυτές τις εμπειρίες.

Η Αμερική, κύριοι συνάδελφοι, έγινε αυτό που είναι σήμερα, μία μεγάλη και δυνατή χώρα -με τα θετικά και τα αρνητικά της- μία παγκόσμια δύναμη, επειδή είχε μεταναστευτική πολιτική. Αυτό δεν ισχύει μόνο για την Αμερική, αλλά και για πολλά άλλα κράτη.

Μην ξεχνάμε το οικονομικό θαύμα της Γερμανίας, την Αυστραλία, τον Καναδά. Εμείς δεν μπορούμε σήμερα να νομοθετούμε με τις εμπειρίες του '90 που τότε, με τις προτροπές της τότε κυβέρνησης, ήλθε τόσος κόσμος και μάλιστα πολλοί απ' αυτούς που ήλθαν από τα βόρεια σύνορα μπορεί να ήταν

και κακοποιά στοιχεία, λαθρομετανάστες και δημιούργησαν προβλήματα. Αυτός ο κραδασμός σιγά σιγά πέρασε. Γίναμε καλύτεροι το 1997, το 2001. Τώρα όμως, το 2005, τα πράγματα είναι διαφορετικά ακόμη και από το 2001. Δεν μπορούμε με αστυνομικού τύπου μέτρα να κάνουμε μεταναστευτική πολιτική. Ναι μεν, κάνουμε σήμερα κάποιες βελτιώσεις, κάποιες ρυθμίσεις, όμως δεν αντιμετωπίζουμε το θέμα όπως ειπώθηκε, ως ευκαιρία, ως πρόκληση, ως δύναμη. Οι μετανάστες είναι ένα κατοχυρωμένο σύστημα που μπορούν να αλλάξουν τη χώρα μας. Να την αλλάξουν και οικονομικά αλλά και κοινωνικά και να την κάνουν ακόμη καλύτερη. Όσο τους είχαμε τα πρώτα χρόνια παράνομους και τους κυνηγούσαμε, θυμάμαι, την ημέρα με την Αστυνομία, τη νύχτα αυτοί μας κυνηγούσαν, με έκλεβαν και μας εκδικούνταν. Όμως, όσο τους ανοίγαμε την αγκαλιά μας και φυσικά φτιάχναμε καλύτερους νόμους και γίνονταν νόμιμοι αυτοί οι άνθρωποι, τόσο πιο αρμονικά λειτουργούσαν μαζί μας.

Επομένως σήμερα κατ' αρχήν δεν πρέπει να έχουμε παράνομους μετανάστες στη χώρα μας. Πρέπει να δούμε τι θα κάνουμε με όλους τους μετανάστες στη χώρα και να βρούμε τρόπους ώστε να είναι νόμιμοι. Όσο υπάρχουν παράνομοι μετανάστες θα υπάρχουν και προβλήματα. Και αν πούμε ότι θα τους απελάσουμε, δεν τους κάνουμε τίποτε. Εκδρομή δωρεάν πηγαίνουν και ξαναέρχονται. Δεν νομίζω ότι με αυτό το νομοσχέδιο φυλάσσονται σήμερα καλύτερα τα σύνορά μας. Επομένως αλλιώς πρέπει να προσεγγίσουμε αυτό το θέμα. Και όπως ειπώθηκε και από τον Πρόεδρό μας, η κοινωνική ένταξη φέρνει την ασφάλεια. Το αντίθετο δεν συμβαίνει πάντα. Όταν προσέξουμε την ασφάλεια, αυτό δεν σημαίνει ότι θα φέρουμε και κοινωνική ένταξη. Και εμείς θέλουμε αυτούς τους ανθρώπους να τους κάνουμε πολίτες της Ελλάδας. Και μάλιστα τα παιδιά τους που γεννιούνται εδώ ή έρχονται μικρά και πηγαίνουν στο σχολείο, αυτοί είναι οι καλύτεροι πρεσβευτές της χώρας μας. Ακόμη και αν φύγουν από την Ελλάδα και πάνε στις χώρες τους θα έχουν ένα καλό λόγο να λένε. Θα ξέρουν πολλά από την ελληνική παιδεία. Θα υποστηρίζουν τον ελληνικό πολιτισμό ή την ελληνική κουζίνα ή ακόμη και τα ελληνικά συμφέροντα.

Ξέρετε, οι μετανάστες, επειδή πολλοί από εμάς έχουν υπάρξει σε πέτρινα για τη χώρα μας χρόνια και ευαίσθητα για μας, έχουμε υπάρξει μετανάστες, οι μετανάστες είναι ευαίσθητοι άνθρωποι γιατί έχουν χάσει την πατρίδα τους, την αγαπούν δύο φορές γιατί την έχουν εκτιμήσει και σέβονται και τη χώρα που τους φιλοξενεί, εφόσον όμως αυτή τους φέρεται καλά. Υπάρχει αυτή η βασική αρχή ότι όταν συμπεριφέρεσαι καλά και αυτοί θα σου συμπεριφερθούν καλά. Δεν θέλουμε να τους έχουμε απέ- ναντι, θέλουμε να τους έχουμε μαζί μας.

Ξέρω ότι πολλοί από εμάς στέλνουμε τα παιδιά μας να σπουδάσουν στο εξωτερικό, για παράδειγμα στην Αγγλία, που έχει σήμερα τα προβλήματα, όχι μόνο για να πάρουν γνώσεις, αλλά για να ζήσουν σε μια άλλη κοινωνία, να δουν πολλές φυλές του κόσμου, πολλούς πολιτισμούς, πολλές κουλτούρες, πολλές γλώσσες. Όλα αυτά είναι κεφάλαιο. Και αντί να το διώξουμε εμείς, αντί να το περιορίσουμε, πρέπει να το εμπλουτίσουμε, πρέπει να το ενδυναμώσουμε. Γι' αυτό πρέπει να ξεδεύουμε από τα λίγα χρήματα που μπορεί να έχουμε, να ξεδεύουμε χρήματα για την κοινωνική ένταξή τους. Τους ζητάμε για να πάρουν την πενταετή άδεια ή και λιγότερη, να ξέρουν την ελληνική γλώσσα.

Μα, το πρώτο που πρέπει να κάνουμε είναι να τους μάθουμε την ελληνική γλώσσα; Και τόσα άλλα. Όταν έρχονται, ξέρουν ποια είναι η χώρα μας και πώς λειτουργεί; Τα βασικά δεν τους τα έχουμε μάθει. Είναι πολύ λάθος να τους περιορίσουμε. Ούτε στα δικτατορικά καθεστώτα δεν τους λες ότι δεν μπορείς να αλλάξεις ειδικότητα ή ότι δεν μπορείς να κινείσαι από νομό σε νομό ή ότι, για να κάνεις μία επιχείρηση, πρέπει να έχεις τόσα χρήματα, 60.000 ευρώ ή οτιδήποτε. Αλίμονο, πρέπει να αφήσουμε ελεύθερους αυτούς τους ανθρώπους να προχωρήσουν και να προσδεύσουν.

Ξέρετε, το όνειρο κάθε Έλληνα ή άλλου μετανάστη και στην Αμερική και αλλού ήταν να γίνει πλούσιος –αυτό ήταν το αμερικάνικο όνειρο– ή να σπουδάσει, να γίνει καθηγητής πανεπιστημίου ή να γίνει υπουργός, όπως πολλοί έχουν γίνει, ή στην Αμε-

ρική να γίνει Πρόεδρος της Αμερικής. Και εδώ φοβόμαστε να του δώσουμε απλά δικαιώματα; Δεν πρέπει μετά από κάποια χρόνια να έχει ίσα δικαιώματα με τους άλλους Έλληνες; Δεν πρέπει μετά από κάποια χρόνια να παίρνει ιθαγένεια; Δεν πρέπει να συμμετέχει στις εκλογές; Δεν πρέπει να ψηφίζει;

Επομένως, τελειώνοντας, θέλω να πω ότι ενώ αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα βήμα προς τα εμπρός, δεν κάνει το άλμα που η ελληνική κοινωνία σήμερα είναι ώριμη να κάνει. Νομίζω ότι μετά από αυτές τις ρυθμίσεις, που ίσως να χρειάζονται και γίνονται, πρέπει μαζί εδώ στο Κοινοβούλιο να φτιάξουμε το όραμα, το στόχο και για τη μεταναστευτική πολιτική και φυσικά για μια καλύτερη Ελλάδα, γιατί φοβάμαι ότι δυστυχώς δεν έχουμε ακόμη ούτε για μας τους Έλληνες και όχι μόνο για τους μετανάστες ένα όραμα και ένα στόχο ως χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει ο κ. Βεργίνης με τον οποίο ολοκληρώνουμε και τη σημερινή συνεδρίαση.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία με την Κυβέρνησή της, με τη νέα διακυβέρνηση της χώρας συνεχίζει το τολμηρό, θα έλεγα, θεσμικό της έργο. Διότι πράγματι το νομοσχέδιο που είναι υπό ψήφιση, «Είσοδος, διαμονή και κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών στην ελληνική επικράτεια», έρχεται να συμπληρώσει μια σειρά σπουδαίων νομοθετημάτων. Και είναι εξίσου σπουδαίο αυτό το νομοθέτημα, γιατί πράγματι καθορίζει τα θεμέλια μίας νέας μεταναστευτικής πολιτικής. Η Κυβέρνηση θέλει πράγματι με το παρόν νομοσχέδιο να καλύψει κενά και παραλείψεις τουλάχιστον της τελευταίας δεκαετίας –για να μην πω δεκαετιών–. Αναλαμβάνει δε αυτήν τη στρατηγική πρωτοβουλία ως προς τη διαχείριση της μεταναστευτικής ροής, αξιοποιεί την όποια εμπειρία έχει αποκτηθεί μέχρι τώρα, ιδιαίτερα με την εφαρμογή του ν. 2910/2001, και θεσμοθετεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα ρυθμίσεις για την κοινωνική ένταξη των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία.

Μου κάνει δε εντύπωση ότι πράγματι οι συνάδελφοι από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, όχι απλά επικαλούνται την ανυπαρξία σοβαρών νομοθετικών σημείων για την τακτοποίηση του συγκεκριμένου θέματος για τόσα χρόνια, όταν μάλιστα το μεταναστευτικό ρεύμα επί των ημερών τους είχε πράγματι πάρει τεράστιες διαστάσεις, αλλά έρχονται για να δώσουν κάποιες –θα έλεγε κανείς– νοθεσίες, αν όχι προτροπές –γιατί δεν πρόκειται για σοβαρές προτάσεις– στην Κυβέρνηση ως προς τη βελτίωση του παρόντος νομοσχεδίου.

Θα έλεγε κανένας, λοιπόν, ότι με αυτόν τον τρόπο συνεχίζουν να αγνοούν το φαινόμενο της μετανάστευσης. Ένα φαινόμενο το οποίο δεν είναι παροδικό. Είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο. Ένα φαινόμενο που συνεχώς εξελίσσεται και πρέπει να ληφθούν πολύ σοβαρά οι νέες διαστάσεις του προβλήματος τις οποίες πράγματι συλλαμβάνει με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Άρα, λοιπόν, απαιτείται, κύριοι συνάδελφοι, μια ολοκληρωμένη μεταναστευτική πολιτική. Και το κύριο βάρος, το κεντρικό σημείο του νομοσχεδίου είναι ακριβώς η κοινωνική ένταξη των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία, γιατί αυτό είναι κυρίως το κεντρικό σημείο του νομοσχεδίου.

Επομένως, μου κάνει εντύπωση πώς για τόσα χρόνια το ΠΑΣΟΚ δεν θέλησε να δει την πραγματικότητα και τώρα στα τελευταία δυο χρόνια, όπου η νέα Κυβέρνηση συλλαμβάνει το πρόβλημα, δεν έρχεται αρωγός στη νέα νομοθετική ρύθμιση, να δώσει νέες προτάσεις στο πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα.

Μου έκανε δε εντύπωση ότι ο Υπουργός κ. Παυλόπουλος έδωσε όλες τις δυνατότητες σε μια ήπια και πάρα πολύ σπουδαία ομιλία του στη Βουλή να δώσει την ευκαιρία για οποιαδήποτε συμβολή στην τροποποίηση του παρόντος νομοσχεδίου.

Πρέπει δε να πούμε ότι αυτό το πρόβλημα είναι πολύ σημαντικό για την Ελλάδα αφού το 1991 με την τότε απογραφή αριθμούσε η Ελλάδα δέκα χιλιάδες διακόσιες εξήντα πληθυσμό και οι μετανάστες τότε ήταν εκατόν εξήντα επτά χιλιάδες. Το 2001

αριθμεί ένδεκα εκατομμύρια πληθυσμό και οι μετανάστες είναι επτακόσιοι ενενήντα επτά χιλιάδες ενενήντα ένας. Τι σημαίνει αυτό, κύριοι συνάδελφοι; Σημαίνει ότι πράγματι η Ελλάδα μετατράπηκε από εξαγωγέας σε εισαγωγέας μεταναστών.

Αν κάνουμε μάλιστα μια ανάλυση, κύριε Υπουργέ, την οποία έχουμε και η οποία αποτελεί μια σπουδαία έρευνα, την οποία έχω κάνει, θα δούμε ότι το 80% των μεταναστών από πλευράς ηλικίας είναι στην ενεργό ηλικία των 15-64 ετών. Επομένως πρόκειται για οικονομικά ενεργό πληθυσμό.

Από πλευράς είδους εργασίας το 90% είναι εξαρτημένη εργασία και το 6,5% είναι αυταποσχολούμενη. Αν δούμε σε ποιες δραστηριότητες απασχολούνται, τότε θα δούμε ότι και αυτό είναι εξίσου σημαντικό, αφού το 25% απασχολούνται στις οικοδομές, το 18% περίπου στον αγροτικό τομέα, το 15% σε τουριστικές και άλλες εμπορικές επιχειρήσεις, ένα 20% σε άλλες επιχειρήσεις διαφορετικές απ' αυτές που ανέφερα και το υπόλοιπο σε οικιακές εργασίες.

Επίσης, θα πρέπει να πούμε ότι το 54% των μεταναστών ήρθαν για εξερεύρεση εργασίας. Για λόγους οικογενειακής επανένωσης ήρθαν εκατό χιλιάδες και πενήντα χιλιάδες αναφέρονται από επαναπατρισμό και παλλινόστηση.

Επομένως λοιπόν, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ, αναφέρεται στο «Economic Review» του 2004, οι αλλοδαποί μετανάστες στην Ελλάδα από τρίτες χώρες αποτελούν το 13% των απασχολούμενων στην Ελλάδα. Είναι δε πολύ σημαντικό ποσοστό αφού τελικά είναι και το πλέον ενεργό στοιχείο.

Τι σημαίνουν αυτά; Σημαίνουν ότι η εισαγωγή μετανάστευσης έχει μπολιαστεί πλέον με νέα δυναμικά στοιχεία. Οικονομικός ενεργός πληθυσμός. Άρα λοιπόν τι απαιτείται; Απαιτείται μια νέα θεσμική ρύθμιση συμπεριφοράς και βεβαίως ένταξης των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία. Και αυτό έρχεται πράγματι να κάνει το νέο νομοσχέδιο. Και πρέπει να συγχαρούμε την Κυβέρνηση και τον Υπουργό διότι σ' αυτήν την κατάλληλη στιγμή όπου έχουμε πράγματι ηρεμήσει από εξτρεμιστικά φαινόμενα των αλλοδαπών να εντάξουμε αυτά τα καινούργια στοιχεία στη νέα κοινωνία των πραγμάτων.

Και πρέπει σε όλα αυτά να προσθέσω ότι η ήδη υπάρχουσα νομοθεσία δεν έδωσε πράγματι τα αναμενόμενα αποτελέσματα ούτε και σε αυτά που αναμένοντο από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που είχε νομοθετήσει.

Άρα, λοιπόν, η έλλειψη αποτελεσματικού νομοθετικού πλαισίου σε συνδυασμό με μια αδυναμία αποτελεσματικής φύλαξης των συνόρων οδήγησε σε μία αύξηση εισροής μεταναστών στην Ελλάδα.

Επομένως, τι θέλουμε; Θέλουμε την παράνομη μετανάστευση; Θέλουμε τη μαύρη μετανάστευση; Θέλουμε, επίσης, να φιλοξενούνται στοιχεία στην ελληνική κοινωνία, τα οποία δεν μπορούν να ενταχθούν σε αυτήν; Όχι βέβαια.

Τι ζητάμε επομένως; Ζητάμε να ξεφύγουμε από τις αποτυχίες που είχε η προηγούμενη θεσμική τακτοποίηση των μεταναστών και να προχωρήσουμε σε μία νέα θεσμική, αν θέλετε, κατοχύρωση των μεταναστών και ένταξή τους στην ελληνική ζωντανή κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άρα, λοιπόν, το νέο νομοσχέδιο δεν κάνει τίποτε άλλο παρά

να καθιερώνει μια νέα κατάσταση συμπεριφοράς των μεταναστών και απορρόφησής τους στον οικονομικά δρώντα πληθυσμό.

Δεύτερον, δίνει έμφαση στην ενσωμάτωση, αλλά παράλληλα προβλέπει ως βασικό κριτήριο τη νομιμοποίησή τους και όχι την παράνομη παραμονή τους.

Αντιμετωπίζει τη μετανάστευση ως φαινόμενο με πρωταρχικό στοιχείο την κοινωνική, οικονομική και εργασιακή διάσταση, προωθεί απλές διαδικασίες νομιμοποίησης, που είναι πολύ σημαντικό, που θα ενθαρρύνουν τους αλλοδαπούς και τους εργοδότες τους και να τις αποδεχθούν αλλά και να τις εφαρμόσουν.

Προβλέπει, επίσης, την ενίσχυση ποιοτικά και ποσοτικά των υπηρεσιών που ασκούν τη μεταναστευτική πολιτική, δεδομένου ότι αφορά εκπαίδευση υπαλλήλων σε ζητήματα και ιδιαιτερότητες των μεταναστευτικών ομάδων, ενώ προβλέπει ρυθμίσεις που θα προβαίνουν σε απολογισμό των αποτελεσμάτων των προηγούμενων ρυθμίσεων, έτσι ώστε να εξάγονται χρήσιμα συμπεράσματα για την αποτελεσματική εφαρμογή των προηγούμενων νομοθεσιών.

Τέλος, διαθέτει έντονη την ευρωπαϊκή διεθνή διάσταση του προβλήματος, διότι αυτό είναι επίσης ένα καινούργιο στοιχείο.

Ενσωματώνει κοινοτικούς κανονισμούς και κοινοτικές οδηγίες, ενώ παράλληλα δημιουργεί μια νέα κατάσταση συμπεριφοράς θεσμικής αλλά και ρεαλιστικής από πλευράς πρακτικών προβλημάτων.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνοντας θέλω πράγματι με βάση αυτά τα στοιχεία να προτείνω στους κυρίους συναδέλφους την υπερψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου, γιατί έτσι πράγματι δίνουμε μια νέα διάσταση στους μετανάστες, τους οποίους θεωρούμε αδελφούς, οικονομικούς συνεργάτες και παράλληλα μαζί τους θα δημιουργήσουμε τη νέα Ελλάδα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Βεργίνη.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τετάρτης 20 Ιουλίου 2005, της Πέμπτης 21 Ιουλίου 2005 και της Παρασκευής 22 Ιουλίου 2005 και ερωτάται το Τμήμα εάν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τετάρτης 20 Ιουλίου 2005, της Πέμπτης 21 Ιουλίου 2005 και της Παρασκευής 22 Ιουλίου 2005 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 0.19' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 3 Αυγούστου 2005 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: «Είσοδος, διαμονή και κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια».

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ